

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 17. schůze Poslanecké sněmovny

1. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry
2. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
3. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 17. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 11. až 12. července 2018

Obsah:

Strana:

11. července 2018

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 306).

1. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč prezidenta České republiky Miloše Zemana 9

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 13

Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a zahraničních věcí ČR Jana Hamáčka 36

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 37

Řeč poslance Miroslava Kalouska 40

Řeč poslance Pavla Bělobrádka 43

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 45

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 48

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 50

Řeč poslance Jana Farského 50

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Radima Fialy 53

Řeč poslance Ivana Bartoše	54
Řeč poslance Petra Gazdika	58
Řeč poslance Jana Bartoška	61
Řeč poslance Pavla Kováčika	64
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	66
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	69
Řeč poslance Pavla Žáčka	71
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	71
Řeč poslance Stanislava Blahy	72
Řeč poslance Marka Výborného	72
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	72
Řeč poslance Pavla Kováčika	73

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	73
Řeč poslance Mariana Jurečky	74
Řeč poslance Pavla Kováčika	74
Řeč poslance Mariana Jurečky	74
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	74
Řeč poslance Mariana Jurečky	75
Řeč poslance Marka Výborného	81
Řeč poslankyně Heleny Válkové	83
Řeč poslance Václava Klause	84
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	86
Řeč poslance Víta Rakušana	88
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	90
Řeč poslance Jana Bauera	91

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Pavla Kováčika	92
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	93
Řeč poslance Jana Zahradníka	94
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	98
Řeč poslance Vlastimila Válka	99
Řeč poslance Davida Kasala	101
Řeč poslance Vlastimila Válka	101
Řeč poslance Dominika Feriho	102
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínska	104
Řeč poslance Bohuslava Svobody	105
Řeč poslance Jakuba Michálka	107
Řeč poslance Martina Baxy	110

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	113
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	115
Řeč poslance Ivana Adamce	115
Řeč poslankyně Jany Krutákové	120
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	121
Řeč poslance Martina Kupky	124

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Ondřeje Profanta	126
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	127
Řeč poslankyně Olgy Richterové	129
Řeč poslance Jakuba Jandy	132
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	133
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	133
Řeč poslance Víta Kaňkovského	134
Řeč poslance Pavla Žáčka	139

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	141
Řeč poslance Jana Skopečka	143
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	148
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	149
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	149
Řeč poslance Miroslava Kalouska	150
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	150

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	151
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	151
Řeč poslance Pavla Plzáka	153
Řeč poslance Bohuslava Svobody	153
Řeč poslance Marka Výborného	154
Řeč poslance Mariana Jurečky	154
Řeč poslance Ivana Bartoše	155
Řeč poslance Pavla Žáčka	155
Řeč poslance Josefa Hájka	155
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	156
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	156
Řeč poslance Miroslava Kalouska	156
Řeč poslance Jana Bartoška	157
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	157
Řeč poslance Pavla Kováčka	158
Řeč poslance Jana Čížinského	158

Řeč poslance Jiřího Míholy	158
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	161
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	162
Řeč poslance Marka Výborného	162
Řeč poslance Jana Čížinského	163
Řeč poslance Mariana Jurečky	163
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	163
Řeč poslance Petra Beitla	164
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	165

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Josefa Hájka	170
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	170
Řeč poslance Josefa Hájka	171
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	171
Řeč poslance Stanislava Juránka	172
Řeč poslance Radka Rozvorala	173
Řeč poslance Jana Lipavského	174
Řeč poslance Mikuláše Peksy	176
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	177

12. července 2018

Řeč poslance Jakuba Michálka	177
Řeč poslance Ondřeje Profanta	178
Řeč poslance Ondřeje Veselého	178
Řeč poslance Mikuláše Peksy	178
Řeč poslankyně Olgy Richterové	179
Řeč poslance Radka Holomčíka	179
Řeč poslance Lukáše Bartoně	179
Řeč poslance Jakuba Michálka	179
Řeč poslance Miroslava Kalouska	180

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	181
Řeč poslance Romana Onderky	181
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	182
Řeč poslance Miroslava Kalouska	182
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	182
Řeč poslance Jana Bartoška	183
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	183
Řeč poslance Mikuláše Peksy	183
Řeč poslance Miroslava Kalouska	184
Řeč poslance Ondřeje Benešika	184

Řeč poslance Josefa Hájka	184
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	184
Řeč poslance Mariana Jurečky	190
Řeč poslance Ivana Bartoše	191
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	198

Usnesení schváleno (č. 307).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	199
Řeč poslance Marka Bendy	199
Řeč poslance Pavla Kováčíka	199

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
11. července 2018
Přítomno: 198 poslanců

(Schůze zahájena v 9.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, chtěl bych zahájit 17. schůzi Poslanecké sněmovny, také ji zahajuji a všechny vás tady vítám.

Požádám vás, abyste se usadili na svá místa.

Paní poslankyně Oborná má náhradní kartu číslo 14.

Dovolte mi, abych konstatoval, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 17. schůze ve středu 27. června tak, aby vláda podle čl. 68 odst. 3 Ústavy ČR a § 82 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny mohla požádat o vyslovení důvěry. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů tentýž den.

Prosím, přihlaste se všichni svými identifikačními kartami a případně mi oznamte, kdo požádal o vydání náhradní karty. Nejdříve přistoupíme... Pan kolega Bartoš má náhradní kartu číslo 13.

Přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Janu Černochovou a paní poslankyni Kateřinu Valachovou. Má někdo jiný návrh na ověřovatele 17. schůze? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat.

V hlasování číslo 1 schválíme ověřovatelkami této schůze Janu Černochovou a Kateřinu Valachovou.

Zahájil jsem hlasování číslo 1 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 1 z přítomných 172 poslanců pro 165, proti nikdo. Konstatuji tedy, že ověřovatelkami 17. schůze Poslanecké sněmovny jsme určili paní poslankyni Janu Černochovou a paní poslankyni Kateřinu Valachovou.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání 17. schůze tito poslanci: pan poslanec Milan Chovanec z osobních důvodů, pan poslanec Roman Sklenák do 12 hodin ze zdravotních důvodů. Z členů vlády se nikdo neomlouvá.

Dovolte, abych ještě přivítal mezi námi ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, který byl včera jmenován členem vlády. (Potlesk v celém sále.)

A nyní již přistoupíme ke stanovení pořadu 17. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Táhá se vás, paní poslankyně, páni poslanci, zda se k návrhu pořadu chcete vyjádřit. Přihlášku žádnou nemám. Konstatuji tedy, že pořad byl stanoven podle rozhodnutí organizačního výboru s tím, že je na něm uvedena i otázka písemných a ústních interpelací, pokud by schůze trvala i další den, a podle zákona o jednacím řádu je ve čtvrtek den, kdy se projednávají ústní a písemné interpelace.

Pokud se nikdo nehlásí, budeme hlasovat o stanoveném pořadu schůze, a to v hlasování číslo 2. To jsem zahájil a ptám se, kdo je pro pořad schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 2 z přítomných 185 pro 178, proti nikdo. Pořad schůze byl schválen.

1.

Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Vzhledem k tomu, že pan předseda Poslanecké sněmovny přivítal zde v Poslanecké sněmovně ohlášeného prezidenta republiky, přeruším do příchodu prezidenta republiky projednávání této schůze. Předpokládám, že prezident republiky vystoupí v 9.30. Přerušuji schůzi do 9.30.

(Jednání přerušeno v 9.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím zaujměte svá místa v jednacím sále. Budeme pokračovat ve schváleném pořadu naší schůze. (Poslanci vcházejí do sálu a usazují se na svých místech.) Členové vlády jsou také na svých místech. (Po chvilce.)

Oznamuji vám, že za několik okamžiků navštíví jednací sál Poslanecké sněmovny prezident republiky pan Miloš Zeman. Přihlásil se o slovo k bodu 1.

(Zní fanfáry z Libuše. Přítomní vstávají. Prezident republiky Miloš Zeman doprovázený předsedou Poslanecké sněmovny Radkem Vondráčkem přichází do jednacího sálu a zaujímá místo u řečnického pultu. Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážení přítomní, dovoluji, abych mezi námi uvítal prezidenta republiky pana Miloše Zemana a předal mu slovo. Prosím, pane prezidente.

Prezident České republiky Miloš Zeman: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, milé kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, dámy a pánové. Asi před měsícem jsem byl požádán předsedy hnutí ANO, České strany sociálně demokratické a Komunistické strany Čech a Moravy o vystoupení v Poslanecké sněmovně na podporu této vlády. Rád jsem tomuto požadavku vyhověl, protože je konečnou povinností každého prezidenta, aby podpořil vládu, již předtím jmenoval. Chtěl bych blahopřát všem třem jmenovaným předsedům politických stran, jakož i jejich týmům za, jak věřím, úspěšné dovršení velmi složitých jednání a chtěl bych jako rozený optimista vyjádřit naději, že dnes Sněmovna této vládě vysloví důvěru.

Nechci se zabývat peripetiemi, které se vážaly na jednání o vládě, a už vůbec ne personálními otázkami, které jsou často medializovány, protože je to jediné téma, jež novináři dokážou pochopit. V každém případě bych se chtěl zabývat programovým prohlášením vlády, neboť ministři přicházejí a odcházejí, jak jsme se mohli přesvědčit i u Ministerstva spravedlnosti, ale programové prohlášení by mělo zůstat a mělo by být jakýmsi fundamentem dlouhodobé činnosti naší vlády.

Moji spolupracovníci mi říkali, že nemám hovořit déle než tři hodiny, protože mě na letišti čeká letadlo, které mě odveze do Bruselu na summit NATO. Pokusím se tedy být co nejstručnější a omezím se pouze na dvě trochu obsírnější poznámky o tomto programovém prohlášení, z nichž jedna bude pochvalná a druhá, jak je u mě obvyklé, pro změnu kritická.

Pokud jde o tu pochvalnou poznámku, velice si vážím toho, že v programovém prohlášení je obsažena myšlenka dlouhodobého, tedy desetiletého, investičního programu, ať už na úrovni měst a obcí, krajů, anebo celé republiky. Ve svých předchozích vystoupeních i před touto Sněmovnou jsem vždy horlil proti přehnaným spotřebním výdajům a zdůrazňoval jsem, že jsou to investice, které vytvářejí naši budoucnost.

Dovolte mi, abych citoval Aljošu z Bratrů Karamazových: "Byla by veliká idea dát lidem chleba. Ano, idea veliká. Ale ne největší. Člověk se nají a hned zapomene a řekne si, co bude dál." A to, co bude dál, jsou investice, díla, která máme předat budoucím generacím stejně tak, jako nám naši předkové předali líbeznou kulturní krajinu, kterou někdy ničíme.

Takže vítám tento investiční program. Kdybych měl mluvit o svých subjektivních preferencích, pak bych dal na první místo ochranu kulturních památek, které se nám někdy rozpadají pod rukama, jak dokazují publikace Státního ústavu památkové péče. Přitom za poslední desetiletí jsme s několika výjimkami nedokázali naše města oživit jedinou moderní architekturou. Vzpomeňme na Kaplického knihovnu na Letné a další. Tak alespoň zachraňme to, co tady zůstalo z minulosti. Ale to je subjektivní preference. Objektivně z hlediska České republiky vidím největší část, jakousi páteř investičních programů, ve dvou oblastech. V oblasti infrastruktury a v oblasti energetiky. A když si přečtu vládní programové prohlášení, tak v oblasti infrastruktury je poněkud určitější než v té energetické oblasti, což pokládám za chybu.

V tom vládním programovém prohlášení jsou samozřejmě i body na téma, komu přidáme a kolik přidáme, ale tím se opravdu nechci zabývat. Vzpomínám si na Davida Camerona, který říkal: "Parlamentní demokracie je skvělá. Jenom kdyby pokaždé nebyly nějaké volby." Obávám se, že měl hlubokou pravdu, zejména když u nás v poslední době jsou volby každý rok.

Pokud jde o výstavbu dopravní sítě, jsem rád, že pan ministr Ťok zpracoval velmi podrobný materiál, který obsahuje údaje o zahájení a doufáme i ukončení dopravních staveb včetně rozpočtu. Rád bych s radostí konstatoval, že nedávná studie proveditelnosti doporučila také můj oblíbený projekt kanál Dunaj–Odra–Labe. Milí přátelé, tento projekt podporoval již Karel IV., František Josef I. ho vtělil do vodocestného zákona z roku 1901 a Jan Antonín Baťa ho ve své knize Budujeme stát

pro 40 milionů lidí označil za jeden ze tří nejdůležitějších projektů. Nu a já jsem tedy velice rád, že tato stavba, projektovaná na 15 let, se snad konečně zrealizuje a že já se dožiji jejího zahájení. Aspoň toho zahájení. Mimochodem samozřejmě očekávám, že se objeví i poznámky o megalomanských projektech. Znam lidí, nebudu jmenovat, pro něž každý projekt přesahující velikost kurníku je projektem megalomanským. Nu, tolik k dopravní infrastruktuře. A vím, že tento vodní koridor může, jak říkal předminulý ministr zemědělství, pan Milek, přivést vodu i na suchem sužovanou jižní Moravu.

Daleko žalostnější je situace v oblasti energetiky. Zde máme sice jakousi údajnou koncepci energetiky, ale co ta koncepce říká? Že bychom se měli soustředit na jádro a uhlí. To je sice hezké, s tím souhlasím, ale to ještě není koncepce. Koncepce znamená, že podobně jako u dopravních staveb budou specifikovány konkrétní investiční aktivity, a to bohužel není. Dosud vůbec nevíme, jestli se budou stavět jenom Dukovany, nebo i Temelín, dosud nemáme žádnou představu finančního rámce a diskutujeme o tom, jestli to má platit ČEZ, což si myslím, že je správná myšlenka, anebo že se na to má vzít nějaký jiný finanční systém. A kromě toho i v oblasti uhelné energetiky vůbec nevíme co dělat a co nedělat. Příkladem je elektrárna Počerady, kde nevíme, jestli ji prodat, nebo jestli ji má ČEZ udržovat. A takových příkladů zmatené nekoncepční práce v naší energetice bych našel desítky.

K tomu ještě přistupuje jedna nepřijemná věc. Naše milovaná Evropská unie se rozhodla zvyšovat podíl obnovitelných zdrojů. Nemám nic proti obnovitelným zdrojům, pokud jsou zasazeny do tržně konformního prostředí, to znamená, pokud nejsou dotovány, dokonce neúměrně dotovány. A to právě obnovitelné zdroje, zejména zdroje solární, jsou. A Evropská unie má představu zvyšování podílu těchto zdrojů, i když u nás nemáme ani alpské řeky, ani severoněmecké pobřeží se silnými větry. Takže po úspěchu naší diplomacie v oblasti migračních kvót očekávám další úspěch v souboji s podle mého názoru nesmyslně vysokým podílem dotovaných, zejména solárních zdrojů. Zde už bych jenom dodal, že každý ví, že solární zdroje jsou nestabilní kvůli počasí, takže musí být díky této volatilitě zálohovány, a přitom ta zálohovaná kapacita není pochopitelně zcela využívána. Je to prostě plýtvání našimi zdroji.

Myslím si, že tím jsem vyčerpal asi tak první polovinu svého projevu. A nyní mi dovoluňte přejít k tomu, s čím v programovém prohlášení nesouhlasím, případně co v něm vůbec není. Doufám, že se zvláštním zaujetím mě bude poslouchat vláda, kolegové, protože pochvala sice těší, ale kritika inspiruje, není-liž pravda? (Obrací se k ministrům.) Výborně.

Tak tedy co v tom není. Není tam jasná odpověď na otázku, kde na to vezmeme peníze. A to by tam samozřejmě být mělo. Objevují se názory, a já s nimi nesouhlasím, že takovým zdrojem by měl být deficitní rozpočet. To znamená, že těch 50 miliard deficitu bychom měli oproti původním úvahám ponechat a věnovat na investice. Je to hezký alibismus, ale politika je také o symbolech a gestech. A pokud jsme se v minulosti zavázali, že budeme plynule snižovat rozpočtový deficit, neměli bychom ho zmrazovat, tedy uchovávat v této výši z těch alibistických důvodů, o nichž jsem mluvil. Podívejte se, jsem pro deficit v době krize. Nejsem pro deficit v době ekonomického růstu. A myslím si, že bychom měli směřovat minimálně

k vyrovnanému rozpočtu, ne-li k rozpočtu přebytkovému. Pak ovšem při všem uznání práce, která se vykonala například ve výběru daní, vzniká otázka, kde na to vezmeme. A moje odpověď, kolegyně a kolegové, bude jasná a krutá. Jsou obrovské zdroje v šetření v úsporách, v boji proti plýtvání. Tato ekonomika a tato společnost je nemírně plýtvavá a toto plýtvání někdy přecházíme naprostou lhostejností.

Dovolte mi, abych uvedl v této druhé části alespoň několik málo konkrétních příkladů. Začnu tím největším. 48 miliard ročně vyhazujeme na podporu obnovitelných zdrojů. Je to samozřejmě chyba minulých vlád a minulých parlamentů, tehdejšího zeleného šílenství, ale to nás nezbavuje odpovědnosti bojovat proti tomu. Jsem rád, že jsme se dohodli s panem premiérem a s generálním ředitelem ČEZu, že ČEZ, samozřejmě zadarmo, dá Úřadu vlády k dispozici právnícký tým, který bude hledat způsoby řešení tohoto problému. Ve vládním programovém prohlášení už je jeden způsob naznačen. To je takzvané překompenzování, ale patří sem i solární daň. Chtěl bych blahopřát Ministerstvu financí, že už vyhrálo dvě arbitráže na toto téma, a chci věřit, že společně najdeme cesty, jak solární barony odstranit od zdrojů, za které se nezasloužili.

Další příklad, a teď si myslím, že rozčilím velmi mnoho lidí, jsou státní úředníci. Za mé vlády bylo státních úředníků 80 tisíc. Dnes je jich 150 tisíc, z toho 70 tisíc na centrální úrovni, 70 tisíc na úrovni městských úřadů a 10 tisíc na úrovni krajských úřadů. Za tyto údaje vděčím paní poslankyni Vildumetzové. Nu, co s tím. Že si tito lidé, aby ospravedlnili svoji existenci, vymýšlejí práci, která je často zbytečná, to je jedna věc. Že k tomu bezmocně přihlížíme, je věc druhá. Místo kritiky hledejme řešení a nesnažme se tento počet dále zvyšovat, tím méně těmto úředníkům přidávat peníze v jejich mzdách.

Mimochodem, když mluvím o úřednících, je nám doufám všem jasné, že nemluvím o státních zaměstnancích obecně. To je dramatický rozdíl.

Tady se ukázalo, a zejména naši kolegové, kteří mají tak rádi myšlenku digitálního Česka, by to měli uvítat, že v oblasti bankovního sektoru už nastoupila robotizace. To není samozřejmě žádný humanoidní robot, to je algoritmus vložený do počítače, který umožňuje realizovat celou řadu dříve rutinních, běžných úkonů bankovního úředníka. Na západě od nás už propouštějí bankovní úředníky. U nás zatím jenom velmi okrajově. Proč se neinspirovat touto myšlenkou, nealgoritmovat státní správu, a propuštění úředníci beze sporu najdou při nedostatku pracovních sil pohodlně zaměstnání v soukromém sektoru, čímž se odlehčí státnímu rozpočtu. Jenom chtít a mít trochu odvahy postavit se proti této někdy až lobbistické skupině.

Nu, a samozřejmě že kromě tohoto zdroje úspor jsou i úspory, které jsem si vyžádal od pana prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Míly Kaly. Vřele vám doporučuji, abyste si je přečetli, je to děsivé čtení. Ti, kteří mají tak rádi informační systémy, si tam mohou například v kapitole, která se jmenuje Kleště informačních systémů, přečíst, že předminulá ministryně práce a sociálních věcí zakoupila za jednu miliardu sto milionů korun tři počítačové systémy, z nichž ani jeden nefunguje a nejsou kompatibilní. Najděte někdo miliardu na chodníku! Nepodaří se vám to.

Tím jsem si potvrdil Zemanův zákon. Pokud někdo z vás ještě nezná Zemanův zákon, tento zákon zní: Každý nový počítačový systém je dražší, pomalejší a

poruchovější než systém předchozí. Zdravím naše Piráty. (Pobavení v sále.) Ale samozřejmě vím, že je to nadsázka, a vím, že jsou i systémy, které fungují. Například registr vozidel, že ano? Dobrá tedy.

Nu, a pak máme ještě řadu dílčích příkladů, díky laxnosti předminulého Ministerstva zemědělství nám např. hrozí, že budeme vracet evropské dotace za 7,5 miliardy korun. No, chcete, abych v tomto smutném výčtu pokračoval? Našly by se desítky a desítky položek charakterizujících plýtvání. Tuhle jsem přemýšlel, jestli se připravujeme na válku, protože jedině tak lze vysvětlit obrovský objem prostředků, který vkládáme do státních hmotných rezerv. Ale nebudu v těchto příkladech pokračovat.

Pan premiér, když skládal slib premiéra, se zavázal, že bude bojovat proti plýtvání, a chci věřit, že i ve svém expoé se tomuto tématu věnuje. Nicméně velmi rád bych viděl, aby jako doplněk programového prohlášení existoval ucelený materiál, který by rozhořčil některé lobbistické skupiny nutící nás předražovat jinak potřebné činnosti – a někdy nepotřebné činnosti, to je druhá píseň. A jestliže se tento materiál objeví, přivítám ho se stejným nadšením, jako jsem přivítal investiční program.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, když jsem jmenoval tuto vládu, použil jsem výrazu naše vláda a dva nebo tři novinářští filisté se rozčilili, proč mluvím o (s důrazem:) naší vládě. Odpověď je velice jednoduchá. Jestliže Poslanecká sněmovna dnes vysloví důvěru vládě České republiky, bude to naše vláda. Vláda všech občanů našeho státu. A to bez ohledu na to, z jakých parlamentních subjektů je složena. Všichni v této místnosti se snažíme pracovat pro Českou republiku vzdor různým názorům. A já bych vám závěrem chtěl ze srdce popřát, aby se vám tato práce dařila. A chtěl bych popřát České republice, aby byla úspěšným, klidným a bohatým státem.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Shromáždění povstává a tleská, prezident odchází ze sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, to bylo vystoupení prezidenta republiky už v otevřeném programu – bodu č. 1 našeho schváleného pořadu schůze. Nyní bych požádal předsedu vlády o vystoupení k programovému prohlášení vlády. Druhým přihlášeným s přednostním právem je pan místopředseda vlády Jan Hamáček. Dále s přednostními právy pan místopředseda Fiala, pan Kalousek, Bělobrádek a já.

Vážený pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych vám všem na tomto místě poděkovat jménem celé naší vlády za možnost před vás předstoupit a požádat vás o důvěru. Předstupujeme před vás s pokorou a žádáme o důvěru na základě programového prohlášení této koaliční vlády menšinové, tvořené ministry za hnutí ANO a ministry

za Českou stranu sociálně demokratickou, podporované poslanci KSČM, kteří se rozhodli umožnit vznik této menšinové vlády a tolerovat ji.

Tyto strany vládní koalice podepsaly společně vládní prohlášení, které máte k dispozici, a dohodly se na principech vzájemné spolupráce. Byl to, vzhledem k délce a těžkému procesu trvajícím mnoho měsíců, bylo to delší a obtížnější, než jsme mysleli, a obě strany musely mnohokrát překonat nesmírně bolestivé vnitřní problémy. Ale prošli jsme tím a dnes stojíme před vámi a žádáme o důvěru Poslanecké sněmovny. A dovolím si říct s velice dobrým programem.

Vládní program byl připraven ve spolupráci všech stran zúčastněných ve vládní koalici a jsem hluboce přesvědčen, že vytyčuje cíle a řeší problémy odpovídající situaci v naší zemi, která má obrovský potenciál růstu a která má šanci se vrátit tam, kde kdysi byla – na špičce Evropy. Přináší řešení těch nejzásadnějších problémů, se kterými se lidé setkávají každý den. Do programu bylo navíc zapracováno mnoho dalších požadavků podnikatelských svazů, účastníků tripartity, odborářů a spousty dalších profesních sdružení.

Naše vláda samozřejmě udělá všechno pro to, abychom program plnili. A ten program má šest hlavních bodů. Je to důchodová reforma, digitální Česko. A je to hlavně boj za naše české zájmy v Evropské unii a evropské zájmy ve světě, na kterých se chceme aktivně zúčastnit. Dále je to strategický investiční program, reforma státu a posílení bezpečnosti. Jsou to body, na kterých podle mě panuje široká shoda nejen ve vládní koalici, ale i napříč společnostmi. V minulých měsících, kdy minulá vláda pracovala v demisi, a myslím si, že jsme si to celkem užili, se lidé neustále zmiňovali právě o těchto věcech. Při našich setkáních s občany samozřejmě jsme nabrali ještě obrovskou spoustu dalších dobrých nápadů, často velmi inspirativních.

Na první místo samozřejmě řadíme důchodovou reformu, je zásadní. Fakta všichni známe. Zvyšuje se věk dožití a s ním roste počet příjemců starobních důchodů. A i přesto, že zákonný věk odchodu do důchodu se postupně zvyšuje, je důležité si uvědomit, že důchodci nemají jiné příjmy než starobní důchod, a ten je dnes strašně nízký. Průměrný důchod v tomhle roce bude 12 240 korun a lidí, kteří pobírají tenhle důchod a nižší, je 1 300 000. Chceme garantovat pravidelné valorizace důchodů navázané na vývoj cen spotřebního koše seniorů a růst průměrné mzdy.

V Parlamentu jsme přijali zákon o zvýšení základní výměry důchodů z 9 na 10 % průměrné mzdy. Úprava této pro všechny zaručené složky důchodu přispěje ke zvýšení životní úrovně zejména u lidí s nízkými důchody, kde základní výměra tvoří významnou část důchodu. Převážně se jedná o ženy, které pracovaly za nižší mzdu než muži, které obětovaly pracovní kariéru péči o děti nebo jiné závislé členy rodiny. Právě tato skupina je významně ohrožena chudobou. Věřím, že pro ně má změna velký význam.

Zvýšení základní výměry důchodu je jednorázový krok, který naprosto nenaruší princip zásluhovosti uplatněný při výpočtu důchodu. Stávající právní úprava zohledňuje zvýšené životní náklady u osob, které dosáhnou sta let, a přiznává jim automaticky růst důchodu o 2 000 korun měsíčně. Obdobné navýšení v částe

1 000 Kč měsíčně je dnes schváleno i pro ty, kteří dosáhnou 85 let. Znamená to skokové navýšení pro 200 000 lidí.

Chceme také zavést od 1. září 2018 slevu 75 % z jízdného ve vlacích a autobusech pro seniory nad 65 let. Proč bychom neměli umožnit právě důchodcům snazší cestování? Nejen za vyřízením svých záležitostí, ale také k návštěvě rodiny, vnoučat nebo přátel. A naprosto stejné výhody by měli mít žáci i studenti do 26 let.

V důsledku prodlužujícího se věku odchodu do důchodu je závažné i téma možností dřívějšího odchodu do důchodu pro lidi zaměstnané v náročných povoláních, která není možné vykonávat do řádného věku odchodu do důchodu. Připravujeme návrh, který umožní dřívější odchod do důchodu hrazeného z příspěvků zaměstnavatelů, zaměstnanců a podpory státu.

Jsme odhodlaní připravit a prosadit léta odkládanou důchodovou reformu. Za tímto účelem sestavíme odborný pracovní tým, který provede celkovou revizi výstupů předchozích důchodových komisí, zhodnotí stávající systém a na základě predikcí demografického, společenského a ekonomického vývoje navrhne základní systémové změny důchodové reformy. Reforma musí být připravena a projednána tak, aby byla zaručena i dlouhodobá stabilita systému. A musí být realizována v podobě, která získá širokou politickou a společenskou podporu. Bude mířit zásadně do budoucna. Zachová nároky těch, kteří už na trh práce vstoupili. K tomu bude sloužit citlivě a spravedlivě nastavené přechodné období.

Správu příjmů a výdajů důchodového systému chceme oddělit od státního rozpočtu. Poprvé v letošním roce budeme mít přebytkový důchodový účet plus 3,5 miliardy. Tím bude zaručena vyšší transparentnost a předvídatelnost a zároveň vyšší ochrana před nekoncepčními, politicky motivovanými zásahy. Tato správa zachová výhody stávajícího systému, které se tradičně osvědčily, jako je spolehlivost a vysoká míra právní jistoty, nízká nákladovost, profesionalita a veřejnost právní záruky při správě pojistného. Samozřejmě chceme znovu vyvolat debatu o tom, jak budou zaměstnavatelé – a dneska je na to ideální čas a situace, protože máme nejvyšší nezaměstnanost v Evropě – přispívat zaměstnancům, aby měli zaměstnanecké spoření na stáří.

S důchodovou reformou je spojena neméně důležitá otázka – finance. Pan prezident už o tom mluvil, kde na to všechno vezmeme. Ministerstvo financí úspěšně pokračuje v nastaveném kurzu zlepšování výběru daní díky úspěšnému boji s daňovými úniky a podvody, tedy nikoli díky zvyšování daní, jak to bylo zvykem do konce roku 2013. K 30. červnu 2018 dosáhl meziroční růst daňových příjmů na úrovni veřejných rozpočtů včetně pojistných plus 7,9 %. Na nejdůležitější dani DPH stát vybral dokonce o 8,2 % více než v průběhu stejného období loňského roku. Absolutním vyjádřením se u DPH jedná o meziroční růst o 14,8 miliardy korun u veškerých daňových příjmů včetně pojistných, a je to dokonce plus 61,3 miliardy korun. Navíc stát vybírá daně lépe i přesto, že je zároveň dlouhodobě snižuje.

Ano, snižujeme daně. Dívám se na pravou stranu. Připomínám, že v roce 2018 došlo například k posílení daňového zvýhodnění na první vyživované dítě o 1 800 korun ročně nebo navrácení možnosti uplatnit slevu na druhého z manželů a

daňového zvýhodnění na děti v případě uplatnění paušálních výdajů. Kdyby ke snižování daňového zatížení nedošlo, bylo by daňové inkaso ještě vyšší.

V příštím roce v souvislosti s novelou zákona o evidenci tržeb – a pan prezident tady zapomněl říct, že ten IT systém EET může sloužit skvělým příkladem, jak se to dá stihnout za šest měsíců a funguje to – tak Ministerstvo financí navrhuje navíc další významné snížení daní. Snížení daní – opakují nahlas. K více než polovičnímu snížení DPH ze stávající sazby 21 % na 10 % by mělo dojít u kadeřnických a kosmetických služeb, oprav jízdních kol, obuvi, úpravy a opravy oděvů a textilních výrobků pro domácnost a prodej točeného piva. Vládou schválený návrh počítá také s dalším snižováním DPH v sektoru stravovacích služeb a podávání nealkoholických nápojů, kde již byla snížena v souvislosti s náběhem první fáze elektronické evidence tržeb sazba z 21 % na 15 %, a to teď navrhujeme na 10 %. Cílem novely je také reálné snížení cen vodného a stočného pro konečného spotřebitele snížením DPH z 21 % na 10 % na vodné a stočné. Ministerstvo financí díky nástrojům cenové regulace a cenové kontroly v oblasti vodárenství zároveň disponuje nástroji, kterými ohlíká, že tento rozdíl nezůstane u vodárenských společností. Protože když jsme snižovali DPH na léky, tak tam se nám to ne úplně povedlo, že se to dostalo do cen pro lidi.

Slyšíme, že růst výběru daní je dílem příznivé fáze hospodářského cyklu. Ve skutečnosti je ale odhadovaný meziroční růst výdajů na spotřebu vlády a domácností oproti růstu DPH ani ne poloviční. A je naprosto jasné, že za skvělými čísly stojí úspěšná opatření, s nimiž resort financí přichází. Dovolím si připomenout některá opatření, která jsou součástí daňového balíčku pro rok 2019 projednávaného nyní touto Sněmovnou.

K podstatným změnám dochází v oblasti zákona o dani z příjmu, kde je navrhováno hned několik opatření proti daňovým únikům zejména velkých korporací. Jedná se například o omezení odečitatelnosti úroků od základu daně limitem 80 milionů korun nebo 30 % EBITDA, zdanění při přemístění majetku bez změny vlastnictví do zahraničí, zdanění ovládaných zahraničních společností nebo pravidla proti zneužívání nesouladu daňových systémů. Nově se také zavádí povinnost pro korporace, které vyplácejí do zahraničí větší podíly na zisku či další příjmy, které běžně podléhají srážkové dani, aby tuto výplatu oznámily správci daně. Jak je všeobecně známo, z naší země odchází každý rok obrovská částka v dividendách, 250 miliard.

Ministerstvo financí v březnu 2018 dokončilo důležitou novelu zákona o evidenci tržeb, která obsahuje řešení evidence tržeb pro nejmenší podnikatele. Novela stanovuje podmínky, které musí podnikatel splnit, aby mohl evidovat tržby v off-line režimu bez nutnosti pořizování elektronické pokladny a připojení k internetu. Toto řešení zároveň zaručí, že evidence tržeb těchto drobných podnikatelů bude dostatečně průkazná a nebude narušen hlavní cíl EET, kterým je narovnání podnikatelského prostředí napříč všemi ekonomickými segmenty. Připomenu jenom, že za minulý rok EET přineslo do našeho rozpočtu 6 miliard korun navíc.

Reagujeme také na fenomén sdílené ekonomiky, a to jak na domácím, tak na evropském poli. Na úrovni Evropské unie Ministerstvo financí prosadilo iniciativu

zdůrazňující potřebu mezinárodní výměny informací v oblasti sdílené a digitální ekonomiky, která je klíčem k jejímu spravedlivému zdanění. Ohledně Evropské unie nadále bojujeme za náš projekt reverse charge. Už čtyři roky a blížíme se do finále. Musíme ještě přesvědčit dvě členské země, protože na takovou změnu, na takový projekt je potřeba souhlas všech členských zemí.

Aby se samozřejmě předešlo jakýmkoli pochybnostem ohledně danění služeb typu Airbnb a Uber, zveřejnila Finanční správa příslušné metodiky. Již v dubnu 2018 předložil resort financí novelu zákona o místních poplatcích, která nastavuje rovná pravidla pro trh s krátkodobým ubytováním. Novela, kterou přivítali hoteliéři, města i obce, nahrazuje stávající poplatky z ubytovací kapacity a za lázeňský nebo rekreační pobyt jediným poplatkem z pobytu, jemuž bude podléhat krátkodobý pobyt bez ohledu na to, kde je poskytnut nebo jaký má účel. Na čtvrtek je naplánován podpis důležité dohody mezi státem a společností Uber.

Ministerstvo financí také úspěšně pokračuje v boji proti ilegálnímu hazardu a regulaci legálního hazardu. Končí automaty v restauracích a barech. Jen za poslední půlrok zmizelo z měst a obcí 9 300 automatů a 1 400 provozoven. Z původního počtu více než 6 000 provozoven jsme dnes zhruba na 2 500, tedy méně než polovinu. Pravomoc likvidovat ilegální hazard získala v lednu 2017 Celní správa a odhalila už desítky černých heren, zadržela přes 1 600 ilegálních automatů a kvízomatů a skoro 4 miliony korun v hotovosti.

Přestože Česká republika se velikostí svého dluhu řadí mezi nejméně zadlužené země Evropské unie, to znamená, že jsme někde na třetí nebo čtvrté příčce, tak stále udržujeme trend jeho snižování. Takže zatímco v roce 2017 byl dluh sektoru vládních institucí 34,6 % HDP, letos očekáváme jeho pokles na 32,9 % a pro rok 2019 dokonce 31,6 %. Snižuje se také saldo sektoru vládních institucí. V roce 2017 to bylo 1,6 %, očekávání pro rok 2018 je 1,5 %. A také strukturální saldo, tedy saldo očištěné od cyklických vlivů, dosahuje kladné hodnoty. Odhad roku 2018 je 0,8 % HDP. Výbornou úroveň českých veřejných financí potvrdilo v období končící vlády několik významných ratingových agentur.

Já bych při té příležitosti řekl taky pár slov k deficitu. My máme v programovém prohlášení jasně řečeno: Ano, my bychom chtěli směřovat k vyrovnanému rozpočtu, ale zároveň říkáme, že pokud budeme investovat z českých peněz více než deficit, tak samozřejmě je potřeba vnímat tu situaci, ten dluh z minulosti v investicích. Pan prezident tady mluvil o tom desetiletém investičním plánu. Ano, my to spočítáme, resp. už to téměř máme hotové, a blížíme se k tisíci miliard. A náš růst dnes, jeden z nejvyšších v Evropě, je tažen spotřebou a exportem. A v investicích máme obrovský dluh z minulosti. Takže pokud by přišla krize, jak to někteří predikují – a samozřejmě to není vyloučené, uvidíme, jak prezident Trump, jestli zavede cla na automobily a jestli bohužel bude pokračovat obchodní válka, což je samozřejmě velice špatně pro Evropu a pro celý svět –, tak musíme se připravit i na situaci, že nastane nějaká krize. Ale právě ten růst má být tažen investicemi. A pokud my budeme mít připraveny tyto investice a už na příští rok, znovu opakují, je tam více než 80 miliard, tak si myslím, že je potřeba to vnímat. Ten deficit je minimální. 50 miliard. Jenom důchody jsou 38 miliard a do školství, navýšení platů učitelů a začátek reformy je 25 miliard. Takže jenom ty dva posty jsou 63 miliard dohromady.

A samozřejmě, já souhlasím s panem prezidentem o plýtvání, že máme strašně moc úředníků. Ano, to taky řešíme. Máme 16 000 černých duší. A v rámci nového rozpočtu jsme vyjednali s jednotlivými resorty, že tam už snižujeme tyto posty bez ohledu na to, abychom snižovali platy těch zaměstnanců. A myslím si, že ta částka, kterou jsme našli, je 3,5 miliardy. A že se plýtvá – no ano, jsou určitě obrovské rezervy. Ale pokud my chceme mít efektivní stát, tak na to potřebujeme mít i kompetence. A potřebujeme mít i zákon o státní službě, kde ten ministr v porovnání s některými státními tajemníky není do počtu, není tam na srandu. A proto určitě já budu tlačit jednotlivé ministry, aby šetřili, aby insourcovali, aby nepoužívali různé externí agentury a možná i zbytečné poradce.

Neziskové organizace dostávají 18 mld. ročně. Já stále čekám na analýzu, protože stále mi nebyl dodán přehled neziskovek za rok 2017. Mám avizováno, že by ten dramatický nárůst od roku 2014 do roku 2017 měl poklesnout o 2 mld., ale zatím resorty, které to mají předložit, se neshodly na číslech, tak doufejme, že to úředníci rychle spočítají, abychom to mohli veřejnosti sdělit. Samozřejmě ty neziskovky je potřeba i analyzovat. Třetina je sport. A my ten sport samozřejmě chceme oddělit a chceme se dívat na ten zbytek. A ty nejvyšší náklady jsou ve dvou resortech, a to je Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo školství.

Takže ano, pan prezident mluví – to je jedna jeho mantra – obnovitelné zdroje. Každý rok. Ano, to skandální rozhodnutí nás bude stát tisíc miliard a já bych to rád řešil. A já tady vyzývám všechny, nejen kolegy tady, ale i veřejnost, pokud někdo najde způsob, jak příjemce těch solárů, ten nadstandard, vyřešit, tak budu šťastnej. A to proběhlo na tom jednání mezi panem prezidentem, generálním ředitelem ČEZU a mnou, kde samozřejmě i ČEZ byl ten, který investoval do velice podivných struktur obnovitelných zdrojů. A pokud samozřejmě teď přijde a dá nám nějakou kuchařku a recept pro Ministerstvo financí, které samozřejmě dneska vyhrává ty arbitráže – ne tím, že najímá drahé právníky externě, ale na úrovni referentů, kteří možná berou 50 tisíc nebo méně. Takže ano, já s tím souhlasím. A to, že máme strašně moc úředníků? Tak je to možné. Musíme ale samozřejmě bojovat proti byrokracii, musíme prosadit digitalizaci. A potom jsem přesvědčen, že můžeme ušetřit velké prostředky.

Takže já bych jenom zopakoval – roste nám HDP, držíme deficit, a tím pádem snižujeme státní dluh. Opakuju – snižujeme státní dluh. Za mého působení jako ministra financí jsem ho snížil o 73 mld. Ano, a teď ho snižujeme taky, absolutně. A nezapomeňte, kolik my jsme v rámci RUD dali samosprávě, krajům, obcím. Samospráva dnes má na účtech v této chvíli 200 mld. korun – mají na účtech 200 mld. korun. Stát má dluh. Nemáme na účtě nic. Takže je potřeba to vnímat. My jsme velice solidární. A ještě jsme teď našli v rámci rozpočtu, který jsme zdědili, 4 mld. korun na opravy silnic druhých a třetích tříd.

Abych se tedy vrátil k prioritám Ministerstva financí, tak k těm dalším patří – za posledních sedm měsíců se taky daří plnit kroky směřující k ochraně spotřebitele. Novela zákona o směnářské činnosti zavádí právo zákazníka směnárny odstoupit od smlouvy v uzavřeném obchodu do dvou hodin od provedení směny.

Důležité je zvyšování transparentnosti hospodaření s majetkem státu. I k ní Ministerstvo financí významně přispělo, a to spouštěním státního elektronického

aukčního systému, který zajišťuje transparentní prodej majetku státu prostřednictvím elektronických aukcí. Ministerstvo financí bude i nadále intenzivně pracovat na svém závazku zjednodušení a elektronizace daňového systému a přesunu komunikace s finančním úřadem do on line prostředí, a to v rámci projektu MOJE daně. Spustí internetový daňový portál, který zajistí ucelený přehled o daňové historii poplatníka, umožní podání při správě daní a bude nabízet předvyplněná daňová přiznání. Tak jak jsme to slibili lidem.

Zrušíme superhrubou mzdu u daně z příjmů fyzických osob a navrhne novou sníženou sazbu 19 % hrubé mzdy. Určitě si všichni pamatujeme, jak to vzniklo, ta superhrubá mzda, že něco bylo slibováno, potom to nevyšlo, a tak vznikla superhrubá mzda. Takže stávající solidární zvýšení daně zachováme zavedením sazby 23 % z hrubé mzdy. Umožníme podnikatelům uplatnit odpočet od základu daně ze samostatné činnosti ve výši tří čtvrtin jimi odvedených pojistných. Ve vztahu k zaměstnancům přinesou změny v systému snížení daňové zátěže o jeden procentní bod. Ministerstvo financí provede revizi a sloučení daňových výjimek, což vytvoří prostor pro další plošné snížení daňové zátěže. Předloží návrh nové koncepční zákonné úpravy daně z příjmů s cílem zjednodušit daně a eliminovat daňové distorze. Rekodifikace příjmových daní bude zakončena přípravou integrovaného systému správy daní a pojistných odvodů, který umožní placení těchto zákonných povinností na jednom místě.

V oblasti sdílené ekonomiky se ministerstvo zaměří na další odstraňování informačního deficitu správce daně ve vztahu k transakcím probíhajícím přes tyto internetové platformy, čímž přispěje k podpoře a rozvoji sdílené ekonomiky coby perspektivní oblasti podnikání, jejíž úspěšný rozvoj se neobejde bez řádného organizačního a legislativního řešení na multiresortní úrovni.

Potřebujeme si také udělat jasno, pokud jde o platy státních zaměstnanců. My jsme v rámci tripartity s odboráři už vyjednávali několikrát, ale podle našeho názoru opravdu není v pořádku navyšovat platy plošně. Pokud GIBS má průměrný plat 60 000 a zaměstnanci České správy sociálního zabezpečení v Praze 22 700 a mají 30 % fluktuaci, tak to není normální, abychom plošně. Takže my musíme navyšovat tam, kde je skutečně potřeba. A i když odboráři říkají, že plošné navyšování platů je solidární, já si to nemyslím. Solidarita v našem pojetí znamená, že nepřipustíme další rozvíření platových nůžek, jak tomu bylo v minulých letech. My potřebujeme skutečně navyšovat tam, kde jsou nejmenší platy – učitelé, kultura, sociální služby atd.

My také chceme bojovat s lichvou. Od roku 2017 je platný zákon o spotřebitelském úvěru, který lichvu omezuje, ale je jasné, že potřebujeme nějaký strop, aby se nestávalo, že někteří lidé si půjčují peníze před výplatou za 150 % per annum. Budeme sledovat, jak tento zákon je účinný, a případně ho ještě změníme. Velice důležitý je samozřejmě insolvenční zákon, který se projednával ve Sněmovně. A my jsme to ráno na Ministerstvu spravedlnosti diskutovali s novým ministrem spravedlnosti, protože samozřejmě to má dopad na soudy, a počet soudců, kteří budou rozhodovat. A my skutečně musíme už konečně dostat ty lidi, a není jich málo, z dluhové pasti.

Tyto a mnohé další kroky, které jsou součástí programového prohlášení, jsou důkazem, že resort Ministerstva financí rozhodně v příštích letech nepoleví v boji proti daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování, v ochraně spotřebitelů na finančních trzích, v důsledné správě daní mezinárodních korporací a v aktivním řízení veřejných financí a státního rozpočtu.

Takže k financím znovu opakují – snižujeme daně. Pokud někdo chce charakterizovat, jaká jsme vláda, tak já jsem vždycky říkal, že naše hnutí je tady pro všechny.

Dalším z hlavních cílů vlády je digitalizace Česka. Je to oblast, která je díky svému naprosto neuspokojivému stavu pro nás velkou výzvou. Vydali jsme se na cestu, která má jediný cíl – udělat ze strašáka v podobě jednání s úřady jednoduchou a třeba i příjemnou záležitostí pro všechny lidi, pro naše občany, aby z toho neměli horor, když jdou na úřad.

Projekt digitální Česko již začal. Nejen vláda, ale i jednotlivá ministerstva se na něm podílejí. 14. února 2018 jsme jmenovali zmocněnce vlády pro IT a digitalizaci, který má mandát od vlády a připravuje jak koncepci digitálního Česka, tak i plán realizace. Nemůžeme mít desítky strategií, potřebujeme jednu závaznou pro všechny, kterou budeme realizovat a která nás posune vpřed. Od 1. července 2018 máme elektronické občanské průkazy, funkční národní bod pro identifikaci a autorizaci, změny ve vydávání občanských průkazů a pasů, kompletní přestavbu postupů, vyřizování řídicích průkazů, portál občanů s on-line službami. Připravuje se zákon o digitalizaci. Řešíme sdílenou ekonomiku Uber a Airbnb a další projekty. Minulý týden bylo ukončeno připomínkové řízení ke koncepci digitální Česko. Po vypořádání připomínek ministerstev budeme mít koncepci pokrývající celou digitalizaci. Na to se váže i nová legislativa, střešový zákon právě na digitální službu. Jsem si jistý, že obě přijímané oblasti způsobí revoluci v tom, jak dnes poskytujeme digitální služby, a urychlí nám proces digitalizace. Chceme nastavit pro eGovernment jasná pravidla, chceme služby dodávat a ne jen o nich mluvit a chceme vidět jasný přínos pro občana.

Na digitální Česko se dívám jako na něco, co nám zlepší život v souvislosti s fungováním státu vůči občanům i samotným úřadům mezi sebou. Služby musíme do budoucna dělat centrálně, řešení co nejvíc pro všechny standardizovat a využívat moderních přístupů a technologií. Musíme se podívat do budoucnosti na Společnost 4.0, která se formuje díky digitalizaci. Potřebujeme nutně schopné a vzdělané lidi v nejrůznějších oborech, postarat se o uplatnění absolventů, zabývat se trhem práce. S tím je spojená hluboká změna v celém výrobním odvětví a průmyslu. Zároveň jde o třetí pilíř našeho plánu, který svou šíří zasahuje do nejrůznějších oborů a kompetencí různých ministerstev. Víme, že bez peněz a znalostí to nepůjde. Jsme připraveni digitalizaci podporovat nejen slovy, ale taky finančně.

Znalosti chceme budovat propojením státní správy s akademickou sférou a komerčními dodavateli. Musíme vytvořit podmínky pro to, aby se tyto světy mohly potkávat a společně realizovat projekty, které nás posunou na přední místo na světě. Aby to vše mohlo fungovat, potřebujeme souběžně taky řešit problematiku připojení. Stále je spousta domácností a míst u nás, kde není dostupný internet a především

rychlá a finančně dostupná data. A o ta tu jde. Potřebujeme urgentně urychlit digitalizaci a rozvíjet prostředí podporující digitální technologie včetně vysokorychlostního internetu. Budeme prosazovat konkurenci na telekomunikačním trhu, což povede už konečně ke snížení a zlepšení služeb. Použijeme k tomu frekvence, které budou uvolněny přechodem na nový standard digitálního televizního vysílání. Budeme dohlížet, aby aukci kmitočtů udělali transparentně, a podpoříme optimální rozvoj 5G sítě. Máme velký zájem zabezpečit řádnou soutěž a neznevýhodňovat žádného z operátorů.

Já vím, že jsou to obrovské cíle, ale máme v naší zemi mnoho odborníků, máme vynikajícím způsobem pokrytou komerční sféru i dobré vzory. Můžeme tedy udělat inovativní eGovernment využívající nejmodernější technologie, aby byl nastaven odrazový můstek pro další generace. Vláda je v této věci připravena podporovat potenciál našich firem a ekonomiky. Program digitální Česko, digitalizace a elektronizace státní správy nemůže být programem jednoho volebního období. Musíme už konečně skončit s tím, že budeme složitě vyřizovat běžné situace, jako vyřízení mateřské, řidičáku, nové občanky, přepis auta nebo založení živnosti. Pevně doufám, že všechny politické strany a hnutí se do tohoto projektu zapojí a budeme mít na to stejný názor.

Třetím důležitým programem programového prohlášení je aktivní zahraniční politika. Česká zahraniční politika se bude opírat o několik základních pilířů – dobré, otevřené a přátelské vztahy se všemi sousedy a nejbližšími zeměmi založené na vzájemné důvěře, stále otevřená komunikační linka a kulturní a hospodářská spolupráce.

Druhým pilířem naší zahraniční politiky je Evropská unie – společenství evropských zemí, které spojuje jejich touha žít vždy už jen v míru a otevřeně spolupracovat. Jsou to země, které se hlásí k demokracii, svobodě a tržní ekonomice. Naše členství v Evropské unii nemá alternativu. Podívejme se na to, co se děje ve Velké Británii. A ty firmy za námi chodí a říkají nám, co se děje. A nebude to nic dobrého pro Velkou Británii. My budeme v Evropské unii aktivní. Proto jsme taky spěchali – naše první menšinová vláda – a věděli jsme, že nedostaneme první důvěru, ale spěchali jsme na ten první evropský summit 14. prosince, abychom jasně a nahlas deklarovali české zájmy, naše zájmy v Evropské unii, které jsou jasné. Migrace – nechceme kvóty, nechceme povinné reloky, a to jsme i dosáhli díky skvělé spolupráci v rámci V4 na jednání, které trvalo do půl páté ráno, ale zafungovalo to. Už nás nemůžou přehlasovat, už nám nemůže nikdo vnucovat, kdo bude v naší zemi pracovat a žít. My přece jsme solidární, my dáváme peníze, posíláme naše policisty a vojáky a my taky bereme ekonomické migranty, ale z jiných zemí. My je potřebujeme, ale o tom si chceme rozhodovat sami. A to je jeden z našich prioritních zájmů a myslím si, že v rámci Evropské unie jsme ukázali, že skutečně konečně máme vliv. A já si myslím, že v tomhle směru se shodneme se všemi politickými stranami a hnutími, jaké jsou naše české národní zájmy v Evropě.

Náš další zájem je samozřejmě bezpečnost – ne bourání Schengenu, ale bezpečnost. My jsme jasně řekli, jaké řešení – zastavení migrace, australský model, Ellis Island, vytváření hotspotů mimo Evropu. A to, co jsme říkali v roce 2015, už konečně další země akceptují a jsou rády, že jsme na čele těchto názorů. Budeme

určitě i dále aktivní, budeme vytvářet účinná spojení a aliance. Teď je důležité předsednictví Rakouska, kde skutečně máme velice dobré vztahy.

Budeme aktivní z hlediska rozpočtu. Považuji za skandální, že Evropská unie předložila rozpočet, kde náklady na evropské struktury ne že snižují o 15 %, díky brexitu odchází 15 % obyvatel Evropské unie, ale navyšují o 20 %. A rozdíl je 25 mld. eur. Neuvěřitelná drzost! 25 mld. eur si chtějí navýšit. A já jsem strašně rád, že rakouský premiér Sebastian Kurz a já na to máme absolutně stejný názor.

Máme taky názor, že chceme ovlivňovat peníze, které nám přicházejí prostřednictvím evropských fondů. Ne že nám někdo nadiktuje zase ESF, Evropský sociální program, ale to bylo přece v čase, kdy jsme měli nezaměstnanost 9,5 %, tvořil se program 2014–2021. Chceme mít na to vliv, chceme o tom rozhodovat. A debata, že dostáváme nějaké peníze a že musíme být v předklonu, není namístě. Hlasy z minulosti, kdy říkaly, že musíte brát migranty, protože nám nedají peníze, to je absolutně nepřijatelné. A myslím, že už to nikdo neříká. Máme na to samozřejmě stejný názor. Z Polska odchází ročně 25 mld. eur dividend, od nás 10 mld. Takže perspektivně náš vztah bude úplně jiný. To saldo bude plus miliarda eur, a proto pokud všichni říkají, že máme růst, tak chceme růst, ale investicemi.

A považuji za absurdní, pokud skutečně např. resort MPSV dostal 58 miliard na programové období 2014–2020. My skutečně nepotřebujeme requalifikovat lidi, když u nás nemá prakticky kdo pracovat a máme 260 tisíc volných pracovních míst, potřebujeme se vůbec podívat na ty, kteří jsou nezaměstnaní, jestli třetina nedělá načerno, resp. další část dostává tolik dávek, že nepotřebuje pracovat.

Takže ten rozpočet je důležitý a budeme za něj bojovat. Máme tři priority. To znamená, nechceme navyšovat, ten rozpočet se navýší nárůstem HNP a není potřeba. Samozřejmě chceme udržet kohezi a zemědělství. Nevím proč – tedy já vím, samozřejmě, proč zavádějí programy, které tam nikdy nebyly, a ty tradiční se vlastně snižují. A v tomhle směru máme na to určitě stejné názory s dalšími zeměmi. Mluvil jsem o tom s x premiéry a ta debata bude velice těžká. Je otázka vůbec, jestli to zvládneme v rámci stávající Evropské komise, protože nás čekají příští rok evropské volby a myslím, že přinesou další překvapení.

Bezpečnost, samozřejmě, je prioritou a je potřeba bránit ten kontinent. My jsme vedli debatu o západním Balkánu, jestli tedy rozšíříme Evropskou unii. Podle mého bychom ji měli rozšířit. Pokud se nebudeme snažit, tak potom ta Evropská unie nebude, jeden blok, hranicí na moři, ano, protože ten západní Balkán, samozřejmě... Je tam Čína, která má vliv, Rusko, Turecko. A všichni mluví o vstupu do eurozóny a já musím říct, že jsem rád, že tam nejsme, protože my jsme jednali vlastně o migračních do půl páté ráno a na druhý den byla eurozóna a to byl stejný soubor Itálie a zbytek eurozóny. A jsem rád, že nejsme u toho, protože tam je jasná potřeba reformy. Jsou tam země, které nedodržují rozpočtovou politiku, které jsou i předlužené, a myslím si, že je dobře, že máme naši korunu. A pokud by se něco stalo, tak je to důležitý nástroj pro naši ekonomiku.

Takže z hlediska té bezpečnosti si myslím, že postupně se ty názory mění. A měli bychom se bavit o Schengenu, proč tam nejsou další země, Bulharsko, Chorvatsko a další, a neměli bychom dopustit rozpad Schengenu, protože to řešení je samozřejmě

jednoduché. To řešení je to, že pašeráci nesmějí vydělávat 5,7 miliardy eur. Seděl jsem vedle maltského premiéra a ten na té Radě říká: No tak tam vlastně plují ty lodě neziskovek a vysílají signál, kde jsou, jakou mají polohu vedle té Libye, a vlastně volají ty pašeráky: No tak pojdte, naloďte se a přivezte ty migranty ekonomické. To jsou ekonomičtí migranti. A my těm lidem máme pomoci u nich doma. Tu Sýrii jsme nezvládli, zvládli jsme ji tak, že jsme dali Turecku 3 miliardy euro a teď je dáme znovu a je to nějaký přístup. Ale my bychom měli vlastně pomoci těm zemím tam, odkud ti lidé odcházejí. A oni za to platí, oni platí za tu naději. Někdo jim něco slibuje a není to pravda. Dnes máme v Evropě 1,5 milionu lidí, kteří nedostali azyl. V Německu je to 500 tisíc. A ti lidé by měli de facto tu Evropu opustit, protože podle pravidel, která dnes máme, tak to je.

Takže to je velké téma a já si myslím, že je náš velký úspěch, že jsme vlastně prosadili to, že ostatní akceptovali, že nebudou kvóty, že budou dobrovolné reloakce. Dobrovolné reloakce. Takže migrace, bezpečnost a rozpočet. Ten rozpočet, pokud teď nezvládneme, tak samozřejmě, uvidíme, jaká bude příští Komise, ale myslím si, že i když v minulosti Česká republika měli jenom jednu prioritu, tak teď máme tři a nejsme sami.

Třetím pilířem zahraniční politiky je samozřejmě naše účast v NATO. Pan prezident odletěl na summit NATO, já tam zítra s panem prvním místopředsedou vlády Hamáčkem letíme spolu, budeme zastupovat Českou republiku. Pan prezident se na mě obrátil, abychom ho tam zastoupili. Samozřejmě, atlantická vazba je základem naší bezpečnostní spolupráce i zahraniční politiky. Samozřejmě slibujeme, že budeme navyšovat naše výdaje na obranu tak, jak jsme se zavázali na summitu ve Walesu v roce 2014. Předložíme jasné plány a myslím, že to i děláme a že máme na stole nějakou vizi. Myslím si, že i minulá ministryně dala na stůl jasnou vizi, a i stávající ministr určitě má jasné představy, jak to řešit. Ale my samozřejmě musíme změnit ten nákup té vojenské techniky. Považuji za absurdní, když nějaká komise 33 lidí porovnává, hodnotí prototyp, který ani neexistuje, s radarem, který je každý den ve válce. Neuvěřitelné. Takže to je samozřejmě... Nebo stejně je to s těmi vrtulníky. Tam je také prototyp, který neexistuje. Je otázka, proč naše armáda vlastně chce nějaké věci, které neexistují, když tedy máme všude armády a stačí se jenom zeptat.

Minulý pátek jsem byl v Karlových Varech s polským premiérem a v Polsku se vyrábějí dva vrtulníky. Je to zahraniční výroba. Blackhawky a augusty, například. Sokolové, tak se omlouvám. Tak paní poslankyně mě opravuje, ona tomu rozumí víc než já. Ale zkrátka jsou tam dvě výroby helikoptér. Takže myslím, že je potřeba se vrátit k tomu vyjednávání na úrovni vlád, a my samozřejmě jsme připraveni navyšovat ty prostředky a ten cíl – samozřejmě jsme se zavázali na dvě procenta, ale myslím, že je vlastně důležité mít tu vizi a říct ano, my toho chceme dosáhnout, a kdy. Naše HDP roste, takže to stále doháníme, ale je pravda, že trendově jsme na tom celkem dobře. Jde o to, aby ty rozpočtované peníze byly utráceny, a to si myslím, že by mohlo konečně nastat. Takže samozřejmě ten závazek postupně chceme plnit a chceme nastavit ty systémy tak, že budeme víc asi diskutovat na úrovni vlád.

Ještě k zahraniční politice. Samozřejmě jsme otevřená ekonomika, jsem jedna z nejméně průmyslových zemí v Evropě a musíme usilovat o nové trhy. Je důležité, abychom v rámci vlády, MPO a zahraničí spolupracovali. Máme strašně moc různých

struktur czechtradů, czechinvestů, agentur, czechturismů. Byl jsem ve Finsku, tam máme velvyslance, ten to obslouží všechno sám. Já jsem taky kdysi dělal zástupce a taky jsem to téměř obsloužil sám. Takže je potřeba, abychom tam hledali energie, máme ten plán, ušetříme na tom 140 milionů a musíme taky konkrétně definovat exportní politiku. Musíme se podívat na naše salda, tak jak se na to dívá pan prezident Trump.

Jednal jsem v sobotu s čínským premiérem, a to saldo je... Čína je druhá největší země v rámci dovozu k nám, 400 miliard, a ve vývozu máme 17. místo, takže je potřeba skutečně v těchto zemích, kde politici můžou otevřít dveře, dělat něco konkrétně a mít jasný přehled, co bychom chtěli prodávat. Proto se obrátím na Svaz průmyslu a Hospodářskou komoru, abychom se setkali s našimi podnikateli a firmami, aby konkrétně řekli, co by chtěli prodávat. A je potřeba se podívat i na ty posty, jestli náhodou nevozíme nějaké díly do nějakých montoven, a potom to odchází jako výrobek. Takže bychom měli udělat konkrétní analýzu mimo zemi EU a dělat aktivní exportní politiku a tam si myslím, že můžeme určitě být pro to přínosem.

Další bod je strategický investiční plán a reforma státu. My jsme samozřejmě v rámci bývalé vlády navštívili 12 krajů. Všichni se nám smáli, že to jsou takové výlety o ničem. Není to pravda. My skutečně jsme zmapovali investiční plán naší země. Je to důležité, abychom měli nějaké plány, abychom vůbec plánovali. My jsme nic neplánovali tady – ani lékaře, ani sestřičky, ani svářeče, ani profese, ani nic zkrátka! Já vím, že s plánováním někdo si může vzpomenout na nějaké jiné časy, ale každá firma plánuje a stát by měl také plánovat. A považují například za absurdní, že když jsme neplánovali například u profesí, že jsme zjistili, že například každý rok se nedostane 2,5 tisíce studentů na lékařskou fakultu, protože nebyli pedagogové. To jsme teď vyřešili. Nejsou lékaři, ale na druhé straně vlastně neumožníme, aby v podstatě studenti, kteří udělají přijímačky, to mohli studovat.

Takže ty investice. Ano, my to finalizujeme a určitě to bude přesahovat tisíc miliard. A to je ten náš růst. Ano, ale na to samozřejmě potřebují naše firmy sehnat lidi a musíme se na to dívat dlouhodobě, protože dobře víme, že od momentu, kdy se rozhodne o nějaké investici, a než se to všechno v rámci naší byrokracie a neuvěřitelně dlouhého schvalování investic – tak to trvá čtyři pět let. My dneska máme v rámci rozpočtu, který byl schválen – vláda, je tam rozpor asi 10 mld. A je tam například asi 40 památek za 1,1 mld. A my bychom potřebovali už začít a je důležité, aby se ty peníze sehnaly, a samozřejmě je tam i například pražská Invalidovna, která je za miliardu, ale na příští rok potřebujeme asi 20 milionů. A my musíme začít, abychom i mohli plánovat, a to také ty stavební firmy od nás chtějí.

Ohledně státní správy. Já myslím, že už jsem o tom mluvil. Zákon o státní službě, tak ten se nám fakt úplně nepovedl. To si sypu popel na hlavu. Teď to vidíme v praxi. A já skutečně považuji za nenormální, že ministr nemá možnost vyměnit svého podřízeného, když ten nepracuje dobře nebo způsobí nějaký problém, a je nenormální, že vlastně ministra blokuje státní tajemník. My máme dneska asi dva nebo tři státní tajemníky, kteří jsou PN. A konkrétně ten na Ministerstvu zdravotnictví paralyzuje ten rezort. Tam je obsazenost asi, nevím, 54 %. To je absurdní! Toto není normální! A proto ve Sněmovně máme návrh na změnu státní služby a já myslím, že objektivně by každý měl uznat, že když nastoupím do funkce, tak... Samozřejmě to

není, že někdo přijde a všechno to vyčistí. Já jsem přišel na Úřad vlády s jednou kolegyní. Ale jde o to, že pokud skutečně ten spolupracovník ministra nebo i ten státní tajemník nefunguje, tak musí mít nějakou možnost nějakým způsobem to řešit. A dneska je obrovská konkurence. Dneska se bojuje o dobrou pracovní sílu a stát dneska konkuruje s privátem. Nejsou lidi. Takže si myslím, že je to potřeba změnit. My jsme teď na vládě měli systemizaci. Byly tam nějaké změny bez navýšení peněz nebo míst a já jsem se ptal pana Postráneckého, jak to vypadá s Brusel, a není pravda, že by Brusel měl nějaké výhrady. Já jsem také řekl, že pokud Brusel má výhrady, tak já to tam rád půjdu sám projednat. Takže toto skutečně potřebujeme, abychom mohli stát řídit efektivně, aby tam byla také nějaká konkurence na ty posty, aby to nebyli stále zacyklovaní úředníci, kteří vlastně cirkulují z jednoho rezortu na druhý.

Co se týká rezortu dopravy, tak my určitě budeme pokračovat v investicích, budeme pokračovat v zahájené výstavbě nových dálnic a obchvatů měst, které zůstávají v rezortu dopravy největší prioritou. Aktuálně máme rozestavěno 194 km nových silnic a nachystáno dalších 150 km. Zintenzivníme výstavbu dálnic na všech hlavních trasách, konkrétně zejména D1, D3, D4, D6, D7, D11, D35, D48, D49, D52, D55, a dokončíme kompletní modernizaci dálnice D1 mezi Prahou a Brnem. Do roku 2021 zprovozníme 210 km dálnic, z toho 110 km dálnic nových a 100 km modernizované D1.

S tím souvisí i novela zákona o urychlení výstavby, jejímž cílem je zrychlit schvalování a přípravu důležitých dopravních staveb. Pokud ji schválí také senátoři a podepíše pan prezident, bude naší naprostou prioritou její rychlé zavádění do praxe, abychom mohli konečně dostavět základní dálniční síť. Já jsem žádal pana ministra dopravy, protože přichází ŘSD s nějakými termíny, aby skutečně se ŘSD zavázalo k termínu 2025, kdy bychom měli zprovoznit všechny dálnice. Určitě je velká ostuda, když mi polský premiér říká: Už jsme s dálnicí na hranici u vás. Rakouský premiér, ten je dvakrát u nás na hranici, a my jsme ještě daleko. Toto samozřejmě se mělo zrealizovat před vstupem do EU a vznikem krajů, ale někdo na to asi zapomněl hned po revoluci.

Také chceme samozřejmě se snažit najít peníze pro opravu silnic II. a III. tříd. Tam deficit je obrovský, tj. 90 mld. My jsme našli v rámci rozpočtu 2018 čtyři miliardy a samozřejmě budeme se snažit dál. Chtěli bychom realizovat formy PPP, to znamená partnerství veřejného a soukromého sektoru. Pilotní projekt řešíme u D4 a chtěli bychom ho možná i u dalších dálnic, jako je D7, D6, D3 a D35.

Pro další volební období chceme také zavést elektronickou dálniční známku, kterou bude možné zakoupit přes internet. Zaměřit se také chceme na autoškoly a začínající řidiče, aby nebyli smrtelným nebezpečím pro sebe i pro druhé. Proto pro ně prosadíme například řidičské oprávnění s omezenou platností maximálně na dva roky, ve které budou muset absolvovat výcvik s cílem zdokonalení řidičských schopností a dovedností při zvládnutí krizových situací.

Pro cestující na železnici zajistíme opravu alespoň 60 významných nádražních budov, například Praha-Smíchov, Most, Křížanov nebo Havířov, budeme také dál pokračovat v otevírání trhu na železnici, ale zároveň se zaměříme na novou roli

našeho národního dopravce, Českých drah. V rámci cestování také chystáme jednotný tarif, tedy že si cestující koupí jedinou jízdenku bez ohledu na to, s jakým dopravcem pojede.

V oblasti spadající pod Ministerstvo průmyslu a obchodu například můžu začít se státními hmotnými rezervami, jak o tom mluvil pan prezident. Já už jsem o tom mluvil v minulosti jako ministr financí, tehdy to bohužel neprošlo. My máme skutečně desítky miliard ve státních hmotných rezervách, v různých kovech a dalších věcech, které se obměňují, a já myslím, že je potřeba se na to podívat, jestli to skutečně potřebujeme. Nedej bože, kdyby byla válka, tak samozřejmě co asi potřebujeme? Potřebujeme letecký benzin, kerosin, naftu, benzin, a kdyby bylo úplně nejhůř, tak mouku, sušené mléko a hlavně vodu. A pokud my tam stále něco obměňujeme, tak si myslím, že z hlediska cash flow státu by to bylo důležité. My jsme v minulosti vedli debatu o ropě. Ropa. Evropská unie nám říká: musíte mít zásoby ropy. Akorát problém je, že nemáme ty rafinérie a nemáme ani smlouvu, takže kdyby se něco stalo, tak nevím, kdo by nám tu ropu potom zpracoval. Takže já si myslím, že bychom měli mít z hlediska těchto komodit hlavně letecký benzin, naftu a tyto. Ale naftu ne skladovanou v zahraničí samozřejmě. To si vzpomeneme všichni na to, co se stalo.

My jsme za minulé vlády rozhodli o postupu, jak vlastně budovat jaderný zdroj. Pan prezident to kritizoval. Já s ním v tomhle směru nemůžu souhlasit, protože my máme nějakou energetickou koncepci, ale to je samozřejmě otázka, do jaké míry ten stát měl nebo má vliv na ČEZ a jestli vůbec v minulosti, proč jsme vůbec privatizovali energetiku a vodu hlavně. Velká chyba.

A já v tom jádru osobně mám velice jasno. Dukovany jsou připravené a každý investor z privátu vám řekne: No tak naceníme Dukovany, nevím, kolik to je. Dvě stě, tři sta miliard. Strčíme do stoprocentní dceři ČEZu a na to uděláme soutěž. Na dodavatele, na financování, na technologie, eventuálně na joint venture. To pro byznysmeny je triviální záležitost. Já bohužel, za minulé vlády se mi to nepodařilo přesvědčit kolegy. A jsou tam vlastně navrhované tři možnosti. Že by stát měl začít investovat – to považuji za nesmysl. Anebo že bychom měli dělit ČEZ – to také si myslím, že je nesmysl. ČEZ má velice dobrá čísla. Debt/EBITDA jedna z nejnižších v Evropě. Takže... A samozřejmě, to jádro jsme měli vlastně postavit už dávno. Každý podnikatel nejdřív vybuduje svoje podnikání doma, až potom jde do okolních států. No tak my jsme si vybrali na Balkán a bůhví kde. A dopadlo to, jak to dopadlo. Měli jsme mít to jádro už dávno. Proč jsme nezakončili ten Temelín?

Takže já si myslím, že tady je to jasné. Dukovany mají nějakou životnost. Je potřeba o tom rozhodnout. A pro mě, ale samozřejmě, že to budeme diskutovat v rámci vlády a máme na to tam tým a komisi a zmocněnce. Ale já říkám, má to být stoprocentní dcera ČEZu? ČEZ to má garantovat, ano, kdyby náhodou se něco stalo, a my jako vláda to můžeme podpořit tím, že budeme druzí v řadě. Ano, až po tom ČEZu, až po matce. Tím vylepšíme samozřejmě finanční podmínky toho financování a dáme tomu samozřejmě i důvěryhodnost a podpoříme to. Ale ČEZ není naše stoprocentní dcera.

Takže určitě tuto debatu povedeme a je potřeba samozřejmě se vrátit k té koncepci a podívat se na ty uhelné elektrárny i paroplýny, a co všechno jsme v minulosti postavili. Přitom my jsme měli mít hlavně jádro. Tak jak to má Francie. A samozřejmě představa EU, že budeme navyšovat obnovitelné zdroje, je nesmyslná, protože my nejsme Norsko, my nejsme tady severní Německo. My jsme tady, je tu nějaká tradice. A samozřejmě ty jaderné energetické zdroje jsou pro nás i ekonomicky nejvýhodnější. Ale my se musíme podívat také, kolik vyvážíme, kolik dovážíme a podívat se celkově na tu bilanci. A já si myslím, že tentokrát jsem přesvědčen, že to zvládneme.

Takže v oblasti průmyslu a obchodu chceme zajistit energetickou bezpečnost a soběstačnost a plynulé dodávky energie a tepla za konkurenčně schopné ceny pro podniky i domácnosti. Konkurenčně schopné. Měli jsme se podívat na ty přírázky v porovnání s jinými zeměmi, jestli náhodou na tom nejsme špatně. A já myslím, že jsme. Dále chceme podporovat snižování energetické náročnosti veřejných soukromých budov z centrálních obnovitelných zdrojů a chytrých energetických projektů.

Dále posílíme koordinaci aktivit na podporu digitalizace českého průmyslu a ekonomiky včetně souvisejících dopadů na obchod, trh práce, vzdělávání, a to zejména díky zintenzivnění činnosti aliance Společnost 4.0 a úzké spolupráce v rámci digitálního Česka.

Do konce roku 2018 bude připravena aktualizace národního akčního plánu čisté mobility. Pokud jde o finanční podporu pořízení nízkoemisních vozidel, budeme spolupracovat s Ministerstvem dopravy a MPO. Jako jedno z opatření je zpracovávána analýza možných podpor pořízení elektromobilů.

V oblasti ochrany spotřebitele jsme nastavili opatření před podvodnými e-shopy a ve spolupráci s Českou obchodní inspekcí, Energetickým regulačním úřadem a Státní energetickou inspekcí pracujeme na opatřeních, která pomohou chránit proti nekalým prodejům energií, tzv. šmejdlům v energetice. Chceme chránit spotřebitele v zpřísnění podmínek u podomního prodeje, uzavírání smluv po telefonu, elektronického obchodu nebo prodeje finančních služeb na dálku. První verze nového zákona o ochraně spotřebitele je téměř hotová a blíží se ke konzultaci s širokou veřejností.

Podařilo se uzavřít memorandum se společností Uber a donutit ji, aby se podřídila českým zákonům, platila tu daň a její řidiči se dobrovolně přihlásili do systému EET. Ve spolupráci s Ministerstvem dopravy chceme novelizovat zákon tak, abychom zjednodušili podnikání v oboru taxislužby, tak aby odpovídalo 21. století a tomu, že existuje GPS navigace a mobilní aplikace. MPO se podařilo znovu získat důvěru telekomunikačnímu sektoru. Podíleli jsme se na zákonu, který výrazně zrychlí výstavbu telekomunikačních sítí.

Dále budeme prosazovat změnu na Ministerstvu pro místní rozvoj, které chceme proměnit na ministerstvo veřejného investování, které by spravovalo kompletní otázky, které se týkají krajů, měst a obcí. Pracujeme na změně Státního fondu rozvoje bydlení na Státní fond podpory investic. Tato změna umožní nastavit efektivnější investiční podporu regionům, např. na bytovou výstavbu včetně podpory mladých a

seniorů, dětská hřiště, sportoviště, opravy místních komunikací, revitalizace území, regenerace brownfieldů nebo třeba na cestovní ruch.

To bydlení je samozřejmě velká téma. My jsme seděli tento týden se Svazem stavebnictví a domluvili jsme se, že ustanovíme takovou investiční radu a budeme dělat tři platformy, to znamená dopravní infrastruktura, bydlení a legislativa. A to bydlení, o tom je debata. A já myslím, že je to jednoduché. Měli bychom si říct, kdo má stavět byty. Byty nejsou. Proč nejsou? Bytový fond – stát v roce 1990, pokud je to správné datum, nebo kdysi dávno, 600 tisíc bytů převedl na samosprávu. Co se stalo s těmi byty já nevím. Ale byty nejsou a málo se staví. A je potřeba si říct, kdo má stavět byty. No já říkám, že to mají stavět obce a města. Stát nemá stavět byty. My máme pomoci a vytvářet programy pro obce a města a vytvořit na to dotační tituly, tak jak jsme to udělali ohledně škol v regionálním školství, kde jsme udělali program, Ministerstvo financí, kde jsme dali 3,5 mld. asi 160 obcím a následně dávali 70 %. Ale samozřejmě, my musíme udělat analýzu.

Když jsem chodil do těch krajů, tak kdo chtěl od nás byty? Nějakou spolupráci? No, Mladá Boleslav a ještě jedna obec. Ale my si musíme přeci říct, že obec Němčovice, která má 208 obyvatel a starosta má na stole projekt bytovky za 3,5 mil. a jeho rozpočet je 2 mil., tak asi bychom mu měli dát na těch 3,5, nevím, možná 3 miliony, ano, aby to mohl postavit, protože nemá na to rozpočet. Ale proč bychom měli dávat Praze, která má na účtě 30 mld. a která měla nějakou koalici, která byla totálně proti... myslím na začátku proti, protinvestiční. A zkrátka tady jsme zapoměli stavět ty byty.

A také si musíme říct a sednout si s developery, že co vlastně od nás čekají. Hlavně legislativu, nový stavební zákon. A o tom je ta debata. My jsme tady vedli debatu o sociálních bytech, ale přece ten starosta, já myslím, že obec i město má bytovou komisi. A když ten starosta v Němčovicích postaví ty bytovky, no tak potom ta obec rozhodne a možná jeden byt bude startovací pro mladé manžele, možná jeden bude pro důchodce, možná bude jeden pro sociální případy. Pro lidi, kteří na to nemají peníze. Takže já myslím, že o tom by měla být ta debata. A to bydlení samozřejmě je velký problém. Nájmy jsou astronomické. Musíme s tím něco udělat. A o tom chceme samozřejmě vést debatu se všemi, protože to je také strategie, která je dlouhodobá.

V rámci MMR chceme nadále využívat postavení České republiky. My jsme sedmá nejbezpečnější země na světě, sedmá nejklidnější, dvacátá první nejšťastnější. I když často jsou všichni naštvaní, nevím proč. Ten cestovní ruch je velice důležitý. A chodí k nám stále více turistů. Každý rok máme milion pasažerů na letišti v Praze navíc. Budeme stavět druhou ranvej. A otevíráme nové linky.

Na tom setkání 16+1 s Čínou jsme prezentovali – my máme nejvíc leteckých spojení s Čínou. A je samozřejmě potřeba dostat ty turisty do dalších měst našich regionů. Ne že jsou jenom na mostě Karla IV., nebo v Telči, nebo v Českém Krumlově. A do toho my chceme investovat. Je to důležité. Obnova našeho kulturního dědictví, památky. A dostat ty turisty do těch míst, a aby tam i zůstali, aby tam nepřišli ráno v deset a v šest odpoledne odešli.

V rámci MMR chceme pokračovat v trendu zjednodušování a rychlejšího čerpání evropských fondů. Já už jsem o tom mluvil, že jsme měli program na internet 14 miliard a vyčerpalo se jenom 50 (?). Takže jsme vedli debaty a teď se mají údajně čerpat 3 miliardy a o zbytek jsme požádali Evropskou komisi, aby nám umožnila přesunout ty peníze tam, kde máme převis – zdravotnictví, školství. Takže toto je důležité pro ten další rozpočet s Evropskou unií.

MMR započalo také proces rekonstrukce stavebního práva. Tam jsme toho skutečně udělali málo. Všichni říkají, že je to strašně složité, že se mění, nevím kolik, 80 zákonů, ale je skutečně potřeba na tom urychleně pracovat. My chceme zkrátka jeden úřad, jedno razítko, jedno povolení. Čili méně byrokracie a plus elektronizace. Takže chceme, aby se úřadovalo rychleji a někdy aby se vůbec nemuselo úřadovat. A to by mělo být také – a doufejme, že ty termíny, které kolegové vzpomínají, nejsou reálné, protože mně se to vůbec nelíbí a mělo by to být jako priorita z těch zákonů.

Sport. Dřív výstavní skříň České republiky, potažmo Československa. Jako celospolečenský fenomén, který zajímá téměř všechny z nás, ženy, muže, děti či dospělé seniory nevyjímaje. Prožívá v posledních letech složitá období a trpí obrovskými problémy. Tradiční kolektivní sporty, které jsou pro nás tolik typické, vždy nás skvěle reprezentovaly a pro které zde máme zajištěnou systematickou podporu, nepřinášejí očekávané výsledky. Přestaly být místem úspěchu, radosti a národní hrdosti. Hokej jsme nevyhráli, myslím, od roku 2007. A na olympiádách v míčových sportech taky nic moc. Namísto toho vidíme, jak je sportovní prostředí toxické, jak je zasaženo korupčními skandály, kdy o tom, kdo dostane prostředky, je rozhodováno ne úplně objektivně, bez jasných kritérií a kontroly.

A my musíme podpořit sport. Naše mladá populace se zásadně přestala hýbat. Klesá pohybová gramotnost, dětem se vážně stává, že nejsou v hodinách tělocviku schopny udělat kotoul. Jejich zájem a zájem rodičů o jejich zdraví a aktivní vývoj klesá, což vede k tomu, že se děti nehýbou, tloustnou a objevují se u nich zdravotní problémy.

Neutěšený stav českého sportovního prostředí a situaci, která v něm vznikla, chceme zásadně změnit. Vytvořili jsme pozici vládního zmocněnce pro sport, to je Milan Hnilička, který má do prostředí přinést nový pohled a zásadně lepší kvalitu sportovní problematiky. Je zapotřebí si jasně říct, co jsou naše priority, co chceme ve sportu podporovat a na co vyčleníme finanční prostředky, a to tak, abychom mohli podporovat jak sportovní činnost, tak infrastrukturu. Vládní zmocněnec pro sport, který je podřízený předsedovi vlády, bude spolupracovat s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, koordinovat oblast státní podpory sportu a definovat nové potřeby jak v oblasti finanční, tak legislativní a samozřejmě i té institucionální.

Připraví novelu zákona o podpoře sportu, díky které vznikne nová centrální sportovní autorita, národní sportovní agentura, která bude komplexně zajišťovat realizaci státní politiky v oblasti podpory sportu a pohybových aktivit obyvatelstva. Národní sportovní agentura jako efektivní centrální aparát pro výkon potřeb v oblasti sportu vytvoří jasné a přehledné podmínky pro sport, zajistí transparentnost toku financí pro jednotlivé sportovní programy, zlepší jejich předvídatelnost a stabilitu. V tomto ohledu bude zásadním krokem digitalizace sportovního prostředí. Konečně

zcela jasná evidence sportovců, klubů a svazů, pro ně zajištěná finanční podpora. Prostředky budou zajištěny i na investice do výstavby nových sportovišť a do obnovy a rekonstrukce těch stávajících. Takto nastavené jasné a logické podmínky pro potřeby sportovního prostředí nám umožní vidět mnohem lépe, jak je s financemi do sportu nakládáno, pro co jsou využity a jaké výsledky přinášejí.

Když dnes navštěvujeme jednotlivé kraje a setkáváme se s jejich zástupci, stejně jako zástupci měst a obcí, komunikujeme se sportovními prostředím a vidíme jejich potřeby, tak nacházíme velkou shodu v tom, že pokud chceme provést účelnou modernizaci a rozvoj sportovní infrastruktury lokálního, regionálního i národního významu, musíme společně zapojit jak prostředky státní, tak i ty, které do sportu uvolňují kraje, města a obce. Vzájemná spolupráce je v tomto ohledu nezbytnou nutností a potřebou. Již dnes se promítá náš důraz v oblasti sportu navýšenými prostředky ze státního rozpočtu, které v návrhu na rok 2019 dosahují částky 8,2 miliardy korun. Oproti roku 2017 tak dochází k navýšení o více než 3,5 miliardy korun.

V oblasti sportu uděláme maximum pro to, abychom především rozpohybovali více lidí, zlepšili u dětí pohybovou gramotnost, přivedli je zpět ke sportu a hlavně radosti ze sportování. Chceme zajistit dostatek prostředků pro trenéry, kteří se dětem budou plně věnovat a vytvoří lepší sportovní zázemí pro talenty a sportovní reprezentaci. Rádi bychom nastavili co možná nejlepší podmínky pro dosažení dalších úspěchů u našich současných a budoucích sportovců, a to jak v individuálních, tak i kolektivních sportech.

V oblasti sociální bych zdůraznil, že do budoucna hlavně potřebujeme reformu sociální péče a regulaci trhu práce. Máme 240 tisíc nezaměstnaných, nejméně v Evropě, a máme 260 tisíc volných pracovních míst. Ale volných pracovních míst. A chybí pracovní síly téměř všech profesí, to nejsou jenom lékaři, sestry a pedagogové. Ale my máme samozřejmě problém, protože někteří lidé jednoduše asi nechtějí pracovat a berou dávky. Potřebujeme dost pozměnit politiku úřadu práce, který bude koordinátorem trhu práce, aktivně komunikovat se všemi účastníky v zájmu co nejrychlejšího uplatnění uchazečů o zaměstnání a splnění požadavků zaměstnavatelů, vůči klientům důsledně uplatňovat individuální přístup. Musíme změnit neefektivní systém rekvalifikací, více zapojit zaměstnavatele na přípravu na povolání a na předvídaní vývoje a změn ve struktuře povolání.

Dále také vyhodnotíme účinnost změn v některých sociálních dávkách realizovaných v minulých letech. Nemůžeme přihlížet nečinně k tomu, že se některé dávky, konkrétně dávky spojené s bydlením, staly zajímavým byznysem pro některé kvazipodnikatele. Měníme je tak, aby jejich čerpání bylo podmíněno plněním určité povinnosti ze strany příjemců dávky a ideálně vedlo k omezení, případně zcela odstranilo jejich závislost na sociálních dávkách. V této souvislosti zahájíme dialog s obcemi o funkčním rozdělení rolí v sociální oblasti a po dohodě navrheme takové změny, aby práce s klientem byla skutečně účinná. Stanovíme jasné kompetence a pravidla mezi jednotlivými rezorty, mezi státem, kraji a samosprávou.

O neziskových organizacích jsem mluvil. Je skutečně potřeba udělat analýzu a rozčlenit to, oddělit ten sport. A kolegové z těch ministerstev, o kterých jsem mluvil, se určitě budou snažit najít úspory.

Ohledně školství. Vzdělání je pro nás absolutní prioritou. Nadále budeme prosazovat více peněz do školství, tak aby platy učitelů na konci tohoto volebního období v roce 2021 se dostaly v průměru na 45 tisíc měsíčně.

Uvědomujeme si i význam nepedagogických pracovníků ve školství, a proto jim zajistíme do konce volebního období nárůst platů na 150 % jejich výše pro rok 2017. Dokončíme a finančně zabezpečíme také chystanou změnu financování regionálního školství, která přinese nejen odstranění neopodstatněných rozdílů ve financování stejných typů škol, ale kromě spravedlivějšího financování umožní školám také zvýšení kvality výuky, například v matematice nebo výuce jazyků.

Už v roce 2019 nejen navýšíme platy pedagogických pracovníků o 15 %, z toho 10% v tarifní části a 5 % nenároková složka platu, ale významně podpoříme mateřské školy, jak investičně na zajištění nových kapacit především v místech, kde ještě není zajištěno dostatek míst pro tříleté děti, tak neinvestičně zajištěním prostředků na rozšíření jejich provozní doby či hrazení překryvů.

S ohledem na zvýšení jistoty pro ředitele škol postupně od září 2019 poskytneme školám prostředky na zvýšení kvality výuky tak, aby přechod na změněný způsob financování regionálního školství proběhl plynule a pro školy a jejich ředitele předvídatelně. Uvědomujeme si, že je potřeba neodkladně začít i s vyrovnáváním neopodstatněných meziregionálních rozdílů, a proto již v roce 2019 začneme tento problém řešit prostřednictvím rozvojového programu.

Protože si uvědomujeme nutnost navrácení prestiže učitelství povolání, budeme rovněž podporovat kvalitní přípravu budoucích pedagogů, kteří jsou nezbytnou podmínkou a zárukou zkvalitňování našeho školství. Posílíme spolupráci mezi fakultami připravujícími učitele a školami, v nichž studenti vykonávají praxi.

Při řízení a financování systému veřejného vysokého školství budeme daleko více zohledňovat celospolečenskou potřebnost některých profesí, zejména lékařů, učitelů, technických oborů, zdravotnického personálu. U léta neřešeného nedostatku lékařů ještě v tomto roce začneme realizovat akční plán na posílení počtu českých studentů na lékařských fakultách tak, aby fakulty mohly od roku 2019 nabírat o 10 až 15 % více než v současné době. Už od 1. září 2018 dostanou lékařské fakulty z rozpočtu 130 mil. korun navíc a od příštího roku 650 ročně.

Podpora vědy bude vládní prioritou. Vládní rada pro výzkum, vývoj a inovace zavede nový systém řízení výzkumu založený na vyváženosti základního aplikovaného výzkumu, důsledné kontroly nakládání se zdroji a nový systém hodnocení institucionální a účelové podpory. Výsledky hodnocení výzkumných organizací budou mít přímý dopad na jejich financování. Budeme podporovat postupný nárůst institucionální složky financování vědy a výzkumu a její adekvátní poměr vůči účelové složce financování s cílem stabilizovat výzkumné prostředí České republiky. Důraz budeme klást na posílení mezinárodních aktivit, excelentního výzkumu a na podporu zapojení mladých talentovaných badatelů do systému vědy a

výzkumu jako celku. Současně snížíme administrativní náročnost při čerpání účelové podpory.

Vláda bude koordinovat řízení výzkumu napříč resorty nejen ve smyslu podpory z národních zdrojů, ale i zdrojů z Evropské unie a bude stimulovat podnikatelský sektor k dalším investicím do oblasti výzkumu, vývoje a inovací s celkovým cílem dosáhnout podílu všech výdajů do výzkumu a vývoje ve výši 2 % HDP. Ale teď se neděste, to není skutečně stejné jako u obrany, ale ta 2 % HDP – a pro porovnání, Izrael má 4, Německo 3 – tak jsou vlastně součet zdrojů ze státního rozpočtu, to je 35 mld, 40 mld. dávají podnikatelé a 15 mld. dává Evropská unie v rámci fondů, takže celkově je to 90 mld. a to je perspektivně to navýšení, ten cíl. Takže nejsou to 2 % jenom z našeho, ale je to z těchto tří složek.

Také nemůžeme stále dokola mluvit o posílení technického školství. Tady stále mluvíme o duálním systému a já nechápu, proč jsme ho už dávno nezavedli. Nedávno byl za mnou premiér Durynska a zval mě tam, abychom se přijeli podívat, jak to organizují oni. Myslím si, že ten duální systém Německa je proslulý, a je potřeba dělat konkrétní kroky. Měli bychom také možná vést debatu, proč průmyslovky, zdravotní školy a zemědělské mají kraje. Kraje toho mají strašně moc. Proč ty průmyslovky nejsou pod průmyslem, zemědělkyně pod Ministerstvem zemědělství a zdravotky pod Ministerstvem zdravotnictví. Ten resort by měl podstatně větší motivaci i čas realizovat takový projekt, kde máme velký problém, že nemáme dostatek zájemců o tato studia. A zkusme o tom diskutovat. Možná bychom se mohli zamyslet i nad vysokým školstvím, jestli ta struktura je vyhovující. My se stále častěji setkáváme se snahou za každou cenu zaplnit volné kapacity vysokých škol. My máme tolik vysokoškoláků, máme strašně moc vysokých škol, samozřejmě i soukromých, které byly vytvořeny ale v dobách větších populačních ročníků. Takže zkusme možná vést debatu tímto směrem.

Ohledně zdravotnictví si neskromně myslíme, že za posledních šest měsíců jsme odpracovali možná víc než někteří za celé volební období. Zavedli jsme postupy, které významně přispívají k transparentnosti a efektivitě resortu. Na webu ministerstva jsou poprvé v historii zveřejněny všechny komise a poradní orgány, které na ministerstvu působí, včetně jmenného seznamu poradce ministra. Připravujeme historicky první přehledný, veřejně dostupný rozklikávací rozpočet ministerstva. Udělali jsme řadu kroků ke zprůhlednění hospodaření nemocnic. Třeba jednoznačná pravidla problematicky vnímaným zpětným bonusům, které ročně dosahují několika miliard korun. Odmítáme také tolerovat netransparentní zadávání veřejných zakázek. Stanovili jsme proto přímo řízeným organizacím jasné postupy a přísné podmínky v případě, že budou nakupovat v takzvaném jednacím řízení bez uveřejnění nebo použijí výjimku nahodilého nákupu, což tyto způsoby nákupu omezí na absolutní minimum, a jejich dodržování budeme důsledně kontrolovat. V současné době také probíhá pilotní projekt zrušených nákupů u 15 státních nemocnic, kde očekáváme úspory v řádech desítek milionů.

Podporujeme ústřední postavení pacientů ve všech aspektech našeho zdravotnictví, avšak bez zvýšení jejich spoluúčasti. I proto jsme z pacientské rady fungující při ministerstvu udělali klíčového partnera při projednávání zásadních legislativních změn. Prosadili jsme odložení sankcí za nepoužívání eReceptů, tak aby

se každý lékař měl šanci s ním dostatečně seznámit. Zároveň jsme již připravili legislativu pro rozvoj a další funkce systému eReceptů. Intenzivně pracujeme na přípravě on-line lékového záznamu pacienta, který významně zvýší bezpečnost pacienta, protože bude hlídat duplicitu léků a jejich nežádoucí interakce. Ve spolupráci s pojišťovnami také připravujeme bezpečné sdílení dat mezi poskytovateli zdravotní péče. V rekordně krátkém čase jsme za účasti pojišťoven, odborných společností a patientských organizací připravili novou regulaci úhrad zdravotnických prostředků. Jejich přípravu nám uložil Ústavní soud.

Vyslyšeli jsme požadavky odborné veřejnosti a výrazným způsobem snížili administrativní zátěž zdravotníků v oblasti vedení zdravotnické dokumentace. Poprvé v moderní historii jsme nastavili takové podmínky, že se zdravotní pojišťovny a poskytovatelé péče sami domluvili na výši a způsobu úhrad zdravotní péče pro příští rok.

Před sebou máme ale hodně dalších úkolů. Dokončujeme projekt DRG Restart, o tom se také strašně dlouho mluví, který postupně zavedeme do úhrad tak, aby historicky poprvé šly peníze skutečně za pacientem a aby se vyrovnaly bezdůvodně rozdílné základní sazby nemocnic. Odměňovat budeme kvalitní péči a nikoli historicky vylobbované paušální úhrady. Podporujeme elektronizaci zdravotnictví, která ulehčí administrativu zdravotníkům a zvýší bezpečnost pacientů.

Máme za cíl zvýšení dostupnosti péče v odlehlejších regionech. Spustili jsme proto dotační program pro stomatology ve vytípaných oblastech, pokračujeme v dotacích pro praktické lékaře a nově je připravujeme i pro lékárny. Definujeme role jednotlivých aktérů ve zdravotnictví a posílíme odpovědnost pojišťoven za zajištění a dostupnost hrazených služeb. Připravujeme novou koncepci primární péče. Pracujeme na novém zákonu o zdravotních pojišťovnách a chystáme nový zákon o veřejném zdravotním pojištění.

Další prioritou je řešení zoufalé personální krize ve zdravotnictví. I tady jsme již nastartovali některé klíčové změny v navýšení počtu mediků. Teď se zaměřujeme na hledání systémových řešení, na zlepšení pracovních podmínek zdravotnických pracovníků a na úpravy systému jejich vzdělávání.

Změny ve zdravotnictví nechceme dělat na jedno volební období. Proto budeme všechny zásadní kroky konzultovat s opozicí ve snaze nalézt maximálně možný konsenzus.

Důležitým bodem programového prohlášení je samozřejmě posílení naší bezpečnosti. Já jsem mluvil o zvýšení výdajů na obranu. My je skutečně chceme do roku 2021 navýšit minimálně na 1,4 % HDP. Pro důstojné a efektivní fungování Armády České republiky je to samozřejmě důležité. Chceme zvýšit počet vojáků z povolání na 30 tisíc. Podporou programu dobrovolného vojenského výcviku by pak mělo dojít i k požadovanému navýšení aktivních záloh. Také zmodernizovat armádní techniku s ohledem na aktuální potřeby a vývoj bezpečnostní situace. Je potřeba akcentovat podporu domácího zbrojního průmyslu a k vybavování využít zejména lokální produkty. Všemi těmito kroky dojde zejména k zapojení českých subjektů do dodavatelských a subdodavatelských řetězců a k maximální možné míře transferu technologií, know-how a výroby do České republiky. Také je důležité, aby v naší

vládě aktivně spolupracovaly resorty Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany. Domnívám se, že jsou tam velké synergie.

V rámci bezpečnosti – tam samozřejmě také patří program soběstačnosti výroby potravin. Já si myslím, že všude na světě každý stát se musí postarat o lidi, nejenom o bezpečnost, ale aby také měli perspektivně co jíst, i když se to může dneska zdát absurdní. Ale musíme uvažovat z dlouhodobého hlediska, na desítky let, ne jenom na jedno volební období. Je potřeba si promyslet, zda by veřejné instituce, školy a nemocnice neměly programově využít potravinu především v regionu, kde působí menší regionální výrobci. Nemůžeme také tolerovat, jestli se prodává v obchodních řetězcích zboží, zejména potravin, za podnákladové ceny, což zásadně ohrožuje tuzemské výrobce potravin.

Potřebujeme chránit půdu jako základ našeho bohatství. Myslím, že jsme udělali chybu, když jsme vlastně dovolili cizincům kupovat půdu. V Maďarsku a v Polsku to nedovolili. Ale samozřejmě dnes už je na to pozdě. Možná bychom měli uvažovat o tom, jestli nevytvoříme státní rezervu půdy, té nejúrodnější, kterou nikdy nezastavíme, aby měli naši potomci jistotu, že budou mít kde vypěstovat potraviny.

Chceme se samozřejmě podívat také na regulaci věcí, které vlastně naši občané nakupují.

Velice důležitá je voda. V oblasti životního prostředí je naší nejvyšší prioritou ochrana vodních zdrojů. Opatření proti suchu a snahu o zadržení vody v krajině považujeme za věc nejvyššího veřejného zájmu. Samozřejmě to má i dopad např. na toho kůrovce. Zajistíme dostupnost vody budováním stovek nových zdrojů pitné vody pro obyvatele a její kvalitu, např. podporou budování domácích čistíren odpadních vod. Nenecháme se zavalit odpady, ale u těch vod možná bychom měli začít přemýšlet, jestli znovu nepostavíme přehrady. Ty jsme sice zdědili, ale chvála bohu, že je máme.

V životním prostředí – nenecháme se zavalit odpady a přestaneme je zahrabávat do země. Do konce roku 2018 předložíme nový moderní zákon o odpadech směřující k zásadnímu snížení objemu odpadů končících na skládkách, předcházení vzniku odpadů a k lepšímu třídění a recyklaci. Budeme podporovat snižování energetické náročnosti veřejných i soukromých budov zateplováním hlavně z programu Nová zelená úsporám, který přináší domácnostem i státu nemalé úspory za energie. A nepolevíme ani v oblasti ochrany ovzduší. Urychlíme projekt kotlíkových dotací s cílem vyměnit až 100 tisíc nejstarších domácích kotlů na pevná paliva nejpozději do roku 2019. Zároveň budeme hledat další finanční prostředky pro pokračování tohoto projektu.

Jsmo šestá nejbezpečnější země, možná sedmá, ale patříme k jedněm z nejbezpečnějších, a každým rokem samozřejmě roste počet zahraničních turistů. O tom jsem už mluvil. Je důležité, aby tato součást naší ekonomiky měla velkou podporu. Chceme skutečně investovat do unikátních památek, rekonstruovat Císařské lázně, Moravský Krumlov. Teď jsme na výjezdu dokonce zjistili, že státu patří zámek Litomyšl, dokonce je na to usnesení vlády z roku 2002, akorát někdo na to usnesení zapomněl a nic s tím neudělal. Takže je celkem ostuda, že stát je majitel zámku Litomyšl, kolem jsou všechno hezky zrekonstruované budovy a měli bychom se – teď

například, to je takový konkrétní příklad – na to soustředit. Velice dobrý projekt je například, namátkou, Muzeum středoevropského umění v Olomouci, kde mají ambice z toho udělat něco a la Guggenheimovo muzeum v Bilbao. Takže to jsou všechno projekty, které jsou mimořádně důležité.

Z hlediska resortu spravedlnosti je samozřejmě vícero zákonů, které jsou důležité, hlavně insolvenční novela. Je otázka, jestli potřebujeme tu novelu o obchodních korporacích. O tom bude určitě debata. Je tam problém se systémem APSTR, to je informační systém. Zákon o znalcích, tam určitě bude obrovský lobbying. Je potřeba v rámci resortu hlavně posílit důvěru ve spravedlnost, efektivitu, úspory, digitalizace. Je samozřejmě potřeba hlavně v rámci toho resortu komunikovat.

Toto programové prohlášení vlády, my jsme skutečně na něm dělali dlouho. Já jsem tady i dlouho mluvil, já se za to omlouvám. Ale myslím, že je to důležité pro lidi, protože my jsme šli do politiky proto, abychom něco udělali pro lidi. Já jsem přesvědčen, že nová menšinová vláda udělá maximum pro lidi, že budeme bojovat za efektivitu státu, že občané to pocítí v každodenním životě.

Samozřejmě chápu, že opozice dneska určitě bude velice kritická. Já bych jenom poprosil, zkuste se zamyslet nad tím, o čem jsem tady mluvil. Chápu, že kdybych řekl, že zítra tady bude Švýcarsko, tak budete hlasitě protestovat. Ale možná bychom se mohli zamyslet nad tím, jestli nemůžeme – a měl jsem pocit i v zahraniční politice a možná u investic a v urychlení stavebního zákona, v dalších věcech, digitalizaci – spolupracovat. Že ta pozice by měla být pragmatická ne proto, že to navrhuje někdo, kdo je náš soupeř. Naše vláda, ta bývalá i stávající, my posuzujeme zákony, návrhy opozice myslím pragmaticky a s rozumem. Není to a priori všechno, že jsme proti. Já myslím, že chceme o tom debatovat. Takže důležité je, abychom skutečně všichni byli přesvědčeni o tom, že naše země má v rámci Evropy i v rámci světa úplně jiné místo, a to místo jsme už jednou měli. Bylo to za první republiky, kdy jsme patřili mezi nejproduktivnější země světa. Já myslím, že naši lidé mají na to potenciál, a měli bychom udělat všechno pro to, abychom se tam vrátili. A my se tam postupně vracíme. My jsme skutečně ve vícero parametrech nejlepší v Evropě. A potenciál našich lidí je obrovský. Takže naše země potřebuje stabilitu. Potřebuje stabilní vládu.

Já pevně věřím, že dneska vláda dostane důvěru. A chci jenom slíbit, že uděláme maximum pro to, aby naše země prosperovala, aby naši občané měli lepší život. A budeme určitě s vámi diskutovat. Nebudeme se chovat arogantně. Chceme spolupracovat s opozicí. A předstupujeme tady s pokorou. Chci vás tedy požádat o důvěru naší vládě.

Děkuji vám. (Tleskají poslanci za ANO a celá vládní lavice.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi vlády České republiky panu Andreji Babišovi a konstatuji, že vláda jmenovaná prezidentem republiky 27. června informovala předsedu Poslanecké sněmovny také dopisem 27. června, že požádá o vyslovení důvěry. Ústava České republiky předepisuje učinit tak do 30 dnů od jmenování. Lhůta je splněna. Programové prohlášení vlády vám bylo doručeno také 27. června jako sněmovní dokument 1070. Máte ho v lavicích.

Po úvodním slově předsedy vlády Andreje Babiše zahajují rozpravu, do které se jako první hlásí místopředseda vlády a ministr vnitra a zahraničí Jan Hamáček. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, od voleb do Poslanecké sněmovny uplynulo téměř devět měsíců. A já tu dnes stojím před vámi, zástupci českých občanů, a žádám vás, abyste dali důvěru vládě, která vznikala tyto dlouhé měsíce. Je to vláda, díky které v České republice skončí nestabilita, která trvala příliš dlouho a neprosívala ani občanům, ani politice, ale ani našemu hospodářství.

Vláda s důvěrou je něco, co předpokládá naše Ústava, a její sestavení by mělo být cílem všech politických stran, které uspěly ve volbách a zasedly v parlamentu. Česká sociální demokracie se této své zodpovědnosti nezřekla. Vyjednali jsme dobré podmínky pro vstup do vlády a to rozhodnutí jsme nechali na všech našich členech. Stranické referendum o vstupu do vlády, které jsme mimochodem použili jako první v polistopadové historii, koaliční vládu podpořilo. Díky tomu bude mít Česká republika vládu, jejíž program obsahuje celou řadu levicových prvků. A sociální demokracie dohlédne na to, aby ty závazky byly naplněny. Nejde jenom o ty naše klíčové body, které jsme představili, jako je proplácení prvních tří dnů nemocenské, zvýšení rodičovského příspěvku na 300 000 korun nebo zálohované výživné. Jde o to, aby se nám všem v naší zemi dobře žilo, aby se na hospodářském růstu, který zažíváme, podíleli všichni lidé, aby všichni měli prospěch z toho, že se naší republika daří, protože je to v první řadě sociální nespravedlnost, která přináší nestabilitu, a kvůli ní pak roste extremismus a nedůvěra ve státní instituce.

V naší zemi stále existují nepřiměřeně velké rozdíly jak mezi regiony, tak mezi městy a venkovem. Jsou to rozdíly v životních podmínkách, ve službách i v platech. Je to nefér a ohrožuje to soudržnost společnosti. Lidé v naší zemi mají právo se cítit bezpečně a spokojeně na místě, které si vybrali ke svému životu. A je úkolem státu zajistit, aby v Česku neexistovala lepší místa pro bohaté a horší místa pro chudé. Lidé musejí cítit, že stát je tu pro ně, že je neopustil, a pokud potřebují lékaře, hasiče nebo policii, tak se té pomoci dočkají. Takový je cíl sociální demokracie, a to nejen v této vládě. Je to naplnění práva všech občanů na bezpečí a spokojenost, což znamená dobré bydlení, důstojnou práci, dostupné školy, dobré veřejné služby, kvalitní potraviny a v neposlední řadě také čas na svou rodinu.

Za sociální demokracii vám všem mohu slíbit, že tímto cílem se budeme ve vládě řídit a budeme pracovat pro všechny občany nehlédě na jejich majetek či postavení, a proto vás chci požádat o to, abyste této vládě dali důvěru.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD, ANO a vládní lavice.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra a zahraničí, místopředsedovi vlády Janu Hamáčkovi. Budeme pokračovat v rozpravě, do které je přihlášeno ještě dalších 32 lidí. Prvním vystupujícím s přednostním právem je pan předseda Petr Fiala. Připraví se pan kolega Kalousek, Bělobrádek, potom já,

Okamura, Farský, Radim Fiala, Bartoš a Gazdík. A potom už máte ostatní bez přednostního práva na seznamu. (Poslanec Petr Fiala už je připraven u mikrofonu, ale v sále je hluk.)

Požádám sněmovnu o klid, pane předsedo, abyste měl prostředí důstojné k vašemu projevu. Máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Vážená Poslanecká sněmovno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o důvěru dnes přišla požádat vláda, které to trvalo nejdéle od voleb za posledních téměř 30 let, tedy za celé demokratické období od roku 1989, protože ten první jakoby pokus o důvěru jednobarevné vládě hnutí ANO, který sem přišli předvést prezident Zeman a premiér Babiš v lednu, byl samozřejmě jenom na oko. Oni to také samozřejmě později přiznali. Byl to technický způsob, jak převzít moc nad úřady, nad zemí bez řádných jednání, bez důvěry Poslanecké sněmovny, jak to normálně vyžaduje Ústava.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, když se však na celý ten proces, na těch uplynulých víc než osm měsíců díváme zpětně a když se díváme na tuto vládu, tak je vlastně otázkou, proč to celé tak dlouho trvalo. O důvěru dnes přišla požádat vláda prezidenta Zemana a premiéra Babiše, která sem i po osmi měsících přišla nekompletní. Poslouchejte, jak to zní: O důvěru po osmi měsících přišla žádat vláda, která nemá jednoho z nejdůležitějších ministrů, a druhého sehnali včera jenom narychlo, protože i oni zatím ještě předstírají nějaké meze, takže usoudili, že ministrem spravedlnosti zatím ještě nemůže být premiér, který je navíc trestně stíhaný. Takže tu máme neúplnou vládu. A to je přece, dámy a pánové, něco zcela nevídaného.

O důvěru přišla požádat vláda, jejíž programové prohlášení je všeobecné a nespolehlivé a v zásadě podobné tomu, co pro formu sepsali už po volbách před více než půl rokem a co vlastně nikoho moc nezajímalo. K tomu se zvláště vrátím ještě později. Je to vláda, které z původních politických podmínek doplňkové koaliční strany ČSSD, z těch původních podmínek zůstalo přesně stejné nic, jaké nic nabízelo hnutí ANO svým potenciálním partnerům už před osmi měsíci. Je to vláda, kde prezident i premiér dosáhli všeho mocensky a politicky podstatného, čeho chtěli dosáhnout v podstatě už před mnoha měsíci. A je to vláda vytvořená na základě oficiální dohody s komunisty, kteří s nimi byli na toto připraveni permanentně během celých osmi měsíců, protože všechno podstatné se vlastně upeklo už bezprostředně po volbách.

Na co tedy bylo dobrých těch osm měsíců předstírání, že to jde jinak, že by to mohlo být nějak úplně jinak? Myslím, že ty důvody jsou v zásadě dva. První – osm měsíců jednobarevné vlády hnutí ANO poskytl dostatek možností na personální změny, které nebylo třeba s nikým dohadovat ani na oko, hlavně v resortech, které potom přepustili svému doplňkovému partneru. A druhý, podle mě závažnější důvod byl ten, že bylo třeba uspat veřejnost. Kdyby přišli pan prezident Zeman a pan premiér Babiš s vládou za přímé nebo nepřímé účasti komunistů hned po volbách, tak by na náměstích byly ne tisíce a desetitisíce, ale možná ještě víc lidí, a pískalo by se ne po osmi měsících, ale hned od prvního dne.

Chci na tomto místě a v této chvíli ještě jednou zdůraznit, že toto je velmi vážný okamžik, že návrat komunistické strany k moci a vlivu v České republice, že za tento návrat je odpovědný nejen prezident a premiér, ale že za tento návrat bude odpovědný každý poslanec, který vstane a podpoří takovou vládu. To není nic osobní. Není to nic osobního. To je prostě historický fakt. Takto to musí zaznít při této významné ústavní události a v roce, který je významným výročím naší moderní státnosti. A chci říct, že každý, kdo komunisty povolal a dnes pustí k moci, by se měl kousnout do jazyka, až bude v jubilejním roce při příležitosti stého výročí založení naší republiky brát do úst slova jako svoboda, demokracie, důstojnost, prosperita, budoucnost, nebo dokonce jméno zakladatele naší republiky Tomáše Garrigua Masaryka.

Vážená Sněmovno, jsem přesvědčen, že existuje několik dobrých důvodů, proč by Sněmovna neměla vyslovit vládě důvěru, řekl bych, že bez ohledu na politickou orientaci, ale že samé úcty každého demokrata k Ústavě. Ten první důvod jsem už připomněl. Předstoupila před nás vláda, která není kompletní, která nemá svého řádného ministra zahraničí, anebo nemá řádného ministra vnitra. Můžete si vybrat, co se vám zdá lepší. To znamená, že nemá řádného ministra jednoho ze dvou podstatných resortů. Nejdůležitějších resortů. Takto začínat, to je přeci neuvěřitelná blamáž. A je to taky neúcta. Neúcta k povinnostem, ústavním funkcím, k výzvám, k republice. Od všech! Od prezidenta, že netrval na kompletní vládě. Od premiéra, že sem přišel požádat o důvěru pro takovou nekompletní vládu. Od předsedy Sněmovny, že nenavrhł odložení jednání do doby doplnění vlády. A od každého v této Sněmovně, který bude hlasovat pro takovou nekompletní vládu. Ale i od každého zde v sále nebo tam venku, kdo se tváří, že toto má už být norma, že toto je normální, že jde jenom o jakési nepodstatné záležitosti. Nejde o nepodstatné záležitosti! Máme tu schvalovat nekompletní vládu. To je něco nevídaného!

Druhý důvod. Druhý důvod je stejně vážný. Včera proběhla jakási, nazval bych to pokoutní procedura – pokoutní proto, že to nebylo ve vládní koalici jako takové, ale jenom mezi hnutím ANO a KSČM a někde za zavřenými dveřmi –, při které tyto dvě strany uzavřely mocenský pakt. Mocenský pakt, o jehož podmínkách ve skutečnosti nic nevíme. Jen prosím dobře poslouchajte! Absolutně neznáme politické podmínky, za jakých komunisté podporují vládu. A pravděpodobně je ani nikdy znát nebudeme. Jistěže něco tam dali formálně na papír, ale to podstatné na papíře není! Kam až bude sahat moc komunistů a jejich nominantů? Kde všude a na co všechno získají vliv? A bude to například třeba i v bezpečnostních složkách? A to tu nemluvím ani o tom, že téměř s určitostí jde o okolnosti, které ještě před pár lety byly veřejně skandalizovány. Mluvím ale o tom, že tyto podmínky jsou skryté, utajené a že zde mluvíme o straně, která má nebezpečné cíle. A proto se domnívám, že tato vláda představuje politické nebezpečí a politickou neznámou. A takové vládě by neměla Sněmovna demokratické republiky vyslovit důvěru.

A třetí důvod? Třetí důvod je personální. Je třeba ocenit kousek politické a osobní sebereflexe, že sem nepřišla vláda s původně jmenovanou ministryní spravedlnosti nebo s premiérem jakožto ministrem spravedlnosti. To říkám bez ironie, bez sarkasmu. Ačkoliv považuji za vážné selhání politického managementu pana premiéra, že to vůbec chtěl zkusit. Ale dovolte mi, abych vám něco přečetl. Přečtu vám to, co řekl současný předseda vlády v únoru roku 2014 jako ministr financí při

stejně příležitosti jako dnes, tedy během jednání o důvěře vládě. Tehdejší ministr financí, dnes premiér nás tady tehdy poučoval. Cituji: Protože základní předpoklady pro podnikání jsou co? Dopravní infrastruktura! Nemáme žádnou dálniční síť, děš! Rychlovlaky? Nemáme! Sto miliard šlo do koridoru a naše vlaky jezdí 40 až 70 v průměru. Takže kde jsou ty prachy? Dluh stoupá, investice žádné. Konec citátu slov Andreje Babiše z roku 2014.

Hnutí ANO a zvláště jeho předseda postavili svou politickou existenci a sílu na kritice minulosti. A já si myslím, že je čas, aby do té minulosti zahrnuli i sami sebe. Poslední čtyři roky minulé vlády, navzdory skvělému ekonomickému růstu, tak minulé vlády vytvářely deficity, investice neodpovídaly ekonomickému růstu a dálniční síť přibýlo méně než za časů největší krize. Proto bychom neměli souhlasit ani s vládní kontinuitou. Speciálně například na postu ministra dopravy.

Vážená Sněmovno, nemělo by být jenom formalitou, že ve smyslu Ústavy vyslovujeme nebo nevyslovujeme vládě důvěru na základě programového prohlášení vlády. Ale při všech těch absurditách, které doprovázejí vznik a krátkou existenci této vlády, je vlastně největší anomálií, že během těch osmi měsíců se vlastně vůbec nediskutovalo o žádném programu. Uvědomili jste si prosím tuto zcela unikátní okolnost? Sestavování vlády neprovázal zájem zúčastněných o program. Nikdo ze současné vlády nedokázal zformulovat žádnou vizi, žádnou reformu, žádnou ambici, nic. Teprve před dvěma týdny pan předseda vlády zaslechl úryvek jednoho mého vystoupení a prohlásil, že i on chce, aby Česká republika byla jednou z nejlépejších zemí Evropy. A dnes to tady zopakoval. Jenomže to zapomněl napsat do programového prohlášení vlády. A jeho obsah takové ambici vůbec neodpovídá. Jde o text obecný, v podstatných oblastech vágní a celkově je to zcela nedostatečný dokument.

Nebudu tady dlouho zdržovat rozbořením toho programového prohlášení, ale svoje tvrzení o jeho nedostatečnosti podložím dvěma příklady. Totiž dva podstatné cíle – vyrovnaný rozpočet, nový daňový zákon – sliboval současný premiér už před čtyřmi lety, tehdy jako ministr financí. No a například obecný charakter programového prohlášení dokumentuje velmi dobře symbolicky jedna z deklarovaných priorit. Důchodová reforma, která je formulována bez jakýchkoliv obsahových rámců. Programové prohlášení vlády připomíná sběrné suroviny. Má se zavděčit mnohým, najdete tam všechno možné, ale jen máloco je použitelné. A nepřináší, hlavně nepřináší žádný závazný měřitelný impuls pro cestu České republiky mezi nejbohatší a nejvyspělejší země Evropy a světa.

Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, my jsme připraveni s touto vládou soutěžit o to, kterou cestou se může Česká republika stát jednou z nejbohatších, nejbezpečnějších a nejlepších zemí pro život. Jsme přesvědčeni, že polokomunistická vláda a vaše cesta nás k tomuto cíli nepřivede. A stačí v tomto případě jeden jediný příklad za všechny. Boj s byrokracií. To je téma, je to objednávka českých občanů, kterou jsme my vnesli do politické diskuse a se kterou se vy následně snažíte nějak vypořádat. Jenže vy v programovém prohlášení slibujete, že byrokratické procedury převedete do digitální podoby. A my říkáme: Boj s byrokracií neznamená dělat totéž co dnes, pouze digitálně, ale to znamená podstatně zmenšit počet byrokratických povinností a procedur. A na tomto příkladu to mohu dobře ukázat. V tom spočívá

rozdíl mezi vámi a námi. Vaše cesta nás mimo jiné dovede do bludiště digitální byrokracie a totální kontroly nad občany v práci i soukromí. Naše cesta dovede Českou republiku mezi deset nejpříjemnějších a nejsvobodnějších zemí pro život a podnikání.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ze všech těchto důvodů Občanská demokratická strana vládě důvěru nedá. Pokud vláda důvěru dostane, ODS bude vystupovat jako zásadní a tvrdá opozice. Jsme přesvědčeni, že tři a čtvrt roku je dlouhá doba pro trvání vlády Miloše Zemana, Andreje Babiše, Vojtěcha Filipa a Jana Hamáčka. Budeme usilovat o kratší trvání vlády. A v takovém případě budeme připraveni nabídnout občanům politickou, programovou a mocenskou alternativu.

Takže ještě jednou za Občanskou demokratickou stranu: Vláda se může spolehnout na to, že jenom snít už nebude stačit. Nejenom že nebudeme hlasovat pro důvěru vlády, ale navíc budeme jako opozice tvrdit, budeme vládu hlídat, budeme nekompromisní, budeme vás konfrontovat s programovou a politickou alternativou! Děkuji za pozornost. (Dlouhotrvající výrazný potlesk zprava, že nebylo téměř slyšet předsedajícího.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Petru Fialovi za vystoupení a nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Miroslav Kalousek, připraví se pan předseda Bělobrádek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane trestně stíhaný premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dříve než vyslovím několik zásadních důvodů, proč TOP 09 nemůže vládě dát důvěru na této schůzi, dovolím si vůči každému z vás jednu osobní otázku. V normálním osobním životě – vy byste věřili osobě, která křivě přísahala na zdraví vlastních dětí? Já jsem přesvědčen, že kdyby šlo o vás, kdyby šlo o váš majetek, o životy vašich blízkých, tak že byste se velmi zdráhali takovému člověku uvěřit. Přesto řada z vás je dnes připravena vyslovit mu důvěru ke správě vaší vlastní země, a já vás tedy proto prosím, abyste to ještě zvážili.

A nyní k těm důvodům politickým. Nemůžeme vládě vyslovit důvěru zejména proto, že to je vláda komunistická. Poprvé od roku 1990, od svobodných voleb roku 1990, bude mít komunistická strana přímý vliv na vládní politiku. Možná někdo z vás z formálních důvodů bude argumentovat, že komunistická strana není vládní stranou, nicméně já mám za to, že její skutečný reálný vliv na exekutivní správu země bude větší než vliv jednorázově použité sociální demokracie. Koneckonců stačí se podívat na ten handicap, který má pan předseda sociální demokracie Hamáček – na rozdíl od svých dvou koaličních kolegů on nemá žádné krycí jméno.

Riziko vidím zejména v tom, že komunistická strana jako vládní strana ve spolupráci s Pražským hradem bude nesmírně silnou pátou Putinovou kolonou a společně posílí v České republice vliv impéria, které nás desítky let okupovalo, nikdy nás neodstranilo z mapy sféry svých zájmů a má nás stále na jídelním lístku. Za to ponese odpovědnost každý poslanec, který tady vstane a řekne: pro návrh. A prosím, abychom si toho byli vědomi a aby to tady zaznělo naprosto jasně.

Dalším důvodem, proč nemůžeme vládu podpořit, je to, že to bude vláda permanentního a zcela bezprecedentního konfliktu zájmů, zejména v oblasti hospodářské, ale i v oblasti trestněprávní. Stát stíhá své občany, jsou-li podezřelí z trestného činu, orgány exekutivy. Policie a státní zastupitelství nemají nezávislé rozhodování, to mají pouze soudy. Policie a státní zastupitelství jsou orgány exekutivy a mají nestranný výkon působnosti. Kompetenční vazba vlády i premiéra vůči státnímu zastupitelství a policie je velmi silná a je absurdní se domnívat, že můžeme očekávat naprosto nestranné vyšetření trestního stíhání předsedy vlády, jehož vláda navíc pravděpodobně dostane důvěru. To prostě bude vždycky nevěrohodné. A vy byste, pane ministře spravedlnosti, měl vědět, že tento fakt výrazným způsobem snižuje důvěru veřejnosti v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství. To prostě snižuje. Rozhodně neposiluje. To je konflikt zájmů, pro který nelze té vládě vyslovit důvěru.

Dalším důvodem je skutečnost, že tahle vláda principy právního státu a Ústavu České republiky nebere příliš vážně. To je vidět už jenom z toho, jak vznikala. Řadu týdnů ten proces šel – neřeknu protiústavně, to asi ne, ale zcela mimo Ústavu a ústavní zvyklosti, ze které jste si, kolegové, společně s panem prezidentem dělali thrací kalendář.

Další naprosto nehorázný příklad, jak berete vážně principy právního státu a právo v téhle zemi a závazky téhle země, je otázka srážkové daně církevních restitucí. To, že tady naprosto cynicky podporují vládní strany, nikoliv pouze komunisté, ale všechny vládní strany tento návrh, sice panu premiérovi a panu předsedovi Faltýnkovi nebrání, aby v církevních kruzích říkali "nemusíte se bát, to je v rozporu s Ústavou, to nemůže projít, můžete klidně spát, to my jenom potřebujeme, aby nás ti komunisti podporovali", mají v sobě tuhle cynickou odvalu tohle církevním představitelům říkat, ale to stále ještě neznamená, že by vláda tady měla podporovat protiústavní právní normy, o kterých sama dobře ví, že jsou protiústavní. Takže pro vztah k právnímu státu a jeho principům nemůže TOP 09 vyslovit téhle vládě důvěru.

Ten poslední zásadní důvod je rozpočtová neodpovědnost této vlády. Přestože máme již několik let excelentní a obávám se dlouho neopakovatelný hospodářský růst, plánuje vláda deficit nejenom na příští rok, ale plánuje deficit i na léta 2020–2021, tzn. na příští tři roky. Co miní vláda dělat, až ty dobré časy přejdou? Jako že někdy přejít musí. To, že nemyslí na budoucnost, to, že je rozpočtově neodpovědná, je opět závažným důvodem k nevyslovení důvěry.

Dámy a pánové, k jednotlivým kapitolám programového prohlášení se jistě vyjádří řada mých kolegů. Já ho nebudu podrobně rozebírat. Souhlasím se slovy pana předsedy Fialy, že je také velmi obecné na to, abychom ho mohli podrobně diskutovat. Nicméně rád bych upozornil na jednu věc, která v programovém prohlášení není a která se bohužel může stát skutečností. A chtěl bych apelovat na vládu, aby to nepodceňovala, a sice riziko možné budoucí ekonomické krize.

Mohli jsme si všimnout, že tři čtvrtiny českých exportérů očekávají, že do dvou let se Česká republika propadne do hospodářské recese. Zpomalení tempa průmyslové výroby může být umocněno důsledky obchodní války a pak ten začarovaný řetěz – obchodní krize, ekonomická krize, finanční krize – bude spuštěn.

Samozřejmě to není jistota. Já nechci strašit a doufám, že se to nestane, ale prostě je to reálné riziko. Je to reálné riziko, se kterým vláda musí počítat, protože na rozdíl od lehmanovské krize před deseti lety pro to má dostatek varujících informací. V programovém prohlášení vlády si přesto nepřečteme ani slovo o tom, jaká opatření udělat a připravit, aby společnost byla vůči dopadům krize odolnější a dokázala před jejími důsledky ochránit především ty nejzranitelnější. Je to asi stejné, jako když víme, že dříve nebo později přijde povodeň, ale přesto v dosud hezkém počasí neděláme vůbec nic a neděláme žádnou přípravu pro příchod té povodně. Na cokoli pak bývá většinou pozdě, když už se vám voda valí do kuchyně a do ložnice. Asi je to v současné situaci marné volání, přesto prosím, abychom se snažili si tohle možné riziko uvědomovat, aby vláda začala dělat nezbytná opatření.

Je nutné zásadním způsobem změnit strukturu rozpočtu, snížit počet mandatorních výdajů, a učinit tak bilanci rozpočtu odolnější před možnými propady příjmů. O reformě penzijního pojištění pouze vágně nemluvit, ale skutečně ji provést tak, aby důchodový systém byl dlouhodobě udržitelný bez tlaku na zvyšování povinného penzijního pojištění. Ruku v ruce s tím je nutné provést reformu zdravotního pojištění. Ona stejně tak jako reforma penzijní souvisí s prodlužováním lidského věku. Nezastavíme úbytek kvalifikovaného zdravotnického personálu, pokud to bude právě zdravotnický personál, který ponese hlavní tíhu politické zbabělosti k reformě. Prostě bez zásadních systémových kroků ve zdravotním pojištění tu vynikající úroveň českého zdravotnictví a jeho dostupnost dlouhodobě neudržíme, budeme-li zbaběli k reformním krokům. A na to doplatí nejvíc ti nejzranitelnější. Ti ekonomicky silní si to vždycky někde koupí, klidně i za hranicemi, ti ekonomicky zranitelní si to prostě nepořídí. Budou to mít méně dostupné, nebo to budou mít horší.

Desetitisíce zaměstnanců přebyrokratizované státní sféry, která stojí rozpočet desítky miliard ročně, ne ta sféra, ta stojí víc, myslím ty zbytečné desetitisíce stojí desítky miliard ročně, musí být co nejrychleji uvolněny do produktivní ekonomiky. Malí a střední podnikatelé musí být zbaveni všech zbytečných administrativních zátěží. Jejich schopnost vyrovnat se se změněnými podmínkami na trhu je mimořádná a může být v případě krize záchranným kruhem české ekonomiky, pokud jim ovšem stát nebude překážet a pokud je nebude šikanovat. Rozpočet by měl být připravován jako vyrovnaný již tento rok. Pro příští dva roky by to mělo být samozřejmostí. Přesto by v něm díky strukturálním změnám mělo být dost prostředků na investice do excelentního výzkumu a vývoje i do digitální a dopravní infrastruktury.

Jak už jsem řekl, my nemůžeme vládě vyslovit důvěru proto, z jakých politických subjektů je skládána, i proto, jak vážně bere principy právního státu. Leč kdyby však některý z kroků, o kterých jsem mluvil, chtěla realizovat, může počítat s naší podporou i s našimi odbornými kapacitami. Jsou to kroky, které pokládáme za nezbytné nejenom pro příchod krize, která dříve nebo později přijde, ale i pro dobré ekonomické časy a dlouhodobou stabilitu. Zatím se však z programového prohlášení zdá, že vláda se hodlá soustředit pouze na uplácení voličů a na žádné strukturální změny nebude mít ani sílu, ani kompetenci. Bude uplácet paradoxně ty voliče, kteří budoucí krizi, pokud nás zastihne nepřipravené, odsáčkou nejvíc.

Dámy a pánové, TOP 09 vládě důvěru nevysloví a je připravena být důslednou, ale i konstruktivní opozicí v případě, že vláda bude chtít učinit některý z kroků, o kterých jsem tady hovořil. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Miroslavu Kalouskovi. Nyní se slova ujme pan předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, vážení občané, KDU-ČSL nevysloví důvěru této vládě z několika důvodů.

Ale úvodem mi dovoluji si některé věci připomenout. KDU-ČSL před volbami slíbila voličům, že nebude součástí vlády a nebude podporovat vládu, která bude nedůvěryhodná jak v rámci České republiky, tak na mezinárodním poli. Tato nedůvěryhodnost je dána tím, že je členem vlády člověk, který je obviněn z trestného činu, který mezinárodní autorita označila za podvod. My jsme přesvědčeni, že taková situace významně poškozuje reputaci České republiky, a mohu to i ze svých osobních jednání se špičkami Evropské unie jasně potvrdit.

KDU-ČSL rozhodně nebude vyslovovat důvěru vládě, která je opřena o hlasy komunistů. Samozřejmě respektujeme výsledky voleb. Hnutí ANO volby vyhrálo, nezískalo přes 50 % a hledalo koaliční partnery. Je pravdou, že jsme byli připraveni, a jako jedna z mála stran jsme to jasně deklarovali i před volbami a byli jsme za to také částečně potrestáni u voleb, eventuálně vyjednávat o vládě s hnutím ANO. Pravdou je, že taková nabídka nepřišla a že nebyla splněna nikdy ta první podmínka, to znamená, že to nebude vláda, ve které bude trestně stíhaný nebo obviněný člověk. Bez ohledu na personálie, i kdyby to byl někdo z jiné strany, i kdyby to byl jakýkoliv jiný člověk, tak se domníváme, že to je věc, která je principiální a zásadní. A my rozhodně víme, co znamená udělat kompromis. KDU-ČSL je strana, která se snaží dělat konsenzus, ale jsou limity, přes které se přejít prostě nedá. A my rozhodně nebudeme ve vládě za každou cenu a rozhodně nebudeme podporovat vládu, která neplní tyto základní předpoklady.

Stejně tak je potřeba si uvědomit, že v okamžiku, kdy tato primární podmínka nebyla splněna, odešli jsme do opozice, ale byli jsme připraveni jít i do kompromisních variant. Připomeňme si, že já osobně jsem navrhoval, že nemusejí být v eventuální vládě předsedové ani ostatních koaličních stran, aby došlo k určité reciprocitě, přestože ani já, ani další předsedové parlamentních stran, nebo stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, nejsou obviněni z trestného činu orgány činnými v trestním řízení. Nejedná se o žádné podezření, žádný skandál, je to realita. Já neříkám, že je kdokoliv vinen, o tom skutečně musí rozhodnout orgány činné v trestním řízení, v důsledku popřípadě soudy, pokud to tam dojde, a je velmi důležité si toto uvědomit. My to samozřejmě respektujeme. Ale v tomto případě je potřeba vždycky dbát na to, že se jedná o celkovou strukturu, o celkový obraz, který to dává.

To, že vznikla menšinová jednobarevná vláda Andreje Babiše, bylo rozhodnutí prezidenta republiky, který se chtěl prostě zbavit minulé vlády, chtěl se zbavit

bývalého premiéra Sobotky, a proto jsme tady měli tak dlouho vládu, která byla bez důvěry, která neměla podporu Poslanecké sněmovny a která byla samozřejmě také tím pádem ochromena. Jsem přesvědčen, že to byla velká ztráta pro Českou republiku a těchto několik měsíců bylo skutečně promarněnou sancí.

Stejně tak chci deklarovat, že za KDU-ČSL jednoznačně odmítáme věci, které se za vlády dosluhujícího a zřejmě znovu pokračujícího premiéra děly. Já to nechci nějakými silnými slovy zlehčovat, ale určitá plíživá normalizace, určitý plíživý státní převrat tady pokračoval, protože i zpochybňování jednotlivých principů, na kterých je položen tento stát, to znamená ústavnost, to znamená vláda práva, vláda, která jednoznačně dbá na principy, která vytyčuje hřiště, byla překračována a byla porušována – bohužel i ze strany nejvyšších ústavních činitelů. Musíme si uvědomit, že jakmile se přestanou respektovat pravidla hry a začneme hrát fotbal s basebalovými pátkami, nedopadne to dobře ani pro hráče, ani nakonec pro diváky. Já jsem přesvědčen, že není akceptovatelné, aby se tady zesměšňovaly, bagatelizovaly a porušovaly elementární principy a elementární pravidla hry. Je velmi smutné, že zřejmě budeme mít vládu, která bude opřena o hlasy komunistů. Je to realita, je to možné, Ústava to dovoluje. Ale jsou i další a jednoznačné principy, které nejsou v Ústavě. Jsou zakódovány v každém člověku, v každém jeho prvku, v jeho svědomí.

Prosím, zvažte, zda skutečně neotevíráme Pandorinu skříňku, a připomeňme si slova, že komunisté se dělí o moc, jen když musejí. Já jsem přesvědčen, že to, že tady máme tuto vládu, je i z určitého hlediska výsledek Evropské unie, protože bez ní by to bylo ještě horší. Jsem přesvědčen, že hnutí ANO by bylo schopno vládnout i za podpory SPD. A jedině tlak ze země a představitelů Evropské unie – nakonec po odmítnutí té první dohody se sociální demokracií došlo k tomu, že po tomto tlaku se hnutí ANO vrátilo k sociální demokracii a vlastně s SPD tuto koalici, nebo vládu opřenu o jejich hlasy, zrušilo. Takže buďme za to rádi. Na druhou stranu je to z deště pod okap.

Já jsem přesvědčen, že vláda, která i vlastním hlasováním, vlastními názory ignoruje ústavnost, je vláda, která je nebezpečná, která se obrátí nakonec proti občanům, protože oni budou nakonec těmi, kteří to odnesou. Protože kde se ustupuje z hranice pravidel, kde se porušují pravidla, kde jedno platí pro někoho a pro druhého ne, jestliže prezident chce po někom něco, co u druhého nevyžaduje, jestliže premiér vyzývá nominanta koaliční strany, aby se choval státníctvorně a neblokoval vznik vlády, aby netrval na své funkci, a sám to nedělá, myslím si, že to jsou ty jednoznačné signály, které musíme brát vážně.

Dámy a pánové, KDU-ČSL neporuší svůj slib voličům, nebude v takové vládě, nepodpoří takovou vládu a vyslovíme se proti důvěře vládě Andreje Babiše. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré dopoledne všem. Děkuji panu předsedovi. Nyní vystoupí pan první místopředseda Filip, připraví se pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych rozdělil své vystoupení do tří poměrně jednoduchých částí.

První část je otázka pravidel. A v podstatě mám štěstí, že hovořím po předsedovi KDU-ČSL, protože on se tady na pravidla odvolával. Zásadním ústavním pravidlem v České republice, a nikoliv tradičním, ale psaným pravidlem, je Ústava České republiky. A ta říká v článku 5, že náš politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran.

K tomu článku 9. Je jasně stanoveno, že výkladem právních norem nelze oprávnit odstranění nebo ohrožení základů pravidel demokratického státu.

A potom platí pravidlo, které je podle mého soudu důležité a které nechtějí uznat ti, kteří musí mít ve svém názvu "demokratické", ať už je to název politické strany, nebo ti, kteří o demokracii mluví, ale demokracii si představují jako souhlas s jejich názorem. A to je článek 21 Listiny základních práv a svobod, kde se v odstavci 4 hovoří, že občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. To si myslím, že je docela zásadní věc. Jestliže v parlamentních volbách do této Sněmovny vstoupilo devět politických stran, tak všech devět politických stran má právo jednat o jakémkoli vytvoření politického režimu tohoto státu, protože to je ona svobodná soutěž politických stran. Ale někteří říkají, že není možné, aby ten, kdo je v určité politické straně, se na té správě státu podílel. Tvrdí to od roku 1990. A změna těch pravidel je poměrně složitá, protože ne všichni mají právo se na té správě podílet, protože někteří to z úzkých politických stranických důvodů prostě odmítají a zaklínají se demokracií, zaklínají se tím, že to přece není možné, když to nejsou oni, aby to byl někdo jiný. Je to jejich svaté právo to říkat, akorát si o nich občané pomyslí své, když si uvědomí obsah článku 21 odstavce 4 Listiny základních práv a svobod, který snad platí pro všechny občany České republiky, a to nemluví o mezinárodním paktu nebo o Evropské úmluvě o lidských právech.

Druhá věc, ke které bych se chtěl obrátit, je otázka programová. Četl jsem řadu příspěvků, a dokonce i dnes jsem si vyslechl, že se tady o programu nemluvílo. Já s tím zásadně nesouhlasím. Dovolte mi, abych si ponechal tento názor a nevyvracel názor pana předsedy Fialy s tím, že se o programu nejednalo. O programu se jednalo, a velmi vážně. Jednalo se o tom, že je potřeba změnit to, co se tady dělo. Že je potřeba změnit tu divokou privatizaci, že je potřeba změnit ten korupční charakter veřejných zakázek, který tady byl zaveden v 90. letech. Že je potřeba změnit to, co se tady v tomto státě dělo. A o tom nikdo nepochybuje. Na základě toho dlouhou dobu Komunistická strana Čech a Moravy představovala, a dokonce v roce 2013 se stala nejsilnější opoziční politickou stranou. Že otázku revize toho, co se tady v privatizaci dělo, si převzaly další politické strany, je jenom správné. Já to vůbec nepochybněji, protože to je opravdu potřeba. Já si pamatuji tu debatu v roce 2010, 2011 v té vládě Petra Nečase, ve které byly takzvané Věci veřejné, které se potom rozpadly na jiné politické subjekty, a pamatuji si i na výrok bývalého ministra vlád z 90. let a známého pražského advokáta, který mi napsal docela překvapivě e-mail, že při jednání o vyslovení důvěry vládě Petra Nečase mi musí dát za pravdu v řadě věcí, když jsem tehdy odmítal dát důvěru takové vládě, byť měla zajištěnou obrovskou většinu tím, jak uzavřela koalici.

To jsou ty důvody, které mě vedou k tomu, že tentokrát nejen já, ale i poslanci klubu KSČM mohou dát důvěru menšinové vládě Andreje Babiše, Jana Hamáčka, tedy hnutí ANO 2011 a sociální demokracii, protože tato vláda svým programovým prohlášením dělá alespoň krok ke změně, který je tady nanejvýš potřebný a který si vynutili voliči ve volbách v loňském roce. Ano, jednání trvalo velmi dlouho. Ale proč vlastně vyhrálo hnutí ANO? Proč se sem dostaly další politické subjekty a proč už lidé mají dost toho, že někdo mluví o demokracii, a přitom mluví o tom, že musíme souhlasit s jeho názorem. No protože rozdíl této vlády – a já nemluvim o těch sedmi prioritách, které KSČM má v tom vládním prohlášení. Myslím si, že projev pana premiéra byl dostatečně dlouhý na to, abyste si uvědomili, že kromě těch sedmi priorit je tam řada věcí, se kterými KSČM nemusí souhlasit, a nebude je podporovat. Ale proč je tady důvod, abychom podpořili takovou vládu? No protože tam není naprosto nulová komunikace s odbory a opozicí, ignorování a přehlížení názorů. To opravdu není. Tato vláda se poctivě snažila jednat o tom programu. A že se to některým líbilo nebo nelíbilo, to už je otázka zase suverenity jednotlivých politických stran.

Dosavadní kroky nevedly k tomu, že by se zhoršily podmínky obyvatel České republiky. Na rozdíl od tehdejší vlády, a už bylo po krizi. Není pravda to, co tady říkal kolega Kalousek, že to bylo v době hluboké krize. Ta přece byla prohlubována právě kroky té vlády po roce 2010, kdy se dál škrtila ekonomika. Ale tato vláda něco takového nedělá. Nejenže valorizuje důchody, jedná o růstu minimální mzdy, kdežto tenkrát ta vláda tím škrticím programem přivedla Českou republiku do další hluboké krize, která trvala mnohem déle než v sousedním Německu nebo Rakousku. Životní úroveň se zvyšuje na rozdíl od té vlády, které jsme tenkrát důvěru nedávali. To je ten rozdíl.

Tady neustále upozorňují ti, kteří nejednali o vytvoření koalice – a mohla, ODS jistě mohla jednat o vytvoření většinové koalice, protože počty poslanců po volbách by dávaly většinu s hnutím ANO, ale ODS přece tenkrát na sněmu prohlásila, že je symbolem korupce. To jsou slova bývalého premiéra a předsedy ODS Petra Nečase. A opravdu to tak bylo. Byla to vláda s největším počtem korupčních skandálů a nikdo se ani nedivil, dokonce ani novináři o tom nepsali, jak byli loajální k tehdejší vládě.

O tom, jestli byly, nebo nebyly tehdy respektovány požadavky odborů, o tom nebylo ani řeči! Tady nebyla otázka, jestli v tu dobu, nebo v onu dobu. Tady byly více než stotisícové demonstrace, ale vláda na to nereagovala nijak. Taková demonstrace, která by znamenala odpor občanů proti tomu, že vláda jim bere všechny jistoty, tady přeci není. Kdyžtak se vyvolají demonstrace pomocí neziskových organizací, které upozorňují na to, že má tady někdo jiný názor než ti, kteří stojí na ulici. Já přeci nezpochybňuji ničí názor, který vyslovuje při pokojné demonstraci, ale troufám si říct, že i já mám právo si zachovat vlastní názor a vlastní postup. Je to o suverenitě, integritě vlastní osoby.

Pokud jde o kritiku, kterou tady přednesl prezident republiky, já s ní souhlasím, že je tam málo investic. Na tom jsme se nedohodli. Ale na druhou stranu když to porovnáme s tou vládou, o které tady mluvím, a o tom svým tehdejším vystoupení o vyslovení důvěry vládě Petra Nečase, tak tam opravdu ty základní investice, které vedou k rozvoji, jsou, ale tenkrát tam nebyly vůbec a my jsme se opravdu propadali.

A hluboko jsme se propadali. Podvazovala se dokonce i spotřeba domácností. Nebyla žádná podpora exportu. Kde jsme se to mohli ocitnout? My jsme opravdu měli obrovské zpoždění. A to už nemluvíme o tom, jak se tehdejší vláda zachovala ke zdravotnímu pojištění, solidárním přírůzkám apod. To přeci jsme museli odstraňovat. To byly první kroky, které tady musela dělat už vláda po roce 2014, a ještě jsme neodstranili všechny ty věci, které tady tyto vlády napáchaly. A opravdu to bylo na úkor většiny občanů ČR, ale zato bohatí bankéři za hranicemi tohoto státu bohatli ještě více a vývoz kapitálu nebyl ničím regulován. Přitom v sousedních státech to už dávno bylo. Dokonce i pravicoví politici v sousedním Německu včetně Angely Merkelové už přicházeli se zdaněním bankovních operací. Typicky řeknete levicový postup. Ne, navrhovala to CDU. Proč? Protože přeci bylo třeba vyjít z krize. Tady se děl pravý opak!

Tato vláda neruší ani výrazně neomezuje sociální dávky. Nesnaží se prosadit protipopulační opatření, jako bylo rušení porodného, snižování rodičovského příspěvku, horší dostupnost mateřských škol. To všechno se tady muselo odstraňovat. Neúnosné bylo zvyšování obou sazeb DPH. I když je to málo, alespoň tam tato vláda našla nějaké řešení a doufám, že najde i jinde. My jsme se neshodli s hnutím ANO ani se sociální demokracií na změně daňového systému, a přesto trvám na tom, že to bude jednou potřeba, a možná že to bude i v tomto volebním období, abychom zabezpečili další příjmy státního rozpočtu. Odmitání daňové progresse totiž není věcí, která by měla být něčím, co je nemyšlitelné. Přitom když se podíváme na takové státy, jako je Japonsko, tam daňová progresse je mnohem vyšší, než je v řadě evropských států, a tento stát přeci vůbec nemá levicovou vládu, ale naopak přesně rozlišuje, kolik kdo má, jaký podnikatel, v jaké je kategorii a kolik má zaplatit na provoz státu, protože jeho provozu využívá.

A mohl bych pokračovat. Musím říct, že existuje mnohem více důvodů, pro které KSČM podpoří vznik této vlády a bude její existenci tolerovat, protože to dává záruku dalšího ekonomického růstu ČR, dalšího růstu spotřeby domácností, dává možnosti, aby český export byl dál trvalým motorem české ekonomiky. My jsme exportní země, a pokud se chceme dostat do první desítky, jak tady říkal pan premiér ve svém úvodním slově, tak opravdu musíme dál bojovat o každý trh v celém světě, ve všech více než 200 státech OSN. To není otázka jednostranné orientace na EU. A přitom víme, že trh EU je pro nás zásadní. Ale přesto abychom se připravovali na tu krizi, jak tady o ní hovořil například Miroslav Kalousek, tak musíme hledat další perspektivy v dalších zemích, které je potřeba najít. A to není tím, že bychom si snad omezili naše vztahy se sousedními zeměmi v Evropě. To je o tom, že přeci musíme být připraveni, jestli chceme mít rovnoprávné postavení, jestli chceme mít dobrá výchozí postavení pro naše exportéry, tak přeci musíme jednat i s dalšími státy, než je jenom EU. Přeci každý, kdo uvažuje o svých příštích krocích a vidí dál než do zítřka, tak přeci diverzifikuje své možnosti, rozloží ty možnosti tak, aby je mohl využít. Ale to ty minulé vlády nedělaly a tato vláda to nejen slibuje, ale praktickými kroky to, i když byla předchozí vláda v demisi, alespoň zkraje učinila.

My jsme zvažovali při tom jednání základní priority. Základní prioritou byl nejen růst minimální mzdy a její trvalý program v tom čtyřletém období, trvalá valorizace důchodů, ale zejména to byla otázka našich přírodních zdrojů a jejich využívání. Já

když se podívám – mimo jiné v té vládě v roce 2010 seděl ten na Ministerstvu životního prostředí, který zavinil onu lithiovou kalamitu v roce 2017. Přeci to právo průzkumu podepsal pan ministr Drobil za ODS, kterého ODS musela za půl roku vyhodit z té funkce. Asi věděla proč. A tam vznikl ten problém, který tady vybuchl v roce 2017. Takhle to bylo. Tak si to připomeňme, abychom věděli, k jaké změně dochází. To je změna, kterou vyvolali voliči svými hlasy, nikoliv že by povolali zpátky ty politické strany, které tady ty krize zavinily. A proto se KSČM rozhodla, že bude jednat s vítězem voleb a bude podporovat to, aby došlo k té změně, kterou si občané přejí.

Ano, někdo říká, že to je náš tah k moci. Každý má právo se podílet na správě státu. Jestli chcete, já vám znovu přečtu ten článek 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. A proč bychom tedy my neměli mít právo ovlivňovat chod tohoto státu? Pokud myslíte, že to je v rozporu s těmi principy, tak já vás ubezpečuji, že tomu tak není. Nikdo vám nebere právo podílet se na správě státu a KSČM nikomu nedovolí, aby jí v tom bylo bráněno. My jsme suverénní politická strana, která se stala trvalou součástí české politické scény. Jsme na to hrdí, protože za námi nejsou korupční skandály, za námi nejsou žádní kostlivci ve skříních z doby privatizace, ale máme za sebou čistý štít fungování 28 let v československé a české společnosti od svého vzniku od února 1990, resp. od listopadu, kdy nás po dlouhém váhání Ministerstvo vnitra tehdejší České a Slovenské Federativní Republiky registrovalo. Každý má svou historii. I vy máte svou historii a každý si ji píšete. Tak si ji buď pište jako demokraté a respektujte, že občané dali hlas i KSČM, a náš hlas je stejně silný jako váš. Rozdíl je v tom jenom, kolik je poslanců jednotlivých politických stran. A tady musím říct ano, hnutí ANO vyhrálo, má tedy právo sestavit vládu a my máme právo říct, jestli tu vládu podpoříme, nebo nepodpoříme. A my ji budeme podporovat, protože slibuje změnu, která je pro český stát potřebná.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím pana místopředsedu Okamuru a další se připraví pan předseda Farský. Pak tady mám ještě pět přihlášených s přednostním právem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolím si jít hned k podstatě věci. Poslanecký klub SPD nepodpoří hlasy svých poslanců vznik koaliční vlády ANO, ČSSD a KSČM, jelikož tento nesourodý vládní slepenec bude i nadále prosazovat stejnou špatnou probruselskou, zahraniční, hospodářskou, bezpečnostní, obrannou a sociální politiku jako předchozí vláda ČSSD a ANO premiéra Bohuslava Sobotky.

Programové prohlášení této vlády obsahuje prvky, které jsou v rozporu s dlouhodobým programem SPD. Chybí jasná vize zlepšení životů slušných občanů. Této vládě chybí vize, jak přidat peníze slušným a řádným občanům, jak zvýšit bezpečnost a spravedlnost. Za vznik takovéto problematické vlády a za její ministry nese plnou odpovědnost premiér Andrej Babiš. ČSSD je strana, která se dlouhodobě podílela na kauzách, které stály naše daňové poplatníky miliardy korun. Za všechny

jmenujme privatizaci OKD tuneláři Bakalovi. ČSSD ve svém programu podporuje principy globalizace a multikulturní integrace.

Současná vládní koalice je ze dvou třetin minulá vládní koalice. Ta koalice, která obelhala občany, když si do programového prohlášení dala např. zákon o referendu a následně ho blokovala, aby nebyl přijat. Ta koalice, která slibovala důchodovou reformu, aby měli lidé skutečně vyšší důchody, ale vykašlala se na to. Takže my už po přímých zkušenostech víme, že papír snese všechno. Ale bohužel si pak členové vlády ČSSD a hnutí ANO stejně dělají spíše, či nedělají, co chtějí.

V nejbližších měsících a letech bude hodně záležet na našem postoji k migrantům v Evropě. Je zcela jasné, že země jako Itálie, Španělsko, ale i Německo prostě nezvládnou integrovat ani stávající migranty, natož další statisíce, které jsou na cestě, a tlak na naši zemi, abychom nevítané hosty vítali, bude obrovský.

Sociální demokracie je v tomto jasně probruselská a proimigrační. Jak můžeme věřit lidem, jako je pan Poche, který otevřeně lobbuje za přijímání migrantů do ČR a je ze stejné ideologické líhně jako Bohuslav Sobotka nebo Dienstbier? Oficiálně má zahraniční politiku řídit předseda ČSSD Jan Hamáček, který dostal dokonce tři funkce najednou, aby vláda mohla vůbec vzniknout. Je současně místopředsedou vlády, ministrem vnitra a ministrem zahraničí. K Janu Hamáčkoví ale bohužel nemůžeme mít důvěru, že bude řídit rezort v zájmu ČR. Stojí naprosto na jiném břehu. Je člen správní rady české pobočky Aspen Institute. Jde o mezinárodní nevládní neziskovou politickou organizaci, která byla založena v roce 1950 americkým podnikatelem Walterem Paepckem jako tzv. think-tank. Z velké části je financována příspěvky rodinných a firemních nadací největších světových miliardářů jako Carnegie Corporation, The Rockefeller Brothers Fund či Fordovy nadace. Ve správní radě centrály sídlící ve Washingtonu zasedá bývalá poradkyně pro národní bezpečnost prezidenta George Bushe Condoleezza Riceová, bývalá ministryně zahraničních věcí USA ve vládě prezidenta Billa Clintona Madeleine Albrightová, která organizovala válku proti Srbsku, či bývalý generální tajemník NATO z doby války proti Srbsku Javier Solana. A pokud vím, Jan Hamáček byl do Aspen Institutu přizván krátce poté, co pomohl prosadit uznání Republiky Kosovo. Českou pobočku Aspen Institutu financoval známý tunelář Zdeněk Bakala. Dát bíanko šek lidem, kteří jsou řízeni zvenčí a proti své vlasti, je pro nás v SPD nemožné.

Nemohu programově věřit ani premiérovi Andrejovi Babišovi, který je skutečně v kleštích, protože má velkou část firem v Německu a je živ z evropských dotací. To, že Brusel i Berlín umí vydírat, víme. A premiér bude v této vládní konstelaci zpívat písničku podle not, které se píšou jinde než u nás doma. Ostatně to jsme pocítili z dřívějších jednání o naší účasti na vládní konstelaci, kde nám bylo neustále argumentováno strachem z Bruselu a strachem z EU. Premiér Andrej Babiš se nechová suverénně. A je zcela jasné, kdo naší vládě bude velet. A je logické, že vládu řízenou z Bruselu my podpořit nemůžeme.

Hnutí SPD bude konstruktivní opozicí a budeme předkládat pozitivní návrhy, aby měli slušní lidé více peněz, spravedlnosti a bezpečí. A pro tyto naše návrhy budeme hledat neustále podporu u jiných stran a budeme rádi spolupracovat na jiných dobrých návrzích. Takže pokud vláda bude přicházet s návrhy prospěšnými pro naši zemi a

pro její občany, jsme připraveni spolupracovat. Nehodláme negovat vše, s čím přijdou vládní strany, a oplácet jim to, jak negovaly minulé volební období všechny návrhy opozice. SPD je pozitivní strana, s dobrým programem pro občany. Takže nebudeme politikařit a dělat obstrukce, jako to dělají jiné strany. My budeme vždy věcně a konstruktivně jednat a pracovat ze všech sil a rádi pomůžeme řešit konkrétní problémy občanů s vědomím pokory, že tady nejsme za sebe, ale za občany, pro které jsme my v SPD povinni odvést tu nejlepší práci.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji panu místopředsedovi a nyní prosím pana poslance Benešika s faktickou poznámkou. Omlouvám se, že jsem vás předtím přehlédl. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem si vyslechl projevy předsedů politických stran, tedy některých, kteří už mluvili, a jenom k panu předsedovi Filipovi. Myslím si, že Pavel Bělobrádek nikdy neřekl, že Ústava zakazuje komunistům podíl na moci. On jasně řekl, že KDU-ČSL nikdy nepodpoří takovou vládu z principu, která se o takové hlasy opírá. To znamená, je to principiální záležitost a my nikomu žádná ústavní práva nechceme a nikdy nebudeme upírat.

Pokud jde o program, tak jsme slyšeli velký seznam toho, v čem se ty strany, které podporují tuto vládu nebo které v ní sedí, shodnou. Ale jednou z klíčových oblastí, kterou má vláda garantovat, je zajištění bezpečnosti a obrany našich občanů. A východisko ANO a ČSSD se v této oblasti zásadně rozchází s východisky KSČM. Já si myslím, že v tom nejzákladnějším, co má vláda garantovat – zajištění obrany a bezpečnosti naší země a našich občanů – to prostě nemůže fungovat. A já jsem opravdu zvědavý na to, jak vláda bude tento základní atribut státu pro naše občany garantovat.

Také tady zaznělo lithium a vina byla svalena na tehdejšího ministra někdy v roce 2010, Drobila. Já si vzpomínám na to zasedání Poslanecké sněmovny v týdnu před volbami. Ale tam, co se týče těch viníků, tam zaznívala úplně jiná jména. A dneska jsme zjistili, že vlastně za to mohl někdo někdy v roce 2010. V tom roce 2017 před volbami to byli úplně, ale úplně jiní lidé. Je vidět, že časy se mění. Ale je pravda, já jsem tady pátým rokem, já si zdaleka tolik jak někteří jiní nepamatují. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. A nyní prosím pana předsedu Farského ve zbývajících minutách. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, my chceme podpořit vládu. Naše země si už totiž konečně zaslouží důstojnou vládu s důvěrou. Vládu, která bude řešit skutečné vnitřní problémy a kvalitně zastupovat naši zemi navenek. Takovou vládu chceme v roce stého výročí založení České republiky – Československa – podpořit. Chceme podpořit vládu, která

má jako hlavní prioritu vzdělání, zvyšování vzdělanosti, která je dálnicí k prosperitě, která je zárukou bezpečnosti, která je zárukou svobody, která je také zárukou v růstu platů, která je prvním krokem důchodové reformy a která je podmínkou pro lepší život.

Není náhodou, že po první republice, na kterou tak rádi odkazujeme, zůstalo tolik Masarykových škol. Školy jsme zdědili, teď ale vláda musí investovat do lidí. Není možné, aby byli učitelé jednou z nejhůře placených vysokoškolských profesí. Je nutné, aby byli daleko lépe zaplacení. To zvýší atraktivitu povolání učitele. Tím se postupně zvýší kvalita pedagogů a vzroste kvalita vzdělání a kvalita škol. A není k tomu potřeba vymýšlet nějaké složité školské reformy. Kvalitní pedagogy jimi nevytvoříme, a když budou kvalitní pedagogové, tak tyto reformy nahradí svou prací sami.

Chceme vládu, která podpoří výrazný přísun peněz do školství. Chceme podpořit vládu, která bude zdokonalovat komunikační infrastrukturu silniční, železniční i datovou, která už konečně pohne stavbami a Česká republika přestane být černou dírou uprostřed Evropy. I když doprava je někdy nepřijemná, už po staletí platí, že kde je komunikace, tam je prosperita.

Chceme podpořit vládu, která bude snižovat byrokracii, která bude prosazovat stát, který bude sloužit, ne překážet. Vládu, která si bude vážit podnikavých lidí, kteří se realizují a ve své realizaci přinášejí prosperitu celé zemi. Vládu, která dá každému možnost uspět. Vládu, která zavede stát, který nebude drábem, ale pomocníkem v případě nouze. Vládu, která o digitalizaci nebude jen mluvit. Vládu, která využije možností elektronizace, která je schopna zvýšit hrubý domácí produkt až o 2 %, to je o 100 miliard korun.

Chceme podpořit vládu, která bude budovat důvěru k institucím, pravidlům, spravedlnosti. Protože tam, kde jsou kvalitní instituce, kde se ctí pravidla a dodržování pravidel je normou a naopak jejich porušování, ohýbání, je odsuzováno, tam, kde je dostupná spravedlnost, tak v takové zemi lidé s chutí budují své podnikání, své životy a realizují se. V takových zemích zažívají úspěch ti nejšíkovnější, ti nejschopnější. A takovou zemi chceme mít a vládu, která takovou zemi buduje. Takovou vládu chceme podpořit.

Chceme podpořit vládu, která bude myslet i na ty, kterým se nedařilo, kteří se dostali do situace, ze které si sami nedokážou pomoci. Kteří už tím, kde se narodili, v jakém prostředí vyrůstají, jsou zbaveni možnosti uspět. Chceme podpořit vládu, která i na takové lidi bude myslet. A ne tak, že jim dá tu pomyslnou rybu, ale takovou vládu, která jim dá prut a naučí je rybařit. Vládu, jejíž podaná pomocná ruka nesvirá, nesusazuje, ale která posunuje dále.

Tak takovou vládu, která má na prvním místě podporu vzdělanosti, která podporuje výstavbu komunikační infrastruktury, která podporuje snížení byrokracie, silné instituce, dostupnou spravedlnost a pomoc potřebným, takovou chceme podpořit. Taková vláda ale před nás s žádostí o důvěru dnes nepřichází.

Podporu vzdělanosti vůbec nenajdeme mezi šesti hlavními prioritami. A když jsme jako Starostové a nezávislí do letošního rozpočtu navrhovali dát 15,5 miliardy na platy učitelů, tak aby v průměru dosáhli alespoň na všemi slibovaných 130 %

průměrného platu, hnutí ANO hlasovalo proti. Stejně jako v případě uvolnění financí na stavbu škol. Takže pro podporu vzdělanosti tuto vládu podpořit nejde.

Tak snad pro komunikační infrastrukturu? Bohužel. Tempo výstavby dálnic je žalostné, o výstavbě rychlostní železnice se ani nedá mluvit a dotace na pokrytí republiky vysokorychlostním internetem budeme muset nejspíše vrátit. Pozitivní určitě je zákon o líniových stavbách. Ale ten nepřipravila vláda, ale poslanci. Komunikace také silnou stránkou tedy nejsou.

Že by vláda alespoň usnadňovala podnikání, snižovala nesmyslnou administrativu? Bohužel, ani tady nic dobrého k vidění není. Elektronická evidence tržeb, zajišťovací příkazy, likvidační pokuty, k tomu přijaty desítky tisíc nových státních zaměstnanců.

Tak tedy co podpora silných institucí, pravidel, dostupné spravedlnosti? Ani tady ne. Policie, státní zastupitelství, soudy i Evropský úřad proti podvodům jsou obviňováni z práce na politickou objednávku. Pravidla jsou ohýbána, obcházena, případně ta překážející prostě zrušena. Vzpomínáte na ustanovení kodexu hnutí ANO, které ještě před rokem stanovilo, že pokud bude někdo trestně stíhán, bude se muset vzdát všech politických funkcí a odejít z hnutí ANO? Pravidlo překázelo, tak bylo zrušeno a dnes ten, který by ještě před rokem ani nemohl být členem hnutí ani poslancem, je vašim jediným kandidátem na premiéra. Takže tady také vláda bohužel nekoná, co by v zájmu republiky a její prosperity měla.

Péče o potřebné. Tady si vláda zaslouží pochvalu, a upřímnou, za předložení novely insolvenčního zákona, která by umožnila lidem dostat se z dluhové pasti. Jen škoda, že hlavní nositel této změny už ve vládě není.

Vláda, která chce do naší země přinést dlouhodobou prosperitu, prostě musí stavět na vzdělání, infrastrukturu, debyrokratizaci, silných institucích a pomoci potřebným. A to tato vláda bohužel nedělá. Pokud ale svůj názor změní a v těchto oblastech zabere, může počítat s naší podporou, stejně jako my budeme žádat o podporu našich návrhů v těchto oblastech.

Snad ještě důležitější než program a programové prohlášení je pro důvěryhodnost personální složení vlády. A tady je bohužel ten pohled ještě žalostnější. Jak po nás můžete chtít, abychom svěřili tuto zemi, abychom dali důvěru vládě, v jejímž čele stojí trestně stíhaný politik vedený jako agent ve svazcích StB, člen zločinecké organizace? Člověk, který mnohokrát v minulosti ukázal, že pravidla dodržuje, dokud jsou pro něj výhodná. Jinak je ohýbá, porušuje, případně prostě ruší. Který dokázal křivě přísahat i na zdraví svých dětí. Člověk, který tolikrát porušil své slovo, prostě důvěryhodný není. Který navíc neváhal a přivedl třicet let po sametové revoluci do vlády komunisty a extremisty. A nemusel. Ale bylo to pro něj osobně výhodné, tak to prostě udělal. Že tím trátí celá země a ponižuje svoje spolupracovníky? To je mu jedno. Tak jako tolikrát v minulosti, i tentokrát ukázal, že pro svůj osobní prospěch je připraven obětovat cokoliv a kohokoliv.

Rádi bychom podpořili vládu a dali jí důvěru. Tato vláda ale nepřináší do naší země prosperitu, neřeší skutečné problémy. Navíc pošlapává hodnoty, na kterých tato společnost posledních třicet let stojí. Je to vláda minulosti a vláda slepé uličky. Proto naší důvěru nedostane. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám děkuji a vzhledem k tomu, že nám do konce rozpravy zbývají dvě minuty, tak si dovolím obědovou přestávku vyhlásit předčasně. Sejdeme se zde opět ve 14.30 a budeme pokračovat v přednostních právech, kterých tady v tuhle chvíli mám ještě pět. Připomínám, že ve 13.05 bude zasedat organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30 hodin a pokračujeme v našem jednání. Jsme v rozpravě, která se týká žádosti vlády České republiky o vyslovení důvěry. Na řadě je s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych se tady krátce vyjádřil za poslanecký klub hnutí SPD.

Klub poslanců SPD nepodpoří vládu, která dnes předstoupila k hlasování o důvěře. Stanovisko našeho klubu bude vyjádřeno hlasováním proti návrhu na důvěru. Naše hnutí dlouhodobě říká, že nepodpoří vládu s účastí České strany sociálně demokratické a nepodpoří vládu, která by jasně nedeklarovala ochotu podpořit zákon o všeobecném referendu včetně možnosti lidí hlasovat o takových věcech, jako je členství v Evropské unii nebo NATO. Tuto podmínku tato koalice, která je faktickou trojkoalicí hnutí ANO, ČSSD a KSČM, bohužel nesplňuje.

Vláda předstupuje před Sněmovnu bezprecedentním způsobem v naprosto nejasném personálním složení. Pokud bych měl situaci trochu nadlehčit, řekl bych, že rozumíme personálním nejasnostem a improvizacím, kdy jeden člen vlády bude řídit Ministerstvo vnitra a Ministerstvo zahraničí. Koneckonců zahraniční politika České republiky se dělá v Berlíně a v Bruselu, takže vlastně žádného ministra zahraničí ani nepotřebujeme. A nejenom zahraniční politika. Já dnes mohu čerpat z dnešního projevu předsedy lidovců pana Bělobrádka, který řekl, že na základě tlaku Bruselu odstoupil pan Babiš od sestavování vlády s SPD. Takže nejenom zahraniční politika, ale i to, kdo bude ve vládě v České republice, tak o tom se rozhoduje pravděpodobně někde jinde.

Šachy kolem obsazení Ministerstva spravedlnosti se dají také pochopit. V zemi, kde se do vlády vrátí politická strana politicky zodpovědná například za kauzu OKD, která ignoruje rozhodnutí soudu a neplatí dluhy, pro takovou stranu je vlastně Ministerstvo spravedlnosti zbytečné. Je příznačné, že se nám také do vysoké funkce náměstka ministra vrací i bývalý lithiový ministr.

Dost zlehčování. Jsem v Poslanecké sněmovně dost dlouho, ale takové okolnosti, které provázejí sestavení této vlády, jsem ještě nezažil.

Náš poslanecký klub bude této vládě opozicí. Budeme opozicí, která bude ctít ústavní zvyklosti, a budeme opozicí, která na půdě Sněmovny podpoří věci, které budou v souladu s našim programem nebo budou vycházet z aktuálních potřeb naší země. Je nepochybné, že tato vláda se bude s námi rozcházet zcela principiálně

v oblasti zahraniční politiky, neboť to bude vláda plně poslouchající Berlín a Brusel. Vláda, která před nás předstupuje, bude pokračovat v další destrukci suverenity České republiky, a přestože nás bude ujišťovat, že bojuje proti imigraci a hájí zájmy České republiky, opak bude pravdou. Hluboce nesouhlasím s panem premiérem, že potřebujeme ekonomické imigranty. My potřebujeme podporovat české rodiny tak, aby se zde rodily české děti, které budou pro sebe a pro tuto zemi pracovat a podnikat. To je jediná šance pro naši budoucí prosperitu a pro budoucnost tohoto státu.

Máme také zásadní obavy, že tato vláda nevyužije příznivé ekonomické situace k zastavení deficitního hospodaření státu a její výdaje porostou rychleji než příjmy. Nárůst finančních transferů pro takzvané neziskové organizace pokračuje. Koneckonců meziročně je to v desítkách procent. Je zcela zřejmé, že tato vláda bude pod tlakem těchto organizací pokračovat v neomarxistickém zpochybňování přírodních hodnot a bude podporovat diktaturu takzvaných utlačovaných menšin.

Dnes demonstrují lidé proti účasti komunistické strany ve vládě. Upřímně řečeno, a budu mluvit za sebe, já se příliš neobávám starých soudruhů, ale obávám se těch nových, kteří sídlí v Bruselu. Dnes je v médiích výrok jednoho z představitelů komunistické strany a ten výrok je tak vypovídající o pozici komunistické strany v české politice, že je nutné ho zmínit. Zní: "Až Babiš přestane rozdávat drobné, přestaneme podporovat jeho vládu." Naši kolegové z komunistické strany jsou zřejmě poučeni z krizového vývoje reálného socialismu a zřejmě dobře znají výrok Margaret Thatcherové, že socialismus končí v okamžiku, kdy dojdou cizí peníze. Chci tímto připomenout, že pan Babiš nebude rozdávat své peníze, protože stát žádné peníze nemá, ale bude rozdávat peníze z daní v drtivé většině lidí, kteří poctivě pracují a férově podnikají. Naše hnutí nevěří, že tato vláda bude schopna zefektivnit státní správu a účinně snížit náklady na státní správu. Tato vláda bude rozdávat i na dluh tak, aby vládnutí se sociálními demokraty a komunisty vydrželo co nejdéle.

Česká republika bude muset řešit zásadní sociální, ekonomické a bezpečnostní problémy. Vláda, která vzniká tímto způsobem a na tomto půdorysu, toho bohužel nebude schopna. Bude se plně soustředit na jednu jedinou věc – vládnout co nejdéle bez ohledu na zájmy této země.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí s přednostním právem pan předseda Bartoš. Po něm s přednostním právem pan předseda Gazdík. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem si vzal toto přednostní právo, chtěl bych jednak sdělit stanovisko a důvody klubu Pirátů, proč zásadně nepodpoří tuto vládu pana Babiše, ČSSD s podporou KSČM, a zároveň se vyjádřit k některým tezím, které zde zazněly od pana premiéra a které jsou obsaženy i v té knížečce, která nám leží v lavicích. Je to ten vládní program, podle kterého bychom se měli ubírat v následujícím období, kdy bude tato vláda, pokud získá důvěru, v České republice vládnout.

Jak jsem již řekl, a není to překvapující, Piráti svými 22 hlasy poslanců a poslankyň nepodpoří tuto nově vznikající vládu, a to z jednoduchého důvodu. My jsme jako jedna z mála stran, a troufám si tvrdit, jako jediná strana, zveřejnili dávno před volbami naši komplexní strategii toho, jak Piráti budou fungovat po volbách neohledně na výsledek voleb, jestli budou mít málo, nebo hodně. Pokryli jsme tím všechny možnosti, které můžou dopadnout, včetně toho, že by se Piráti mohli účastnit na vládě, popřípadě navrhovat své ministry. S tímto jsme šli i do jednání ihned po volbách. Každopádně nám bylo sděleno, že těmto podmínkám nelze vyhovět. A ty podmínky nebyly striktně vázány na osobu trestně stíhaného premiéra. Ty podmínky samozřejmě byly personální a zde i od pana prezidenta zaznělo, že ty personální otázky nejsou důležité.

Personální otázky na ministerských postech jsou důležité. Proto jedna z našich podmínek byla ta, že se na vládě nebudou účastnit lidé, kteří mají korupční minulost, kteří nejsou kompetentní anebo kteří nejsou důvěryhodní. Pokud se podíváme na skladbu kabinetu, kde dokonce jeden ministr chybí, nechám na vás jako na poslancích, ale i na občanech, aby zhodnotili, proč tuto vládu nemůžeme podpořit.

Druhá naše podmínka vycházela z toho, že by v takové vládě, protože jsme viděli, jakou silou kráčí ANO, jako v té chvíli slabší koaliční partner, nebude mít ANO většinu. ANO zvítězilo ve volbách. My jsme toto vítězství uznali. Samozřejmě ta varianta, že by hnutí ANO v této vládě jako vítěz voleb nemělo tu většinu, nebyla realistická, tato podmínka nebyla splněna.

A samozřejmě, že v té vládě nebudou, nebo ji nebudou podporovat strany s historickým dědictvím likvidace demokracie v České republice. Jednu takovou stranu tady máme. Dozvěděli jsme se, že nemají historický škraloup korupční. Ano, do této doby reálně se komunisté v České republice od osmdesátého devátého na velkých věcech nepodíleli, tudíž nemají ty očividné škraloupy, které měly předchozí vlády, ale mají daleko jiný škraloup.

A máme tu i strany, které si s tou demokracií zahrávají třeba v názvu. My jsme viděli, jakým způsobem ustanovovala Poslanecká sněmovna, kdy pan premiér Babiš a jeho hnutí jednali s KSČM a s SPD o obsazení postů ve Sněmovně, i schvalování důležitých zákonů se opíralo o spolupráci s KSČM a SPD. Dokonce ten den, kdy nám tady premiér Babiš představil svoji novou vládu, i tedy s chybějícím ministrem i s ministryň, tzv. třináctidenní ministryň, tak hned v dalším hlasování oproti hlasům sociální demokracie opět zafungovala koalice KSČM, SPD, ANO, ta hlasovací koalice, abych hovořil přesně.

Takovouto vládu díky personálnímu obsazení i nesplnění těchto podmínek, my podpořit nemůžeme.

My jsme tedy definovali po těch volbách, když ANO ukončilo toto jednání s tím, že ty podmínky jsou nerealistické, že pan Babiš bude premiérem, a definovali jsme se jako konstruktivní opozice. Myslím si, že za ten půlrok zde ve Sněmovně jsme ukázali, že ta stranickost, na kterou se tady často hraje, a ta role trucopozice, kterou tady vidíme, není Pirátům vlastní. Konstruktivní opozice prostě sleduje, navrhuje vlastní návrhy zákonů, s kterými přichází. Snaží se podpořit dobré věci, neohledně na to, kdo je navrhuje. My jsme vstupovali do jednání o referendu. My jsme řešili

s Ministerstvem financí potřebnou legislativu a v rámci výborů i spolupráce zde ve Sněmovně spolupracujeme napříč politickým spektrem. Ačkoliv se někteří předsedové klubů snaží v televizi lidem sdělovat, že jsme zde v jakési izolaci, že s námi není rozumná řeč.

Konstruktivní opozice se samozřejmě nebojí vystupovat proti tomu, když se děje něco nekalého. A to nejen tady na plénu, ale i ve veřejném prostoru a v médiích. Toto je naše role, kterou v případě, že vláda získá dnes důvěru, budeme ve Sněmovně zastávat. Její výhody a nevýhody zhodnotí voliči v následujících volbách do Poslanecké sněmovny, ale i v dílčích volbách do komunálů či do Evropského parlamentu. A já věřím, že to zhodnotí velmi, velmi realisticky.

My tedy tuto vládu jako takovou nepodpoříme.

Druhá část mého vystoupení. V té bych se chtěl věnovat programovému prohlášení vlády a i vystoupení pana premiéra Babiše. My už jsme v tomto volebním období jedno programové prohlášení vlády viděli. Dokonce vláda předložila některé zákony, které měly být v souladu s tímto programovým prohlášením. Přesto ANO, KSČM, ale třeba i poslanci SPD hlasovali proti tomuto prohlášení. Pan premiér Babiš – který si zde za mnou povídá, čímž mě trochu ruší – v rámci jednání o těch zákonech deklaroval, jaký je významný bojovník proti korupci. Přitom prokazatelně protikorupční legislativu, která by právě řešila problematické personální obsazování tady spolupracující komunistické strany, tak tu smetl ze stolu. Nominační zákon tedy v tuto chvíli nemáme. Byla to legislativa proti kumulaci odměn, a tedy kumulaci funkcí, na které se podílely i paní bývalá ministryně Malá i paní bývalá ministryně Válková z hnutí ANO. Tato byla označena za legislativní zmetek. Faktem je, že se třeba na ní podílel i pan náměstek Metnar a naopak říkal, že tato legislativa je v pořádku.

Když se podíváme, co dál zde zaznělo, nebo když si vzpomeneme, co zde zaznělo od pana premiéra Babiše, slyšeli jsme toho mnoho, a slyšeli jsme toho mnoho, co mohlo být uděláno za vlády minulé, kde byl se sociální demokracií, svým současným partnerem. A já bych se chtěl zeptat, jestli došlo k nějaké zásadní kvalitativní změně, jestli sociální demokracie byla v předchozí vládě takovou brzdou. Protože otázky digitalizace pod Ministerstvem financí, otázky digitalizace pod Ministerstvem spravedlnosti, ale i třeba výstavba dálnic pod vedením pana ministra Ťoka, který v této nové vládě sedí, to všechno byly resorty, které hnutí ANO ovládalo, zejména ve věci toku financí skutečně mohl rozhodovat tenkrát premiér financí, nyní – pardon, nyní premiér Babiš.

Takže já se na plnění tohoto vládního prohlášení dívám velmi skepticky. A zejména ty vize, které zde zaznívaly, mohly započít a být plněny už za vlády minulé, minimálně v resortech, které hnutí ANO mělo ve své gesci.

Zde zazněl velký akcent na digitalizaci. To je téma vlastní Pirátům. Není to naše jediné téma. Je to téma důležité. Je to téma, v kterém my, Česká republika, a oblast zaostáváme deset let, a nejenom vůči západní Evropě, ale i státům, které jsou na východ. Jako příklad je vždy uváděno Estonsko.

Digitalizace je věc, která se samozřejmě sama neudělá. Je to věc, která je meziresortní. Pokud chceme digitalizovat státní správu, musí spolupracovat všechna

ministerstva. V dřívějším nastavení fungování vlády, ale vlastně i v současném, pokud nedojde k nějaké zásadní změně, a já věřím, že ta osoba vládního zmocněnce ji může přinést, pokud bude mít podporu jednotlivých ministerstev, však ta digitalizace mohla probíhat v rámci jednotlivých ministerstev, která na to mají rozpočty, znají svoje procesy. Toto se nestalo.

Já jsem i trochu skeptický k tomu, jakým způsobem budou procházet ty zákony, kde je vše potřeba zdigitalizovat, protože není tomu tak dávno, tato Sněmovna hlasovala o legislativě, která by umožňovala v případě, že vám propadá technická kontrola na vašem voze, obdržet 60 dní dopředu notifikaci, prostě že vám přijde zpráva do vaší datové schránky. ČSSD a ANO hlasovaly proti tomuto jednoduchému nápadu, že by ten, kdo má datovou schránku, což jsou minimálně všechny podnikající osoby v České republice ze zákona, mohl obdržet notifikaci, že jim za 60 dní končí technická. Tak to jen taková drobnost, co to je digitalizace a jak se k ní staví dvě strany, které v tuto chvíli žádají o naši důvěru.

Ano, v České republice je potřeba infrastruktura, opravovat dálnice, budovat nové dálnice, budovat okruh, opravovat silnice II. a III. třídy. Já jsem si četl pozorně zprávu NKÚ, která vždycky jakoby zhodnotí, jakým způsobem jsou využívány peníze na různé projekty. Ostatně i bývalý ministr financí pan Kalousek dostal dvě taková vysvědčení za své dva projekty, velmi ztrátové. Takže my to bereme seriózně, tu zprávu NKÚ, a tam se ukazuje, že fakticky pan ministr Ťok – za jeho doby se stavělo v průměru asi 17 km dálnic za rok. Takže mě by zajímalo, jaký kvalitativní boom a kvantitativní boom teď může nastat, když pan Ťok – a teď mě možná někdo opraví – byl nejdéle ministr dopravy na této pozici, stavěl těch 17 km dálnic, ačkoliv ten resort měl pod sebou. A finance, které ušetřil, tak on je prostě neinvestoval do té výstavby.

Pro mě je velmi důležitým tématem – které skutečně není v těchto prioritách, ale já jsem slyšel, že priorita je bezpečí, priorita je migrace, priorita je digitalizace, priorita je infrastruktura, tak já doufám, že všechny ty priority mají stejnou váhu. Zcela mi tam chybí vzdělání. My jsme v 21. století. To už není informační společnost, ve které žijeme, ale je to vzdělanostní společnost. Data o veškeré naší činnosti, ta stát má. Ta i firmy mají. Ale my z těch dat neumíme vyčerpávat znalost, tu věc, která přichází právě vzděláním. Praktické užití poznatků z těch dat, která jsou sbírána nejen o občanech státem, ale i firmami, které se třeba podílejí na dodávce státních zakázek. A vzdělání samo o sobě, které je tedy podmíněno investicí do školství zejména v platech pedagogů, protože ti lidé prostě nechodí, pokud nemají dobré platové podmínky, tak prostě nejdu učít, jdou radši do komerčního sektoru. Vybírají si jiné povolání. Prostě zvýšení platů pedagogů, ztraktivnění tohoto nejdůležitějšího řemesla v informační společnosti, tohle posláním je alfa omegou toho, aby vůbec bylo z čeho vybírat kvalitní pedagogy.

Bohužel, a našel jsem to i v programovém prohlášení vlády, se stále hovoří o vzdělání jako nějaké berličce, jako nějaké prerekvizitě k tomu, aby se člověk uplatnil na trhu práce. Mně je 38. Doufám, že... ještě se asi můžu označovat za chlapce v 38, ale nemyslím si – v podnikatelské sféře funguji od svých 18 let. Všiml jsem si, že ten trh práce se velmi rychle mění. A pokud lidé nemají znalostí potřebné pro doslova přežití v tom 21. století, což tedy trochu mimo jiné souvisí i s tím, jak se brání proti dezinformacím, jak přežít hybridní válku, tak ten průmysl se tak rychle

mění, že to, co dneska začínají lidé studovat, během pěti deseti let nebude použitelné. Já si myslím, že jsme se to učili ještě... já jsem byl na základce za komunismu, že to vzdělání je příprava na budoucí povolání. Tak tomu není! Přímé propojení ano. Puštěme to, pusťme firmy, aby třeba podporovaly školy, aby otvíraly zajímavé kurzy pro uplatnění. Nicméně to propojování průmyslu se školstvím jako alfa omega toho... Dokonce tady zazníval nápad: přesuňme odborné školy pod jednotlivá ministerstva, třeba průmyslu a obchodu, všechny zemědělské můžou být pod Ministerstvem zemědělství.

Skutečně vzdělání v 21. století je samo o sobě hodnotou. To vám umožní tu svobodu volby informovaně se rozhodnout nejen v politice, ale uplatnit se na trhu práce. Je to jediný způsob, jakým, když budeme mít dostatečně vzdělanou společnost, budou ve finále i ty vyšší důchody. My nemůžeme konkurovat ani východu, ani zemím, které jsou velikosti Číny, v nějakých výrobních prostředcích, dokonce ani v nějaké robotické změně průmyslu na 4.0. Skutečně, jestli v něčem je ČR bohatá, jsou to mozky.

Vzdělání samo o sobě je hodnotou. Tyto čtyři oblasti plus další, zejména v oblasti sociální politiky a bytové výstavby, protože bydlení je jedna ze základních potřeb pro to, aby se člověk mohl rozvíjet, věnovat se své rodině, věnovat vzdělávání a mít třeba i dobrou práci, je naprostý základ a problematika bytové politiky ČR je jedna z nejhavějších, kterou je potřeba urychleně řešit spoluprací ministerstev práce a sociálních věcí a Ministerstva pro místní rozvoj.

Tato témata budeme hlídat velice. Jsou to prioritní témata pro ČR. A já jenom zopakuji, že naše role bude konstruktivní opozice. Rádi pomůžeme na přípravě dobrých zákonů i jako kritici, protože kritik, který nabízí alternativní řešení, je v procesu vzniku legislativy pozitivní. Nikoliv obtěžující aspekt někoho, kdo vás brzdí v práci, a vy pak nemůžete makat, jak tady zaznívá.

Pirátská strana tedy nevyjádří podporu této vládě. Dvacet dva poslanců a poslankyň Pirátů bude hlasovat proti důvěře této vlády. Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Nyní s přednostním právem pan předseda Gazdík, po něm pan předseda Bartošek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Setkáváme se před jedním z velmi závažných rozhodnutí, které tato Sněmovna v tomto volebním období učiní, a to je důvěra vládě České republiky. Přestože si uvědomuji, že Česká republika od voleb zažívá nejdelší období nestability, jaké zatím zažila v polistopadové historii, tak se pokusím zdůvodnit, proč Starostové a nezávislí i já osobně nemůžeme tuto vládu podpořit.

Jak u Starostů bývá zvykem, ty důvody jsou věcné. Jsou dvojí, jsou personální a programové. Z našeho pohledu je to ve skutečnosti vláda Miloše Zemana. My ale nemáme poloprezidentský systém, ale bohužel pan premiér nemá chuť se více

prosadit vůči Miloši Zemanovi, a proto část té vlády vznikla pletichařením, vznikla různými zákulisními dohodami s Hradem, a to je jeden z důvodů proč. Protože jsme parlamentní demokracie, tuto vládu nemůžeme podpořit. Nastává posun parlamentní demokracie na nějakou parodii na poloprezidentský systém a to je něco, s čím jako poslanec, který sliboval, že bude hlasovat dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nemůžu souhlasit.

Nechci opakovat to, co moji kolegové, ale pokusím se to shrnout v kostce. Premiér bohužel přizval k podílu na vládě komunisty, a to bohužel v roce stého výročí vzniku Československé republiky. Chtějí se tady rušit sankce vůči Rusku, se kterým se chce více obchodovat a také se na něj víc orientovat, přestože Rusko bezprecedentním způsobem porušuje mezinárodní právo, např. anexí Krymu. Mám také obavy o tuto vládu. Na ministru zahraničí se bohužel už dnes neshodnou ani koaliční partneři a ještě před hlasováním o důvěře vládě máme nového ministra spravedlnosti a hrozilo, že ministrem spravedlnosti bude sám trestně stíhaný pan premiér. A to, proč se tak nestalo, pan premiér označil, že je to kvůli "blbým kecům opozice", tady cituji. Omlouvám se vůči ctihodné Sněmovně. Já si myslím, že požadavek na to, aby ministr spravedlnosti nebyl trestně stíhanou osobou, není nic nenormálního, a rozhodně to nelze nazvat, pardon, cituji, "blbými kecy opozice".

Co mi vadí programově. Vláda ve svém programovém prohlášení slibuje věci, které podle mého názoru nemůže a nedokáže splnit. A obávám se dokonce, že to jednotliví ministři vědí. Slibují se tady stovky kilometrů dálnic, ale bohužel dnes ještě nejsou ani vykoupené pozemky na tyto dálnice. Slibují se tady vyšší důchody a vyšší platy na všechny strany, nicméně my dnes nevíme, jestli nezačíná doba ekonomické krize, nebo minimálně ekonomické recese, kdy tady to bude horší a horší.

I pan prezident ve svém projevu řekl zcela jasně, že neví, kde, a v programovém prohlášení vlády jsem to ani já nenalezl, kde na to tato vláda vezme. Zkuste si představit domněle, že v příštích měsících se celý svět vyděsí díky clům a obchodní válce, že nastane ekonomická krize a česká ekonomika poklesne o čtyři nebo pět procent, což bude v důsledku znamenat nějakých minimálně 200 miliard na straně daňových příjmů pro stát. V programovém prohlášení vlády se ani nenaznačuje, co v takovém případě vláda bude dělat. Vláda je také už teď v rozporu se sliby a skutky. Pan premiér na svých billboardech šimrá pod bradou učitele a slibuje jim do čtyř let, a stejně tak jako programové prohlášení vlády, platy 45 tisíc korun měsíčně. Realita je taková, že když tento rok vláda přidá učitelům, tak třeba do mého Zlínského kraje to znamenalo, že přijde 50 korun na učitele a jeden měsíc. To je trochu daleko od reality.

Budu se dále věnovat školství. Mrzí mě, že v programovém prohlášení vlády, a zaznělo to tady už od kolegy Bartoše, že školství je až na nějaké čtrnácté straně. Pro budoucí prosperitu ČR považují reformu školství a školství vůbec za základ.

Ale abych jen nekritizoval. Musím říct, že v oblasti školství a v programovém prohlášení vlády jsou věci, na které se my Starostové i vláda shodujeme. Je to jasné definování problému, které školství trápí, jako jsou třeba podfinancované kraje, které jsem našel v programovém prohlášení vlády, jako je třeba obrovská byrokracie, která trápí učitele a ředitele škol.

Je velmi dobře, že vláda v programovém prohlášení vzpomenu na to, že se blíží doba, kdy nastane katastrofální nedostatek učitelů. Asi polovina učitelů půjde v příštích deseti letech do důchodu. A i kdyby všichni, kdo dnes studují pedagogické fakulty, nastoupili do školství, jako že z nich nastupuje zhruba 30 %, tak ani tak nebudeme schopni odbornou výuku některých předmětů zajistit.

Dále vláda v programovém prohlášení zmiňuje malé propojení školy a praxe. To také považují za klíčový problém a se všemi těmito věcmi jsme my Starostové ochotni vládě pomáhat. Jsme schopni v případě předložení konkrétních návrhů vládu podpořit, protože je to dobrý směr.

Naopak v programovém prohlášení vlády v oblasti školství chybí některé další věci a tímto bych chtěl jak pana premiéra, tak pana ministra školství vyzvat, abychom na nich začali pracovat, aby na nich začala pracovat vláda, abychom tady společně i s opozicí našli shodu minimálně na dlouhodobé koncepci. České školství potřebuje dlouhodobou koncepci a od revoluce průměrný ministr školství vydržel ve funkci 21 měsíců. To odporuje jakékoliv dlouhodobé koncepci. Já věřím, že s touto vládou to snad bude lepší. Jak vzpomněl i kolega předseda Pirátů, to zásadní, co v českém školství chybí, je koncepce; že je potřeba, aby se studenti, absolventi škol, byli schopni učit novým věcem, protože nikdo dnes není schopen říct, co konkrétně budou vykonávat některá povolání za deset, za dvacet let v souvislosti s Průmyslem 4.0 a v souvislosti s rozvojem digitálních technologií.

Děkuji panu premiérovi, že si sedl tak dobře, abychom na sebe viděli. Je to lepší, než když mi dýchá na záda. (Premiér Babiš sedí v poslanecké lavici v první řadě.)

Programové prohlášení vlády se také málo věnuje vysokému školství, u kteréhož také chybí dlouhodobá koncepce, a kterou věřím, že tato vláda započne. Že konečně stanovíme dlouhodobější koncepci, protože dnes jsou vysoké školy do značné míry financovány z evropských fondů nebo z projektů, které časem mohou skončit, a tím pádem se vysoké školství dostane do obrovských problémů.

Problémem jsou také ve vysokém školství dlouhodobé granty. Znáám obory, kdy některé vysokoškolské obory a někteří vysokoškolští profesori nejsou schopni být financováni víceletým financováním, nejsou schopni dosáhnout na granty, které jim zajistí v jejich výzkumu stabilitu na několik příštích let. Jako příklad bych uvedl prestižní českou egyptologii. Česká egyptologie, která je prestižním českým vědním oborem uznávaným nejenom mezinárodně, ale dokonce světově, každý rok bojuje o několik málo desítek milionů korun. A díky tu příspěvku Ministerstva financí, tu pana premiéra či Ministerstva školství, se každý rok zatím daří to financovat. Nicméně nemá to doposud žádný dlouhodobý systém.

Na závěr chci říct, že naštěstí naše demokracie i přesto, že tato vláda bude podporovaná komunisty, nezáleží pouze na Poslanecké sněmovně. Záleží také na Senátu, ale hlavně na těch tisících zastupitelů, radních, místostarostů a starostů, kteří každodenně dobře spravují tuto zemi. A za nás Starosty a nezávislé chci říct, že my budeme konstruktivní opozicí této vládě a budeme na těch nižších i dalších úrovních připraveni vládu podporovat tam, kde půjde dobrým směrem, a kritizovat jako dobrá opozice tam, kde půjde špatným směrem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Bartošek, připraví se pan předseda Kováčik. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dnes před nás předstupuje premiér České republiky, představuje vládu a přichází si říct o důvěru Poslanecké sněmovny. Tento akt je ojedinělý, a to od roku 1990, protože poprvé přichází někdo s tím, že pro důvěru vlády potřebuje hlasy komunistů. Vlastně je dobře, že se dnes ocitáme v této situaci, protože je důležité si uvědomit, že jsme některé věci asi začali brát až příliš samozřejmě. Svobodu, demokracii, zahraničněpolitické směřování naší země, spojení s Evropskou unií, naše členství v NATO, svobodu slova a mnoho dalších věcí, které dnes považujeme za samozřejmé a běžné.

Poprvé v novodobé historii přichází premiér s tím, že chce důvěru pro vládu, která není kompletní. Je v ní obojakost ministra zahraničních věcí a ministra vnitra a předtím byla do vlády navržena taky ministryně spravedlnosti, kdy řada odborníků a právníků jasně řekla, že opisovala ve své práci, aby i ona byla potom následně nahrazena dalším králikem z klobouku.

Také poprvé v novodobé historii přichází před Poslaneckou sněmovnu premiér, který je trestně stíhán. To, čeho jsme svědky, je zmatení hodnot. Věci dříve nemyslitelné, to, co by nám dřív na mysl ani nepřišlo, se stává realitou. Přece není možné popřít předchozích 28 let a rezignovaně říct, že nevíteji pravda a slušnost, ale lež a nenávisť. Dříve by se takový člověk premiérem ani nestal, protože by jej prezident nejmenoval. A slušný premiér by zase neměl vůbec odvalu někoho takového, kdo opisuje, do své vlády navrhnout. A to se dnes stává normou. V okamžiku, kdy se z politiky vytratí hodnoty jako respekt k právu a Ústavě, kdy se z předkládání argumentů stává vždy kampaň a nediskutuje se, už se nespravuje země poctivě, ale ocitáte se ve světě handlu a pohrdání.

Tohle opravdu chceme? Tohle opravdu chcete? Vždyť v Poslanecké sněmovně neprodáváme párky, ale máme jako zákonodárci dávat vzor respektu k právu, slušnosti a stabilitě. Zodpovědnost za společnost vždycky ležela na hodnotovém ukotvení institucí, autorit, politiků a církví. A část těchto autorit najednou přichází před veřejnost a říká – všechno je možné, pravidla neplatí. Ztrácí se rozdíl mezi tím, co je pravda a co je lež. Jako by se ze slovníku politické scény v České republice úplně vytratila slova jako čest, poctivost a odpovědnost a naopak se dopředu dostávají slova jako loajalita, schopnost poklonkovat a řada dalších výrazů hodných slovníku normalizace.

Tato vláda se bude opírat o hlasy komunistů. Svět kolem se vyvíjí a jde dopředu, ale v naší zemi naopak jdeme dopředu zpět upevňováním starých pořádků. Téměř po 30 letech si komunisté v této zemi opět začali diktovat podmínky. Na druhou stranu se není čemu divit, protože premiér této země je bývalý komunista a má stejnou politickou krevní skupinu jako tito soudruzi. Jeho pojetí moci je takové, že se nechce o moc s nikým dělit, stejně tak jako komunisté. Jsem přesvědčen, že kdyby bylo na premiéru Babišovi, tak by bez mrknutí oka udělal koalici s komunisty a s SPD bez sociální demokracie. To by mu ale neprošlo v zahraničí, protože paktovat se

s xenofobní stranou se ve světě skutečně netoleruje. Proto muselo hnutí ANO k sobě přivít partnera, který zafunguje jako fikový list, aby se vláda v České republice alespoň trochu mohla tvářit jako demokratická. Přitom to bude vláda opřená o hlasy komunistů. Na druhou stranu komunistům se skutečně podařil husarský kousek. Ač s nejhorším výsledkem od roku 1990 a s obrovským propadem preferencí, diktují si podmínky při sestavování vlády. Panečku.

Ale komunisté, a to si dobře zapamatujte, milí členové hnutí ANO, jsou partner, který jasně říká, že nechce, aby Česká republika byla součástí NATO, a také říká, že nechce, abychom byli v Evropské unii. To je, milí členové hnutí ANO, pravá tvář vašeho skrytého koaličního partnera.

Vedení hnutí ANO si jako partnera k získání důvěry v Poslanecké sněmovně vybralo KSČM, což je ideologický nástupce KSČ. Tato strana má za sebou padesátá léta 20. století plná teroru, kdy jsme se skutečně pohybovali a žili ve zdivočelé zemi. Stranu, která pozvala do České republiky vojska "spřátelených" armád, aby ta ruská nás následně okupovala dalších 20 let. Stranu, která způsobila dvě silné vlny emigrace české inteligence, šikanovala a fízlovala lidi této země a ničila jejich osudy. Nikdy se za to neomluvila a nikdy se od těchto svých činů nedistancovala.

Tato vláda vznikne díky podpoře komunistů a hlasů komunistů. Milé poslankyně a milí poslanci za hnutí ANO, i když si tisíckrát budete říkat, že to tak není, tak nepodléhejte takovému klamu. Je to lež! Jsem přesvědčen, že pro řadu z vás, milí členové a členky hnutí ANO, vaši otcové nebo možná vaši dědové patří k těm, kterým komunisti vzali majetek, které perzekvovali a některé možná i věznili. Až pro tuhle vládu zvednete ruku, tak za nimi běžte, podívejte se jim do očí a řekněte jim: Ano, komunistická strana, která vám ublížila, tak s tou já jsem teď v koalici a aktivně jsem pro tuto koalici s komunisty hlasoval. Vysvětlete jim to a dívejte se jim přitom do očí a možná vám k tomu řeknou svoje, jaká je jejich osobní zkušenost s komunisty.

Tato vláda bude do budoucna řešit dvě zásadní otázky. Za prvé dostavbu jaderné elektrárny, ať už Dukovany, nebo Temelín, ale s tou si jistě tato vláda elegantně poradí. A za druhé svobodu veřejnoprávních médií. Ta totiž vedení hnutí ANO překáží v plné realizaci, v uvozovkách v plné realizaci, a komunisté a SPD ji v tom rádi podpoří. A budou-li ovládnuta veřejnoprávní média, vrátíme se před rok 1989, kdy bylo všem jasné, že o straně a jejím šéfovi se bude referovat vždy a pouze pozitivně, a za to vše špatné může vždy opozice. Za lidovce mohu konstatovat, že uděláme vše pro to, aby média v České republice, a zvláště ta veřejnoprávní, zůstala svobodná.

Je dobré si uvědomit, že v Poslanecké sněmovně vzniká síla, která ve spolupráci s SPD, byť dnešní rétorika SPD tomu nenapovídá, ale nenechte se klamat, to spojení stále existuje, vzniká síla, která má v Poslanecké sněmovně ústavní většinu, a vzniká zde možnost měnit klíčové ústavní zákony. O to důležitější se v současné době ukazuje důležitost Senátu a jeho aktivní role při ochraně demokracie. Za lidovce vám můžu říct, že uděláme všechno pro to, aby Senát i do budoucna zůstal pojistkou demokracie, aby fungoval a nebyl zrušen ani vyhladověn, tak jak občas zaznívá od prezidenta nebo premiéra.

Také je dobré si uvědomit, že tato vláda už dopředu avizuje, že nebude respektovat právní řád České republiky. Týká se to zdanění církevních náhrad za nevydaný majetek. Primárně to míří proti katolické církvi a všem se to líbí. Ale je dobré si uvědomit, že stejně tak to útočí např. na majetek židovské obce. Té majetek nejprve vzali fašisti, potom komunisti a teď je další v řadě hnutí ANO s komunisty a s ČSSD. Opravdu se chcete postavit do této řady?

Je potřeba si uvědomit, že tato vláda bude vystavena těžkým otázkám, na které bude patrně těžko hledat odpovědi, například kdo jsou naši partneři. Není možné se na jedné straně tvářit jako přítel Izraele a současně podporovat jaderný program Íránu. Není možné hrát tuto hru, protože jediný výsledek chování této vlády bude, že tímto chováním nové přátele nezískáme a staré ztratíme.

A zcela zvláštní roli v tomto příběhu hraje sociální demokracie. Popravdě řečeno, je mi této strany s více jak stoletou historií líto. Vyjednávání o této vládě a vstup do ní pro sociální demokracii byly a jsou nedůstojné. V průběhu jednání rezignovala na všechny klíčové body, které chtěla prosadit, a v porovnání s nimi je otázka nějakého prosazení programu zcela zanedbatelná. Hlavní body, které sociální demokracie na začátku měla a ze kterých ustoupila, je, že nebude trestně stíhaný premiér v čele vlády, že na pozici místopředsedy Poslanecké sněmovny nebude místopředseda Tomio Okamura jakožto předseda xenofobní strany, jejíž tajemník vykřikoval, že homosexuálové, cikáni a Židé patří do plynu, to teď šetří policie, že poslanec Rozner posléze mluví o neexistujícím pseudokoncentráku v Letech, a následně dvojaký dopis premiéra Babiše prezidentovi, kde mu navrhuje ministra zahraničí pana Pocheho, aby poté poslal dopis, kde říká: a mně je to vlastně jedno, pane prezidente, vyberte si, koho chcete. Já si jenom říkám, jestli takto se k sobě chovají partneři. Jestli toto je projev vzájemného respektu začínající koalice. Osobně to vnímám jako rezignaci sociální demokracie na vlastní hrdost a budoucnost.

Vznik této vlády měl víc řešení. Pragmatické, které se děje teď, a hodnotové, které jste odmítli. To druhé řešení znamenalo, že v čele této země nebude trestně stíhaný premiér. Vedení hnutí ANO dává jasně najevo, že půjde do koalice třeba s peklím, jen ať má trestně stíhaného premiéra.

Naše země se díky tomu pro naše okolí a partnery stává nečitelnou a tato vláda, získá-li důvěru, tento stav ještě prohloubí. To, co jsme od revoluce budovali, mělo mnoho chyb, ale mohu říct, že budu vždycky prosazovat parlamentní demokracii se všemi slabostmi, které v sobě má. Nechci tady ani ruský, ani čínský, ani turecký model moci. Naopak, pojďme podstupovat ten složitý a náročný proces hledání pravdy, smysluplných řešení, včetně složitých diskusí, které to mnohdy provází. Skutečně nechci být obklopen jednou a jedinou pravdou, která mi bude servírována. To už jsem zažil a děkuju, znovu nechci.

Z výše uvedených důvodů nemohu tuto vládu podpořit, protože nepřináší stabilitu a důvěryhodnost, a to jak doma, tak směrem k našim zahraničním partnerům. Tato vláda bude potřebovat hlasy komunistů a já osobně mám silné obavy o další vývoj naší svobody a demokracie a další směřování naší země. Česká republika si zaslouží lepší vládu než tu, která před nás dnes předstupuje, protože máme na víc než na vládu ostudy. Klub KDU-ČSL bude hlasovat proti důvěře této vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem vystoupí pan předseda Kováčik, po něm v rozpravě pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pro klub KSČM bylo nesmírně těžké rozhodnout a rozhodovat se, jak v této složité situaci, která jej potkala po převratu, po převratové historii poprvé, se zachovat tak, aby se komunističtí poslanci a poslankyně, ale také zastupitelé, krajští, obecní, městští, ale také funkcionáři strany, ale také příznivci komunistické strany mohli podívat lidem do očí.

Na jedné straně je nám vyčítáno, že se paktujeme s oligarchou. Tam se hlásí. (Premiér sedí v lavici uprostřed sálu a mává na řečníka.) To je nám vyčítáno. Nikoliv panem kolegou Babišem, tím nám to vyčítáno není.

Na druhé straně, a ten hlas je ale podstatně silnější, lidé, se kterými se setkáváme, nám říkají: Už je to dost dlouho, co probíhá neplodná diskuse, a už je to ještě déle, co tady ukazovaly vlády, které tu byly předtím, jak dokážou najít zkratku k tomu, k čemu celých 40 let vedli Čechy, Moravany a Slezany komunisté. Teď myslím k propasti. Někteří jste si možná mysleli něco jiného, ale já jsem slušně vychovaný mladý muž. To je druhá poloha.

Třetí poloha. Určitý tlak, že tady 30 let de facto prosazujeme program, nic moc se nám zatím z toho de facto nepodařilo, já si myslím, že se nám podařilo vzhledem k dosavadní neustálé totálně opoziční poloze prosadit až dost, což jsme ostatně prokázali v letech minulých nedávno, když jsme byli ve vládních koalicích na krajských úrovních. O koalicích na obecních a městských úrovních nemluvě, tam jsme neustále v podstatě od převratu. A myslím si, že nás tam lidé volí neustále právě proto, že možná nás považují za ty, kteří umějí dobře hájit jejich zájmy navzdory opoziční poloze, a že tedy bychom měli konečně jít ukázat, že také dokážeme prosadit ty důležité programové věci.

Poslanci a poslankyně z klubu KSČM se skutečně rozhodovali velmi těžko, protože všechny tyto tlaky, které jdou odspoda, na tlaky odshora nedáme, je přesvědčovaly o tom, že se mají spíše držet stranou. Nicméně rozhodnutí padlo. A věřte, to rozhodnutí bylo jedno z nejtěžších, které jsme museli za posledních 28 let učinit.

Proč tedy jdeme a šli jsme od počátku po volbách, aby byla sestavena Sněmovna a začala fungovat a následně potom vyjednávat o tom, jakým způsobem má být sestavena, postavena tedy ta vládní odpovědnost, jakým způsobem se pokusit alespoň něco z těch programových záležitostí prosadit? Proč tedy do toho jdeme jako komunisté konečně s tím, že jsme se dohodli umožnit vznik a tolerovat existenci této vlády? No protože si myslíme, že je třeba cítit parlamentní demokracii a hájit ji před těmi, co si myslí, že je nedemokratické všechno to, co není zrovna po jejich. Tedy v uvozkách mnozí si myslí, tady z té diskuse je to vidět, a tam venku na náměstích je to hodně hlasitě slyšet: pokud není po našem, není to demokratické. Tak my si tedy myslíme, že mandáty, které jsme obdrželi od voličů, jsou naprosto stejné, práva, která jako politické kluby zde v této Poslanecké sněmovně a posléze tedy nadstavbově

parlamentní strany máme, jsou úplně stejná, a tedy že i Komunistická strana Čech a Moravy se má chopit příležitosti.

A tady s panem kolegou Bartoškem nechťeně, ale přece jenom musím souhlasit. Ano, z nejslabšího výsledku se nám podařilo ledacos dobře vytvořit, chce se mi říci, upletli jsme z lejna bič. Ale to přece se jim, lidovcům, dařilo celá léta. S nízkým, malým počtem poslanců byli při vládní odpovědnosti, ba co dím, zaujímali všude různé důležité posty, vyplňovali prostor státní správy poměrně velmi důsledně. Tak nevím, co je nám teď a zrovna teď a zrovna od lidovců vyčítáno. Nejdeme k moci. To bychom si řekli o vládní posty. Ostatně při srovnání s minulými výsledky KDU-ČSL bychom si to zasloužili možná víc, protože přece jenom je těch necelých 8 % lepší výsledek než něco málo přes pět. To si myslím, že tedy tak je a bylo.

Chceme, a proto do toho jdeme po dlouhých dohadách, aby se tady začalo konečně vládnout ve prospěch těch, kteří nás sem zvolili, voličů, lidu. Obecně řečeno, veškerá moc patří lidu. Tak to pojďme naplnit tím, že pro ten lid začneme pracovat a ne jenom se dohadovat o tom, jestli ta vláda bude komunistická, polokomunistická, více komunistická, nebo vůbec nekomunistická. To je vedlejší. Dokonce si myslím, že tato vláda ani nemůže být komunistická. Dokonce není ani příliš levicová. Je tam řada velmi pravicových prvků, například v daňové oblasti. Proto ostatně také do té vlády nejdeme napřímo. To bychom zradili svůj program a svoje voliče. Ale jdeme do toho proto, aby ty sliby, které tam leckde jsou, a jsou u všech a jsou zhmotněny v tom programovém prohlášení vlády, aby tedy z huby do rukou přejítí konečně ráčily. Říkejte si tomu třeba, že chceme být hlídacím psem.

Chceme a jdeme do toho proto, aby učitelé, zdravotníci a ostatní podhodnocené profese ke svému také přišli a ne jenom slyšeli neustálé sliby. Ostatně je docela silný onen slib o průměrném učitelském platu 40 000 v roce tuším 2020, nebo krátce po dvacátém. To chceme také pohlídat. Aby důchody, aby minimální mzdy, aby spravedlivé dávky rostly tak, jak mají, a nerozevíraly se nůžky mezi příjmy ostatního obyvatelstva, důchodců, lidí, kteří jsou dlouhodobě nemocní. Aby koneckonců to, co ty první tři dny nemocenské, což i naší vlajkovou lodí bylo, se také dostaly ke svému, co je třeba. Aby zdravotní péče byla nadále kvalitní a ještě kvalitnější a nemuselo se na ni ještě více a více připlácet. Aby nebyla péče zvlášť pro chudé a zvlášť pro bohaté. Aby všechny tyto věci nebyly pouhým slibem, ale staly se realitou. Aby církevní restituce a jejich řešení nezávisely pouze na vetu lidovců, ale aby se skutečně probralo, co a jak skutečně za tím je a bylo.

Při této příležitosti si dovolím malou vsuvku o tom, jak pan kolega Bartošek zde hovořil, že jsme ideologickým nástupcem Komunistické strany Československa. On to musí vědět, protože KDU-ČSL jsou se vším všudy více oddělovaly slovně ideologickým nástupcem předlistopadového člena Národní fronty Čechů a Slováků (?), Československé strany lidové. Ale nejen. Jsou i ideovým nástupcem pobělohorské rekatolizace. A tam také došlo k obrovskému, masovému exodu nejlepších českých duchů, včetně Jana Amose Komenského. Takže i ten církevní majetek a to, co se teď snažíme spravít, je i důsledkem oné násilné pobělohorské rekatolizace.

Pojďme se aspoň pokusit nastavit nějakou, bych řekl, rozumnější lajnu tady v tomhleto směru. Ostatně onen zákon byl schválen těsnou většinou. A já si myslím, že každý zákon, o kterém některá část společnosti soudí, že je nespravedlivý, může být revidován. Pojďme tedy do té revize, alespoň té s Ústavou konformní části, to znamená bez retroaktivity s tím, co ještě zachránit jde.

Jsem přesvědčen o tom, byť je to obrovský problém pro komunisty, může být velký problém i pro řekněme naši budoucnost, že prostě musíme zkusit právě díky tomu, co tady říkám, zkusit té vládě pomoci vzniknout a velmi ostře hlídat při té toleranci, jak se vůči lidem, vůči národu, chcete-li, vůči jednotlivým sociálním, věkovým, profesním a jiným politickým třeba skupinám chová. To není o tom, že by komunisté začali přebírat moc. V žádném krajním případě. V začátku svého vystoupení jsem řekl, že jsme stranou, která chce cítit a také hlídat, sřežít parlamentní demokracii. Proto jdeme my, komunisté, do toho.

Sdělují Poslanecké sněmovně, že klub KSČM podpoří vznik a poté, co se bude dodržovat zmíněná dohoda o toleranci, také bude tolerovat, ale ne pasivně a ne trpně, tuto vládu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Skončili jsme příspěvky těch, kteří byli přihlášení s přednostním právem. Nyní podle pořadí, tak jak byli přihlášení páni poslanci a paní poslankyně do rozpravy. Nyní vystoupí pan poslanec Grebeníček, po něm pan poslanec Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, je to už několik let, co někdejší premiér a současný prezident České republiky Miloš Zeman zcela vážně prohlásil: Zdá se mi, že v budoucnu se nebudou strany dělit na levicové a pravicové, ale na ty, které jsou schopny a ochotny naslouchat argumentům svých názorových odpůrců, a na strany povýšené a uzavřené v představě o své jedinečnosti a výjimečnosti. Na jeho slova jsem tenkrát reagoval poznámkou, že bych rád viděl, jak se české politické spektrum přestává dělit na ty, kdo hájí zájmy lidí průměrných a nižších příjmů, a na ty, kdo prosazují platby školného či platby za základní zdravotní péči. Uvedl jsem rovněž, že bych rád viděl, jak politické strany, které lobbují za zájmy podnikatelů, navrhnou zlepšení mzdových a pracovních podmínek zaměstnanců.

Byl jsem také svědkem toho, jak sociálně demokratická vláda, která se pod tlakem své členské základny a voličů tu a tam přece jen hlásila k levici, plnila v podstatě pravicový program. Mnohokrát jsem pak měl pocit, že politika je jen trapně účelová ideologie, bohužel většinou postavená na demagogii, aroganci, ctižádosti a mocichtivosti. O to intenzivněji jsem následně vnímal každého, kdo nahlížel na naše neutěšené poměry rozumem a nikoli omezeným politickým prázorem.

Jistě, personální složení Sněmovny se volbami v říjnu 2017 z větší části obměnilo. Nemám však pocit, že by nyní směřovala k efektivnímu jednání. Příčinu však nevidím v nezkušenosti nováčků. Mnozí z nich se totiž poměrně rychle učí a snaží se poctivě vyrovnat se svou odpovědností, s tím, co slíbili voličům. Funkčnost a

výkon Sněmovny od počátku ohrožuje něco jiného. Za rozporné výkony a za určitou paralýzu Sněmovny nesou odpovědnost spíše staré známé, tak trochu profláknuté firmy. Přehnaně ambiciózní figury z řad ODS, TOP 09 a i některých lidovců se nedokážou srovnat s volebním vítězstvím ANO. Pro jejich vyloženě obstrukční až mstivou hádavost se na jednání Sněmovny ztrácí příliš mnoho času v žabomyších tahanicích a mlácením prázdné slámy. Dialog a věcná diskuse jsou dnes, kdy posuzujeme nově zformovanou vládu a její záměry, tak jak se odrážejí v programovém prohlášení, nahrazovány opět pozérskými monology hluchých a někdy až extrémně narcisistním sebepředváděním, při kterém vyvolení funkcionáři bohatě využívají, či i dokonce zneužívají i práva tzv. přednostního slova. Zhrzenost z toho, že už nemohou být oni a jejich partaje u lizu, jim doslova čiší z očí, a tak žvaní o zformování bolševické vlády, o jejímž osudu prý po téměř 30 letech rozhoduje ústřední výbor českých a moravských komunistů, případně Putinovo Rusko.

To vše aktivizovalo dokonce i bývalého premiéra a prezidenta České republiky Václava Klause, jenž se pozastavil nad současnou situací v Občanské demokratické straně, kterou zakládal. Za dětinsky hloupé pak označil její volební heslo "Bolševická vládo, Praha není stádo!". Hnutí ANO Václav Klaus označil za ideově beztvarou hmotu. Rozhodující proto podle něj je, kdo bude jeho partnerem. "Bylo by stokrát lepší, kdyby bylo to ANO tlačeno doprava, tudíž tlačeno ODS ve vládě, než aby bylo tlačeno extrémně doleva," prohlásil Václav Klaus. To, že vláda ANO a ČSSD bude závislá na toleranci Komunistické strany Čech a Moravy, nepovažuje exprezident Klaus za konec světa. K tomu dodal: "Jsem zděšen, že se to stane, ale máme tu mnohem větší hrozby." Za zmínku stojí i tato Klausova slova: "Pro nás byla hrozba Sovětský svaz. Rusko není žádná hrozba. A ten zlomek našich populistických politiků, kteří dětinsky bojují s Ruskem, ti by se snad nad sebou měli zamyslet."

A Andrej Babiš? I ten toleranci komunistů vysvětlil coby poznanou nutnost. Je to prý výsledek toho, že se s nimi pravicové strany nechtěly domluvit. Mnohé však nasvědčuje tomu, že naše dvě údajně levicové strany se poprvé za posledních bezmála 30 let budou podílet na stejném projektu. Sociální demokracie vstoupila do vlády s Babišovým hnutím ANO a Komunistická strana Čech a Moravy takovou vládu bude tolerovat. Nemáme však žádný pádný důvod jásat. Vždyť v dobách, kdy se rozhodovalo o zásadních změnách ve vlastnické struktuře, zahraničním vlivu v České republice a našem začlenění do vojenských i jiných uskupení, byla tzv. levice dokonale paralyzována. Nic na tom nezměnila skutečnost, že sociální demokracie tehdy mívala kolem 30 % voličských hlasů a Komunistická strana Čech a Moravy téměř 20 %. Sociální demokracie si totiž svým bohumínským usnesením umanula, aby mohla této síly využít při ovlivňování skutečných důležitých rozhodnutí, že s komunisty tedy jednat nebude. Nyní je prý bohumínské usnesení už zbytečné, neboť není nutné bránit dvěma notně pohublým, prý levicovým stranám v podpoře miliardářovy snahy řídit stát jako soukromou firmu.

Velkým handicapem pro vládu je nepochybně trestní stíhání premiéra Andreje Babiše. Může se mi to nelíbit, ale voliči přisoudili vítězství ve volbách hnutí ANO. Ti to za handicap nepovažovali. Sám Andrej Babiš poukazuje na svého času trestně stíhanou, vazebně zadržovanou a později osvobozenou dnešní eurokomisařku Věru

Jourovou. Ano, formálně, podle platné Ústavy a příslušných zákonů, až do soudního výroku o vině je i osoba podezřelá z dotačního podvodu bez ohledu na sympatie a antipatie považována za bezúhonnou. Zda šlo o vychytralé zneužití dotačního systému na hraně zákona, nebo o trestný čin, může rozhodnout až soud! A příznivci Andreje Babiše se dnes mohou vcelku logicky opírat zejména o to, že až do pravomocného rozhodnutí soudu už v současné České republice samotné trestní stíhání přestalo být měřítkem čehokoli. Institut trestních oznámení a trestních stíhání je bohužel zcela běžným předmětem mediálních her, politických kalkulací, intrik a nátlakových kampaní. Pokud pak jde o mravní kázání a důvěryhodnost různých lustrátorů a samosoudců, beru to jen jako odpudivý politický folklór.

A tak doba, ve které žijeme, a režim, který tu máme, je jen ubohou karikaturou demokracie a právního státu. Ani trestní stíhání, natož ukřivděné nadávky do agentů nejsou dnes žádným měřítkem něčí zachovalosti, nebo naopak odpovědnosti trestní. Vždyť už bezpočtukrát jsme mohli sledovat osvobození obviněných či stíhaných. Jistě, média to prezentují až příliš často jednostranně. Jsou to zřejmě politické zájmy stran a zájmových skupin, pro které znamená Miloš Zeman na Hradě a Andrej Babiš v čele vlády ohrožení jejich ambicí, prohru či neúspěch jejich politiky. Považují za symbolické, že neschopnost přijmout vítězství někoho jiného vede k póze kazatelů morálky i politické figurky spojené s temným obdobím jejich vlád. A právě ti, kdo zatáhli Českou republiku do bahna korupce a klientelismu, ať už přímo, či nepřímo, udělali z Miloše Zemana a Andreje Babiše v očích mnoha voličů přijatelnou volební alternativu.

V okamžicích, kdy se rozhodujeme o podpoře, toleranci či nepodpoře této vlády, nelze ignorovat navržený vládní program a nelze přitom pominout zkušenost se všemi vládami předchozími. Jednoduše řečeno, každá strana a každý poslanec si musí odpovědět na otázku, kdo a zda vůbec může za současného složení Sněmovny nabídnout jiné, pro občany vhodnější řešení. Za prvofadou a zcela zásadní považuji pak odpověď na otázku, co může přinést právě tato vláda občanům a republice, bude-li skutečně plnit program, který předkládá. V té souvislosti musím také odpovědně zvažovat, co by mohly občanům a českému státu přinést jiné alternativy. S tímto vědomím musím posuzovat okolnosti vzniku nové vlády, a to při všech kritických výhradách, které k ní, jejím jednotlivým členům a jejímu programu mám.

Současná situace se jistě poněkud vymyká tomu, na co jsme až dosud byli zvyklí a s čím se tato Poslanecká sněmovna setkávala v minulosti. Střídavě zde vznikaly ideologické extrémně vyhrocené pravicové koalice a pak také obchodní koalice České strany sociálně demokratické s pravíci. Výsledkem byl neuvěřitelně korupční styl vládnutí, často bezohledný k většině občanů. Leckteré z těchto vlád na rozdíl od vlády současné předstupovaly s podporou většiny médií. Jejich premiéři byli představováni jako výlupky bezúhonnosti a občanských ctností. Mysleli to, jak nás média a reklamy ujišťovaly, velmi upřímně, předstupovali s naučenými frázemi o pokoře, vystupovali jako čistší až nejčistší.

Také proto loni v říjnových volbách velmi výrazně zvítězilo strano-hnutí ANO, tedy svého druhu podnikatelský projekt někdejšího voliče Občanské demokratické strany. Není tajemstvím, že hnutí ANO vyluxovalo především při svém prvotním vzestupu nejen voličskou základnu, ale i řadu stranických figur Občanské

demokratické strany a TOP 09. Pokud jsme svědky ataků papalášů těchto stran na Andreje Babiše, pak to musím brát jen jako zhrzený pláč nad vlastním rozlitym mlékem.

Současný předseda vlády vytvořil tedy svůj politický projekt. Byl až dosud úspěšný především proto, že se zcela zdiskreditovaly klasické strany pravice. V říjnových volbách roku 2017 ale voliči rozčarování politikou tradičních stran uštědřili citelnou porážku i stranám, které se hlásí k levici, ať jde o Komunistickou stranu Čech a Moravy, nebo o Sobotkovy sociální demokraty. Veškerý křik a strašení vznikem levicové vlády je proto s ohledem na to, jak vzniklo a co představuje hnutí ANO, jen trapnou fraškou zhrzených, kteří si Andreje Babiše a jeho stranu vytvořili. Vítězem voleb se však opět stali ti, kdo voličům slíbili mnohé. Jde nyní o to, zda to na rozdíl od dřívějších vypečených vlád splní a zda budou sliby občanům plnit lépe a řídit český stát odpovědněji než ti, kdo se už fatálně zkompromitovali a kdo totálně selhali.

Ne, nejsem ochoten a nemohu už brát vážně výhrady zhrzených stran pravice, že v čele vlády stane trestně stíhaný premiér. Když totiž pravice odhlasovala beztrestnost pro exministra Kočárníka, mělo jít o 4 miliardy. A v kauze lidovecké ministryně Vlasty Parkanové a nákupu letadel, která armáda nechtěla, šlo také o miliardy. V té skandální privatizaci, jak tady už dnes zaznělo, OKD, tedy Ostravsko-karvinských dolů a jejich bytů, šlo rovněž o miliardy. A prozatímní výsledek? Nikdo z odpovědných papalášů prý za ten tunel nemůže.

V minulosti jsem opakovaně upozorňoval na nevěrohodnost vznikajících vlád, na to, že jejich politika nebude ku prospěchu republice a občanům. Bylo to mnohdy zřejmé právě již z programových prohlášení těch vlád. Dnes podle předloženého programového prohlášení by nemělo jít o tradiční spiknutí české pravice s kmotry a klienty proti občanům a českému státu. Hospodaření a vládnutí podle programového prohlášení, jak jsem se s ním seznámil, by mělo občanům a státu prospět. Jistě, jsme v situaci, kdy buď vznikne vláda vítěze voleb s důvěrou podporovaná či tolerovaná jinými subjekty, nebo se republika posune ke krizi a postupně i k předčasným volbám či k dalšímu vyhazování peněz z kapes daňových poplatníků. Jsem přesvědčen o tom, že jiná vládní sestava, příp. předčasné volby by měly smysl jen v tom případě, pokud by mohly republice a občanům prospět. Měly by smysl jen tehdy, pokud by bylo možné sestavit vládní koalici, která nabídne lepší, občanům příznivější vládní program než tato vláda. V tuto chvíli však žádnou takovou alternativu nevidím.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Němcová. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a vážení pánové, já myslím, že na jednu stranu je velmi dobře a je pozitivní, že se na stranu obhajoby premiéra Andreje Babiše postavil pan poslanec Grebeníček, a to přesně tím způsobem, jakým to udělal. Je vidět – svůj k svému. To platilo a platí. A jestliže jsme tady měli poslouchat všechno tím medově

podbarveným hlasem o tom, jaké se v minulosti, demokratické minulosti od roku 1989, jaké hrůzy se v České republice děly, tak vždycky je nejlepší, když začne každý sám od sebe. A já bych radila panu poslanci Grebeníčkoví, aby v líčení těch hrůz pro ty, kteří si to nepamatují, nebo si to třeba nechtějí pamatovat, když zapomněli, kdo je Karel Sýs, tak možná nevědí, kdo je Alois Grebeníček starší, tak by možná nám mohl povědět o tom, jak to bylo s tím, když jeho otec v uherskohradištské věznici týral a mučil vězně, politické vězně, kteří měli odlišný názor na to, jak má vypadat společnost v letech 1950 a dále. Možná že by to bylo to přesné, abychom si ujasnili nejenom my, kteří to víme, ale vy, kteří to nevíte, a veřejnost, která tápe, o jakou oporu se opírá vláda Andreje Babiše, jaké praktiky oba dva schvalují a co asi můžeme čekat! (Důrazně a emotivně. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Grebeníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Není to poprvé, co slyším vystoupit paní poslankyni Němcovou. Ona ničím nepřekvapí. To je stále dokola, mele svou. Ano, říká se tomu antikomunismus. Mně se zdá být hrozně, hrozně primitivní.

Pokud se týká výtky k jistému mému rodinnému příslušníkovi, škoda, že jste tu nebyla, když tady bývalý hejtman Jihomoravského kraje přednesl svou vlastní zkušenost pro všechny, a byla byste překvapená. Jednoznačně se vyjádřil, že nikdy nikomu neublížil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Němcová bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Já chci potvrdit, že ano, říkám vždycky to stejné, pokud jde o historii naší země, tu opravdovou dobu temna, těch 40 let mezi roky 1948 a 1989. Říkala jsem, říkám a budu říkat to stejné. Byla to totalitní, zvrácená doba, režim, který je zákonem pojmenován jako zločinný, zákonem demokratického státu, který byl přijat demokratickým parlamentem po roce 1989. Tento režim je označen ze zákona jako zločinný. A to, že vy se k němu hlásíte a relativizujete všechny hrůzy, které dopadly na rodiny, nazýváte to primitivním antikomunismem, tak já bych se ráda zeptala, zda zničené životy, vyhnaní lidé, mučení a trýznění hrdinové druhé světové války, letci RAF, jestli tohle vše je projevem primitivního antikomunismu, právě tak jako ničení historických památek, právě tak jako likvidace knihoven a jejich vyhazování vidlemi, právě tak jako vraždění a zavírání kněží a jeptišek, právě tak jako likvidace historických center měst jenom proto, aby tam mohly vzniknout komunistické monumenty, které by zastínily skutečnou historickou architekturu, a to jenom proto, aby se národu vygumovala paměť! Jestli toto vy považujete za primitivní antikomunismus, tak já si myslím, že to je naopak povinnost demokratického politika tyto věci nikdy nezapomínat a neustále

stát na straně těch, kteří vámi byli pronásledováni, zabíjeni a neustále připomínat, že nic takového se nesmí vrátit! (Důrazný a emotivní projev. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami budou reagovat pan poslanec Žáček, po něm pan poslanec Grebeníček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Žáček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dneska se bavíme o minulosti. Nepamatujeme si už 90. léta. Já jsem jako pamětník, který pracoval na Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, byl spolupracovníkem vyšetřovatelů, kteří vyšetřovali Aloise Grebeníčka. Pro vaši informaci, z nějakých zatím nejasných historických důvodů krajské velitelství Uherského Hradiště a tamní věznice byla svědkem jedněch z největších zločinů z 50. let. Mimo jiné tam fungovalo jako nástroj mučení politických vězňů a zatčených z tohoto regionu elektrické křeslo, které bylo vytvořeno specialisty Státní bezpečnosti. Ze samotných materiálů příslušníků Státní bezpečnosti, Inspekce Ministerstva vnitra vzniklých již před rokem 1968 vyplývalo, že když do těchto zatčených pouštěli proud, tak to křeslo skákalo metr vysoko. Čili to je věc, kterou je nutno zmínit k Uherskému Hradišti.

Pan Alois Grebeníček ušel světské spravedlnosti, bohužel proces s ním nebyl doveden do konce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Grebeníček chce reagovat s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji. Vážení, ve Sněmovně jsou různí lidé, mimo jiné i třeba lékařské kapacity a dokážou řešit tak závažné problémy, jako je rakovina. Představte si, kdybych já teď suploval tyto lékaře a tvrdil, že třeba dotyčného pacienta vyléčím. Byl bych směšný a trapný. Já si s velkou vážností přečtu historickou práci Karla Kaplana, který popisuje 50. léta, ale neberu vážně pana Žáčka, který například, aby ukázal to hrdinství jakéhosi odboje, mluvil o atentátu na Gottwalda. V pramenné základně nic takového nikde není. Nemůžete si vymýšlet. A pokud se týká poznámky, právě k paní Němcové. Ona není školená historička. Nemá přečtené věci. V podstatě se dostala do takové situace, jako bych se dostal já, kdybych fušoval lékařům do jejich řemesla.

Nejde mi o nic jiného, než abychom se vrátili k programovému prohlášení vlády, naprosto seriózně pokračovali v diskusi, jak jsou všichni přihlášení, abychom se dostali do situace, kdy budeme svobodně rozhodovat o tom, zda dáme, či nedáme vládě důvěru. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Luzara.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami jsou v tomto pořadí přihlášení: pan poslanec Blaha, pan poslanec Výborný, paní poslankyně Němcová. Pan poslanec Blaha má slovo. Máte slovo, prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážené dámy, vážení pánové, já se omlouvám, že budu opět odvádět pozornost od toho, k čemu směřujeme, to znamená od hlasování o vyslovení důvěry vládě. Bylo tady jmenováno Uherské Hradiště a uherskohradištská věznice, takže je mou povinností reagovat.

Já se samozřejmě touto problematikou zabývám dlouhodobě, protože stav této památky je velmi neutěšený, nicméně často se setkávám s lidmi, kteří v těch místech byli týráni, věznění, poslouchám jejich autentické výpovědi o všech těch hrůzách, které se za těmi zdmi děly, a já ty informace mám trochu jiné. Pan Grebeníček, který tady byl jmenován, samozřejmě v té věznici byl velmi aktivní. Já tady nebudu popisovat všechny ty praktiky, které se tam praktikovaly, ale chtěl bych se zeptat pana Grebeníčka, když tedy jeho, jak řekl, rodinný příslušník – což mě udivuje toto oslovení, já říkám svému otci tatínku – vlastně za nic nemohl, proč den před soudním jednáním, které bylo připraveno v uherskohradištské nemocnici, svého otce na reverz odvezl a uklidil. To mě zajímá, protože tato otázka mi nikdy nebyla zodpovězena, a já si myslím, že je velmi podstatná. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom připomínám, že na další poslance je potřeba se obracet prostřednictvím předsedajících.

Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Výborný, po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi Grebeníčkoví. Já jsem tu historii vystudoval, takže teď tady můžu hovořit jako historik. A to, co tady říkáte, jakým způsobem relativizujete totalitní minulost po roce 1948, je něco naprosto nehorázného. Prostě snaha komunistů je neustále stejná. Ona nebude jiná. Neustále tady budou tendence k tomu zlehčovat události. Mimochodem, mezi těmi oběťmi byli taky komunisté! To byste taky mohli vědět! Tak jako mezi nimi byli lidovci, sociální demokraté a další. Přijde mi naprosto nepatřičné v souvislosti s dnešním jednáním tady hovořit o tom, že se vlastně nic nestalo a že znalosti, prameny a literatura k tomu říkají něco jiného. Není to pravda. Tak tady prosím nebudeme klamat ani Sněmovnu, ani veřejnost. Stačí se podívat do spisů Ústavu pro studium totalitních režimů. Stačí se podívat do odborné literatury, už to tady bylo řečeno přede mnou. Není to pravda, samozřejmě že komunisté nesou plnou odpovědnost za ty události a ty oběti procesů po roce 1948, které se tady odehrály.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Němcová a po ní s faktickou poznámkou pan předseda Kováčik. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji ještě jednou za slovo. Já jsem chtěla připomenout všem kolegům, že takto ve formě faktických poznámek neodbíháme od tématu. Jestliže se bavíme o tom, kým byli nebo kým jsou komunisté, tehdy Komunistická strana Československa, dnes Komunistická strana Čech a Moravy, tak

to souvisí s dnešní žádostí vlády o vyslovení důvěry, protože oni v tajném dokumentu sepsali nějakou dohodu, na základě níž budou právě vládu Andreje Babiše držet, jsou tedy součástí této koalice. A my máme vědět, kdo s kým bude rozhodovat o osudech lidí v této zemi. To za prvé.

A za druhé jsem přesvědčena o tom, že k žádnému velkému rozdílu mezi tehdejšími komunisty, tím myslím komunisty před rokem 1989, a těmi dnešními nedošlo, protože kdyby došlo, tak by se těžko mohlo stát, že by v roce 2014, pokud se nemýlím, organizovali komunisté ve svém sídle výstavu úspěchů Severní Koreje, protože se domnívali, a tehdy to tak jejich místopředseda Šimůnek i avizoval, že je to země, ze které by bylo možno si vzít příklad, jak vést společnost, a určitě by nemohlo dojít k tomu, kdyby byli jiní, aby Vojtěch Filip, předseda Komunistické strany Čech a Moravy, v roce 2015, když zemřel Vasil Biľak, a bavila se, znovu se otevřelo to téma o zvacím dopisu z roku šedesátého osmého, tedy zvacím dopisu, na jehož základě okupovala naši zemi vojska Varšavské smlouvy, tak Vojtěch Filip tehdy relativizoval to pozvání, že vlastně jsou na něj různé názory atd. Takže ti dnešní komunisté s těmi minulými mají jedno společné. Nechtějí žít v demokracii, je to pro ně obtížný systém a svůj vzor vidí stále v Sovětském svazu a v zemi, kde vládne totalita.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kováčik a jeho faktická poznámka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, jestlipak víte, proč jsme včera valnou většinou nepodpořili snahu o vyřazení zbývajících bodů z programu 16. schůze? Bylo to zejména proto, že už několikátou schůzí je obsahem programu bod, který má osvětlit, vyhodnotit, popovídat si o bližší historii, než o které je tady řeč, a to je o privatizačních problémech, jemně to řeknu, za vlády ODS, KDU-ČSL a ODA. Já si myslím, že se to brzy na program dostane, abychom se nebavili jen o předminulé, ale i o minulé historii. Jinak si myslím, a pro mě osobně jsou různé ty ústavy pro mistrování dějin vrcholně nedůvěryhodné instituce, neodvolával bych se na ně, ale je vaším právem mít názor zcela opačný. Chci jenom vyzvat, abychom od minulosti přešli k dnešku a k zítřku. Ten dnešek je, že tady máme jiný úkol než se vzájemně mistrovat z historie, úkol, kterým po osmi měsících dohadování máme této zemi dát konečně funkční vládu. Dovolím si požádat, abychom šli zpět k věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi a s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Grebeníček. Jinak přeji hezké odpoledne. Takže vaše dvě minuty, pane poslanče. A připraví se pan poslanec Jurečka v obecné rozpravě.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Chci jenom reagovat na výzvu poslance Blahy, který chtěl odpovědět na zcela konkrétní otázku. Nechci prostě zdržovat to jednání, takže já mu osobně při příštím setkání věnuji knihu, kterou jsem napsal a která vyšla

v roce 2009 v Ottově nakladatelství, a tam se všechno dočte. Tam najde všechny ty otázky a i odpovědi, a naprosto seriózně, na základě skutečně důkladného studia. Ano, tu knihu jsem napsal zejména proto, aby dál se netroušily některé nepodložené a neověřené věci. Takže skutečně vám tu knihu dám. Všechno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času a nyní má slovo pan poslanec Marian Jurečka a připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, milé kolegyně, kolegové, milá vládo, pane nepřítomný premiére, páni vicepremiéři. Když se tak dívám po Poslanecké sněmovně, vážený pane předsedající, já s dovolením dávám procedurální návrh na přerušení jednání této schůze do doby, dokud tady nebude přítomna vláda, která žádá o důvěru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak máme tady procedurální návrh, takže o něm budeme hlasovat bezprostředně. Já svolám tedy poslance do jednacího sálu. Prosím, máte slovo. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Já mám prosím pěkně modifikaci, tedy pozměňovací návrh k tomu procedurálnímu návrhu, abychom přerušili na 10 minut.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já si myslím, že stejně musíme hlasovat v pořadí, takže my budeme nejprve hlasovat o návrhu na přerušení... Pane poslanče, ještě mi to jednou zopakujte.

Poslanec Marian Jurečka: Já jsem položil návrh na přerušení jednání do doby, dokud nebude přítomna celá vláda, která žádá na této schůzi o důvěru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže já ještě jednou zopakuji, o čem budeme... Pane poslanče?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já si dovolím zneužít své přednostní právo, abych přítomné i nepřítomné upozornil, že v minulosti Poslanecká sněmovna schválila usnesení, kterým stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády ČR o vyslovení důvěry. Je to tedy z roku 1996, takže je to poněkud starší ustanovení, nicméně je stále platné. Na začátku, na prvním jednání této Sněmovny jsme ho schválili, takže si myslím, že tady nemusíme hlasovat o návrhu tady kolegy, protože to usnesení je platné, a tím je to vyhotoveno. (Potlesk poslanců klubu Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane místopředsedo. V tom případě bych ovšem musel přerušit schůzi, takže teď je tedy otázkou, jestli tady není přítomna celá vláda, tak já bych přerušil tím pádem schůzi Poslanecké sněmovny, na úvod asi tak na pět minut. Pane poslanče, já přeruším schůzi Poslanecké sněmovny na pět minut, abychom dali prostor, aby se celá vláda dostavila, a my se mezitím také poradíme ještě s legislativním odborem, pakliže by tady celá vláda nebyla.

(Jednání přerušeno v 16.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.11 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, takže já bych znovu zahájil pokračování schůze, kterou je žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. Jenom bych si dovilil upozornit, aby nevznikla nějaká nedorozumění, že na základě usnesení Poslanecké sněmovny je stanoveno, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. Takže bych chtěl tímto požádat, aby se členové vlády řídili tímto usnesením Poslanecké sněmovny. Budeme pokračovat v projednávání. (Odmilka.)

Jelikož ještě chybí členové vlády, například ministr obrany, tak já vyhláším pauzu na dalších 10 minut. (Po chvíli pokračuje.) A zároveň bych chtěl tedy požádat členy vlády, aby zajistili, abychom mohli pokračovat v jednání, tak bych vás chtěl požádat, abyste zajistili, a cítuji, přítomnost skutečně všech členů vlády, aby se zúčastnili projednávání bodu žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry.

(Jednání přerušeno v 16.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.22 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, já jenom vizuálně zkontroluji, zdali jsou přítomni všichni členové vlády. Snad ano, na pravé straně nejsou usazení. Takže pan ministr kultury tady doufám někde je, nevidím ho, ale... Je tady pan ministr kultury Antonín Staněk? Teď tady byl. Ano, tak už vstoupil do sálu.

Já tedy v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny ukončuji pauzu, kdy jsme přerušili na to, aby se zpět do sálu dostavili všichni členové vlády, a zahájím opět pokračování obecné rozpravy. Takže slovo má pan poslanec Marian Jurečka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne, ještě jednou. Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, kolegové, škoda, že hlukové mikrofony teď neberou to, co tady zní z úst pana premiéra, protože to by byla zajímavá slova pro veřejnost, ale nebudu to dále reprodukovat.

Nicméně já mám několik otázek ve svém příspěvku v této diskuzi na pana premiéra, na pana vicepremiéra Hamáčka, případně i na pana předsedu KSČM

Vojtěcha Filipa a byl bych rád, aby tady byli, aby mi případně potom v technické reagovali, aby mi odpověděli na mé otázky.

Sešli jsme se tady k bodu, který má ve svém názvu slovo důvěra, vyslovení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky důvěry vládě České republiky. Já bych se chtěl zeptat těch zmiňovaných tří lidí, které jsem před chvílí tady zmiňoval, prostřednictvím pana předsedajícího, co si oni představují pod slovem důvěra. Zaznělo to tady několikrát i v dnešních proslovech. Protože je to velice důležité pro to, co očekávám od Poslanecké sněmovny. Já si pod slovem důvěra představuji člověka, blízkého člověka nebo přítele, kterému mohu věřit, který je čitelný, předvídatelný, který stojí za svými názory, nemění je podle toho, jak je to výhodné či nevýhodné. (V sále je neustálý hluk.) A jak já mohu dávat důvěru vládě, kterou reprezentují dvě koaliční politické strany podporované KSČM, když například současný premiér...

Pane předsedající, já poprosím, jestli by mohl být klid.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, já vám rád vyhovím. Prosím poslankyně a poslance o klid, protože skutečně není slyšet, co pan poslanec chce sdělit vládě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Když současný pan premiér Babiš v klíčových otázkách dokáže tak rychle měnit názory. Uvedu některé příklady.

V roce 2013 před volbou prezidenta republiky tehdejší předseda hnutí ANO Andrej Babiš říkal, že podporuje Karla Schwarzenberga proto, protože Zeman je pro něj největší zlo a pokračovatel klausovského mafianismu a korupce. O pět let později ten stejný člověk říká, že podporuje Miloše Zemana, protože ho považuje za jednu z nejvýznamnějších osobností od revoluce, která nekrade, nežije z politiky, ale pro politiku a nebojí se říct názor a bojuje za zájmy podnikatelů. Jedna ukázka z toho, jak rychle člověk během pěti let dokáže docela zásadně změnit názor.

Je těžké dávat důvěru vládě, když je tam jeden z koaličních partnerů, v tomto případě ČSSD, který má klíčové, základní usnesení ze svého bohumínského sjezdu, kde říká, že nebude spolupracovat na vládní úrovni s komunisty. Straně, která si vytyčila některé podmínky pro vládní koaliční spolupráci, mimo jiné to, že bude ministrem zahraničních věcí pan Poche, a dneska ho tady ve vládních lavicích nevidíme. Platí tato slova těchto lídrů? Platí to, co říkají?

Je těžké věřit koaliční vládě podporované komunisty, a myslím si, že je důležité, že tady jste, členové vlády, protože předchází příspěvek a následná diskuze na příspěvek pana Grebeníčka – no, to stálo za to. Protože mnozí z vás, kteří jste tady dneska jako členové vlády i jako poslanci, kteří možná, asi, budete říkat "pro návrh" důvěry této vládě, jste v roce 1989 stáli v ulicích a zvonili jste klíči. To jste měli slyšet, co tady padalo z úst pana Grebeníčka za perly! Byla to velice zajímavá – i následná – diskuze.

Ale co je zajímavé, předseda komunistické strany nám před 14 dní říkal, proč by on některé věci veřejně neříkal, i když ví, že to není pravda. Mohu takovému člověku,

představiteli této strany, další, která tady bude podporovat tuto vládu, věřit? Mohou tomu věřit občané této země? Takto já si tedy slovo důvěra rozhodně nepředstavuji v praxi.

Pane premiére, mluvil jste tady ve svém příspěvku o pokoře. Byla to jedna z prvních vět, kterou jste řekl, když jste přišel, že přicházíte s pokorou před tuto Poslaneckou sněmovnu. Prosím pěkně, vysvětlíte mi potom, co to je ve vašem podání chápání pojmu pokora. Jestli to je to, že označím názory jiných a kritiku za blbé kecy, nějakou twitterovou bublinu? Nebo to, že říkáte o některých s despektem, že jejich názor není stejně důležitý, jenom proto, že ten člověk je mladší? To patří do kulturní společnosti, do demokratické společnosti, do parlamentní demokracie? No rozhodně nepatří. Já tyto věci tak nevnímám. Já si pod slovem důvěra představuji někoho, kdo své slovo drží, kdo neohýbá hřbet, kdo stojí rovně, i když se mu to zrovna nehodí. A byl bych rád, aby takovou vládu měla Česká republika.

Teď se s dovolením tady pozastavím nad tímto programovým prohlášením vlády. Musím říci, že bylo tady několikrát zmíněno poměrně dopodrobna, že tato vláda jezdila – nebo předchozí jezdila po krajích a zmapovala si potřebné investice, a tato vláda, která teď přichází, žádá o důvěru, je bude naplňovat. Je dobré číst, že ta kapitola se jmenuje Hospodářská a investiční politika. Ale pod slovem hospodář si představuji zodpovědného, poctivého hospodáře, který kromě toho, že investuje, něco rozvíjí, také nežije na dluh. Sobotkova vláda, ta minulá Sobotkova vláda, měla ve svém střednědobém výhledu rozpočtu naplánováno, že bychom se v letech 2019 či 2020 měli dostat do vyrovnaného státního rozpočtu. Vaše vláda v dobách největšího ekonomického růstu takovouto ambici nemá. Je důležité investovat, ale je důležité dále nezařadlužovat. Co bude při příští krizi? Jak tuto krizi budete řešit, pokud nastane? Myslíte na budoucnost?

Představil jste snížení DPH u některých položek na úroveň 10 %. Je otázka – je to opravdu promyšlený krok? Je k tomuto kroku nějaká analýza? Analýza, která říká, že zrovna oprava obuvi, čištění oděvů, kadeřnické a kosmetické služby, úklid v domácnostech a čištění oken je opravdu to ono, co občané této země potřebují mít v té nejnižší snížené sazbě DPH 10 %? Je to promyšlená hospodářská politika tohoto státu? Nebo je to marketingový libivý krok? Nebylo by lepší tedy říct: Dobře, chceme udělat změnu DPH, ušetřit domácnostem jejich výdaje, tak pojďme to dát u smysluplných položek, které mají i jiné pozitivní efekty ve vztahu třeba k životnímu prostředí. Sníží DPH na palivové dříví, na zemní plyn, na biopotraviny. A sledovat tím mnohem více pozitivních cílů pro občany České republiky. Nebo je to příliš složité a do toho se této vládě úplně nechce?

Další věc, která mi tady chybí. Zodpovědný hospodář. Píšete o legislativě pro zjednodušení stavebního řízení. O tom, že chcete zrychlit dopravní stavby. O novém stavebním zákonu. Co jste dělali ty čtyři roky, kdy vaši ministři... Ano, v naší koaliční vládě. Ale vaši ministři měli Ministerstvo dopravy, Ministerstvo pro místní rozvoj, kde tato ministerstva jsou klíčová za tuto legislativu. Píšete tam o zrychlení výstavby a o novém zákonu. A kdy ten zákon se tady děje a dělá na koleně napříč všemi poslanci? Co dělá Ministerstvo dopravy, aby to bylo profesionálně, kvalitně legislativně uděláno včetně mezirezortního připomínkového řízení. Kde je ten tým profiků, kteří makají? Kde jsou ty billboardy, že tento národ řídí nemehla? Mám ten

pocit, že to, co jste před pěti lety na těch billboardech měli, teď vlastně sami naplňujete.

Již v minulém období jsme tady měli návrh, který mohl zavést systémové financování silnic II. a III. tříd, silnic v krajích, v regionech. Tehdy jste tento návrh odmítli a nepodpořili. Dnes to slavnostně píšete do tohoto dokumentu. (Ukazuje dokument.) Jak máme tomu věřit, že to myslíte vážně?

Premiér zde hovořil o veřejných zakázkách. O tom, jak přísně budete ty veřejné zakázky pod drobnohledem sledovat a nebudete využívat tzv. JŘBU, jednotná řízení bez uveřejnění. Proč jste to neudělali v případě třeba mýtného systému? Proč to nebylo uděláno třeba v rámci takzvaného NEN na Ministerstvu pro místní rozvoj? Vždyť jste to mohli realizovat. Píšete, že mýtný systém vyřešíte do roku 2020. Proč už to nebylo loni nebo předloni, kdy ta možnost byla?

Poslední bod, který tady je v kategorii dopravní infrastruktura. Je to takový oblíbený bodík, který často zmiňuje i pan prezident, a dnes ho neopomněl zmínit. Kanál Dunaj– Odra– Labe. Každý soudný člověk ví, že byť ta myšlenka byla za dob Bati v první republice zajímavá, v době, než se realizovalo propojení Rýnu a Dunaje, tak každý soudný člověk ví, že tento kanál nemůžeme realizovat bez podpory a spolupráce s našimi sousedy. Tak jsem mluvil s rakouským ministrem životního prostředí. Já jsem mluvil se saským ministrem životního prostředí i se spolkovým ministrem životního prostředí Německa. Neslyšel jsem nikdy z jejich úst, že by řekli: my tento projekt ve spolupráci s vámi budeme podporovat. Ano, mluví se o splavnění části Odry na severní Moravě. Tam ta podpora ze strany Polska je. Ale proč vyhazujete peníze nás daňových poplatníků za další a další studie jen pro naplnění kratochvíle a libovůle Miloše Zemana? Vždyť ten projekt je nerealizovatelný, pokud nám ti kolegové z ostatních států neřeknou, že do toho jdou s námi. A to neřekli.

A poslouchat, že tento projekt vyřeší sucho na jižní Moravě? Pro pána Jána, ať si jde někdo kompetentní poslechnout odborníky, bioklimatology, pana profesora Trnku, pana profesora Žaludu z CzechGlobe. Ti vám řeknou, že to je naprostý nesmysl. Megalomanský projekt, který prostě dneska, v době klimatické změny, v době, kdy každý rok řešíme sucho na jižní Moravě a kdy ani v tom Dunaji té vody není dostatek, že to prostě nedává logiku.

Je tady zajímavá část, která se týká ochrany zemědělské půdy jako nejcennějšího dědictví našich předků a zodpovědnosti naší, abychom tuto půdu předali našim dětem. Je to na papíře. (Opět ukazuje dokument.) Vláda, která vznikla loni v prosinci, projednávala v letošním roce návrh na zpřísnění podmínek ochrany půdy u zemědělců v rámci podmínek zemědělské praxe, tzv. DZES. My jsme rok a půl tyto parametry připravovali tak, aby se opravdu provedla změna v hospodaření na zemědělské půdě. Pan ministr, exministr Mílek a tato vláda to de facto rozmetali. Zůstaly tyto plány jenom v nějaké v naprosto minimalistické verzi a vláda to přijala.

Dneska se bavíme o 47 hektarech další půdy, kterou máme vyjímat pro novou průmyslovou zónu u Olomouce. Dvakrát k tomu dají nižší instance Ministerstva životního prostředí negativní stanovisko. Až na nejvyšší úrovni se to na stanovisku najednou změní. Situace, kdy máme v lokalitě Olomouckého kraje mnoho nevyužitých průmyslových zón, ostatních ploch, tak se tady zaklínají někteří

biomedicinským centrem, které v jiných lokalitách v Evropě potřebuje maximálně dva hektary. Tak se zaklínáme tím, že potřebujeme brát další zemědělskou půdu. To je opět, to je rozpor mezi tím, co píšete tady a co ve své praxi vaší vlády děláte!

Bylo tady zmiňováno několikrát kulturní dědictví. Mluvil o tom i pan prezident i pan premiér, že je potřeba investovat do památek. To je takovou ironií osudu, že právě díky čtyřiceti letům komunistického režimu byly tyto památky, kulturní dědictví a naše národní identita záměrně likvidovány. Teď vy symbolicky mluvíte o těchto věcech, aby to vypadalo pěkně, a zároveň tu příčinu zvete znovu k podílu na správě této země.

Za nás, za opozici, za sebe mohu říct, byť jsem teď kritický a řekl jsem mnoho příkladů, kdy nesouhlasím s takovouto koalicí, která zde vzniká, protože bylo mnoho jiných variant. Mohla tady vzniknout koaliční většinová vláda, ale nebyla k tomu vůle jednoho jediného člověka, který před zhruba 14 dny panu Pochemu vzkazoval, ať přes své osobní ambice neblokuje vznik nové vlády a vznik vlády s důvěrou. Zajímavé, paradoxní. Dvojí metr.

Pro mne a pro KDU-ČSL je důležité, a to v tomto dokumentu prakticky skoro chybí – vyjádření podpory rodiny. Nejenom infrastruktura, finance a technické nástroje, ale i rodina v době, kdy tento národ vymírá, kdy porodnost nedosahuje ani čísla dvě, je důležitým základním prvkem do budoucna. O tom tam nemáte skoro vůbec nic. Jen dva odstavce technikálních napsaných sociálně finančních podpor. Ale vyjádření hodnotově toho, že rodina je něco, na čem tuto společnost chceme stavět, to tam naprosto, naprosto chybí.

Chybí mně tam také samozřejmě větší důraz na to, aby se řeklo: chceme podporovat a pomáhat těm, kteří si sami pomoci nemohou, kteří naši pomoc potřebují. My jsme tady měli před zhruba 14 dny návrh, který oceňoval daleko vyšší mírou ženy, které jsou v důchodu a které mají prokazatelně výrazně nižší průměrné důchody. Chtěli jsme tady tímto pozměňovacím návrhem také ocenit maminky, které se staraly o své děti, aby tak jako tomu bylo x desítek let předtím, podle počtu vychovaných dětí a na základě odpracovaných let mohly jít do důchodu dříve. Smetli jste tyto návrhy, které tady byly, které mohly pomoci velké části našich spoluobčanů.

Je důležité také podporovat vyšší úroveň školství. A tady nejde jen o platy. Každý z nás, když ta možnost bude a když budeme mít finanční prostředky, rád zvedne ruku pro to, abychom zvýšili důchody, zvýšili platy. Ale v tom školství je také důležité mluvit o kvalitě výuky. O tom, co je to etika, etická výchova. Pro mne je také důležité podpora nevládního neziskového sektoru. Mě mrzí, že pan prezident si tak často kopne do vládního neziskového sektoru. Já neříkám, že všechny nevládní organizace jsou vždycky bohulibé a prospěšné této zemi. Ale házet do jednoho pytle takové organizace, jako je Sokol, Orel, Junák, rybáři a další, tak to mně rozhodně nepřijde fěr. Tito si naši podporu zaslouží. Ti pracují na výchově budoucí generace, na předávání hodnot našim dětem.

A je pro mne jako pro člena KDU-ČSL velice důležité, abychom také podporovali a dostali svým závazkům, které máme vůči zahraničním partnerům. Nejsme nekritická a slepě hledící opozice. Před třemi týdny jsme tady pomohli zařadit v pátek bod, kterým jsme schválili naše zahraniční mise v rámci NATO.

Myslím si, že je důležité, abychom bránili bezpečnost našich občanů, občanů České republiky, i v zahraničí a byli těmi, kdo své závazky umí naplňovat. Chci, abychom byli hrdým státem – my jsme stát střední velikosti – ale hrdým státem, který neleze nikomu do zadku, nemá zapotřebí podepisovat žádná prohlášení, ale který zároveň své zájmy hájí v Evropě i ve světě ve prospěch svých občanů.

Bylo tady zmiňováno ještě panem poslancem – dovolím si zareagovat, on už odešel – panem poslancem Kováčikem tak trošku posměšně, že jsme jako KDU-ČSL byli členy Národní fronty. Některé poslankyně a poslanci se tady na tím usmívali a přikyvovali. Doporučuji se podívat, kdo všechno byl součástí Národní fronty. Kromě komunistů, socialistů, lidovců to byly také organizace jako například Český svaz žen, nebo například Svaz invalidů, Český svaz filatelistů, Český svaz chovatelů drobného zvířectva, Český svaz včelařů, a mohl bych pokračovat. Prakticky nenajdete v České republice větší počet lidí, kteří by v těchto organizacích nějakým způsobem nebyli za těch 40 let aktivně zapojeni.

Jenom pro zajímavost, za těch 40 let bylo šest milionů Čechů v různých obdobích členy komunistické strany. Já na tu historii nejsem hrdý. Na to, že strana lidová byla součástí Národní fronty. Opakovaně jsme se také omluvili za spoluúčast na těchto věcech. Ale neslyšel jsem nikdy tady na půdě Poslanecké sněmovny omluvu a lítost nad tím, co se stalo za 40 let komunistické vlády v Československu. Byly tady zmiňovány příběhy a průšvihy devadesátých let a divoké privatizace. Nikdo s tím nemůžeme souhlasit a být spokojeni. Ale za těmito příběhy není krev, nejsou popravení lidé, političtí vězni, lidé, kteří museli utéct do zahraničí, lidé, kteří nemohli studovat. To je podstatný rozdíl. A zlehčovat komunistickou totalitu prostě takto jednoduše nelze.

Milé členky, členové vlády, milé poslankyně, vážení poslanci, jste opravdu hrdí na takovou vládu? Na to, o koho se bude opírat? Nebudou se dnes po vašem hlasování a po vyslovení důvěry této vládě vaše děti za vaše ano stydět? Položili jste si tuto otázku?

Dovolte mi závěrem říci, že mít jenom ty ekonomické a technické nástroje pro rozvoj společnosti České republiky nestačí. Prostě demokracie bez hodnot se snadno změní v totalitu, nebo ve skrytou totalitu. Dovolte mi, abych popřál České republice, ať už to dnešní jednání dopadne jakkoliv – předpokládáme, že asi tato vláda bohužel důvěru získá – abych popřál, aby ty tři a půl roku ustála bez úhony, aby ty úrovně politiky krajské a komunální dokázaly lépe spravovat naši zemi a aby dokázaly přinášet i pozitivní hodnoty, o kterých se dneska tak mluví.

Dámy a pánové, já mám naprosto jasno. Vládě s podporou komunistů v čele s trestně stíhaným premiérem, který tady ještě před rokem čelil obviněním, že úkoluje novináře proti politické konkurenci, který čelí podezření z optimalizace svých daňových příznání formou dluhopisů, který je trestně stíhaný, já důvěru dát nemohu. Děkuji za pochopení a za pozornost. (Zvedá a ukazuje do pléna transparent s nápisem "Lidovci hlasují proti vládě s komunisty". Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi a následně bych požádal o vystoupení pana poslance Marka Výborného a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, mnohé tady zaznělo a nemělo by valného smyslu ty věci opakovat. Myslím, že všichni jsme rozhodnutí, jak se postavíme k hlasování o důvěře vládě. Přesto mi dovozte několik poznámek, zvláště ke kapitole, která tady dnes nebyla příliš zmiňována.

Jednak to, že se otevřeně hovoří o trojkoalici, nám potvrdil i prezident republiky. Pokud jste dobře poslouchali, tak hovořil o třech předsedech, hovořil o tom, že tady vzniká koalice tří stran, hnutí ANO, ČSSD a KSČM. Je trochu pokrytecké, když se někteří sociální demokraté snaží toto zakrýt, nebo se stydí za to, že by s tím měli něco společného, a svádějí to pouze na Andreje Babiše. Myslím si, že je potřeba mít jasno. Víme, jaká vláda tady vzniká a s jakou podporou a s jakým krytím i dál ze strany dalších politických stran.

Já bych se ale rád zaměřil na kapitolu, o které pan premiér ráno mluvil velmi stručně. Hovořil o tom, že v rezortu spravedlnosti se hlavně musí mluvit, komunikovat. Paní krátkodobě ministryni navrhoval, nebo doporučoval, aby spíše poslouchala a mlčela. Přesto v programovém prohlášení najdeme některá slova, která stojí za to připomenout, a položit možná také některé otázky. Cituji z programového prohlášení: "Za klíčovou hodnotu našeho společenského uspořádání považujeme ideu právního státu založeného na účtě k ústavně chráněným principům dělby moci, vlády práva a ochrany základních práv a svobod. Tyto principy budeme ve všech svých krocích respektovat a dále posilovat." Tak tady máme jasno všichni. Vidíme to, chceme to, je na tom shoda. Nakonec tyto obecné teze jsou popisovány z jednoho vládního prohlášení do druhého. Jenom nevím, do jaké míry s tím korelují některé kroky ať už této nové vlády, nebo té předchozí první vlády Andreje Babiše, nebo i kroky Miloše Zemana. Protože už jenom ten způsob sestavování vlády mi úplně nesouzní s tím, co tady je napsáno v programovém prohlášení. Pokud Andrej Babiš jako designovaný premiér jde na Hrad s nějakým seznamem a netrvá si na tom, že ten návrh, tak jak je předložen, má být akceptován, pak tady minimálně ohýbáme Ústavu a to není dobře. Mně se tady vybavila jedna historická událost.

V červenci 1947 se vracel Jan Masaryk z Moskvy z jednání s Josifem Vissarionovičem Stalinem a po přeletu do Prahy hovořil o tom, že do Moskvy odletěl jako československý ministr zahraničí a zpátky se vrátil jako Stalinův pohůnek. Nežlobte se na mě, na mě to tak působí analogicky podobně. Myslím, že bychom se měli vrátit k tomu, co říká Ústava, která jasně definuje pozici a role prezidenta republiky, která jasně hovoří o tom, že nejsme ani poloprezidentským, ani prezidentským systémem, ale parlamentním, a tak by tomu mělo být.

Cituji dále z programového prohlášení: "Právo a spravedlnost jsou základními kameny právního státu. Důvěra občanů v soudy a státní zastupitelství je podmínkou efektivity právního státu." Budu na to reagovat otázkou. Pane premiére, jaké kroky vláda učiní, aby naplnila tento cíl, který máte ve svém programovém prohlášení,

v praxi? Jak zajistíte to, aby nedocházelo k neadekvátním zásahům do fungování bezpečnostních sborů, státního zastupitelství, veřejnoprávních médií a svobody slova? Jak vláda posílí dodržování ústavních principů? To nejsou věci, které snese papír a můžeme je založit někde do šuplíku na Úřadu vlády, protože vláda získala důvěru. To jsou velmi vážné hodnoty, které nesmíme brát na lehkou váhu. A ty indicie, které tady jsou směrem k omezování svobody slova, respektive tedy směrem k útoku na veřejnoprávní média, jsou velmi nebezpečné a musíme před nimi nestrkat hlavu do písku.

Další věta z programového prohlášení, možná ještě závažnější: "Právo musí být předvídatelné a musí být vymahatelné." Tak předvídatelnost a úcta k právu budou jistěny například tím, že zdaníme náhrady za nevydaný majetek na základě již uzavřené smlouvy o vyrovnání mezi státem a církvemi. Ano, právě například zdanění náhrad je naprosto ukázkovým prolomením právní jistoty způsobujícím právě naprostou nepředvídatelnost práva. Čili ty kroky, o kterých hovoří pan premiér, že je potřeba učinit, ač třeba nejsou výslovně formulovány v programovém prohlášení vlády, za hlasité podpory KSČM, slyšeli jsme od pana kolegy Kováčíka tady toto dneska opakovaně, je to tak, tak ty jdou přesně proti programovému prohlášení vlády. Právo má být předvídatelné a vymahatelné. Tak co na tom je předvídatelného, pokud budeme porušovat smlouvy, které jsme uzavřeli? Nota bene je bude porušovat stát, který tak učinil.

Další věc tady směřuje k paní kolegyni Válkové, protože já jsem našel v programovém prohlášení větu: "Předložíme nový zákon o znalcích." Tak nejsem si úplně jist, kdo tvořil kapitolu Právo a spravedlnost v programovém prohlášení vlády. Jen bych chtěl upozornit, že zákon o znalcích už prošel prvním čtením, a přestože ten zákon je evidentně legislativním zmetkem, všichni zástupci znaleckých skupin se na tom de facto jednohlasně shodují, tak hnutí ANO usoudilo, že paní kolegyně Válková bude mít úkol přes celé prázdniny, aby si neodpočínala, a ten zákon bude dávat dohromady tady, na půdě Poslanecké sněmovny. Tak netuším tedy, jestli náhodou vláda nechce ulehčit tuto situaci ústavněprávnímu výboru a paní zpravodajce a zda nemá tedy nikde schovaný nový, úplně nový návrh zákona o znalcích. Ale vycházím-li z programového prohlášení, tak tomu tak pravděpodobně bude. Paní kolegyně Válková prostřednictvím pana předsedajícího, možná by stálo za to se dohodnout s panem premiérem, abyste zbytečně nepracovala na něčem, co potom bude úplně jinak.

A třetí věc, která je myslím také velmi závažná. Cituji: "Budeme dále bojovat proti korupci ve všech oblastech. Tento boj systémově budeme koordinovat, vyhodnocovat efektivitu již přijatých protikorupčních opatření v praxi a navrhopvat jejich vhodné změny a doplnění. V této souvislosti předložíme zejména účinné právní nástroje k ochraně oznamovatelů korupce a zákon o regulaci lobbingu vycházející z mezinárodních doporučení." Tak to už opravdu působí poměrně úsměvně. Nikdy bych si nemyslel, že slova

"budeme systémově koordinovat boj proti korupci" můžou znít jako dobrý vtíp. Jen bych si přál, abyste, milá vládo, ten boj proti korupci úplně nezastavili.

Když si vezmu poslední kroky vlády Andreje Babiše, ať už té přechodné, nebo té současné, tak jsme tady měli nominační zákon, víme, jak se k tomu vláda a hnutí ANO postavily. Měli jsme tady zákon o registru smluv, to samé v bleděmodrém. Opravdu berete, nebo hovoříte tady o těch slovech... nebo hovoříte to, co máte v programovém prohlášení, o tom, že budete koordinovat protikorupční opatření – myslíte to opravdu vážně? Z kroků, které tady činíte poslední měsíce a týdny, já ten dojem skutečně nemám. Hovoříte o tom, že budete přijímat právní nástroje k ochraně oznamovatelů korupce. Tak když se podíváme na situaci posledního roku na Ministerstvu financí, tak byli vyhozeni dva úředníci, kteří upozornili na nestandardní zájem Andreje Babiše o průběh vyšetřování OLAF, byly bojkotovány vládní návrhy s tím, že tedy Andrej Babiš trval na svém poslaneckém návrhu, který sepsal Ondřej Závodský, který byl potom po zásluze potrestán paní ministryní Schillerovou a byl zbaven funkce náměstka. Tak opravdu tyto věci jsou zase v přímém rozporu s tím, co je v programovém prohlášení vlády.

Chce se mi na závěr říci, dámy a pánové, skutek utek'. Velmi bych si přál, protože programové prohlášení vlády je snůškou slibů, papír snese všechno, tak já bych si velmi přál, aby tyto sliby byly myšleny vážně a věci, které tam jsou, se nestaly jenom cárem papíru pro 11. červenec 2018, ale aby skutečně a vážně byly také naplňovány v praxi. Ve všech kapitolách, které tam jsou.

KDU-ČSL tady dnes už opakovaně jasně řekla, že tuto vládu z řady důvodů, které zde byly zmíněny – jak vznikala, kdo stojí v jejím čele –, nepodpoří. Pokud bude samozřejmě vláda přicházet s rozumnými návrhy, jsme připraveni o těchto návrzích diskutovat, debatovat tak, aby byly ve prospěch České republiky, aby byly ve prospěch občanů tohoto státu, ale je potřeba být zodpovědný a to, k čemu se někdo přihlásí v rámci programového prohlášení vlády, potom také plnit.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Výborný. Nyní mám zájem o faktickou poznámku. Takže bych chtěl požádat o vystoupení paní poslankyni Helenu Válkovou a následně se připraví do obecné rozpravy pan poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, budu reagovat, protože jsem byla v podstatě vyvolána vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, panem kolegou poslancem Výborným a nerada zůstávám dlužna odpověď, na tak jednoduchou otázku nadto.

Čili za prvé. Ten nový zákon, předpokládám, že skutečně bude. Za druhé na něm intenzivně spolupracuji a jsem v úzkém kontaktu s reprezentanty různých znaleckých profesních uskupení a mám příslibenu i spolupráci s legislativním odborem Ministerstva spravedlnosti, které bylo informováno bezprostředně potom, co jsme postoupili tuto normu do druhého čtení, že pokud tam nebudou zásadní systémové změny v některých parametrech, ten zákon jako celek není legislativně zmetkovitě vyroben, jak zde bylo řečeno, ale systémově tam musíme udělat několik změn, tak abychom předešli případnému riziku ochromení, nebo řekněme nějakému ohrožení

znalecké činnosti na straně jedné. Na straně druhé musíme nastavit standardní podmínky kontroly a odpovědnosti znalců a kvality znaleckých posudků. Čili za sebe – je to koordinováno, nový zákon, doufám, bude. A já i přes prázdniny ráda pracuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni i za dodržení času i za vystoupení. Vrátime se do obecné rozpravy. Takže pan poslanec Václav Klaus a připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi také říci několik slov. Koneckonců o důvěru se uchází po sto letech dvacátá vláda naší České republiky od vzniku republiky, nepočítám tedy 47 let nacismu nebo komunismu.

Dnes jde o důležitou událost pro republiku a nutno hned říci, pro jakou republiku.

Chtěl bych žít v zemi, kde základem všeho je svobodný občan, samostatný svobodný občan a jeho rodina, protože bohatství společnosti, jakékoli, vzniká spontánními aktivitami svobodných lidí, nikoli regulacemi, dotacemi, daněmi ani vládou. Chtěl bych žít v zemi, která má nízké daně a nízké výdaje státního rozpočtu, nikoli daně vysoké a nepřehledné a státní výdaje obrovské a rostoucí. A Ronald Reagan to kdysi nazval *people before government*.

Chtěl bych žít v zemi, která systematicky ruší zbytečné, nefunkční a často i vyloženě nebezpečné instituce. Měli jsme tu paní ombudsmanku, máme desítky dalších roztočivých státně nestátních nezávislých organizací, fondů a agentur, do kterých zde skoro každou středu volíme nějaké delegáty, aniž bychom je znali. Občan, rodina, obec, stát, a to v tomto pořadí. Nic navíc, nic mezi tím. Chtěl bych proto např. žít v zemi, která zruší samosprávné kraje. Chtěl bych žít v zemi, kde panuje svobodný život. Stát má zaručovat základní práva, právo na život, na svobodu, na vlastnictví. V drtivé většině dalších věcí přísluší státu zdrženlivost. Chtěl bych žít v zemi, která efektivně slouží českým občanům a je silná při prosazování jejich zájmů. Náš život se odehrává v České republice, řešme české problémy a české zájmy, nikoli zájmy cizí, nikoli problémy někoho jiného.

Chtěl bych žít v zemi, která hájí bezpečí svých občanů, v zemi, kde jsou přiměřeně oceňováni zejména řadoví policisté zajišťující bezpečnost na ulicích a v terénu, nikoli vrcholoví političtí policisté řídící z kanceláří nějaké kampaně nebo převraty. Chtěl bych žít v zemi hájící naše tradice a odkaz předků, v zemi, kde armáda slouží především k ochraně republiky, nikoli jen k mezinárodním akcím, a v zemi, kde je tohoto cíle armáda schopna.

Chtěl bych žít v zemi, která vyniká mezi ostatními vzdělaností svých obyvatel, ne že na to už jen vzpomíná. Chci žít v zemi, která dokáže své daně dostat k dobrým učitelům a nechá je pracovat.

Chci žít v zemi, jejíž představitelé mluví k lidem jasně a nesnaží se je na každém kroku nějak podvádět. Zde bych si dovolil ocitovat dnešní vládní program ohledně měny euro. Cituji: "Vláda nevidí v současné době možnost přijetí společné evropské

měny, ale nicméně i nadále respektuje veškeré přijaté závazky." Čili ano, ne, možná. Tak to řeknu za sebe.

Chci žít v zemi, kde se platí českou korunou. Chci žít v zemi, která má málo zákonů, ale za to všeobecně respektovaných.

Chci žít v zemi, která neskáče do každé totality, která jde zrovna okolo. Sotva jsme odrostli dějinám mezinárodního dělnického hnutí, kdy údajně dějiny byly určovány vztahem k výrobním prostředkům, a už nám nabízejí nové doktríny. Vycházejí z představy, že veškeré dějiny určuje moc, pomocí níž různé skupiny definované na základě rasy, pohlaví a podobně ovládají a diskriminují ostatní skupiny. Vyučují to na fakultách, převádějí do života. Je to ideologie politické korektnosti. Nenávidí klasické rodiny. Nenávidí klasické vzdělání. Nenávidí klasické národy. Nenávidí nezávislé, samostatné jedince. To mají s tím marxismem společného. Označují celé skupiny lidí homofoby, sexisty, rasisty, za osoby plné předsudků. A jejich nepřátelé nejsou pomýlenci, s nimiž je třeba diskutovat, ale lidé, které je třeba umlčet, odsoudit a zavrhnout. Je to systém podobný náboženství a jeho důsledkem je destrukce svobodné a normální diskuse. Chci žít v zemi, kde můžete svobodně, tedy i silně kriticky diskutovat, a nejen papouškovat mainstreamové pravdy ve vědě, na univerzitách, ve státní správě. Nechci žít v zemi, kde se mluví jinak doma a jinak na veřejnosti.

Původní marxisté věřili, že výchovou lze z lidské povahy vymýtit zjištnost a sobectví a že lidé budou stejně usilovně pracovat pro obecné blaho jako pro svoje vlastní. Multikulturalismus přenáší hledání lidské dokonalosti z ekonomické sféry do oblasti sociální a kulturní a vyžaduje, aby se lidé vzdali kmenového citění a sounáležitosti a dávali přednost jinému a cizímu před důvěrně známým. Původní marxismus selhal, nedokázal změnit lidskou povahu. Teď chtějí totéž. Chci žít v zemi, která odmítá takovéhle bludy, která nenálepkuje lidi, co mluví jasně, slovem populista, jako by snad snaha o popularitu byla v demokracii něco špatného, jako by snad nebyla základem demokracie. Ano, chci například žít v zemi, kde manželství je svazkem jednoho muže a jedné ženy. Chci žít v zemi, kde pokrok a inovace jsou taženy soukromým sektorem, a nikoli pomatenými státními kampaněmi Průmysl 4.0 nebo Digitální Česko, ze kterého kouká spíš jen nástroj na kontrolu občanů než jejich lepší život. Chci žít v zemi, která občana nebuzeruje, a je mi zcela jedno, jestli digitálně, nebo jinými formami.

Ano, chci žít v zemi, kde se za všech okolností vyplatí pracovat, nikoli čerpat dávky. Chci žít v zemi, která chrání přírodu pro lidi, nikoli proti lidem. Nechci tolerovat patent skupiny aktivistů na rozhodování o Šumavě, lesích, vodách, stavbách nebo například o kůrovci. Chci žít v zemi, kde každý, co něco aktivně dělá, či rozhoduje, například starosta obce, není hned automaticky podezřelý. V boji s korupcí chci stát tvrdě potírající organizované skupiny rozkrádající miliardy, nikoli policejně udavačsko-digitální stát, kde se nic nesmí a kde prodavačky v obchodě dostávají velké pokuty, když zapomenou namarkovat žvýkačky.

Chci žít v zemi, která se chová s úctou ke starým lidem, která v nich nevidí jen hlasovací mašinerii, ale jinak na jejich názory nedbá. Chci zemi, kde se staví, kde se staví byty a kde realitní trh nereaguje jen růstem cen. Nechci žít v zemi, kde hodně

záleží na tom, jak hlasitě křičíte, jakou máte lobby, kde jsou pak proto třeba zdravotní sestřičky nebo učitelky ve školkách na nejspodnějších místech svých resortů.

Chci hrdou a sebevědomou zahraniční politiku podobnou, jako má například Polsko nebo Maďarsko.

Tohle všechno chci a jsem si jist, že tahle vláda nic z toho pro naši zemi schopna ani ochotna garantovat není, že to ani sama nechce, že chce jen tak nějak vládnout. A to je ten důvod, proč dnes nedostane můj hlas.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl poslanec Václav Klaus. A nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Pekarovou a připraví se pan poslanec Rakušan. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji pěkné odpoledne.

Slyšeli jsme dnes už mnohé. V projevu pana premiéra to byl pelmel slibů a řada proklamací. V projevu zaznělo tolikrát slovo prioritá, že prioritou pro vládu není zřejmě vůbec nic. Vlastně to spíš vypadá, že jedinou vaší prioritou, pane premiére, je být u moci za každou cenu. Čtyři roky jste dělal, že s vládou nemáte nic společného, ač jste byl její součástí. Tedy jak se to vezme. Pokud bylo něco špatně, tak jste samozřejmě zaujal tento přístup. Ale pokud bylo něco dobře, tak za to máme vděčit naopak vám.

Ve vašem projevu mě zaujalo, že hlavní prioritou v sociální oblasti je pro vás regulace trhu práce. V programovém prohlášení vlády neuvádíte, jak konkrétně by měla tato regulace vypadat, což není nic překvapivého, protože jen minimum bodů z programového prohlášení alespoň nastiňuje konkrétní podobu jejich provedení. Nicméně slyším-li spojení regulace trhu práce, tak se začínám děsit, co pro naše už tak přespříliš rigidní pracovní právo hodláte přichystat za změny. Kdybyste chtěli legislativu v této oblasti platnou pro 21. století, pro díky zejména moderním technologiím rychle se měnící pracovní podmínky, pak by to bylo jistě chvályhodné, potřebujeme to jako sůl. O to TOP 09 usiluje a prosazujeme také snižování nákladů práce, v čemž je vláda taktéž málo ambiciózní.

Pokud zůstanu u sociálních věcí, kterým se dlouhodobě věnuji, postrádám mimo jiné například větší důraz na rozvoj služeb péče o nejmenší děti. Zcela chybí příslib řešení budoucnosti základní složky této péče, totiž financování dětských skupin. Kvituji snahu změnit financování sociálních služeb. Tam opravdu je nutné zavést dlouhodobější a jistější mechanismy. Ale právě financování služeb péče o děti je u nás nedostatečné, anebo příliš závislé na zdrojích z evropských fondů. A ty nebudou trvat věčně.

TOP 09 zpracovala velmi podrobnou analýzu celého vládního programového prohlášení. Nebudu ji tady číst celou. Má zhruba 15 stran, takže to by asi nebylo únosné. Z velké části však tato analýza definuje nedostatky programu, neambicióznost, absenci celé řady zásadních potřeb, jak už o nich hovořil například i

předseda našeho poslaneckého klubu. Souhlasím s tím, že absolutní prioritou pro Českou republiku má být nyní kvalitní školství. Pan premiér jej ve své řeči za absolutní prioritu označil. Ale je až příznačné, že hovořit o něm začal asi až po hodině a půl svého projevu. A v hlavních šesti prioritách, které máme všichni na svých lavicích, na svých stolech, v rámci toho programu se vzdělávání vyskytuje jen v jedné jediné větě, a to ještě navíc ve spojení pouze s financováním a učni. Žádná vize vzdělané, sebevědomé společnosti. Žádný důraz na potřebu modernizace výuky. Žádný odkaz na to, že bychom snad měli jako vzor země, které skutečně dělají vše pro to, aby jejich konkurenceschopnost byla postavena na znalostech jejich obyvatel. Ostatně jste, pane premiére, sám při návštěvě Finska chválil jejich vzdělávací systém. Moc toho však v tom programovém prohlášení nevidím. Absolutní prioritou je vzdělávání pouze v řečech, ale už ani ne na papíře. A to, jak to bude ve skutečnosti, se tak lze oprávněně obávat. A přitom vzdělaná společnost připravená na výzvy globalizovaného světa je skutečně zásadní. Pro TOP 09 je to opravdu absolutní prioritou. Měla by tak být zohledněna i v rámci rozpočtu. Mělo by to být jasně zřejmé.

Vláda, která nás dnes žádá o důvěru, je vláda levicová. Ať už bude říkat její předseda a její členové cokoli, je tomu tak. Dokonce je to vláda polokomunistická. Při jejím jmenování premiér Babiš vzpomenu prezidentu Masaryka, doslova řekl, cituji: "Potenciál našeho národa, naší země je obrovský. A my máme na to, abychom se vrátili na špičku Evropy, tam, kde jsme byli za Masaryka." I student střední školy z dějepisu ví, že ti, kteří po druhé světové válce na úspěchy Československa z 20. a 30. let nejenže nenavázali, ale doslova zemi paralyzovali a uvrhli ji zdaleka nejen do ekonomického marasmu, byli právě komunisté. Pane premiére, to jsou ti, s nimiž chcete dosáhnout toho, abychom se vrátili na špičku Evropy?

Komunisté se nereformovali, stojí stále na stejných ideologických základech. Pokračují v díle svých předchůdců. Když se tedy v roce 100. výročí založení Československa pan premiér zaštiťuje Masarykem, je vhodné si připomenout, co Masaryk právě o komunismu soudil. Proto cituji: "Co do principu, nepokládám komunismus za ideál sociální a socialistický, jestli se komunismem rozumí rovnost hospodářská a sociální naprostá. Normální stav společnosti politický a sociální nedá se uskutečnit bez silného individualismu, to jest bez svobodné iniciativy jednotlivců, a to prakticky znamená takový režim, který umožňuje rozvoj rozmanitých individualit, fyzicky i duchovně od přírody nesterjné nadaných. Nesterjná je situace každého individua ve společnosti, nesterjná je jeho okolí společenské, jednotlivec nejlépe dovede využít svých vlastních sil a sil svého okolí podle vlastního uznání. Rozhoduje-li o člověku člověk jiný a vede-li, je nebezpečí, že se všech sil vedeného náležitě nevyužije. To vidět všude a vidět to politicky ve všech formách vlády, v nichž se vyvinul silnější centralism. A komunism je právě centralistický."

Je zřejmé, že vláda opřená o komunisty se zrovna tímto Masarykovským obdobím českých dějin nemůže zaštiťovat, neboť to je něco, co je z úst navíc bývalého člena komunistické strany a agenta její bezpečnostní moci naprosto nepřijatelné. Ti všichni, kteří říkají, že být antikomunistou je laciné, používají spojení laciný antikomunismus, už jsme to tady také dnes zaslechli, ti jako by zapomněli, nebo spíše chtěli zapomenout, že mnozí, a celosvětově to byly miliony lidí, za něj

zaplatili cenou nejvyšší. Vlastním životem. Proto všechny, pro které je stejně jako pro nás nepřijatelné, aby se komunisté opět dostávali do významné mocenské pozice, chci požádat, aby se nepodvolovali nejen v životě politickém, ale i v životě civilním. Aby nerezigovali a nevnímali situaci jako nezvratnou.

Ostatně již jednou citovaný Tomáš Garrigue Masaryk je také autorem výroku, který pronesl k desetiletému výročí založení Československa a který zněl: "Ještě dvacet, třicet let. To už tu bude nová generace narozená ve svobodě. Pane, ta už si tu svobodu nedá vzít." Může se zdát, že se ve svém odhadu mýlil. A já pevně věřím, že nikoliv. Že poučení historií si lidé skutečně nedají svobodu vzít a že prostě platí všeho do času.

Pane premiére Babiši, abyste si doplnil znalosti o Masarykovi, když už se jím zaštiťujete, tak vám chci věnovat tuto knihu. Vybrala jsem záměrně takovou stručnější, protože mám pocit, že příliš nečtete a nemáte na to asi příliš času. Ale je to sto výroků prezidenta Garrigua Masaryka, které jsou vysvětlené včetně kontextu. Jistě se vám bude hodit, abyste věděl, čím se zaštiťujete. (Poslankyně předává knihu premiérovi. Poslanci klubu TOP 09 tleskají.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to bylo vystoupení paní poslankyně Pekarové a nyní bych požádal o vystoupení pana poslance Rakušana. A připraví se pan poslanec Jan Bauer. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Pane premiére, členky a členové vlády České republiky, vážené kolegyně, vážení kolegové poslanci, i já jsem si na začátek vypůjčil jednu definici. Co je důvěra? Důvěra je ochota jedné entity spoléhat se na jinou entitu. Typickými vlastnostmi, jež jsou vkládáním důvěry vystavovány riziku, jsou čest, spolehlivost nebo vlastní důvěryhodnost. Já se domnívám, že v případě vlády, která před nás předstupuje, je toto riziko neúměrně vysoké.

Premiér Babiš a jeho hnutí ANO před volbami oblepili celou republiku tím, že pro nás chystají vládu skutečných odborníků. Já se ptám, jestli je toto výsledek toho osmiměsíčního hledání. Jestli za mými zády skutečně sedí ti nejlepší z nejlepších, odborníci ve svých oborech, kdy ministr spravedlnosti je hledán poslední večer předtím, než vyslovujeme vládě důvěru. Kdy dva zásadní posty v rámci vlády, ministra zahraničí a ministra vnitra, zastává jeden a tentýž člověk. Kdy v rámci vlády došlo k posunu z jednoho resortu na resort jiný bez předchozí profesní zkušenosti. Já se skutečně ptám: Je to ta slibovaná vláda odborníků? Bude si moci ještě někdy hnutí ANO dovolit tuto zkratku použít ve své marketingové kvalitní kampani, kterou jistě mezi ostatními politickými konkurenty vyniká? Rozhodně nikoli.

Vláda Miloše Zemana, nikoli vláda Andreje Babiše – to je myslím zásadní charakteristika toho, co se tady odehrává. Toho Miloše Zemana, který o panu premiérovi ještě před několika lety hovořil jako o osobě, která si jeho důvěru jistě nezaslouží. Je tady velká partie pana prezidenta, který politickým nadáním rozhodně vždycky oplýval. Je to jeho koncert. On dokázal sestavit vládu, kterou on sám si přeje. Navštívil sjezd komunistické strany, mluvil ke svým soudruzkám a soudruhům

včetně tohoto oslovení. A dokázal prostě to, že vláda personálně odpovídá jeho představám. Dokázal nominovat vlastní osoby do řad vlády České republiky. A dokonce dokázal, že sociální demokracie svého nominanta, na kterém trvala, prostě do vlády ČR neposadila.

Já se trochu podivuji i silnému politikovi, jakým je Andrej Babiš, že je toto pro něj vůbec lidsky, politicky přijatelné a ustupuje diktátu pana prezidenta. Ale ještě více se divím sociální demokracii a ptám se, kam tato nejstarší česká demokratická strana ještě ve své sebeúctě je ochotna ustoupit. Budeme jistě sledovat nějaké kompromisní řešení a na konci léta se dozvíme, že našli jiného vhodného kandidáta na ministra zahraničí. Je velká otázka, jestli se skutečně jedná o vládu toho člověka, který nám ji tady dnes v dlouhém proslavu představoval.

Vláda bez priority na vzdělanost, to už tady padlo mnohokrát, už se nebudu zabývat aspekty ekonomickými. To, že ANO nepodpořilo návrh navýšení platů pro pedagogy, který jsme předkládali. Ale co je ještě jiného vzdělání a vzdělanost než základní předpoklad pro to, aby lidé kriticky přemýšleli? Každý národ, který je vzdělaný, skutečně vzdělaný, a nezáleží teď na dosaženém akademickém titulu, ale na všeobecném přehledu znalosti vlastních dějin, znalosti vlastní historie a poučení z té historie, každý takový vzdělaný národ je nebezpečný pro autoritářský režim. Pro každého, kdo svět nahlíží z pozice autority, z pozice totality. I proto možná vzdělanost není v těch šesti hlavních prioritách, které nám vláda dneska představila.

Dalším důvodem, proč je nemístným rizikem podpořit tuto vládu, je její nejasné zahraničněpolitické směřování. V kapitole o tomto tématu se dočítáme: pevná vazba s našimi spojenci, pevná vazba v rámci OSN, Evropské unie i Severoatlantické aliance. Tuto vládu mají dnes podpořit svými hlasy komunisté? Nenabízí se tady automatická otázka, za co to tedy udělají? Nebo existuje ještě nějaká tajná dohoda, že to s tím naším partnerstvím vůči Severoatlantické alianci nemyslíme tak úplně vážně, jak dáváme do programového prohlášení? A koneckonců ve druhé větě budeme hned dodávat, že navýšení počtu našich vojáků v misích je něco pro vládu nepřijatelného? Neprotiřečíme si? Není tady situace, kdy nám prostě vláda nedává ve chvíli, kdy před nás předstupuje s žádostí o důvěru, jasnou odpověď na to, jak se dívá na zahraničněpolitické směřování naší země? Nebo i to v této době udává pan prezident Zeman, který v posledních měsících a letech se každopádně kloní směrem na východ?

Pan premiér Babiš dneska řekl, že je tady vláda pro všechny. Pane premiére Babiši, já vám řeknu, pro koho tato vláda není. Tato vláda není pro politické vězně, tato vláda není pro lidi, kteří byli perzekvováni v době totality. Tato vláda není pro ty, jejichž rodiny se rozpadly v důsledku nucené emigrace. Tato vláda není pro lidi, kteří trpěli za bývalého režimu. Naopak pro tyto lidi představuje vláda zklamání, protože mnoho z nich se domnívalo, že už nikdy za svého života nezažijí okamžik, za který budou všichni, kdo budou hlasovat pro důvěru vládě, spoluzodpovědní, že už nikdy nezažijí situaci, kdy budou mít komunisté tak obrovský podíl na moci, jak je tomu právě v dnešních dnech. Ona koneckonců není ani pro všechny důchodce, protože nejnížší důchody mají v této době právě ti, kteří trpěli za komunismu, nesměli vykonávat ty profese, které vykonávat chtěli, nebyl jim umožněn žádný kariérní růst a byli prostě odkázáni na to, že se ve svém profesním vývoji museli podřídit diktátu komunistů, že nedosáhnou lepší pozice, pokud do strany nevstoupí.

Já jsem v lednu k posměchu mnohých používal tady na plénu citát Timothy Snydera už při té první žádosti vlády Andreje Babiše o důvěru. Ale ono se nic nezměnilo. Tak mi dovoluňte nějaká slova zopakovat: "Nehrbte se předem. Autoritářské režimy si mnohdy mohou uzurpovat moc zadarmo, aniž někdo klade odpor. Lidé už se dopředu domýšlejí, co by po nich represivní režim mohl chtít. Preventivní poslušnost urychluje nástup nesvobody." Konec citace. Tedy neulehčujme nástup nesvobody. Nenechme nazývat Poslaneckou sněmovnu žvanírnou. Nenechme nazývat výroky opozice jako kecý – omlouvám se za toto vyjádření, ale je to mnohokrát opakovaná citace. To je právě ten ústup z těch demokratických pozic. A myslím si, že to není hodno demokraticky smýšlejících politiků.

Pan prezident Zeman se za poslední léta ve svém existujícím – neexistujícím článku opíral mnohokrát o skvělého novináře Ferdinanda Peroutku. Nezasloužené pošpinil jeho jméno, nikdy se neomluvil. To teď nechám být. Nicméně mi dovoluňte přečíst jeden citát Ferdinanda Peroutky, který k dnešnímu dni sedí lépe než kterýkoli jiný: "Komunismus, který podle teorie nemůže být uskutečněn jinak než revolucí a diktaturou, bere životu jeho přirozený vzrůst a vývoj a chce vše vtlačit do suchého řečiště jedné teorie, která je vždy jednostrannější a šedivější než život." Konec citátu. Prosím, nedopusťme, aby byl život v České republice opět šedivý.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to byl pan poslanec Rakušan a nyní s přednostním právem pan předseda Bělobrádek a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, já bych se chtěl vrátit k tomu usnesení, které v podstatě nutí celou vládu tady sedět po celou dobu. Já jsem zjišťoval u legislativy, že nemůžeme změnit toto usnesení tady a teď, ale myslím si, že je trochu nefér, aby tady celou dobu museli všichni sedět, a když si budou potřebovat odskočit, tak musíme přerušit schůzi. Takže já bych chtěl vyzvat ke dvěma věcem. K první, aby se grémium nebo předsedové klubů alespoň sešli a navrhli změnu tohoto usnesení, které je, jestli jsem tomu dobře rozuměl, v rámci jednacího řádu, a druhá věc, jestli by předsedající nevážili nějaké pravidelné přestávky, tak aby členové vlády tady skutečně nemuseli sedět celou dobu a aby byly po nějaké – a teď to je asi na dohodě s členy vlády – aby pravidelné přestávky, protože by bylo asi poněkud bizarní, abychom čas od času museli přerušovat schůzi z čistě fyziologických důvodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já tedy musím členy vlády pochválit, protože na základě usnesení, které jsem přečetl, tak aniž jsem je vyzval, tak mi hlásí všichni, že chtějí na WC například, hlásí mi tady někteří čas, dokdy se vrátí. Tedy to vítám, že všichni ministři – a tady pan ministr – hlásí poslušně jako ve škole, kam vlastně jdou a že si na chvíli odskočí. Nicméně máte pravdu, že je to ke zvažení, protože budeme pokračovat asi hodně dlouho, že bychom technicky pauzu mohli vyhlásit. Bude to na tom předsedajícím, který bude předsedat.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Ještě k tomu. Já chápu to, proč asi bylo toto ustanovení schváleno, protože je potom nedůstojné – nebo kdyby tady potom část vlády vůbec nebyla v ten den, kdy se schvaluje důvěra této vládě... Ale abychom našli nějaké řešení, které zajistí, aby to za námi nevypadalo jak ústa staré ženy, jak říkal Vinnetou, ale aby to bylo nějak snesitelné. Takže já poprosím, jestli by se tím grémium potom nezabývalo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já si myslím, že i co se týče dnešní schůze, pakliže s tím budou souhlasit předsedové poslaneckých klubů, tak v nějaké fázi, když to bude na všeobecné dohodě, tak můžeme třeba udělat nějakou menší technickou pauzu. Já si myslím, že je to skutečně na tom stávajícím vedení Sněmovny, kdo tady bude v tu danou chvíli sedět. Na druhou stranu bych požádal členy vlády, kdyby si chtěli odskočit, tak aby to kdyžtak nahlásili, aby předsedající mohl říct (šum v sále)... Ne, aby se tady zbytečně nevyhlašovala pauza, abychom měli ty důvody, protože může někdo z poslanců vystoupit a žádat pauzu, tak ať pokračujeme kontinuálně. Protože evidentně podle toho, že máme ještě 24 přihlášených do debaty, tak se ta debata protáhne zřejmě do pozdních nočních hodin.

Takže pojďme se vrátit do obecné rozpravy. Slovo má pan poslanec Bauer a připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, vážená vládo, pane premiére, jako člen Občanské demokratické strany, ale i jako Jan Bauer, poslanec odpovědný jen svému svědomí, dnes nedám důvěru této vládě. Andrej Babiš by neměl být premiérem České republiky. Je to bývalý komunist, bývalý příslušník komunistické Státní bezpečnosti. Andrej Babiš není demokrat, je to oligarcha, který k prosazení svých zájmů neváhal lhát. Neváhal zneužívat média, která si za tímto účelem koupil. Český premiér by měl být ten nejlepší z nás, nanejvýš schopný a především nanejvýš morální. Andrej Babiš degraduje pozici českého premiéra a posunuje Českou republiku podle mého názoru směrem na Balkán.

Tuším, možná zbytečně, ale přesto vyzývám poslance za sociální demokracii, nedejte nebo nedávejte důvěru této vládě. A řeknu vám proč. Když zvednete ruku, budete jako jediná demokratická strana souhlasit s tím, aby člověk jako Andrej Babiš byl českým premiérem s důvěrou Poslanecké sněmovny. Když nastavíte tuto laťku, komu dáte důvěru příště? Tomio Okamurovi? Nebo nějaké komunistické mlátičce? Když zvednete ruku pro vládu s podporou komunistů, tak vyšlete signál, že komunisté mohou být nějak užiteční, že má smysl je volit, že mají místo v českém politickém systému. Víte, já chápu, když vidíte dobromyslnou tvář Vojtěcha Filipa, tak z komunistů nemáte strach. Ostatně Vojtěch Filip se v našem poslaneckém rybníčku povaluje jako Česilkův vlídný kapr Osmikiláč již dlouhou dobu. Ale z jeho stínu mohou kdykoli vyplout piraně, které okoušou naši demokracii až na kost.

V uších mi zvoní všechny ty řeči, že zachraňujete demokracii, aby tady nevládl Andrej Babiš s podporou komunistů a SPD, a jak to všechno mohla zachránit ODS, kdyby šla do vlády s hnutím ANO. Nechtěli a nemohli jsme jít do vlády s hnutím

ANO, ať již s Andrejem Babišem, nebo bez něj. ANO je Andrej Babiš, každý jiný premiér za ANO by byl jen jeho loutkou. Menšinovou vládu Andreje Babiše s podporou komunistů a SPD nepovažovala ODS za hrozbu, kvůli které by měla pošlapat principy, na kterých stojí. Menšinová vláda ANO s podporou komunistů a SPD nebyla hrozbou ani pro Českou republiku. Tento temný a absurdní pakt by dříve nebo později ukončil politické období Andreje Babiše. Tato smlouva s ďáblem by ukázala, že mu nikdy nešlo o prospěch jeho voličů nebo České republiky, ale jen o jeho vlastní zájmy.

Dámy a pánové, dovolím si spekulovat, že Andrej Babiš by tuto variantu stejně nikdy nezvolil. Dohadovat se s komunisty a navrch s Tomio Okamuroou o každém vládním rozhodnutí? O každém zákonu ve sněmovně? Dovedete si představit tu hrůzu?

Měli bychom se tedy bát předčasných voleb, protože opět vyhraje Andrej Babiš a patová situace se bude opakovat? Omyl. Bylo by to řešení a stále to je jedno z řešení. Nové volby a nová patová situace by ukázaly, že hnutí ANO s Andrejem Babišem v čele je špatná volba, protože nevede k nové většinové vládě, nevede ke stabilitě. Nevede totiž nikam. Byla by to katarze, která by změnila politické rozložení sil v České republice.

Možná vám někdo namluvil, že když zvednete ruku pro vládu, tak zachraňujete sociální demokracii, že bez účasti ve vládě byste spadli na hranici volitelnosti. Po předminulých volbách jste měli 20 % a premiéra. Po vládní spolupráci s Andrejem Babišem jste skončili na 7 %, Andrej Babiš politicky zničil vašeho předsedu a navrch vám přetáhl přibližně jednu třetinu voličů. Jak asi skončí vaše vládní spolupráce tentokrát, milí kolegové ze sociální demokracie? Myslím, že se pouštíte do nerovného boje. Andrej Babiš je politický terminátor druhé generace. (Veselost v lavicích poslanců ANO.) To je ten robot z tekutého kovu, co do něj uděláte díru, ale jemu to nevadí, nemá žádné zábrany, žádné svědomí. Je pravda, že lidé tohoto terminátora nakonec zničili. Na jejich straně ale bojoval terminátor první generace, starý dobrý Arnold Schwarzenegger. I toho na české politické scéně máme – pan prezident Miloš Zeman. Ten ale na vaší straně bohužel nestojí, ani s vámi nebojuje.

Myslím-li, kolegové ze sociální demokracie, že existuje jediná cesta, jak můžete další vládu s Andrejem Babišem přežít, jak zcela neztratit tvář, místo na politické scéně a alespoň minimální koaliční potenciál: nenechte se koupit, nenechte se ponižovat, nenechte se zastrašit. A když bude nejhůř, pošlete tuto vládu do pekel. Ostatně to není vaše vláda, je to vláda Andreje Babiše, prezidenta a komunistů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než vyzvu další přihlášenou do rozpravy, tak je tady pan poslanec Kováčik s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně a kolegové, mnoho moudrého se neslo z řečí předřečníka. Je vidět, že je to inteligentní

muž a pochopil dobře, o co zde ve Sněmovně jde, proto se sem po čase rád vrátil. Možná jednou, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, doženete i toho Osmikiláče.

A teď k věci. Abych prokázal, že komunisté podporují tuto vládu ještě před hlasováním, rád bych nyní požádal o deset minut přestávky na poradu klubu KSČM, aby vláda měla šanci uplatnit svoje fyziologické i jiné potřeby, když ji tak tvrdě držíme na místech. Děkuji. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za ten návrh. Vyhlašuji desetiminutovou přestávku do 17.42 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.42 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážení kolegové, vážené kolegyně, je 17.42, takže přestávka končí. Já se bohužel obávám, že tu nejsou všichni členové vlády, takže ještě chvíli počkám. (Po chvíli.) Chtěl bych tedy znovu vyzvat členy vlády, aby se dostavili do Poslanecké sněmovny, do sálu, aby se účastnili našeho jednání, a pokud nikdo nic nenamítá, tak bych vyzval jako další přihlášenou v rozpravě paní poslankyni Golasowskou. (V sále je rušno.)

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, také já nemohu podpořit z osobních i z politických důvodů vládu, která se opírá o podporu –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás přeruším a vyzvu kolegy ke klidu. Jednáme o důvěře vlády a mám pocit, že na levé straně je poněkud hluk. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Nemohu podpořit z osobních i politických důvodů vládu, která se opírá o podporu KSČM. Nicméně bych chtěla říct pár slov k programovému prohlášení vlády, a to konkrétně ke kapitole sociální politika.

Jsem velmi znepokojena nicneříkajícími frázemi v programovém prohlášení, zejména právě ve zmiňované kapitole. Ve svém projevu dneska pan premiér Babiš řekl, že programové prohlášení vytyčuje cíle a řeší problémy. Já mám zkušenosti z praxe, že cíl by měl být specifický, měřitelný, akceptovatelný, realizovatelný a termínovaný. Spoustu věcí jsem v tom programovém prohlášení, co se týká cílů, prostě bohužel nenašla. Je tam například návrh o prosazování novely zákona o důchodovém pojištění, kde se říká, že se sestaví opět odborný pracovní tým pro důchodovou reformu. Když sáhnu do historie, tak víme, že důchodové komise fungují od roku 2004, což je 14 let, a víme, že důchodový systém se ve svém celku komplexně nezměnil. Jako příklad uvedu, že komise pro důchodovou reformu v minulém vládním období například připravila a schválila reformní a systémový návrh na snížení odvodů pro pracující rodiče, který následně Ministerstvo práce a

sociálních věcí detailně rozpracovalo a vláda následně schválila. Nicméně byl to právě současný premiér Babiš a jeho hnutí ANO, kteří se postavili proti přijetí tohoto klíčového opatření, a díky jejich politické nevěli byl tento zásadní krok potvrzen Parlamentem a zůstal nerealizován. Náš důchodový systém tak nadále funguje na úkor pracujících rodin dětmi, které tak ze své vlastní kapsy financují a svou prací zajišťují výchovu budoucích plátců našeho průběžného systému.

Ještě bych zmínila, že asi před 14 dny klub KDU-ČSL představil pozměňovací návrhy, které se týkaly opravdu těch nejchudších a potřebných, a to je ovdovělých a matek, které vychovaly děti a mají nízké důchody. Bohužel bylo poukázáno na to, že je to návrh nekomplexní, že je dílčí a že bude připraven návrh, který bude řešit problémy v celé jejich šíři. Já bych měla velkou prosbu na vládu, která, pokud bude schválena, aby se tím opravdu zabývala a aby to nebyly pouze návrhy, které zůstanou na papíře. Protože programových prohlášení, akčních plánů a dalších papírů máme hromady, ale v praxi bohužel skutek utek'.

Také mám ještě pár připomínek k citacím, které jsou v kapitole Sociální politika v programovém prohlášení. Například že vytvoříme nabídku netradičních forem práce a flexibilních úvazků. Tady chybí vysvětlení, co to je pojem netradiční forma práce, a chybí zde také zmínka o podpoře rozmanitých příležitostí pro mezigenerační spolupráci dětí, rodiče, prarodiče, podpora širší rodiny.

A ještě bych se krátce zmínila k sociálním službám a tady bych chtěla ještě klást důraz na financování neziskového sektoru. Na podzim se nám blíží opět schvalování rozpočtu a my víme z let minulých, jak každým rokem bojujeme o finance na sociální služby. Programové prohlášení zmiňuje to, že sociální služby by měly být kvalitní, včasné, místně i finančně dostupné, ale víme, jak to v praxi vypadá. A já to schvaluji, ať jsou sociální služby dostupné, ať jsou kvalitní a ať ti, kteří je poskytují, jsou finančně ohodnoceni. Bohužel se tady musím ptát, kde na to vezmeme peníze, a ta otázka tady již zazněla u některých mých předřečníků.

Také ještě zmíním zákon o sociálním i dostupném bydlení, který je stálým evergreenem, a také bych tady chtěla požádat, aby to bylo řešení opravdu konkrétní. A chtěla bych ještě říct, že mně tady schází zmínka o ubytovnách a o tisících lidí, kteří na ubytovnách jsou, a je třeba tento problém řešit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Trošku se zdráhám vyzvat dalšího řečníka vzhledem k tomu, že tady chybí dvojnásobný ministr a první místopředseda vlády Hamáček. Ale pokud nikdo není proti, tak vyzvu dalšího řečníka, jímž je pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se také rozhodl přihlásit o slovo v této rozpravě k tak významnému okamžiku v našem jednání, a to jest k debatě o vyslovení důvěry vládě České republiky. Je to o to pozoruhodnější, že ta vláda nevzniká standardním způsobem, a to

konkrétně mám na mysli standardním způsobem v intencích tak, jak vnímáme politiku u nás v České republice. Vzniká totiž s podporou komunistické strany.

Já jsem prožil 40 let v komunismu. Ve 40 letech jsem se dočkal jeho konce a myslel jsem si, že se nikdy nedožiji toho, že by se komunisté zase znovu začali tím či oním způsobem drát k moci. Mnozí lidé říkají, že jsou tyto obavy vlastně liché, zbytečné, že to nebezpečí tak velké není nebo že vlastně není žádné. Mohlo by se zdát, že to tak skutečně je. Ta strana, dneska to není ta státostrana, kterou my starší pamatujeme z dob takzvaného reálného socialismu, nebo jak možná většinou říkáme, komunismu. Tehdy to byla skutečně obrovská instituce zvící téměř dvou milionů členů, jestli se nepletu, která měla svoji základní organizaci na každém pracovišti a která vlastně chod celé společnosti řídila. Ředitel školy, ten nemohl nic udělat, aniž by se poradil s předsedou základní organizace KSČ. Tak to prostě tehdy bylo. Naši kamarádi, kolegové, kteří byli členy těchto organizací, členy KSČ, to tak trochu zlehčovali, ale nakonec oni i jejich rodiny byli připraveni tomu komunismu sloužit.

Myslím si, že to tak úplně není, že samotný ten proces tvorby vlády s využitím podpory komunistů v sobě skýtá veliké nebezpečí pro naši demokracii, a to ze tří důvodů. Jednak je to veliký symbol. Je to veliká symbolika. Děje se to v roce stého výročí vzniku republiky. Myslím, že komunisté tady vystupují, z některých jejich vystoupení je vidět, jak už touží po tom podílet se na tom krajíci namazaném tučně, podílu na těch různých výhodách. Nakonec pan poslanec Grebeníček ve svém projevu to vyjádřil velmi krystalicky, tu reminiscenci jejich a bohužel i určité části naší společnosti, po těch tehdy platných pořádkách, na které my vzpomínáme s hrůzou, ale oni na ně vzpomínají s nostalgií a vlastně s jakýmsi žalem, že se již pro ně možná nikdy nevrátí, a proto využívají tuto skulinku, kterou demokracie otevřela, aby se pokusili znovu k moci vrátit a ty pořádky aspoň možná pro sebe nastolit.

Druhý důvod, proč to považuji za velké nebezpečí, je relativismus, se kterým premiér Babiš tento krok dělá. Usoudil, že jiná možnost není, tak prostě tuto cestu použije. Ano, účel světlí prostředky. On tvrdí, že bylo spousta možností. Nebyla. Prostě on si myslí, že to tak možné je a že mu to vyhovuje. Proto tedy že může komunisty takto použít. Oni to nevědí, že jsou použiti, ale je tomu tak. Navíc ještě je možné se domnívat, že vlastně tímto krokem je jakoby pan Babiš resuscituje z jakési smrtelné postele, kam se dostali v minulých volbách tím nejhorším výsledkem, který jejich stranu potkal za celou historii jejich existence. Oni dosahovali větších volebních zisků ještě i v první republice. Samozřejmě nepočítám to období totality, kdy to bylo 99,9 %, ale teď mají najednou sedm nebo kolik. To je prostě pro ně tragédie. Už jsou skoro nad zánikem, a najednou je někdo zvedne a dá jim novou šanci, vdechne jim umělé dýchání, nějakou transfuzi do žil, a oni zase mohou dýchat dál. To, co by jinou stranu zabilo, mám obavu, že v očích jejich voličů to pro ně bude jakoby zisk, že se možná k nim vrátí ti, kteří předtím zdrhli k Andreji Babišovi, a že by zase mohli posílit.

A konečně za třetí. Myslím, že velkým nebezpečím je, že jsme vlastně svědky přímého přenosu jakéhosi kolapsu demokratické politické kultury. Prostě dělá se něco, co je jakoby zapovězené, co doposud bylo tabu, aspoň tedy na celostátní úrovni. Na úrovních nižších, tam jsme toho byli svědky poměrně často. V jižních Čechách vládl Jiří Zimola s komunisty klidně čtyři roky. Někde jsme byli i svědky

toho, že lidovci byli v koalici s komunisty. Žádná nebesa se neotevřela, aby je pohltila, nic takového se nestalo. Ale tady na celostátní úrovni, kde se vládné a rozhoduje se o osudech české země a jejích občanů, to je poprvé, a o to je to horší.

Otázka je, zdali ten návrat k totalitě, kterého se obáváme, nastane a bude taková, jako byla tenkrát. Asi ne, určitě. Myslím, že nebude. Ta dialektická spirála, kterou nás oni učili, ta se může bohužel uplatnit a ta totalita se může vrátit v nějaké podobě. V podobě babišovské totality, stát bude jako firma a bude tady hospodařit jako pan Babiš ve svých podnicích. Konkurenci zadusíte, postříkáme nějakým roundupem, že? Nebo to bude totalita zelená, které také otvíráte dvířka, také jste se s nimi spojili, abyste mohli prosazovat vaše podnikatelské záměry v Agrofertu. Žádná chemička žádné problémy minulých pět let neměla, co jste u vlády. Žádný únik nějakých kapalin, nikde nikdo proti tomu neprotestoval. Všichni jsou zticha, mlčí, protože dostali tučnou odměnu, dostali EIA na peníze, dostali na hraní Šumavu. To už tady říkám potřetí. A je to prostě tak. Anebo nějakí jiní aktivisté. Duhoví, já nevím jací ještě všichni... Když se ta moc možná bude válet po zemi, proč by ji v nějakém chaotickém stavu nezvedli.

Takže to je první část mého vystoupení. Tady bych chtěl varovat všechny, kteří zatím váhají, kteří nevědí, nebo možná jsou nějakým způsobem donuceni ke své volbě, aby si to ještě rozmysleli, všechno tohle ještě zvážili, ať už v hnutí ANO, nebo v sociální demokracii. Komunisti, ti to mají na povel, k těm se obracet nebudu.

A teď bych se chtěl, dámy a pánové, podívat na to programové prohlášení vlády, které jsme dostali pěkně trikolorou svázané, a některé věci z toho bych chtěl okomentovat, protože se mi zdají, že je potřebné, abych se k nim vyjádřil.

Vy chcete začít s reformou státu, tady píšete v jednom z bodů toho úvodu, za kterým je podepsaný Andrej Babiš. No, pozor na to. Něco reformovat, co tady funguje, je vždycky velký problém. Takže pozor na to, abyste to nepřehnali. A také ještě, prosím vás pěkně, neberte si k tomu jako pomocníka Rekonstrukci státu! To už by mohlo hrozit jakýmsi úplným kolapsem.

Já hned přeskočím k dalšímu pro mne velmi důležitému tématu, kterým je doprava. Už jsem tady zmínil tu EIA. Vy se tady zaklínáte, jak zrychlíte stavební řízení, kolik desítek či stovek kilometrů dálnic tady postavíte a jaké finanční prostředky na to zajistíte. Přitom jste to byli vy, pan Babiš a jeho věrný spolupracovník pan ministr Brabec, kteří jste protlačili zákon o posuzování vlivu, tedy tu slavnou EIA, která umožní ekologickým aktivistům pořád ještě velmi účinně zablokovat stavební procesy v našich infrastrukturních dopravních stavbách. Zaklínáte se obchvaty, dobře, ale návrh, který by umožnil jejich snazší prosazování, jste zamítli.

A pak tady máte PPP, veřejno-soukromé partnerství. To je dobrá myšlenka, v takto velkém objemu u nás zatím nevyzkoušená, zatím to všechno zkolabovalo, o co se tady jednotlivé vlády postupně snažily. Já jsem smířen s tím, že stát se odhodlal stavět dálnici D4 formou PPP, dobře. Ale pak se tady dočítám, že v té kapitole počítáte i se stavěním dálnice D3 formou veřejno-soukromého partnerství. To je poplašná zpráva. To bych chtěl všechny – jestli jsou tady nějakí Jihočeši, nevím, je tady jeden bývalý Jihočech, pan ministr Vojtěch. Pane ministře, jestli máte

ještě pořád nějaké vazby k jižním Čechám, tak tomu prosím vás zabraňte, ať to staví stát za státní peníze, a žádné veřejno-soukromé partnerství tady, prosím vás, nedopustíte.

Pak je tady kultura. No, já se ke kultuře nechci moc vyjadřovat. Pan ministr mě určitě slyší. Zatím vřdycky v těch prohlášeních vlády byla nějaká zmínka o tom našem jihočeském problému – točně v zámecké zahradě v Českém Krumlově. Ale chápu, že řešíte ty světoborné otázky naší vlasti, celé Evropy a celého vesmíru, takže ta otáčka v Krumlově vás asi tolik nezajímá. Ale prosil bych pana ministra, aby se co nejdřív k tomu koukal vyjádřit, abychom věděli, na čem jsme.

Část mého kritického vystoupení už tady zmínil pan prezident. Já s ním tedy v tomhle můžu souhlasit. On zmínil velmi nevýrazný bod vašeho vládního prohlášení, které se týká energetiky. Tady to opravdu je špatně, to musím hodnotit velmi negativně. Vy tady celkem vágně píšete o tom, že je třeba začít stavět. Pan premiér Babiš tady zmínil, že skutečně ten Temelín je třeba postaven (postavit), že měl být postaven už dávno. (Premiér: Dukovany.) Ale já si vzpomínám – ne, vy jste říkal Temelín. Temelín jste říkal! (Premiér: Dukovany.) Ale nebudeme se tady hádat. Vy jste zrušili ten tendr na Temelín, tak to prostě bylo! Takže teď je promarněna celá ta šance, už se skoro rozutekl ten tým expertů, kteří si ještě pořád pamatují, co to znamená stavět, který nestaví jenom u počítačů, ale kteří umějí v gumovkách do toho bahna stavenišťe vlézt a tam skutečně ty dělníky řídit. Čili to vám vytýkám. Myslím si, že byste měli tu kapitolu o energetice významně, pane premiére, revidovat!

Už se pomalu blíží ke konci, ale ještě mi zbývá to moje oblíbené životní prostředí. A tady musím říct, že hned ta preambule kapitoly o životním prostředí je něco, co bije do očí. Je to krystalický formální slib, kde tvrdíte, že chcete tady udržovat přírodu tak, aby byla rozmanitá, nádherná, a předat ji chcete našim dětem v lepším stavu, než jste ji převzali. To už se vám nepovede! Šumava už usychá a teď ještě ke všemu kůrovec žere všechny možné lesy na Moravě. Co z toho bude, nikdo neví. Co to je ten lepší stav, to ví možná pan Babiš nebo pan Brabec, ale určitě to není to, k čemu naši přírodu opravdu tlačíte.

Dámy a pánové, je tady další téma, které se týká sucha a boje se suchem. Já musím říct jednu pozitivní věc. Pozorně jsem sledoval, co říkal pan Babiš, a zaznamenal jsem, že on zmínil potřebu budování nádrží. Pět miliard kubíků u nás spadne, z toho zhruba dvě třetiny zadržují velké umělé nádrže. Chceme-li to zvýšit, zlepšit a aktuální pro nejbližší čas potřebu vody v případě její nouze tady zachovat, vytvořit je třeba některé nádrže nové, minimálně ochránit tak, aby bylo možné bez nějakých velkých problémů je stavět.

Co se týká odpadů, tady samozřejmě slibujete zákon o odpadech. Mezitím jste si schválili termín pro ukončení skládkování rok 2024 a zatím žádný efektivní krok k tvorbě toho zákona nevidím. Snad že chcete zase implementovat nějaké nařízení Evropské komise o tom, že budeme bojovat tím, že budeme zakazovat brčka na limonádu, lžičky na kafe a šťourátka do uší, abychom zmenšili plochu těch částí oceánů zaneřádaných plasty. Přitom, já nevím kolik, 80 % těchto plastů tam teče ze světadílů, kde lidé o nějakém pořádku nemají nejmenší ponětí.

Ještě tady musím říct jednu věc. Vy tady chcete plnit cíle stanovené Pařížskou dohodou. To mě mrazí v zádech. To jako byste tady chtěli vládnout sto let. Protože Pařížská dohoda je na sto let. To nás tedy, naši republiku, pánbůh ochraňuj! On celý ten váš program je tak obsáhlý a je to tolik slibů, že možná těch sto let na to by bylo málo. Vy se tady zavazujete chráněná území učinit jakýmisi genetickými bankami. No to je prostě výsměch! To všem Šumavákům řekněte, že tam chcete z ní mít genetickou banku pro budoucnost, když jste tam nechali všechno uschnout.

Dámy a pánové, já už se se svým projevem blížím ke konci. Samozřejmě že tak jako kolegové z mé strany, z Občanské demokratické strany, vyslovení důvěry vládě nepodpořím. Budu hlasovat proti návrhu. Co jiného ode mě můžete čekat než opoziční práci, tak abych se snažil zpochybňovat všechny aktivistické návrhy v oblasti ochrany životního prostředí, s kterými k nám bude přicházet pan ministr Brabec. Aspoň tedy budu mít v těch dalších tři a půl letech, nebo aspoň v tom čase, který je nám vyměřen tady ve Sněmovně, co dělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, tak se s přednostním právem přihlásil pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych vznesl procedurální návrh jménem našeho poslaneckého klubu, abychom jednali i po 21. a 24. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za ten návrh. Je to skutečně procedurální návrh, který je možno takhle přednést. Já svolám kolegy do sálu. Je tady žádost o odhlášení, tedy vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Pro ty, kteří přicházejí do sálu, budeme hlasovat o tom, jestli budeme v jednání pokračovat dnes i po 21. a 24. hodině. Třídvacáté? Čtyřicetáté.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já s dovolením zopakuji návrh – abychom jednali po 21. a 24. hodině. (Odchází od řečnického pultu, vzápětí se vrací:) A hlasovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já myslím, že jsou tu všichni, takže zahajují hlasování číslo 3 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 3 bylo přihlášeno 160 poslanců, pro 125, proti 11. Návrh byl přijat, takže budeme dnes v jednání pokračovat i po 21., případně 24. hodině.

Já vám děkuji a budeme pokračovat v rozpravě. Takže prosím pana poslance Válka.

Poprosím odcházející poslance, aby tak činili potichu nebo aby telefonáty případně třeba přesunuli někam mimo jednací sál. Je tady opravdu velký hluk a

nemůžeme pokračovat v rozpravě. Já vím, že teď už na ni máme dostatek času, ale přesto bych poprosil o klid v sále, abychom mohli pokračovat.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak dámy a pánové, já vás lehce ztiším. (Velmi hlasitě.) Děkuji. (Slabý potlesk a smích v sále.) Já se omlouvám, pane předsedo, že jsem..., ale jako vysokoškolský kantor jsem zvyklý na nezbedné žáky v pozdních hodinách na přednáškách, takže se omlouvám. Doufám, že jsem nikoho neurazil. (Reakce z pléna.) Ne, to fyzické tresty jsou zakázány.

Dámy a pánové, já patřím do té skupiny poslanců, co jsou tady novici. Sice nejsem chlapec, což mě mrzí, a závidím pirátům. Nicméně mlád na duchu, stár na těle jsem si s chutí přečetl ten volební program nebo programové prohlášení vlády a mně se to hrozně líbilo. Do té chvíle ale, než jsem si přečetl jiná programová prohlášení ostatních vlád, která jsou v podstatě úplně stejná. To programové prohlášení asi se jinak napsat nedá. Tak jsem se zklidnil a začal jsem ho číst podrobně a poslouchat pečlivě ty dnešní projevy.

A máme rok 2018. V tom úvodním projevu pana premiéra byl vzpomínán Tomáš Garrigue Masaryk a já jsem si v té chvíli uvědomil, že fatální okamžiky, které člověk zažívá, jsou fatálními okamžiky až zpětně. V té chvíli, kdy je zažívá, vlastně netuší, že je to fatální okamžik. V té chvíli má pocit, že probíhá ten život kolem něj, že se vlastně nic neděje, a pak, když se zpětně ohlédne, tak zjistí, že to byla fatální chvíle. Já si nemyslím, že ti, co byli v Mnichově a podepisovali tehdejší dohodu, si mysleli, že je to tak fatální chvíle. A podobné okamžiky v dějinách nejenom našeho národa, ale obecně se cyklicky opakují. A já pevně věřím a doufám, že nejsem účasten fatálního okamžiku, byť by mohly některé indicie tomu naznačovat.

Máme rok 2018, nelze nevzpomenout rok 1948, kdy tehdejší kandidát také vzpomínal Tomáše Garrigua Masaryka. Tehdejší kandidát Klement Gottwald vzpomínal tohoto našeho prezidenta jako morální autoritu a v březnu toho roku pak plakal nad hrobem jeho syna se slovy "Jene, drahý Jene". Všichni víme, co následovalo. Sto devadesát zabitých v politických procesech, popravených, zastřelených, nevím, co s nimi všechno prováděli, který ta Gottwaldova vláda udělala. A z morální autority a drahého Jena se stala bestie, která musela být odstraněna z našich náměstí a ty sochy zlikvidovány. Ano, to byla jiná komunistická strana než ta současná komunistická, já jsem si toho vědom a nesrovnávám je, tak bych nebyl... Jsem si toho vědom.

Nicméně já pevně věřím, že ten vývoj nepůjde podobnou cestou. A proto bych se spíš chtěl středit na ten volební program, který jsem si fakt přečetl. A i když chápu, že ta vláda je postavena jaksi na těch pevných pilířích levice a komunistické strany, přesto hned na třetí stránce mě fascinovala věta: Chceme dostupnost vysokorychlostního internetu všude. Já si fakt nedovedu představit, jak se dá dosáhnout dostupnost vysokorychlostního internetu na Sněžce, v dolech, v tunelu. No, nějak to jde. Věřím, že se dá poručit větru a dešti, protože už to zkoušeli v těch uplynulých pětácti letech. A teď, když máme podporu zase, byť jiné, ale též komunistické strany, že ta vláda doufá, že se poručí větru, dešti bude dát. Nicméně

přece jenom bych jaksí nabádal k jakémusi střízlivému vidění těch plánů, a proto se tímto skokem dostanu ke zdravotnictví.

Musím říct, že nelze nesouhlasit s tím, že chceme kvalitní, moderní a finančně stabilní veřejnou službu pro občany a že zdravotnictví musí reagovat na hrozby dneška. Já si myslím, že jenom šilena vláda by napsala, že nechce kvalitní, moderní a finančně stabilní veřejnou službu, ale že chce nekvalitní, nemoderní a finančně nestabilní veřejnou službu pro občany a že zdravotnictví nesmí reagovat na hrozby dneška. Tak bych mohl pokračovat. Ale hned na druhé stránce čtu, jak chceme zkvalitnit tu výuku studentů. Jak chceme jasně říct, co ti lékaři mohou dělat. Jak chceme jasně říct, co může dělat absolvent. Jak chceme zajistit, aby kvalitně fungovaly fakultní nemocnice a přímo řízené nemocnice. A jak chceme udělat všechno proto, aby vzdělávání lékařů fungovalo lépe než dosud. A já jsem lékař. To je nás tady několik. A jsem pacient. To jsme všichni. Řada z nás to neví, ale jsme všichni pacienti. A tak samozřejmě chci, ať je jakákoliv vláda, aby to takhle bylo a fungovalo. A věřím tomu, že ta vláda pro to udělá maximum. Chci tomu věřit, protože jsem ten pacient. Nic jiného mně také nezbyvá, než doufat a věřit. A já jako poslanec mohu slíbit, že udělám pro to maximum, abych tomu pomohl. Jenže musím jako vědec vycházet z faktů.

Tak jaká jsou fakta? Vláda rok intenzivně se záviděníhodnou, mravenčí pílí pracuje na vyhláše, kde bude jasně napsané, jaké jsou kompetence absolventů lékařských fakult. Tak já se ptám: Kampak se ta vyhláška poděla? Kam jí ti čertmanti zašantročili? Co s ní ti lumpíci udělali? Neschovali se, ztratili se. (Se smíchem, slabý smích i v sále.) Ta stejná vláda se stejnou pílí, mravenčím nasazením a odříkáním si jakýchkoliv jiných než pracovních aktivit pracuje na tom, aby ve vyhláše vyšly vzdělávací programy. Já nevím, jestli si to uvědomujete, kolegové a kolegyně, ale ani jedna jediná nemocnice, ani ta nejmenší nemocnice, ale ani ta největší nemocnice nemá v současné době akreditaci podle zákona, který tento Parlament schválil a minulá vláda před více než rokem, před více než dvěma lety přijala a který vyšel v loňském roce. A já se ptám: Kdy tedy vyjde vyhláška, kde bude aspoň část těch vzdělávacích programů, aby mohly nemocnice akreditovat? Protože absolventi lékařských fakult, kteří v červenci letošního roku... dneska je třináctého? (Ze sálu: Jedenáctého.) Jedenáctého. Tedy v červenci, to je před jedenácti dny, nastoupili, tak žádný z nich nemohl nastoupit na akreditované pracoviště. Proč? Ano, správně, velmi správně – protože holt ministerstvo ani po roce nevydalo vyhlášku, kde by ty vzdělávací programy byly, aby nemocnice mohly žádat o akreditaci.

Tak to máme druhou konkrétní námitku, kterou mám. A to není opravdu, to není kritika. To je konstruktivní konkrétní námitka.

No a pak je třetí. My chceme ty kvalitní ředitele fakultních nemocnic. Já pevně věřím, že ta ruka při volbě těch kvalitních ředitelů bude daleko šťastnější než v případě volby ředitele Bulovky. Pevně věřím, že ta ruka bude pečlivější a úspěšnější.

Já jsem pozitivní. Jsem optimista a jsem stár. Proto kvůli našemu národu, svým spoluobčanům, svým přátelům, kolegům, dětem, své rodině přeji této vládě všechno nejlepší. Přeju jí, aby pracovala intenzivně. Já ji budu hlídat, byť jí svůj hlas nedám.

A nezlobte se přátelé, to jste fakt nemysleli vážně, že ne, pane předsedo? Takový chytrý člověk! Děkuji. (Potlesk a pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím, abyste se obracel na ostatní poslance mým prostřednictvím.

A mám tady faktickou poznámku od pana poslance Kasala. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěl váženému panu profesorovi Válkovi prostřednictvím pana předsedajícího říct jenom jednu věc. To, že nebyly vyhlášky napsány, nebyl problém vlády. To byl bohužel problém odborných společností, které si nebyly schopny si zvolit akreditační komise, a ty nebyly naplněny. A ty jednotlivé akreditační komise měly připravovat ty náplně. Takže pak, když byla ta náplň připravena, tak může být vyhláška. Ale v řadě oborů se tyto akreditační komise nebyly schopny ustavit během řady měsíců. Takže jenom abychom se bavili věcně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za faktickou poznámku a mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Válka, který bude reagovat. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího a budu mluvit tiše. Já bych se omluvil, kdybyste měl pravdu. Ale ta pravda je pravda rádia Jerevan. Je to taková polopravda. Kdopak jmenuje ty členy akreditačních komisí? Odborné společnosti? Ne, ne, Ministerstvo zdravotnictví. Ministr zdravotnictví jmenuje členy akreditačních komisí. A je to pravda, jmenuje je na návrhy lékařských fakult, odborných společností a fakultních nemocnic. A já vám ručím jako bývalý předseda radiologické společnosti, že já jsem poslal návrhy na členy akreditační komise pro radiologii před třemi a půl lety. Rok a půl trvalo, než se Ministerstvo zdravotnictví ztopořilo k výkonu a ty akreditační komise jmenovalo.

Od předloňského roku od listopadu upozorňuji na to, že končíme jako členové akreditačních komisí a že je pět minut po dvanácté jmenovat členy nových akreditačních komisí. A toto jsem schopen dokázat a napíšu přesně na Facebook, na svůj profil, jednotlivé kroky, jak k tomu docházelo. Vůbec tímto nekritizuji současného ministra zdravotnictví. Ten se jenom do toho zapojil. Já kritizuji celé ministerstvo posledních dvou vlád.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za faktickou poznámku. Nemám tu dalších faktických poznámek, takže pozvu dalšího přihlášeného do rozpravy, jímž je pan poslanec Feri. A poprosím o klid na levé části sálu. Stále tam probíhají diskuze. Pokud potřebujete diskutovat něco jiného než vyslovení důvěry vládě, prosím, přesuňte se do kuloáru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády – doufám, že jste tady všichni.

Nechci se opakovat. Mnohé tu zaznělo. A ještě v tom srovnání by ten projev nebyl nijak mimořádný. Tím myslím srovnání například s projevem, který proslovila paní kolegyně Němcová. Ten byl opravdu exkluzivní. Nebo třeba i pan kolega Válek, toho chválím rovnou.

Takže k věci. Programové prohlášení, a to nejenom tady to, programová prohlášení jako taková jsou stížena jednou velmi podstatnou vadou, a sice tím, že jsou ze své podstaty obecná. Proto je zcela nutné z pozice opozičního poslance se doptávat nového ministra, v mém případě, protože jsem členem ústavněprávního výboru, tedy je mým gesčním ministrem ministr spravedlnosti, na určité podrobnosti. Já jsem ten záměr měl už při interpelacích. To bylo ještě za paní ministryně Taťány Malé, ještě předtím, než se rozhodla, že to vlastně nechce dělat. A ona na ty interpelace nepřišla. Takže bych rád využil této příležitosti, kdy tu pan ministr je, jestli dobrovolně, nedobrovolně, být tu musí s ohledem na to usnesení. A zeptal bych se na pár věci, na pár záležitostí, které jsou už buď na pořadu dne, případně se jimi velmi brzy budeme zabývat, a které vycházejí právě z toho onoho programového prohlášení. Pan ministr – vidím, že už si připravuje pero, skvěle.

První otázka se týká novely insolvenčního zákona. Pan předseda vlády tomu věnoval ve svém projevu velkou pozornost. Pan někdejší ministr spravedlnosti Robert Pelikán rovněž. Velmi mu ležely na srdci, a to je dobře, osudy dlužníků, kteří se zmitají v dluhové pasti a nemůžou se z ní dostat a kterých je dle důvodové zprávy této novely 600 tisíc, bůh ví kolik vlastně. Ale to číslo 863 tisíc běžících exekučních řízení je myslím všeobecně známé. No a co se stalo s novelou insolvenčního zákona? Přišla sem, pan ministr Pelikán se ji velmi agilně snažil obhájit, ale nedokázal to. Už se tady objevil pozměňovací návrh, který ho zmírňuje, nebo který tu novelu jako takovou zmírňuje.

O co jde? To klíčové paradigma, nebo věc, kterou si musíme vyřešit úplně v úvodu, je to, jak chceme být prověřitelští a jak chceme být prodlužničtí. Jestli tu situaci chceme řešit i za cenu velkých dopadů na věřitele, nebo jestli chceme najít nějaké kompromisní řešení. To znamená, v této věci v programovém prohlášení se o tom píše velmi vágně, že je snaha odstranit tu 30% současnou hranici. Ale jakým způsobem? Ponižit ji? Ponižit to absolutní vyjádření ze 30 na 15, na 10, nebo jít cestou, kterou zvolili kolegové z hnutí ANO? To znamená odstranit tu hranici na začátku a pak nechat na insolvenčních soudech, ať se tím nějakým způsobem popasují? Nemusím asi zmiňovat minimální odlišnosti v judikování těch věcí. To znamená insolvenční soud v Ostravě může bezesporu rozhodovat úplně jinak než insolvenční soud v Ústí nad Labem. A těžko říct, jaký bude výklad. Například to úsilí, které lze po dlužníkovi spravedlivě vyžadovat. Takže to je tato otázka z hlediska technického.

Z hlediska procesního mě pak zajímá, jak si s tím poradí dále. V současné době je novela insolvenčního zákona v tom stavu, když se jím zabýváme na podvýboru – bohužel ten musel být tedy odročen až na září, protože zítra neproběhne, nejsou tu poslanci, i když myslím, že tady do zítra zůstaneme. Bude tedy nosnou platformou

ten návrh, který tady je, nebo bude připraven komplexní pozměňovací návrh? Jakým způsobem se zapracují jednotlivé poslanecké pozměňovací návrhy předložené do podvýboru a přijde se s něčím komplexním? To je něco, co je velmi důležité, a s ohledem na to, že je to obsaženo v programovém prohlášení, očekávám, že to bude jistě jedna z priorit.

Další záležitostí je místní příslušnost nebo teritorialita exekutorů. To je záležitost, ke které exekutorská komora jako taková zaujala jasné stanovisko. To znamená, chtějí ji, alespoň ta významná část z nich, byť samozřejmě nějaké odlišné hlasy, disidentní hlasy zaznívají. A teď je otázkou, jak si s tím poradit. Řešit souběžně insolvence a exekuce? Respektive tyto dva právní předpisy souběžně? Anebo vyřešit jedno a pak řešit to druhé?

Z hlediska technického mě pak zajímá, jak to bude řešeno. Jestli nám bude vzorem ten model slovenský, jestli místní příslušnost bude vázána na okresní soudy, nebo jestli bude vázána na krajské soudy. A dále možná ještě. Protože se tady objevil před dvěma třemi dny od kolegů Pirátů vlastní návrh, vlastní nosič, jestli i ten může posloužit jako, řekněme, ta platforma, na které se to bude řešit. Jestli to bude puštěno dál a pak se to bude nějakým způsobem cizelovat. Anebo jestli ministerstvo přijde s návrhem vlastním. Takže to se týká úpadkového práva a exekucí.

Další záležitostí je novela procesu. Nebylo by to vládní programové prohlášení, kdyby si v sekci práva a justice nekladlo za cíl zrychlit řízení. A tak to si myslím přeje úplně každý. A teď je otázkou, jakým způsobem to nastane. V této věci bych se rád nového pana ministra spravedlnosti zeptal, jaké má stanovisko k věcnému záměru, který byl zpracován, který je procesualisty podrobován poměrně přísnému poměřování a aktivní debatě. A jestli je to prioritou. Protože to, že je potřeba přijít s novým kodexem, se tady opakuje opravdu pořád, ale ještě nikdo to nebyl schopen dokončit. Čili jestli budeme mít civilní řád soudní, nebo jestli si budeme muset vystačit s více než stokrát záplatovaným současným OSŘ.

Věc, které mě tedy velmi zaskočila, byla dikce tehdejšího ministra Pelikána stran státního zastupitelství. On totiž hovořil velmi příkře o přesoutěžení. Což nevím, jestli bylo nějaké, řekněme, momentální vzrušení, anebo jestli k tomu opravdu bude přistupováno ve smyslu velmi radikálního přesoutěžení. Čili ptám se, jestli, případně kdy, a dále, jestli je to tedy tou hlavní prioritou, bude připravena novela zákona o státním zastupitelství a případně zdali by mohl ministr spravedlnosti vyjmenovat nějaké základní náležitosti i třeba s ohledem na úpravu v jiných právních řádech.

S tímto trochu souvisí také bílá kniha justice, což byl ambiciózní projekt ministra spravedlnosti Pelikána, který ale nikdy nebyl dokončen. Přišel s bílou knihou, tzn. s nějakým ideovým rámcem, jak on si představuje, nebo jak ministerstvo a vláda si představují justici v České republice, ale bohužel, v roce 2016 to celé tak nějak usnulo. To znamená, máme brát bílou knihu justice za nějaké ideové východisko nebo za něco, s čím se bude dál pracovat? Případně je to projekt zcela mrtvý, zcela nefunkční a všechno se přepracuje?

S tím rovněž souvisí novela zákona o soudech a soudcích, protože jste asi zaznamenali také situaci kolem justičních čekatelů a úpravu podzákonými předpisy... (Otáčí k vládní lavici.) Já jenom aby pan ministr poslouchal, paní

kolegyně. To si vůbec neberte nějak úkorně a osobně. Čili jestli toto hodlá upravit právním předpisem, případně je podle něj tato situace dostačující.

Na poslední otázku už pan ministr spravedlnosti dílem odpověděl, ale ještě bych ho poprosil o potvrzení a stvrzení celé té věci tady na plénu Sněmovny, a to se týká spolupráce s právníckými profesemi a s komorami. Mohli bychom považovat za zcela samozřejmé, že ministr spravedlnosti bude naslouchat soudcům, notářům, exekutorům, advokátům, ale po neblahých zkušenostech to za samozřejmost úplně považovat nechci. To znamená, pane ministře spravedlnosti, budete aktivně těmto komorám a těmto profesím naslouchat a bude to naslouchání opravdu skutečné, že je budete chtít slyšet, a ne že jim pošlete něco k opřipomínkování a budou na to mít týden? Věřím, že tomu tak bude. Děkuji předem za zodpovězení, samozřejmě.

Na závěr ještě. Vládu samozřejmě nepodpoříme, ale chci panu ministrovi pográtulovat, věřím, že ta spolupráce s ústavněprávním výborem bude družná. Projevujeme k němu, myslím i kolegové z opozice, určité hájení, nebo držíme nějakou dobu hájení, myslím, že sám je trochu překvapen, že tady sedí. A věřím, že na ty otázky odpoví, myslím, že by to byl docela slušný a solidní výkon.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nevím, jestli pan ministr... Pan ministr bude chtít reagovat s přednostním právem. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Krásné pozdní odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Odpovím jenom velmi obecně. Samozřejmě jsem připraven k maximální možné spolupráci s ústavněprávním výborem o všech těch otázkách, které se týkají těch jednotlivých témat, která tady zazněla, ať už půjde o novelu insolvenčního zákona, o problematiku civilního soudního řádu, na kterém se mimochodem velmi intenzivně pracuje, a není to tak, že by tedy ty práce stály.

Pokud jde o spolupráci s jednotlivými právníckými profesemi, to už jsem v podstatě avizoval, jsem k tomu plně připraven. Ale spolupráce samozřejmě neznamená, že to bude diktát ze strany těch jednotlivých právníckých profesí. To znamená korektní debata jak s ústavněprávním výborem, tak s jednotlivými právníckými profesemi, ať už půjde o soudce, státní zástupce, advokáty, notáře, exekutory, insolvenční správce.

Domnívám se, že asi pro účely reakce na ty otázky by to mohlo být vše, nechci z toho dělat interpelace. Pokud bude zájem, tak jsem připraven samozřejmě dodatečně ty otázky zodpovědět. Ale myslím, že to není smyslem dnešního jednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Podotknu, že interpelace jsou na pořadu schůze zítra.

Nyní poprosím pana poslance Svobodu.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, hezký podvečer.

Jsem již nějaký pátek poslancem, tak vím, že žádná řeč poslance u tohoto pultíku nezpůsobí změnu již předem dohodnutých závěrů a názorů. Z tohoto pohledu všechny tyto diskuse jsou vlastně jakoby zbytečné. Na druhou stranu je pravda, že některé věci musí v éteru zaznít prostě proto, že není možné k tomu nepromluvit, i když vím, že to je donkichotské, i když vím, že to je boj s větrnými mlýny, ale Don Quijote to dělal a já to dělám také a budeme to dělat všichni.

Jsme v situaci, kdy tady máme stranu, která jako svůj hlavní volební program má boj s korupcí. To zní krásně. Má to bohužel ten háček, že se na to ve všech situacích vymlouvá a odvolává se směrem dozadu k nějakým korupcím minulým. Víte, co to je zásadní boj s korupcí? Sám ji nedělat. A to se obávám, že není situace, která by byla na našem politickém stole. Nabídka a výměna, výměna pozic, prebend frčí jako na běžícím pásu a je to příklad pro všechny, že boj s korupcí je jenom pojem, jenom slovo, které nemá žádnou obsahovou náplň. Znovu říkám, každý musí začínat od sebe a vláda a strana bude tehdy správně bojovat s korupcí, když ji sama u sebe nepřipustí a nebude dělat. To je věc naprosto zásadní, kterou prostě chci, aby tady zazněla, protože celý princip této vlády je postaven vlastně na nesmyslu! Podívejte se na současné příběhy. Ať jsou to příběhy nemocnic a všechny jiné, boj s korupcí je tedy v tom, že čas od času někoho odvedu v poutech a korupce pokračuje vesele dál, protože ji vlastně ve své filozofii podporuji.

Druhá věc, kterou vím, je to, že žádný program vlády neříká v podstatě nic o tom, co bude. Ten vládní program je vždycky napsán tak, aby byl hodně povrchní, hodně plytký, aby umožňoval dvojitý výklad, a tak se prostě dozvíme ve vládním programu, že zásadní věc je to, že mladí lidé budou dostávat řidičský průkaz na dva roky na zkoušku. Je to jedna konkrétní věc, kterou jsem zaznamenal, a budu ji sledovat, jestli se skutečně tak zásadní věc tak zásadně podaří vládě prosadit.

A ten třetí problém, o kterém chci hovořit, je problém zdravotnictví, protože to je věc, které rozumím. A měl jsem možnost mnoha diskusí a konzultací se současným ministrem, který byl i předcházejícím ministrem, a musím říct, že mě řada jeho názorů velmi příjemně překvapila a že spolupráce s ním mi připadala, že bude dobrá, možná až výborná. Ejhle, prošli jsme koaličním jednáním, vpustili jsme do vlády komunisty a všechny názory, které pan ministr hájil, zmizely. Může se tam povídat o tom, že budeme řešit problematiku pomůcek, to všechno tam v tom je, ale ty zásadní věci zmizely. Pan ministr stejně jako já velmi dobře ví, že zdravotnictví je problém na celém světě a že to je problém finančních prostředků. Jestliže ve vládním programu máme řešení toho, co uděláme v nejrůznějších drobnostech nebo i silnějších věcech, a není tam řečeno, jakým způsobem na to prostředky budeme mít, je to program o ničem. My jsme s panem ministrem velmi zásadně hovořili o tom, jak propojit kvalitu zdravotnictví a jeho cenu, jak získat další prostředky – a ejhle, všechny tyto věci zmizely prostě proto, že proběhla nějaká koaliční dohoda a komunisté si něco prosadili.

Je to koaliční princip, nebo korupční princip? Já nevím. Ale velmi dobře vím, že pokud opustíme hledání možností, jak získávat do zdravotnictví více prostředků,

nemáme žádné řešení pro to zdravotnictví, protože ty prostředky prostě nebudou. Bude jich zase čím dál tím méně, protože zdravotnictví bude stále dražší a dražší, je to tak na celém světě, a my budeme stále nemocnější a nemocnější. Jak říkal pan profesor Válek, jsem také lékař, jsem také pacient v očekávání, takže bych byl rád, kdyby to v nějaké podobě mohlo fungovat.

Kam se podešla myšlenka o tom, že zavedeme nějakou variantu připojištění, které přinese další prostředky, zvýší solidaritu bohatých s chudými, protože privátní připojištění přináší peníze do systému a paradoxně ty peníze přivádí pro ty, kteří jsou v uvozovkách chudí? Ani slovo! Jenom povídání o tom, co uděláme naprosto zásadního.

A teď jako vysokoškolský pedagog musím říct, je bezvadná myšlenka o tom, že přijmeme více studentů na lékařské fakulty. Je to dražší, než kolik peněz je na to vyčleněno. Ty peníze, které tam jsou, na to nestačí. A jenom připomínám, že efekt tohoto rozhodnutí se objeví za osm až deset let. My máme nedostatek lékařů teď, v tuto chvíli. A když se podíváte na strom života lékařů, uvidíte, že se bude prudce a radikálně zhoršovat. Ať jsou to praktičtí lékaři, ať jsou to praktičtí lékaři pro děti a dorost, které jsme ostatně zrušili, tak jsou tak staří, že jejich odchod do nárokového důchodu je víc než za dveřmi. Je to zase něco, co zní velmi dobře, ale vlastně v tuto chvíli to nic neřeší. Má otázka je, co bude zítra, co bude pozítří.

Je jasné, že zdravotnictví je věc, která se má plánovat na ne jedno volební období. To plánovací období musí být minimálně deset let, jinak to nemá smysl. A také je pravda, že pokud chce vláda něco prosadit ve zdravotnictví, musí to udělat druhý den poté, co nastoupila, musí to mít nachystané, protože vždycky to bude mírně řečeno nepopulární a vždycky ta vláda, když to neudělá hned, najednou začne vidět na další volby a na to, že by zase mohla něco slíbit a neudělat, a pak už se to nikdy nestane.

To je problém, který mám, který dovedu definovat. A když si to čtu v těch ostatních oblastech, všude vidím ten prst komunistické strany, jak tam prosazuje svoje myšlenky. Já jsem velký pamětník. Znáám komunistickou stranu od svých plenek a vím, jak to funguje. Víam, jak se řekne "my znárodníme, ale ne malé podnikatele a střední podnikatele, těch se nedotkneme". Pak je znárodní všechny!. Teď jsou to první kroky. A když budete taktó pokračovat, tak tu za chvíli budeme mít znovu ten problém, kdy se mě budou ptát moje děti, co jsem udělal pro to, aby to takto nebylo.

Vím, že mluvím zbytečně. Vím, že mluvím hlasem volajícího na poušti. Ale říkám vám, velmi si zvažte to, co vytváříte jako koalici. Velmi si zvažte to, jakou v ní budete mít sílu. Velmi si zvažte to, jestli budete schopni vůbec v nějaké podobě udělat něco, co je perspektivní, prospektivní pro tuto zemi, prospěšné pro nás, pro naše občany a prospěšné svým způsobem i pro vás. Protože věřte mi, čas neměří krátkodobě. Čas měří potom výsledky. Čas si nepamátuje, jestli byl někdo slušný člověk. Památuje si, co špatného udělal.

Já to špatné nechci udělat, a proto svůj hlas pro tuto koalici nedám. Znovu říkám, mluvím zbytečně, ale považoval jsem za svou povinnost to říct prostě proto, že já ten vývoj, já ten vývoj, co se stane, když se komunisté dostávají k moci, znám. Jmenuji

se trošku jinak, ale filozofii v hlavě mají úplně stejnou! Jenom v tuto chvíli nemají kvéry, tak to není o tom, že by vyšli s ozbrojenými milicemi do ulic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než vyzvu dalšího řečníka v řádné rozpravě, tak se mi s přednostním právem hlásil pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych i já se vyjádřil k předloženému návrhu na důvěru druhé vládě Andreje Babiše. Předně budu vycházet z programového prohlášení druhé vlády Andreje Babiše, které říká, že vláda bude dále bojovat proti korupci ve všech oblastech, tento boj systémově koordinovat, vyhodnocovat efektivitu již přijatých protikorupčních opatření v praxi a navrhnout jejich vhodné změny a doplnění.

Myslím si, že vláda by především měla přejít od slov k činům. Když se podíváme na ten seznam, jak se měla vláda dosud možnost projevit v protikorupčních opatřeních, tak tu máme za prvé nominační zákon. Nominační zákon hnutí ANO potopilo. Následně se nám částečně podařilo ho donutit, aby aspoň předložil jeho verzi, kterou ovšem vykastovali, takže z něho smazali část, která se týkala nominací do dozorčích rad. Zjevně jsou to skrytá vrátka pro to, aby se mohli koaliční-nekoaliční komunističtí partneři nominovat do těch dozorčích rad.

Za druhé je to zveřejňování smluv ČEZu. Zveřejňování smluv ČEZu jsme předložili. Pan premiér ho několikrát podpořil v médiích, že pro to budou hlasovat, protože předchozí čtyři roky, když seděl ve vládě se Sobotkou, tak říkal, že to je zkorumpovaná ČSSD a že jim zabránili všechny protikorupční zákony. Tak my tady sedíme, 22 hlasů nabízíme pro všechny protikorupční zákony, které předložíte. Ale nepředložili jste nic za celou tu dobu. Takže aspoň to zveřejňování smluv ČEZu, které jsme my předložili, za vás jsme to odmakali, je to připravené. Tak co jste udělali vy? No vy jste to zablokovali. Na výboru jste využili obstrukci takovou, že jste zablokovali projednání na výboru, dokud to nebude projednáno na jiném výboru, a na tom jiném výboru jste to zablokovali do té doby, dokud Ústavní soud neprojedná zákon o registru smluv. Takže tímto způsobem jste zablokovali to zveřejňování smluv ČEZu. Navíc v době, kdy se uvažuje dokonce o tom, že by Česká republika platila stovky miliard korun na to, aby se dostavěly nějaké další bloky jaderných elektrárn.

Za třetí jste hlasovali proti zákonu, který by omezil kumulaci funkcí, který jsme připravili tady s kolegyní Vildumetzovou a který nám zkontrolovala paní profesorka Válková. Pan Faltýnek o něm prohlásil, že to je právní zmetek. Takže proti tomuto jste hlasovali, ačkoli v programu jste říkali, že nebudete kumulovat funkce, a v médiích jste vystupovali s tím, že odmítáte kumulaci funkcí, že tu nebudete mít hejtmány a další plně uvolněné lidi. Takže stejně k té kumulaci dochází. A ten zákon jste zablokovali. Řekli jste nám, že ho předloží vaše ministryně paní Malá. Ta už pravděpodobně nepředloží vůbec nic.

Za čtvrté jste zablokovali rozklikávací rozpočet s fakturami státu. Dokonce i pan Kalousek, kterého tak kritizujete, pro to hlasoval, zatímco vy jste hlasovali proti

tomu, aby byl rozklikávací rozpočet státu. To jsou ty činy, kterými byste měli prokazovat to, že skutečně chcete bojovat proti korupci.

Za páté jste prosadili velký počet místopředsedů v Poslanecké sněmovně tak, aby z těch 200 lidí bylo 180 míst předsedou výboru nebo místopředsedou výboru nebo předsedou podvýboru. Takže těmi funkcemi... My tady máme víc funkcí... To už snad jenom Senát je srovnatelný s tím, kdo má takové procento funkcionářů. To už radši tedy dejme nějaké menší procento těch funkcionářů, zmenšíme počet výborů tak, aby byly akceschopné, a dejme všem poslancům větší základní plat, aby se nemuseli honit za těmito pidifunkcemi.

Za šesté jste hlasovali proti zbrzdění růstu platů poslanců. Raději jste si schválili, že budou prázdniny a že se všechny body vypustí z programu jednání, aby nedošlo k tomu, že se bude hlasovat o návrhu na zbrzdění růstu platů ústavních činitelů, který jste sami předložili. Předložili jste ho samozřejmě jako praví populisté s cílem, abyste ukázali, že tady je hodná vláda a zlá Poslanecká sněmovna, která ten návrh odmítne. Ale my jsme řekli, že vám ho podpoříme, takže jste z toho museli raději vycouvat a ten návrh jste prostě..., teď ho asi budete nějak stahovat, nebo budeme předstírat, že ten návrh tady nikdy nebyl, a už ho nikdy nezařadíme na program jednání, nebo nevím, co se s ním bude dít. Takže platy ústavních činitelů vzrostou o dalších pět, deset tisíc.

No a konečně za sedmé jste hlasovali na výboru proti ochraně práva na informace, protože to je základ toho, aby občané mohli kontrolovat stát, tak musí mít efektivní právo na informace. A bohužel, vše se projednávalo na výboru, tak i vašimi hlasy to tam bylo zablokováno, aby se občan konečně domohl toho práva, které má zaručené Ústavou, a dneska musí podávat správní žaloby, čtrnáctkrát mu to vrátí a žádných informací se nedomůže.

Takže abychom se vrátili k tomu, co jste předložili v programovém prohlášení, že budete dále bojovat proti korupci ve všech oblastech. No tak jestli to bude stejný boj proti korupci, jako jste předváděli doteď, že jste si vlastně hráli na ty protikorupční bojovníky, tak to se máme na co těšit!

Já jsem si teď otevřel program dalšího jednání vlády a neuvěřitelně mě tam pobavilo, že vaše vláda navrhuje, aby se šéfem protikorupční rady vlády stal Andrej Babiš. Tak když mu nevyšlo Ministerstvo spravedlnosti, tak aspoň bude předseda protikorupční rady vlády. Trestně stíhaný premiér předsedou protikorupční rady vlády. No ale jako v okamžiku, kdy někdo vůbec může dospět do toho stadia, že je reálně schopen navrhnout sám sebe na ministra spravedlnosti, když je trestně stíhaný, aby pod sebou měl přímo ty státní zástupce, byl v obrovském střetu zájmů, to si opravdu myslím, že tady chybí ta úplně základní politická kompetence. Což ostatně koreluje s tím, jakým způsobem a jak dlouho vznikala tato vláda.

Když k tomu připojíme tu podivnou podnikatelskou historii, kterou pan Kmenta tak hezky zdokumentoval v téhle knížečce (ukazuje knihu Boss Babiš) – vše doporučuji všem členům hnutí ANO, pokud byste byli opojeni, tak je to výborný materiál na vystřízlivění, tahle knížka – tak všechny tyto okolnosti nás vedou k tomu, že nemůžeme této vládě vyslovit důvěru. To, že jsou tam ještě nějaké kšefty s komunisty – zajímalo by mě docela, jestli jsou tam nějaké nepsané dohody o těch

trafikách pro komunisty. Že zůstane pan Krejsa od pana Filipa v dozorčí radě atd. To by asi tady docela možná mohlo být osvětleno.

A to, co vlastně je na tom nejhorší a nejnebezpečnější, na tom nástupu oligarchie v České republice, je ta vazba na média. Protože média vždycky měla být hlídacím psem demokracie. No a když se podíváme na to, co v dnešní době předvádí Mladá fronta DNES a Lidové noviny, což jsou média dřív s výbornou reputací a nyní vlastněná Andrejem Babišem, tak je to opravdu velké zklamání. Samozřejmě že tam fungují i novináři, kteří mají reputaci, ale ta editorská činnost a ten velmi jemný způsob, jak dochází k manipulaci obsahu těchto médií tak, že to vlastně vybočuje ze všech standardů novinářské etiky a dobré novinářské práce, je opravdu velmi na pováženou.

Dneska se schvaluje důvěra nebo nedůvěra vládě. Takže samozřejmě řeší to titulní stránky standardních novin, Právo, dokonce i pan Bakala o tom píše, Hospodářské noviny. (Ukazuje zmíněné deníky.) Standardně velký článek. No a co řeší Mladá fronta DNES? No Mladá fronta DNES, vámi vlastněná, pane Babiši, vámi vlastněná Mladá fronta DNES, ta řeší nejlepší recepty na okurky! (Smích a potlesk z lavic Pirátů.) Nakládání zelenina. Takže prosím vás, kdyby zajímalo veřejnost, co se dneska děje, tak nejlepší recepty na okurky, nakládání zelenina k bůčku i na pečivo, okurky, celer, cukety, ajvar a pesto. Takže tohle je hlavní zpráva v Mladé frontě DNES. A hned pod tím je propagandistický článek na téma, jak máme skvělého předsedu vlády, že velmi rychle odvolal ministryni spravedlnosti, že to velmi rychle vyřešil a jmenoval tam dalšího skvělého odborníka.

Zatímco všechna ostatní média kritizují a dávají prostor opozici, tak tady je vlastně prostor pro opozici minimální. Jediný, kdo tam má prostor, je pan Klaus, bývalý prezident, který píše: Návrat komunistů k moci? Ale kdepak. A má s ním rozhovor pan Plesl, šéfredaktor MF DNES, což je jedna z nejpodivnějších figurek a nejpokleslejší žánr české žurnalistiky.

Takže tímto způsobem dochází k velmi jemné manipulaci mediálního prostoru, která je obrovsky nebezpečná, protože samozřejmě není prohlédnutelná takovým triviálním způsobem, jako to bylo v Rudém právu, kde jste si to přečetli, a bylo to samozřejmě velmi legrační, jak tam byl i ten propagandistický slovník, soudruzi atd. Tady ta manipulace je velmi jemná a o to náročnější je pro občany, zejména třeba pro ty starší ročníky, které vyrůstaly za komunismu a byly zvyklé opravdu jenom na tu brutální propagandu, kde se to odlišilo jednoduše, protože jedna věc se říkala ve škole, jedna věc se říkala doma, tak tito občané to opravdu velmi těžko dekodují, že není pravda to, co píšou Lidové noviny, že tady mají napsáno Nezávislý deník, založeno 1893. A vždyť je to deník, který vlastní pan Babiš přes svěřenský fond! Tak proč o sobě říkají, že jsou nezávislý deník, když je vlastní největší oligarcha v zemi, navíc ještě předseda vlády? To je prostě klamání lidí, klamání spotřebitelů a to je tak nebezpečné na tom současném historickém stadiu oligarchie, kterým si prochází Česká republika. Protože poté, co se rozpadly komunistické struktury, tak tady nebyli žádní velcí hráči. A samozřejmě, my si tím musíme projít, tak jako si tím prošly jiné velké státy. A některé z nich se z toho dokonce ještě úplně nevzpamatovaly, jako je Itálie.

Takže to rozlišení mezi kvalitní a nekvalitní žurnalistikou, tou, kterou vlastní pan Babiš, mezi Babišovými médii, to je opravdu nebe a dudy, jak by to mělo vypadat. A to je největší nebezpečí.

Vážení kolegové z hnutí ANO, možná i na vás to jednou přijde, až se stanete nepohodlnými, tak i o vás vyjde článek v Lidových novinách na titulní stránce. Možná i vás tímto způsobem zlikvidují. Takže ona se ta věc, ten spindoktoring se vlastně vrátí. Já si myslím, že je velmi nebezpečné, že teď vstupujeme prostřednictvím té uvadlé žurnalistiky, že dva hlavní deníky v této zemi jsou vlastněny panem Babišem, do doby vlastně nové normalizace, kdy se velmi plíživým způsobem indoktrinuje společnost, co si vlastně má myslet. A že i vlastně takové velké, když to řeknu ošklivě, průsery, jako bylo jmenování paní Malé a její odvolání, se vlastně prezentují jako úspěch vlády, která je akceschopná a dokáže všechno velmi rychle vyřešit. (Potlesk z lavic Pirátů.)

A nyní se dostávám k závěru svého projevu. Jaká je role Pirátů v této řekl bych zlomové situaci české historie? My budeme to, co jsme slíbili, hlídací pes české demokracie, my budeme kontrolovat tu vládu. Budeme konstruktivní opozice, jak jsem říkal i panu Faltýnkovi, že my podpoříme návrhy zákonů, které předložíte, v návaznosti na to, že vás k tomu teda donutíme, jako je ten nominační zákon, který se, doufám, taky jednou dostane na jednání Poslanecké sněmovny, poté co jste ten náš zablokovali. Ale nedopustíme, abyste byť o jedinou píď poškozovali svobodu a demokracii v této zemi. A my už jsme to i historicky prokázali tím, že jsme vystupovali proti tomu, aby KSČM dostala trafiky v dozorcích radách. Tím, že jsme vystupovali proti tomu, aby pan Babiš uplatnil imunitu. Tím, že jsme vystupovali proti kauzám Agrofertu a neoprávněným dotacím, které dostává tato firma. Tím, že jsme vystupovali a intervenovali jsme u pana prezidenta, aby pana Babiše nepověřoval funkcí ministra spravedlnosti. Tím vším jsme dokázali, že tuto roli zvládneme, a budeme ji plnit i následující tři roky.

Děkuju za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Baxu, který je řádně přihlášen do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně a milí kolegové. Já jsem zde poslanec novoapečený a neznám to, jakým způsobem probíhala předchozí jednání o vyslovení důvěře vládě, vyjma toho jednání lednového, o kterém jsme sami věděli, že je to pouze rádobý pokus, a který není tím skutečným pokusem o vytvoření stabilní vlády. A očekával jsem tedy, že dnešní jednání bude probíhat na základě všech dokumentů, které jsou k tomu zapotřebí. Jeden dokument jsme obdrželi, je to programové prohlášení vlády ČR, ke kterému se ještě později vyjádřím. Ale zdá se mi, nebo jsem spíš přesvědčen o tom, že ten další dokument nám tady chybí. A to je dohoda mezi hnutím ANO a Komunistickou stranou Čech a Moravy. To, čemu se říká toleranční patent. Nemáme ho tady v oficiální podobě, můžeme si na internetu přečíst nějakou verzi o tom, co v něm je, ale rozhodně nevíme, co rozhodně nevíme, je, zda toto, tato dohoda mezi

KSČM a hnutím ANO, je opravdu tím, na čem tato vláda má vzniknout. Zda neexistují ještě nějaké další, možná psané, možná nepsané dohody, které mohou zásadním způsobem ovlivnit to, jakým tato vláda má fungovat.

Já bych poukázal na dvě věci, které se týkají resortu kultury, ke kterému bych se chtěl vyjádřit nejen jako předseda podvýboru pro kulturu, ale člověk, který také oblast kultury dlouhodobě sleduje.

Jednou z částí vládního prohlášení je odstavec, který se týká investiční podpory různým bohulibým a kulturylibým projektům. A tak bych si vám tady, dámy a pánové, dovolil zacitovat poslední větu toho investičního odstavce, která zní: "Současně budeme podporovat i projekty péče o kulturní dědictví, jako je záchrana památkové rezervace Terezín, revitalizace Císařských lázní v Karlových Varech nebo Muzeum totality v Uherském Hradišti."

Zaznamenali jsme tady krátce po poledni velmi vážnou diskusi o tom, jakým způsobem vaše vláda bude reflektovat minulost, jakým způsobem bude reflektovat to, že členy komunistické strany jsou ti, kteří odmítají reflektovat minulost, zejména procesy 50. let. A vidím-li v tomto oficiálním vládním prohlášení to, že vláda chce investovat do Muzea totality v Uherském Hradišti, tak bych se chtěl takto veřejně nahlas zeptat, pane ministře kultury, pane docente Staňku, vás, zda garantujete to, zda vláda hnutí ANO s podporou KSČM opravdu bude investovat do projektu, který reflektuje právě ty temné stránky naší minulosti. Zda tato vláda bude vytvářet památník, který bude ukazovat jasně a zřetelně na ty nejhroší zločiny, které se zde v 50. letech odehrávaly. A opravdu bych rád, pane ministře, slyšel, zda toto míníte dodržet, zda vy sám z titulu své funkce člena vlády a ministra budete podporovat to, aby vznikl památník, který bude ukazovat, jak se strana, bez které by vaše vláda nevznikla, chovala v 50. letech, aniž by došlo k jakékoli reflexi.

S oblastí kultury také souvisí téma, kterým je vlastně přímo uzavřena kapitola, která se týká kultury. Agenda církve a náboženských společností bude i nadále v gesci Ministerstva kultury ČR s výjimkou vyplácení finanční náhrady a příspěvků na podporu jejich činnosti, které budou převedeny na Ministerstvo financí. Předpokládám tedy, pane ministře, že se budete stavět jako člen resortu, do jehož gesci církve a náboženské společnosti patří, patřičně vstřícně k tomu, co tyto společnosti a tyto církve budou chtít. Je to důležité. Spravujete resort, který mj. také má na starosti památkové dědictví našeho státu, které je spojeno s dějinami katolické církve, s řadou sakrálních památek. A někde ve vzduchu právě proto, že neznáme to, co je v tom tolerančním patentu a zda jej ze strany komunistů nedoprovázejí nějaké nepsané podmínky, visí to, jakým způsobem se vy jako člen vlády postavíte k otázce církevních restitucí. Hledal jsem v programovém prohlášení vlády, v tomto oficiálním dokumentu, nějakou zmínku o církevních restitucích. Na jaře se tady jednalo o zákon, který má zdanit náhrady, které v rámci vyrovnávacího zákona byly církvím poskytnuty a na jejichž základě bude financování církví pokračovat. Vzhledem k tomu, že vládu Andreje Babiše podporují komunisté, tak jsem čekal, že v tomto dokumentu něco o církevních restitucích najdu. Nenašel jsem nic. Ale moje otázka zní – není součástí neoficiálních dohod o vzniku této vlády právě to, že půjdete proti církevním restitucím?

A já si dovolím tady zacytovat ještě jeden dokument, který obdržela shodou okolností také členka KSČM, předsedkyně rozpočtového výboru paní Miloslava Vostrá, na niž se obrátili představitelé tří nejvýznamnějších církevních uskupení v naší zemi. Tento dopis podepsal generální sekretář České biskupské konference Stanislav Příbyl, generální sekretář Ekumenické rady církví Jan Vinš a tajemník Federace židovských obcí Tomáš Kraus. A vám, pane ministře Staňku, jako osobě zodpovědné za církevní agendu, si dovolím z tohoto dopisu zacytovat:

"Jako reprezentanti církví a náboženských společností působících v České republice považujeme za povinnost vám sdělit, že jsme návrhem" – rovná se návrh na zdanění církevních institucí – "vážně znepokojeni. Návrh podle našeho názoru porušuje základní principy právního státu, mezi jinými principy právní jistoty, důvěry v právo, zákazu zpětné účinnosti zákonů nebo legitimního očekávání založeného zákonem. Jsme přesvědčeni, že záměr zdanit finanční náhrady poskytované podle zákona je protiústavní. Jako představitelé církví a náboženských společností působících v České republice cítíme povinnost (zdůraznit), že diskuse spojená s návrhem zákona poškozuje dobré jméno našich institucí, které existují a nezištně působí ve prospěch celé společnosti. I přesto jsou církve vykreslovány jako protiprávní živly a částečné navrácení majetku je označováno jako zlodějna. Tím se uměle vyvolává další zbytečný společenský střet a rozděluje veřejnost. Zatímco přijetí zákona předcházelo dvacet let diskusí mezi státní mocí a náboženskými společnostmi, o záměru zdanit finanční náhrady s námi nikdo nejednal, a to i přesto, že mezi jednotlivými náboženskými společenstvími a státem byly uzavřeny smlouvy o vypořádání. Znamená to, že je úmyslem předkladatelů mocensky, jednostranně a bez jednání se smluvním partnerem měnit obsah uzavřené smlouvy? Tuto tendenci nerespektovat uzavřené smlouvy vnímáme jako zásah do svobodného působení církví a náboženských společností."

Chtěl bych se mimochodem prostřednictvím pana předsedajícího při této příležitosti zeptat paní předsedkyně rozpočtového výboru, jak na tento dopis odpověděla, jak se vyrovnala s tím, že byla oslovena těmito institucemi. Paní předsedkyně zde není, je zde ale pan ministr, tak bych pane ministře... (Z pléna: Předsedkyně Vostrá je přítomná.) Je. Tak věřím, že mi odpovíte.

Chtěl bych od vás, pane ministře, tedy slyšet, jak vy se budete jako člen vlády stavět k problematice zdanění církevních restitucí a jakým způsobem budete hájit zákonné legální a legitimní zájmy církví a náboženských společností, o kterých se píše v tomto dopise.

Jsem přesvědčen o tom, že symbolický rozměr dnešního jednání je zcela neoddělitelný. A to, že mluvíme o návratu vlivu komunistické strany v roce, kdy si připomínáme sto let výročí vzniku Československa, je velice smutné. Zaznělo to tady několikrát, ale musíme si tedy jasně položit konkrétní otázky a chtít na ně slyšet jasně odpovědi.

Mimochodem v té souvislosti mě napadá ještě jedna věc. V programovém prohlášení, v části, která se týká školství, je také taková jedna nenápadná větička, ve které je zmíněno to, že vláda se bude zabývat spravedlivým financováním veřejných, soukromých a církevních škol. Tak bych se chtěl zeptat pana ministra Plagy při této

příležitosti, zda se za tímto v uvozovkách spravedlivým financováním soukromých a církevních škol také neskrývá nějaká tajná, neveřejná, nepsaná ústní dohoda mezi hnutím ANO a komunistickou stranou, zda nebudou církevní a soukromé školy perzekvovány. Ostatně pan premiér se podivil nad tím, kolik máme v Česku soukromých škol, zda jich není příliš a zda poskytují patřičnou činnost.

Dámy a pánové, otázek, které vzbuzuje vládní prohlášení, je celá řada. Ale myslím si, že v tento okamžik by mělo jasně zaznít, že možná důležitější jsou ty otázky, které v těchto dokumentech vyčíst nemůžeme, totiž to, kolik zaplatilo hnutí ANO, kolik zaplatila sociální demokracie za to, že při hlasování o důvěře vaší vládě vás podpoří právě Komunistická strana Čech a Moravy. A to je pro mě jeden z klíčových důvodů, proč ani já, ani Občanská demokratická strana v žádném případě nemůžeme podpořit tuto dnes pravděpodobně vzniknuvší polokomunistickou vládu.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý den, dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. V tuto chvíli přebírám řízení já. Je to moje premiéra, tak doufám, že budete ke mně shovívaví. Na návrh kolegů bych chtěl požádat vládu, aby doplnila své řady o ministra vnitra a... pana ministra vnitra a zahraničí. (Ozývá se smích v plénu.)

Tak a teď bych vyzval ke slovu pana poslance Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl stručně vyjádřit ke kapitole programového prohlášení Finance a hospodaření státu. Mě tam zaujala věta: "Prosazujeme stabilní a předvídatelné daňové prostředí. Změny soustavy daňových zákonů budou prováděny pouze několika málo souhrnnými novelami, a to s dostatečným odkladem účinnosti." Tahle věta v kontextu včerejšího hlasování, kdy se vyřadila novela daňových zákonů z pořadu schůze, čímž pádem se první čtení nestihne teď, čímž pádem to budeme stíhat v lepším případě na poslední chvíli v prosinci a v horším případě někdy v únoru a způsobíme naprostý chaos v těch firmách, které si budou muset upravovat svoje účetnictví v reakci na ty daňové zákony, tak asi taková je váha programového prohlášení. Když vy tam napíšete, že něco chcete, nějakou stabilitu, odklady účinnosti, předvídatelnost, a pak radši odjedete na prázdniny, než abyste včas odhlasovali zákony, tak to je potom dost těžký. (Emotivně.)

Pak už méně emotivně. Jenom k prioritám v daňové oblasti a vůbec financím bych si dovolil upozornit vládu – bohužel paní ministryně financí se raději baví, takže jí asi upozorňovat nemá moc smysl, každopádně pokusím se, třeba si to přečte ve stenozápisu – že bohužel daňové příjmy od právnických osob rostou pomaleji než hrubý domácí produkt České republiky. V této oblasti zcela zjevně vláda selhává, a především u velkých hráčů. Zatímco vláda nasadila daňový kombajn a živnostníci platí jako mourovatí, ono je to zamaskované, ono to v příjmech tak nevypadá, protože příjmy od živnostníků se snižují o tu částku u OSVČ, které jsou současně i zaměstnanci, a daňové vratky se jim pak odečítají v číslech, takže ve skutečnosti jsou výrazně vyšší příjmy, než jsou v souhrnných tabulkách. Zatímco příjmy od

živnostníků masivně rostou, od právnických osob stagnují, tam je nárůst jenom o jednotky procent a je výrazně menší než růst ekonomiky. Myslím, že na to by se právě vláda měla zaměřit, stejně jako na problém odlivu zisku, který může vést až k tomu, že nikdy nedoženeme západní Evropu.

Pak jenom taková drobnost, která se týká obrovského množství lidí, má na ně obrovský dopad, a zvláště sociální demokracie by si toho měla všimnout. Tady se píše, že se vláda zavazuje aktivně podporovat pracující rodiny s dětmi prostřednictvím daňových slev. Tady si dovoluji upozornit, že už dneska jsou daňové slevy poměrně slušné. Sleva na poplatníka je nějakých 24 tisíc korun, takže lidi s nízkými příjmy daň z příjmu prakticky neplatí, nebo zcela minimální. Takže ve chvíli, kdy zvýšíme slevy, třeba na děti nebo tak, tak ti nejchudší vůbec na navýšení slevy nedosáhnou, ale protože na sociální a zdravotní pojištění žádné slevy nejsou, tak platí vysoké procento ze svého příjmu skrz tyhle dvě daně. Ty slevy na děti pak čerpá jenom střední třída a ti nejchudší vůbec ne. Takže myslím, že tady by se vláda měla zamyslet, jak to udělat, aby ti nejchudší skutečně neplatili podstatný podíl ze svého platu na daních, které jim navíc potom často kompenzujeme skrze sociální dávky, což je úplně drbání se pravou rukou za levým uchem.

Závěrem ještě k jedné kapitole, kapitole Vzdělání, věda a výzkum. Je tam věta "snížíme počet oborů středního vzdělávání a efektivně provážíme jejich strukturu s potřebami trhu práce". Už to zmiňoval Ivan Bartoš ve svém projevu, ale já musím zdůraznit stejně jako on, že tohle je strašně nebezpečné uvažování. Všichni ti podnikatelé, co lobbují za to, aby bylo víc míst na učňácích, aby náš vzdělávací systém chrlil co nejvíce lidí na pás, tak samozřejmě logicky lobbují za svoje zájmy. To jim nemůžeme vyčítat, ale z hlediska ekonomiky státu je to strašně krátkozraké uvažování. Ze dvou důvodů. Za prvé nevíme, jaké budou potřeby trhu práce ve chvíli, kdy lidé z učňáků odejdou, nebo třeba i z průmyslovek. A za druhé – ve skutečnosti těmto lidem dáváme daleko horší perspektivu uplatnění. Ostatně sami se zamyslete nad tím, jestli chcete, aby vaše děti chodily na učňák, nebo na gympl, nebo na nějakou jinou školu, a jak se rozhodujete, když radíte dětem, co mají studovat. Tak potom když vláda říká, že musíme připravovat dělníky do fabrik, mi to přijde jako velice nešťastný přístup. Tady si myslím, že by vláda měla být velmi obezřetná v tom, jak konkrétně bude tuto část svého programového prohlášení realizovat.

Poslední poznámka k dokumentům, mírně to zmínil můj předřečník pan Baxa. Já jsem si pozorně prostudoval zásady koaliční spolupráce ANO a ČSSD, které vyšly před časem na aktuálně.cz. Ten dokument jsem zkontroloval, že je autentický, potvrdili to kolegové ze Sněmovny. Tam jsou ty pojistky, co si vyjednala ČSSD, aby si s nimi hnutí ANO nemohlo dělat úplně, co chtějí, což byl celkem logický požadavek od menšinového partnera. Ta nejdůležitější pojistka je, že pokud pět ministrů ČSSD odstoupí, tak odstoupí všichni ministři za ANO, akorát že ČSSD těch pět ministrů nemá, takže když odstoupí ti čtyři, tak vláda normálně bude vládnout dál, nikdo z ANO odstupovat nemusí.

Jenom bych se zeptal kolegů z ČSSD, skoro spíš rétoricky, jestli dobře zvážili tu teoretickou variantu, že slouží jenom k tomu, aby poskytli důvěru vládě Andreje Babiše, ale že potom holt, když ten spor o ministra zahraničí nevyřeší, tak se vypakují a už je nikdo potřebovat nebude. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Stanjura. (V sále je slyšet pískot demonstrantů ze Sněmovní ulice.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nějak ty řady prořídly. Já bych to i přehlídl, nicméně pokud poslanec v rozpravě položí otázky přítomnému ministrovi, který pak uteče a není tady, ministr kultury, a neodpoví, tak musím upozornit na to, že podle platného usnesení tady má být celá vláda celou dobu. A kdyby tady ministr kultury byl, neutekl a odpověděl, tak bych přehlídl ty prázdné židle, ale takhle nemůžu.

Prosím, pane místopředsedo, zjednejte pořádek, dejte do souladu naše jednání s platným usnesením Poslanecké sněmovny, ať se vrátí ministr kultury a jako slušný člověk ať odpoví na otázky, které mu položil pan poslanec Baxa. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, pan ministr kultury se mi omlouval, že šel na toaletu, takže si myslím, že to bylo zcela v souladu. Teď přišel. (Hlasy ze sálu.) Premiér je tady taky, je tady i ministr zahraničí a ministr vnitra, takže vláda je tady v podstatě v tuto chvíli kompletní.

Dávám slovo panu poslanci Adamcovi, připraví se paní poslankyně Krutáková.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vidím, že naše vláda je maskovaná mezi davem. Když slyším ten pískot za svými zády, tak nevím, jestli je to maskování na základě tohoto pískotu, ale přiznám se, že mě to trochu ruší, ten pískot.

Dovolte mi říct pár slov k vládnímu programovému prohlášení. Já myslím, že už tady zaznělo hodně varování před spojením s Komunistickou stranou Čech a Moravy. Já tady nebudu moralizovat nikoho z přítomných kolegů poslanců a poslankyň. Jenom řeknu, že karty jsou rozdány, kostky jsou vrženy, každý už je rozhodnut, nebo by měl být rozhodnut, jak se postaví k důvěře vlády, a je to věc každého z nás, jak si to popasuje se svým vědomím a svědomím.

Ale dovolte mi říct pár slov ještě k vládnímu prohlášení. Já jsem dneska zaregistroval, jak tady pan prezident chválil pasáž, která se týkala dopravy. Protože už jsem tady podruhé při schvalování důvěry vládě, před pěti lety poprvé, tak bych řekl, kdybych to nevěděl, že možná dobrý, kdyby ta vláda šla z opozice. Říkám na druhý pokus, možná taky dobrý, ale prostě se ukazuje, že těch pět let, která mezitím proběhla před podobným prohlášením, prostě naplněno nebylo.

A já tedy musím říct, že problém vidím v tom, že je tady zásadní legislativní nouze, která se týká výstavby velkých staveb, výstavby staveb malých a staveb obecně jako takových, protože stavební zákon, který jsme tady schvalovali před, já nevím, rokem a půl, dvěma lety, možná to bylo o pár měsíců více či méně, to já už si nepamatuji, tak ten návrh zákona měl tady v Poslanecké sněmovně několik set pozměňovacích návrhů. A já si myslím, že stavební zákon je prostě základ všech stavebních investic v tomto státě, a já se vždycky ptám každého ministra nebo ministryně, zda ten nový stavební zákon, ta novela znamená to, že bude příprava

stavby kratší než její realizace. A od jistých let, protože já jsem se pohyboval ještě v roce 2002–2008 v Senátu, v horní komoře Parlamentu ČR, tak odpověď vždycky byla vyhýbavá, anebo se k tomu mlčelo.

Realita je taková, že každá novela stavebního zákona byla posun k horšímu, k větší byrokracii, k více razítkům, a já jsem dokonce navrhoval v nějakém pořadu, že nejlepší by bylo, kdybychom stavební zákon roztrhali a začali s čistým stolem od začátku do konce, protože pokud nebudeme mít stavební zákon jednoduchý, jasný, vstřícný k uživatelům, tak nikdy nebudeme mít zákon, který se bude týkat liniových staveb. To si řekněme, to na sebe navazuje.

A teď tu máme další problém – kompetence ministerstev. My potřebujeme liniové stavby, ale stavební zákon je většinou v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj. To je garantem. A u liniového zákona by mělo být garantem Ministerstvo dopravy, ale ono to musí spolu navazovat, spolu se to musí prolínat, protože není možné, aby tyto dva zákony prostě byly diametrálně odlišné a nebyly spolu kompatibilní. A poprvé, když jsme se o tom bavili, je to pět let a příprava těchto zákonů je zatím – nevím kde. Stavební zákon jsme si zkusili před několika měsíci. Dopadlo to tak, jak to dopadlo. Prostě vstřícný stavební zákon nemáme. My teprve teď zjišťujeme třeba na městech, jaké komplikace nám to působí při přípravě různých staveb, a zákon o liniových stavbách nemáme také. Takže pokud tyto dva zákony nebudou, a já se obávám, že tři roky do konce možného teoretického konce vládnutí této vlády, která nás dnes žádá o důvěru, je velmi krátká doba na to připravit tyto dva kvalitní návrhy zákonů. A od toho se vše odvíjí. Víte, ono i v tom minulém vládním prohlášení byly vyjmenovány ty stavby. Vypadalo to moc hezky, všichni jsme si říkali, to bude paráda, konečně se dostaví ta infrastruktura... Hezky pískají! (V sále je slyšet pískot demonstrantů zvenčí.) A prostě začne rozvoj našeho státu jako takový výrazně větším tempem. Moc se toho nestalo. Když tam vidíte ty kilometry, tak skutečně je to v rámci asi těch zákonů nějaká možná hranice. Můžeme to tady kritizovat, ale ten hlavní problém je schován někde jinde.

Zaregistroval jsem tady zájem o PPP stavby, resp. metodou PPP propojení veřejného a soukromého sektoru. No, já nevím. Ty pokusy už tady byly učiněny, nebo činěny už v době minulé, a vždycky to skončilo na tom, že stát nikdy neuměl napsat tu smlouvu se soukromým sektorem tak, aby to pro něj bylo výhodné. Já si myslím, že můžeme o tom uvažovat, nicméně v nejbližší době, pokud budeme mít peníze, pokud budeme mít evropské zdroje, případně někde i příhraniční zdroje, je lepší využít tyto zdroje než stavět přes tento způsob projektu, protože ono to také může nadělat problémy pak s vybíráním peněz za dálniční známku. Mimochodem o její elektronické verzi už se také bavíme řadu let a myslím si, že byla i v tom minulém vládním prohlášení.

Víte, strašně krásně tam zní o tom, jak využijeme lodní dopravu, jak budeme kamiony, resp. jejich náklady překládat na lodě, jak využijeme železniční dopravu ve stejném způsobu, ale já bych chtěl říct, že za celou dobu několika desítek let se nám nepodařilo protláčit ani dva jazy na Labi, které byly důležité pro splavnost Labe, jak tady několikrát kolega Foldyna na to upozorňoval, a co já si vzpomínám, co jsem byl v Parlamentu, vždycky tento bod přišel na přetřes a vždycky se to zablokovalo přes, řekl bych, ochránce životního prostředí, abych byl úplně jednoznačný, přes

ekologické aktivisty. Takže nedělejme tady takovéto vlny. Já si myslím, že se nám to nepodaří do konce volebního období.

Co se týká vlakové dopravy a překládání na vlak, myšlenka výborná, také někde funguje, myslím v Lovosicích jsem to viděl, ale je tu jiný problém. Ta železnice dneska a ty koridory, už tam jezdí tolik vlaků, že další vlaky a automaticky překládat to zboží na vlaky dle mého soudu není úplně možné, a navíc pokud sledujete, jak funguje moderní ekonomika, dneska všichni chtějí mít všechno i v malém množství v čase na místě tak, jak si to objednali, což česká dráha, a teď mám na mysli obecně českou dráhu, prostě schopna plnit není. (Hluk v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil o klid!

Poslanec Ivan Adamec: Další myšlenka – budovat parkoviště u autobusových nádraží a u vlakových nádraží. Myšlenka je to výborná, fakt výborná. Já ji podporuji všemi deseti, ale musím říct, že tam je jeden problém. Dneska nám ta nádraží zarostla do center měst a bude tam velký problém získat pozemky na vybudování parkovišť. Ono je to krásné, že přijedete automobilem k nejbližšímu vlakovému terminálu, prostě nastoupíte do koridorového vlaku a odjedete třeba 200 km za prací v pohodlí luxusního vagonu, a když jedete zpátky, tak si to auto zase vyzvednete na tom parkovišti a jedete autem domů těch pár kilometrů do té vaší vesnice nebo osady nebo městečka, kde bydlíte. Ale problém je, že ty prostory nejsou, že jich je minimálně. A to si také myslím, že to je ambiciózní plán, a jsem zvědav a budu se na to ptát za tři roky, pokud se tady sejdeme v této sestavě, jak tyto ambiciózní plány dopadly.

Nicméně říkám, doprava – kdyby to bylo poprvé, řekl bych výborně. Možná by tam mohlo být ještě něco dalšího, my jsme se s kolegou Kolovratníkem o tom bavili, ale vzhledem k tomu, že už je to napodruhé, tak zdvihám varovně prst, že máme zpoždění a že ty proklamace, které tady zněly už před pěti lety, se nenaplnily. A jen tak mimochodem, luxus mít ministra dopravy čtyři roky, tak to už tady dlouho nebylo. To se podařilo až poslední dobou. Vzpomínám na dobu, kdy se ministři měnili rychleji, než si měníme, pánové, ponožky. Tak to prostě bylo.

A teď k té druhé záležitosti a to je veřejná správa. Tam bych řekl, že to je horší. Mně se potvrdilo, že vládní programové prohlášení čtou jenom opoziční poslanci, výjimečně koaliční. Já nevím proč. Oni si možná myslí, že to není důležité, že se to stejně bude nějak vyvíjet a bůhví jak to bude, ale já si myslím, že to programové prohlášení je základ činnosti vlády na celé období a že bychom se pak měli na konci vrátit k tomu, jak vlastně ta vláda naplnila programové prohlášení a zda sliby, které nám tady dala, a na základě těchto slibů, když nás žádala o svoji podporu, zda vlastně to bylo reálné, zda ta vláda byla aktivní, nebo neměla ty potřebné možnosti, třeba to nevyšlo z hlediska mezinárodní situace, nebo se změnil ekonomický vývoj ve státě, v okolí, tomu všemu rozumím, ale myslím si, že je to základ.

A co mě k tomu přivedlo. Protože já jsem ve veřejné správě objevil něco, co mě velmi překvapilo, a nejsem si tak úplně jist, že to je příjemné překvapení. A pan premiér mě dneska k tomu navedl, když tady měl úvodní slovo, protože já jsem ho bedlivě poslouchal, co se týkalo veřejné správy, a když tady říkal, že obce, města na

rozdíl od státu mají přebytek 200 mld. korun na svých účtech, tak nevím, jak to číslo je zatíženo případnými úvěry a podobnými věcmi, nicméně našel jsem tam větičku, která mě zarazila, a začal jsem z toho být trošičku ostražitý. Je tam věta: Narovnat vztah mezi samosprávou a státním rozpočtem. Tak já musím říct, že obce vždycky dýchají se státním rozpočtem, protože to jinak být nemůže. Prostě to tak je. Pokud se daří státu, pak se daří i obcím z hlediska příjmů z rozpočtového určení daní. Ale jestli to mělo být to, že třeba ty peníze, které obce mají na účtech třeba u komerčních bank, by najednou měly být v národní bance a stát by je mohl používat, protože by se mu hodily do toku peněz, ale to já nevím, to můžu spekulovat, tak samozřejmě to už je jisté omezení, které bych tady nerad viděl.

Mimochodem ukazuje se, že obce většinou umí hospodařit lépe než stát, protože to hospodaření je určité, je místy kontrolovatelné a žádný starosta, žádné zastupitelstvo až na výjimky si nedovolí žádné finanční harakiri.

Objevil jsem tam také zajímavou pasáž, která se týkala voleb. A byly to volby do Senátu, jednokolový většinový systém. No to jsem zvědavý, jak tuto myšlenku chcete naplnit. Protože já jsem senátorem byl šest let, znám názory senátorů, a kdo projde dvoukolovou volbou, tak musím říct, že to není jednoduchá volba, někteří to máme několikrát za sebou, někdy úspěšně, někdy méně úspěšně. A obávám se, že v Senátu k tomuto nebude vůle, protože to je ústavní zákon, je potřeba k tomu tři pětiny hlasů obou komor Parlamentu České republiky.

Co jsem tam ale nenašel, tak byl způsob volby do komunálních zastupitelstev. Tady se rozjela akce přímá volba starostů, přímá volba hejtmanů. A ve vládním prohlášení ani slovo. A přitom vím, protože jsem jmenován do expertní komise, která by se měla zabývat přímou volbou starostů a hejtmanů, že tato příprava neustále pokračuje. Už jsem tady před tím varoval, mám na to jednoznačný názor. Těch rizik je tam celá řada. A že to mají někde jinde, pro mě není argumentem k tomu, abychom to měli tady, protože když pak zjistíte, jak fungují ty jejich obce, městečka, tak zjistíte, že těch problémů je možná více, než si dovedete představit. Už jsem tady o tom hovořil a nechci tady dneska zdržovat.

Ale co mě na straně 18 toho materiálu, sněmovního tisku 1070, překvapilo, že nejbližším ministerstvem k veřejné správě bude Ministerstvo pro místní rozvoj. A to tedy si myslím, že je vážná věc, o které je třeba se bavit, protože zatím to je trošku jinak. Obce vlastně spadají do kompetence Ministerstva vnitra. A samozřejmě komunikují s Ministerstvem pro místní rozvoj, ať přes ty fondy, nebo přímo, ale otázka je, jestli by to takto mělo být obecně. A to bych skutečně potřeboval k odpovědi na tuto otázku, abych si na to udělal jasný názor, nějaký koncepční materiál, protože... Řekl bych, veřejná správa funguje a funguje dobře. Důvěra lidí v obecní zastupitelstva je obecně vysoká, daleko vyšší než důvěra v Parlament, ve vládu i v prezidenta v současné době. A byl bych velmi nerad, abychom pod nějakým ambiciózním cílem tady tu situaci změnili tak, že nastane chaos a nestabilita. Já před tím varuji, opravdu před tím varuji, dejte si na to prosím pozor, protože nemyslím si, že je to úplně ten správný přístup.

Slyšel jsem tady, že budeme mít celostátní referenda, akorát že se tam nebude v tomto volebním období rozhodovat o zákonech, o mezinárodních vztazích, já bych

doplnil o rozpočtu, o daních. A myslím si, že tak by se nemělo rozhodovat nikdy, nejenom v tomto volebním období. Referendum je nástroj k něčemu úplně jinému v našem politickém systému.

Co se týká bytů. Pan premiér tady říká: obce dostaly v roce 1991 byty a kde ty byty jsou? Jsou v těch obcích a v těch městečkách. Ty se prostě neztratily, ty tam jsou, akorát se změnila vlastnická práva. Část bytů zůstala ve vlastnictví obcí a část byla zprivatizována, mají konkrétní vlastníky, kteří do toho bytového fondu investují. A kde byli na městech chytří, tak to většinou prodali nájemcům za umělou cenu, zprivatizovali to a dneska ty domy vypadají a ten bytový fond úplně jinak. A v těch městech také existuje volný trh s byty.

Chtěl bych říct jednu věc. Neposuzujeme bytovou situaci podle Prahy. Praha je úplně něco jiného. A jestli si někdo myslí, že když začneme v Praze stavět, že to pomůže České republice, já si to vůbec nemyslím. Přece nechceme sestěhovávat lidi do Prahy. Vždyť se nám vylidňuje venkov. Odcházejí nám lidi z městeček, měst. A když se podíváte na ten pás kolem Prahy, tak to vidíte, tu postupnou devastaci obcí. Prostě uniká tam spolkový život, lidi na to nemají čas, jezdí se domů jenom vyspat. A když se tam něco děje, tak je to maximálně o víkend, případně o dovolené. Takže před tím chci varovat. A ten pohled s bytovou otázkou jak na sociální byty, tak je potřeba opravdu se podívat, jak to funguje ne v Praze, ne v těch velkých městech, ale spíše jak to funguje v malých, středních městech a na venkově, protože situace je tam úplně jiná.

Jen tak mimochodem, obec stavět byty se svým rozpočtem nemůže. Rozpočet na výstavbu bytů nestačí. Vždycky když stavěly obce byty, tak to bylo se státní dotací. To tak prostě je, to je realita. Když se podíváte na objemy rozpočtů, tak zjistíte, že to skutečně nejde. Obec případně vytváří podmínky pro výstavbu, ale to už je jiná historie. A co se týká zvýšení peněz z RUD, tak ano, vrátila se ta procenta tak, jak to bylo před krizí. To je dobře. To je správně.

A v souvislosti s tím bych chtěl říct ještě jednu věc, co se týká dopravy, kde jsem zjistil, že každoročně se zavazuje vláda dávat 4 miliardy korun na rekonstrukci silnic II. a III. tříd, to znamená, je to nějaký systém převodu peněz na kraje, které budou zajišťovat tuto činnost. Já si myslím, že je to přesně ukázka toho, a nebudu to kritizovat, že vláda neumí investovat, nechci teď tady tohleto říkat. Myslím si, že tady by měla být systémová změna úplně jiného charakteru přepočtu toho RUD tak, aby na to kraje měly běžně každoročně ze svého rozpočtu. Ale pak musí být nastaven trošku jinak ten RUD. A představa toho, že se to dá posuzovat pouze jenom podle absolutních hodnot, o kolik to vzrostlo, tak já k tomu říkám: Obce i kraje dýchají se státním rozpočtem. Když se daří státu vybírat daně, když stát prosperuje, tak se to projeví samozřejmě i na příjmech obcí z rozpočtového určení daně.

Dámy a pánové, zabýval jsem se těmito dvěma kapitolami. Věřím pevně, že se k tomu budeme postupně vracet, že nic není dogma, že samozřejmě můžeme mít jiné názory, ale je potřeba hledat konsenzus takový, aby nám veřejná správa i doprava dobře fungovaly, protože doprava je jedna z oblastí, kde máme velký skluz. A obce jsou, řekl bych, naše rodinné stříbro, tak je neničme tím, že jim nastavíme špatnou legislativu.

Tolik můj příspěvek. Jinak různá varování tady zazněla, názory na spolupráci s Komunistickou stranou Čech a Moravy také. Jak jsem říkal, nebudu tady moralizovat a přesvědčovat někoho, jak se má chovat, je to věc každého z nás tady, jak se s tím popasuje se svým vědomím a svědomím. Říkám, kostky jsou vrženy, je to na vás. A samozřejmě tím, že máte tu možnost si to odhlasovat, tak i ta odpovědnost padá na vaše hlavy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než dám slovo paní poslankyni Krutákové, přečtu omluvu. Od 19.30 hodin se omlouvá pan poslanec Petr Pávek z osobních důvodů do konce jednacího dne. Paní poslankyně Krutáková... Není tady přítomna. (Hlasy z pléna.) Už je tady přítomna. Pardon, neviděl jsem vás. Omlouvám se. Máte slovo. A připraví se paní poslankyně Vrecionová.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové a kolegyně, ráda bych uvedla tři konkrétní důvody, proč budu hlasovat proti vyslovení důvěry druhé vládě Andreje Babiše. Nebudu mluvit o věcech hodnotových, o kterých hovořili již mí kolegové a se kterými se zcela ztotožňuji. Zaměřím se na programové prohlášení z hlediska své specializace, kterou je oblast životního prostředí a zemědělství.

Důvod první. Vláda přispívá k vyliďňování venkova a svými návrhy v tom bude pokračovat. V programovém prohlášení se tvrdí, že budete podporovat malé farmáře. Přitom se bráníte zastropování dotací pro velké podniky a při hlasování o rozpočtu na tento rok jste přesunuli jednu miliardu korun pro agropotravinářský komplex, a to na úkor podpory venkova a lesního hospodářství. Co to znamená v praxi? Na dotace dosáhnou jen ti největší zemědělci, protože mají prostředky na kofinancování. Ti malí na dotace logicky nedosáhnou. Jejich podnikání bude ještě méně konkurenceschopné a dříve či později jim bude hrozit zánik.

Důvod druhý. Programové prohlášení říká, že vláda chce prosadit opatření proti suchu. Přitom se v něm nedočteme jediné zmínky o tom, že bude prosazovat opravdu účinná opatření, jako například hospodaření na menších půdních celcích tak, jak to z dobrého důvodu dělali naši předkové. Hospodaření na obrovských lánách hustě osetých jediným druhem rostlin, typicky řepkou nebo kukuřicí, má kromě sucha i další konsekvence. Je to zejména negativní dopad na žijící živočichy. Na polích ošetřených průmyslovými hnojivými a pesticidy nenajdou dost potravy nebo padnou za obětí zemědělské technice.

Důvod třetí. Ve vládním programu není objasněna strategie vlády ohledně ochrany zemědělského půdního fondu. Ačkoliv je v programovém prohlášení možné se dočíst, že se bude vláda významně zasazovat o ochranu kvalitní půdy, v praxi pak dochází k tomu, že půda s nejvyšší bonitou je odprodána investorům, jejichž cílem není podpora malých zemědělců hospodařících na malých polích, ale výstavba průmyslových komplexů či jiných center. Argumentací z pohledu programu vlády je vyšší veřejný zájem. Ale v praxi to považují za pouhou omluvu pro odprodeje kvalitních pozemků z vlastnictví státu či obcí.

Vážená vládo, dokud nepřestanete chápat zemědělskou půdu, lesy a prostředí kolem nás obecně jen ekonomickou optikou jako zdroj, ze kterého je nutné získat co nejvíc peněz, mé svědomí mi nedovoluje pro udělení důvěry vládě hlasovat. Nejsem zarytá ekologická aktivistka, která by se přivazovala ke stromům, ale na rozdíl od vás si uvědomuji vážnost situace, v jaké se nacházíme, protože jsem v každodenním kontaktu s lidmi žijícími na venkově. V Praze to možná nevidíte, ale jižní Morava je skoro na suchu. Musíme se urychleně začít chovat tak, abychom toho my a naše děti později nelitovali. Uvědomte si, že půdu jsme nezískali od svých předků, ale vypůjčili jsme si ji od našich dětí a vnuků a měli bychom ji vrátit v dobré kondici.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Dávám slovo paní poslankyni Vrecionové, připraví se pan poslanec Kupka.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezký podvečer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V listopadu v roce 1989 by mě ani ve snu nenapadlo, že se dožiji doby, kdy bude vládu, a to tedy dokonce již podruhé, v krátké době sestavovat člověk s nebyvalým konfliktem zájmů, trestně stíhaný, s prapodivnou minulostí. Tuto vládu bude sestavovat s podporou KSČM a kompars jim bude dělat sociální demokracie, strana, kterou komunisti čtyřicet let dusili. Nebo dokonce na čtyřicet let zdusili. Bohužel tento den dnes nastal. Stydím se za tuto vládu, za vládu Babiše a Zemana, ale jsem přesvědčena, že jednou bude líp. A já pevně věřím, že se dožiji doby, kdy se nad touto etapou našich dějin většina národa bude podívat a bude se ptát, jak se to vůbec mohlo stát.

Tato země přežila už mnoho hrozného. Přežila komunismus, přežila dobu normalizace a jistě přežije i vaši účast v politice, pane premiére. Jsme schopný národ, jen nás fídí nemehla, abych využila vaše hesla. Pevně věřím, že to bude trvat mnohem kratší dobu, než se nyní může zdát.

Do politiky jste vstupoval se vznešenými hesly o transparentnosti, o tom, že bude líp, o tom, že vláda musí být složena z profiků. Výsledkem vašeho dosavadního angažmá v politice je totální rozval, postupný návrat starých pořádků, rehabilitace předlistopadového režimu a postupná relativizace všeho, co se zde událo v roce 1989. Do vlády nejste schopni sehnat nikoho, kdo by měl ve společnosti alespoň trochu úcty a respektu. Vaše expertka, nominantka na Ministerstvo spravedlnosti musela odstoupit ještě předtím, než jste vůbec přišel požádat o důvěru.

Divím se vám, poslanci za ANO, a věřím, že je mezi vámi velká řada velmi slušných a poctivých lidí, že u něčeho podobného chcete asistovat. Jednou se budete stydět, že jste takovouto vládu drželi u moci. A divím se vám, kolegové sociální demokraté, že sami strkáte hlavu do oprátky. Divím se vám, že jdete do koalice s někým, kdo vás v minulého funkčním období ve vládě málem zlikvidoval, kdo vás označoval za podvodníky a korupčníky. Je to vaše volba. Nemohu se však zbavit dojmu, že jste vyměnili krátkodobé požitky za budoucnost vaší strany.

Jestli se něčemu nedivím, je to fakt, že KSČM se tak ráda na vládě podílí. Po třiceti letech půstu se znovu chtějí dostat k moci a vy, poslanci ANO a ČSSD, jim to umožníte.

Největší absurditou současné vlády je, že superkapitalistu Babiše podpoří komunisté. To jsou mi ale paradoxy!

Já jsem hrdá na to, že Občanská demokratická strana nebude podporovat vládu ANO, Miloše Zemana, KSČM a ČSSD. ODS nebude podporovat vládu, která nás vede na východ. Nebude podporovat vládu, která bude šikanovat malé a střední podnikatele. ODS nebude podporovat vládu, která podporuje bujení byrokracie a nabubřelost státu, který dusí schopné a pracovité lidi. Nebude podporovat vládu, která vede naši zemi do minulosti. Nebude podporovat vládu, která oslabuje svobodu a demokracii v naší zemi. Na to jsem opravdu hrdá.

Nyní bych si jenom ještě dovolila pár krátkých bodů k programovému prohlášení vlády. Tady už na to téma zaznělo v dnešním dni mnoho, já bych se jenom ráda věnovala té části zemědělství, i když kolegyně Krutáková tady již některé věci zmínila.

Řada bodů v zemědělské části programového prohlášení budoucí vlády na první pohled zní velmi bohubilbě. Bohužel po zkušenosti s tou vaší minulou vládou, s jejím programovým prohlášením, se obávám, že jde v řadě případů pouze o prázdná slova. Ve skutečnosti jste podporovali, a obávám se, že budete i nadále podporovat, pouze velkopřemýslový způsob zemědělství bez ohledu na vše. Obávám se, že v tom budete pokračovat už proto, že je to v byznysovém zájmu samotného premiéra, a nejen jeho.

Dokument si dokonce v některých částech protirečí. Jde zejména o formulaci "stavíme se proti zastropování dotací pro velké a střední podniky, ale budeme podporovat vyšší platbu dotací u malých farmářů". K tomu je třeba říci, že pokud nebude uplatňováno zastropování, bude naopak méně peněz pro menší zemědělce, protože nebudou moci využít například vyšší platbu na první hektary, tzv. redistribuční platbu. Materiál ostatně o této platbě vůbec nepíše.

Občanská demokratická strana prosazuje podporu pro konkrétní farmáře, nikoliv pro agrobiznisové skupiny, které nemají žádný vztah k půdě a ke krajině. ODS rozhodně podporuje vámi deklarovanou podporu pro podnikání na venkově, podporu pro rodinné firmy včetně zemědělských rodinných farem. Bohužel dosavadní kroky zástupců této vládní koalice jsou v přímém rozporu s takto deklarovanou snahou. Právě stoupající regulace podnikání, a o tom se tady bavíme snad na každé schůzi, spočívající v zavedení EET, daňových hlášení, zákazu kouření a dalších kroků, které omezují podnikání právě nejvíce na venkově, vedou k omezování rozvojového potenciálu venkovských oblastí. Návrhy na omezení nebo zrušení některých nesystémových kroků brzdících podnikání na venkově, které již ODS před nedávnem navrhla, představitelé i této vlády odmítli podpořit.

Takovým dalším vaším tradičním tématem, řekla bych až mantrou, je potravinová soběstačnost. Mimochodem tento termín v době, kdy je Česká republika součástí otevřeného evropského trhu, nedává vůbec žádný smysl. Smysl by dávalo udělat vše pro to, aby naše zemědělská půda byla v takové kvalitě, aby v případě potřeby byla schopna uživit naše obyvatelstvo. To by však bylo potřeba zásadně změnit dnešní

velkopřemyslový způsob zemědělského hospodaření, který vy neustále obhajujete a který prudce snižuje kvalitu zemědělské půdy a zhoršuje schopnost zadržovat vody v krajině.

Potravinové soběstačnosti nedosahuje na celém světě žádná země mimo jiné proto, že v různých částech světa jsou odlišné podmínky pro produkci různých zemědělských komodit. Upozorňuji, že ve vašem podání jde jen o zástěrku pro nekonečnou podporu pro velké zemědělské agrokomplexy. V zemědělství není totiž Česká republika soběstačná v zásadě pouze v produkci vepřového masa, ovoce a zeleniny. Ve většině zemědělských komodit je značně přebytková. A samozřejmě vyváží. Upozorňuji, že pokud by měla být plná potravinová soběstačnost ve všech zemích EU, Česká republika by nemohla vůbec nic vyvážet. Chybu vidím spíše ve struktuře našeho vývozu, kdy vyvážíme pouze suroviny a ne výrobky s přidanou hodnotou. Ale to je jiný problém a tomu se nevěnujete.

Další problém jsou např. srovnatelné podpory. Je otázkou, co tím chtěl básník říci. Pokud by mělo jít o stejnou výši dotací na hektar nebo komoditu, pak by to v praxi znamenalo, že horší pozici našeho zemědělství především vůči méně vyspělým zemím EU, jako jsou pobaltské země nebo balkánské země, a pokud by tamní zemědělci brali stejnou výši podpory jako naši zemědělci, brali by ve skutečnosti daleko vyšší dotace. Proto jedno euro má např. v Rumunsku mnohem vyšší hodnotu v rámci ekonomiky než u nás. Tady by dávalo myslím velký smysl, pokud byste se spíše soustředili na to pokusit se v rámci celé EU postupně minimalizovat a snižovat přerozdělování a celkové dotace a ne jezdit a lobbovat, tak jak to děláte, za dotace pro velké firmy.

Jeden z posledních bodů, kterému se chci věnovat a který považuji za velmi nebezpečný, je oznamovací povinnost vlastníků půdy při jejím prodeji. Pokud by se tato myšlenka prosadila, došlo by dle mého názoru k porušení ústavních práv vlastníků a byl by to bílko šek na další expanzi velkých zemědělských kapitálově lépe vybavených podniků. Jediná oznamovací povinnost, která je legitimní, je povinnost vlastníka informovat stávajícího nájemce o možném prodeji půdy nebo výpovědi nájemní či pachtovní smlouvy s ročním předstihem. Ale to se týká pouze smluvního nájemce a tato povinnost je již zakotvena dnes v občanském zákoníku.

Vybrala jsem pouze pár velmi problematických bodů. Obávám se, že pokud dnes vaše vláda dostane důvěru, jako že ji asi dostane, tak se podobných problémů bude řešit daleko více.

Vážení páni poslanci, z mnoha důvodů samozřejmě nemohu a ODS nemůže tuto vládu podpořit. A já se těším na den, kdy skončí v propadlšti dějin. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Kupka, kterému dávám slovo. A připraví se pan poslanec Profant.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Máme dnes hlasovat o důvěře pro vládu, která se ze všeho nejvíc vyznačuje hlubokými rozpory. Rozpory vnějšími i vnitřními.

První zásadní rozpor. Zatímco ANO a ČSSD se tváří, že chtějí zůstat v euroatlantickém hodnotovém a politickém prostoru, komunisté míří přeci přesně opačným směrem. Zažili jsme to nedávno při hlasování o účasti v zahraničních misích naší armády. Komunisté hlasovali proti a bez hlasů skutečné pravice bychom už dnes byli na cestě od našich spojenců a od našich partnerů. Čtete to v programovém prohlášení vlády, kde se posílení misí proměnilo v nicnefajkající normalizační floskuli. Samozřejmě se tento vnitřní rozpor musí nutně promítnout do každodenního fungování vlády. Není možné jít zároveň na západ a zároveň na východ.

Druhý zásadní rozpor. Premiér dnes dlouze hovořil o svých snech. Jako by se v této Sněmovně ocitl první den. Má ale za sebou čtyřleté působení ve vládě s ČSSD. Nese odpovědnost za to, že už jednou své sliby neplnil. Jinak bychom nutně už dnes žili v mnohem úspěšnější zemi. Slibuje vyrovnaný rozpočet, přitom i v době ekonomického růstu dělá pravý opak. Hovoří o tom, jak bude zvyšovat investice a méně utrácet za spotřebu, přitom dělá pravý opak. A co je vážné a vlastně mnohem horší? Pokud by začal Andrej Babiš svoje slova naplňovat a skutečně začal šetřit na spotřebě, méně rozhazovat, jeho současní levicovní koaliční partneři by okamžitě couvli. Jejich skutečná politika přeci míří především k přerodělování a ke spotřebě. Stačí zmínit parafrázi čerstvého vyjádření jednoho z významných komunistických spojenců: Až Babiš nebude v dobrém počasí rozdávat nějaké ty drobky, můžeme se s ním rozejít. Bylo možné pozorovat, jak se poslanci levicových stran tvářili, když Andrej Babiš zmínil, že chce snižovat daně. Je z toho jasné, že jakákoliv pravicová teze z úst pana premiéra bude jen prázdná vábnička.

Chcete další vážný doklad tohoto rozporu? Kdykoliv ODS navrhla reálné snížení a zjednodušení daní, první vláda Andreje Babiše to smetla ze stolu. Andrej Babiš slibovat razantní zvýšení výběru daní. Mluvilo se o tom, že tu leží spousty nevybraných daní. Mluvilo se o stovkách miliard. Ty se ale vzhledem k ekonomickému růstu nezvyšují nijak významně oproti dřívějším rokům hospodářského růstu. Babišovy kroky v daňové oblasti jen komplikují život podnikatelům a způsobují zánik malých živností zejména na venkově, což je přesný opak slibů obsažených v prohlášení vlády. Takže skvělá opatření nepřinesla nic a naplnila se rizika, o kterých Andrej Babiš říkal, že nenastanou.

Třetí zásadní rozpor. Andrej Babiš slibuje řízení státu jako firmy, ale výsledkem je nárůst počtu státních úředníků hned o několik tisíc. Na co? Na to, aby více regulovali a kontrolovali život občanů, kteří je platí. A teď nám slibuje to samé. Kdo by pak tomu mohl věřit? Fakta jsou jasná. V posledních čtyřech letech rostl počet státních úředníků prokazatelně a nesporně. Rostl počet regulací. Vzrostla skutečná administrativní zátěž občanů a podnikatelů. Zjednodušení byrokracie slyšíme z úst předsedy vlády jako mantru, ale v porovnání s reálnými výsledky jeho dosavadního působení je to jen další zjevný rozpor nebo přímo lež.

Na důležitém místě zmiňuje v prohlášení vlády digitalizaci Česka. Co se ale v té oblasti odehrálo v uplynulých čtyřech letech? Nic. On to sám Andrej Babiš poctivě a kriticky popsal. Zapomněl ale přitom říct, že právě na Ministerstvu vnitra mělo ANO v pozici přímo odpovědných náměstků své lidi.

ODS má skutečný recept na efektivní digitalizaci a zjednodušení byrokracie. Na začátku ale musí být inventura všech agend a jejich zjednodušování a také jejich rušení. Jinak by nás digitalizace jen zaváděla do složitějšího labyrintu stejných, jen digitalizovaných povinností. Nestačí jen mluvit o tom, jak bude naše budoucnost šťastně digitální. K tomu je třeba na začátku projít všechny agendy, co nejvíce jich zrušit a ostatní zjednodušit tak, aby je vůbec bylo možné zajistit digitálně. Potřebujeme k tomu mimo jiné změnu přístupu. Každá povinnost, kterou zákony lidem ukládají, by měla být do budoucna řešena primárně digitálně. A dostupná musí být samozřejmě na úřadech s pomocí úředníků třeba pro ty, kteří nebudou chtít využívat on-line služby. To je konkrétní návrh místo snu.

Čtvrtý zásadní rozpor. Aby vláda dobře fungovala, musí mít víc než jen účelové pouto ministerských postů. Partneři by měli mít alespoň elementární důstojnou pozici a názorovou shodu. Jeden by neměl používat toho druhého jako fíkový list, nebo dokonce hadr na podlahu. A ten druhý by takovou roli nikdy neměl přijmout.

Pátý zásadní rozpor. Slyšeli jsme, že má vzniknout vláda odborníků, která dokonale zvládne klíčové výzvy ve všech oblastech. Nebudu hovořit o peripetiích kolem jejího vzniku, které připomínají spíš divadelní frašku. Všichni víme, že se má naše vláda zapojit pokud možno sebevědomě do řešení vážných mezinárodních problémů. Sám premiér hovoří o tom, jak chce hrát silnou roli v EU. Působí pak ale jako výsměch, že si vláda přišla pro důvěru, aniž by měla ministra zahraničních věcí na plný úvazek.

Poslechněte si premiéra, když obhajuje vládní prohlášení. Je to naprosto nesourodé, nenavazující žonglování s podivnými daty, domněnkami, přechody od tématu k tématu. Hlavní heslo nové vlády by mohlo znít: naznačte nám, co chcete slyšet, a my vám to řekneme.

Pokud nějaký projekt zahrnuje tolik vážných rozporů, nemůže dobře fungovat a nemůže mít důvěru. To není jen politické konstatování, to vyplývá z logiky věci. A pokud přesto bude takový projekt formálně žít, bude mít obrovskou spotřebu. Spotřebu vynaložené energie, spotřebu času, spotřebu skrytých dohod, programových a politických úplatků. Jsem přesvědčen, že to není dobrá volba pro naši zemi. Tím spíš, že reálně znovu zpět přivádí k moci komunisty. Proto budu dnes hlasovat proti návrhu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s přihláškou do rozpravy pan poslanec Profant. Připraví se pan poslanec Lipavský. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Krásný podvečer, vážení poslanci i občané, kteří to sledujete. Já stejně jako při minulém jednání o důvěře vládě se vyjádřím pouze k jedné kapitole programového prohlášení a tou je digitální Česko. V této kapitole se toho moc nezměnilo. Většinu z toho jsem již komentoval minule. Já si to hned na úvod dovolím shrnout.

Máte to moc pěkně napsané, avšak realita vaší praxe se velmi liší. On se tu nějaký rozvoj v eGovernmentu děje. Nicméně to není zásluha našich ministrů, ministerstev, ani tak dále. To je zásluha Evropské unie, kde nabíhají jednotlivé směrnice a nařízení, které nám zaručují například celoevropskou centrální identitu, ochranu osobních údajů, přístupnost webových stránek a podobně.

A co jsou konkrétní kroky minulé Babišovy vlády, co stihli za půl roku? No tak je to snaha o zrušení eNeschopenky, což je vlastně jednoduché posláni zprávy od lékaře směrem k zaměstnavateli a k České správě sociálního zabezpečení v době, kdy máme infrastrukturu v podobě datových schránek. Opravdu nechápu, co je na tom složitého. A zástupci ministerstva mi to na podvýboru také nebyli schopni vysvětlit, co je na tom tak složitého, že to chce roky na přípravu.

Je to odložení projektu eSbírka, klíčového projektu pro rovnost občanů před zákonem, pro dostupnost práva, a to v momentě, kdy máme zákony pro lidi volně přístupné na internetu. Opravdu nechápu.

Je to NEN, technicky nevyhovující moloch napsaný v tak špatných technologiích, že už je ani jejich výrobce nepodporuje.

V neposlední řadě je to implementace GDPR. Tento problém již měla řešit Sobotkova vláda, nicméně ta se handrkovala, tak to neřešila. První Babišova vláda to sice předložila do prvního čtení, ale pozdě, a na minulých schůzích nebyl zájem to předřadit, i když se to dalo stihnout, dalo se to odhlasovat přes prázdniny. Připomínám, že nařízení GDPR je celoevropsky platné od 25. května a my nemáme implementační legislativu. Implementační legislativu, která bude například stanovovat novinářské výjimky, výjimky pro statistické a archivnické účely a podobné věci, které jsou docela důležité a zanášejí jenom jakýsi bordel do našeho legislativního systému, nejistotu a tak dále. Co víc, poslanci ANO jsou takoví profesionálové, že navrhuji zastropování pokut pro samosprávy a jejich příspěvkové organizace na 10 tisíc korun. Podnikatelé budou platit miliony, ale samosprávy, například hlavní město Praha se svým 60miliardovým rozpočtem, budou mít maximální pokutu 10 tisíc korun. No, vy asi dobře víte, jak to tam paní Krnáčová vede, v ANO, tak to bude asi důsledek.

Pak mě velmi zaujala zmínka pana premiéra o nepoužívání jednacích řízení bez uveřejnění. To mluví pan Babiš, který sám odmítl soutěžit EET, což uvádí jako svůj úspěšný projekt. No, z technického pohledu je to zcela neúspěšný projekt, je to pokračování vendor lock-inu a je to jenom mentalita buzerace. Já si myslím, že ten projekt šel udělat nějak pozitivně. Že tam mohla být přidaná hodnota i pro ty podnikatele. A proti výběru daní osobně nic nemám, ale to, jak to bylo uděláno, to, jak k tomu byly zveřejněny návody, jak to bylo uživatelsky přívětivé, to je buzerace a šikana.

Jednu věc jste teď spustili dobře – portál občana. Portál občana je sice dobrý, konečně implementuje tu evropskou identitu a tak dále. Nicméně on sám skoro nic nepřináší. Teď je mič na straně všech ministerstev a dalších úřadů, aby implementovaly své aplikace, své služby do portálu občana. Je potřeba, aby tam Ministerstvo dopravy dalo agendu řídičských průkazů, která je tam dneska zcela prázdná, když se tam přihlásíte. Je potřeba, aby tam sociálka dala důchody, a tak dále, a tak dále.

A k výzvě pana Babiše, když říkal: doufám, že všechny strany se do tématu digitalizace zapojí. Tak my za Piráty se zcela jistě zapojíme. Jednáme i třeba s vládním zmocněncem. Ale upozorňuji vás, že ty koncové projekty nesmí být vedeny tak, jako bylo například vedeno výběrové řízení na EET. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přihláškou do rozpravy pan poslanec Lipavský, připraví se pan poslanec Munzar. (Informace mimo mikrofon: Není tady.) Takže jeho přihláška propadá. Poprosím pana poslance Munzara, připraví se paní poslankyně Richterová.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý podvečer. Dovolte mi, abych se i já vyjádřil k sestavení vlády a k programovému prohlášení, které je nám dnes předkládáno.

Premiér se veřejnosti i nám snaží namluvit, že spojení ANO s KSČM je vlastně vynucené, nechtěné a je to pouze varianta, co zbyla. Ten, kdo žije v této zemi a má oči otevřené, vidí, že opak je pravdou. Já jsem z Kladna a ANO je v koalici s KSČM na kladenské radnici už čtvrtým rokem. V krajské radě na Středočeském kraji je skoro rok koalice ANO a KSČM. A teď uzavíráte de facto koalici i na státní úrovni. Města, kraj, stát. To není to, že byste si na sebe zbyli. To není dokonce už ani partnerství z rozumu. To je partnerství vzájemného porozumění a souznění. Nikoliv náhodou zde ve Sněmovně je největší shoda při hlasování v tomto volebním období právě mezi KSČM a ANO. Nikoliv náhodou zní hodnocení uplynulých bezmála třiceti let svobody z úst premiéra jako poučení z krizového vývoje. A nikoliv náhodou jedno z prvních rozhodnutí poslanců hnutí ANO v tom předchozím volebním období, když se dostalo do Sněmovny, bylo zrušení povinnosti u členů vlády mít negativní lustrační osvědčení.

Bylo to hnutí ANO, které způsobilo, že spolupracovníci StB, pilíře totalitní komunistické moci, se mohou stát členy vlády naší krásné země. Nejenom dnešní vlády, ale jakékoliv do budoucna. A není bez zajímavosti, že do té doby za to bojovali pouze komunisté. A je to Andrej Babiš, který jako první po roce 1989 udělal s komunisty mocenský pak o vládě. Jak říkal dnes pan poslanec Kováčik – po převratu. Na tom úsluví je vidět, že u KSČM se vlastně nic nezměnilo.

Komunisté nám tady vysvětlují principy parlamentní demokracie. Historie nám však ukazuje, že komunisté jsou demokraté pouze do té doby, než se dostanou k moci. A je to Andrej Babiš, který vložil budoucnost své vlády a naší země do rukou komunistů. A je to také Andrej Babiš, který programové prohlášení vlády dojednal s komunisty. Ta dnešní polokomunistická vláda si zatančila na Hradě svůj jmenovací

tanec v den památky obětí komunismu a Milady Horákové. A já možná i věřím, že Andrej Babiš, premiér, si to nespojil, a to zejména proto, že je mu to úplně, ale úplně jedno.

A dnes je také pěkné datum. Před 58 lety, v roce 1960, tehdejší Národní shromáždění zakotvilo vedoucí úlohu Komunistické strany Československa do Ústavy Československé socialistické republiky. A tato vedoucí úloha měla na svědomí dost obětí a zničených životů a hlavně ztrátu svobody pro generace našich rodičů a našich prarodičů. Proto komunismus nemůže a nesmí být rehabilitován. Ale co my vidíme: nejdříve přichází bagatelizace, pak rehabilitace a nakonec možná i normalizace. A vy to děláte a je to zločin pro naši zemi. Přátelé poslanci za ANO a ČSSD, mě mrzí, že se toho aktivně účastníte, ale je to každého z vás rozhodnutí.

Vzniká nám tedy vláda založená na podpoře komunistů, která se chce spoléhat na socialistické recepty. Programové prohlášení vlády by mohlo mít pracovní název Nikdo vám nedá tolik, kolik my vám dokážeme slíbit. Vláda slibuje mnoho, ale neříká, kde na to vezme, odpověď je ale bohužel nasnadě. Vše zaplatí daňový poplatník a zejména střední třída.

A jak můžeme věřit tomu, že se obrátí trend v mnoha věcech? Místo zvyšování tlaku na střední třídu, na malé a střední podnikatele dojde ke snižování administrativní zátěže. Jak máme věřit tomu, že se k podnikatelům bude státní správa chovat jako partner, nikoli jako ke sprostým podezřelým, jako k nepřátelské třídě v rámci třídního boje? Slibujete, že podniknete kroky k maximálnímu snižování administrativní zátěže pro podnikatele, to je citace z programového prohlášení, a zároveň vytrvale a zarytě odmítáte např. zvýšení limitů pro uplatnění daňových výdajových paušálů.

Zaujala mě v programovém prohlášení věta, kterou vám tady přečtu: Vytvoříme dlouhodobý nástroj podpory podnikání na venkově, a to napříč resorty s cílem uchovat podnikatelský ruch a služby na venkově. Typicky socialistický přístup. Nejdřív služby na venkově zničíte prostřednictvím tlaku státní správy, nových regulací EET, protikuřáckého zákona, a dnes to chcete dotovat. Recept je přece daleko jednodušší. Nechat podnikatele v klidu pracovat. Ale vy raději postupujete přesně podle citátu Ronalda Reagana. Pokud se to hýbe, zdaň to, když se to stále hýbe, zreguluj to, a když se to přestane hýbat, dotuj to.

A jak máme věřit tomu, že najednou budou vyrovnané rozpočty, které slibujete v programovém prohlášení, když ministři financí za ANO předkládají deficitní rozpočty v době růstu? I letos na příští rok se navrhuje deficitní rozpočet 50 miliard korun. Dochází tedy k dalšímu zadlužování státu, a tedy všech občanů. V době ekonomického růstu je to rozpočtová nezodpovědnost.

A jak máme věřit tomu, že se obrátí trend a začnou se investice zvyšovat, když investice trvale klesaly navzdory hospodářskému růstu, navzdory tomu, že se zvyšovaly příjmy státu, a to za ministrů financí za ANO?

A jak máme věřit tomu, že dojde ke snížení provozních nákladů státu, když se za poslední čtyři roky nabíralo množství nových úředníků? Stát bobtná, stojí nás více a více a zároveň občany zatěžuje větším množstvím povinností. Důsledky tohoto nezodpovědného přístupu ke státním financím pocítíme, až přijde ekonomická recese.

V programovém prohlášení máte digitální Česko. A jak my máme věřit tomu, že budou digitální technologie konečně využívány ve prospěch života našich občanů a nikoliv jako represivní nástroj s on-line sledováním, protože tak jste nové technologie zatím využili? To je to vaše slavné EET.

V programovém prohlášení se zabýváte bytovou krizí. A jak máme věřit tomu, že rozumně vyřešíte rostoucí ceny bytů a bytovou krizi? Místo zrušení daně z nabytí nemovitostí, kterou jsme navrhovali a vy jste zamítli, zjednodušení stavebních předpisů pro podporu soukromé výstavby zase navrhuje pouze přerozdělování dotace a de facto státní výstavbu.

A jak máme věřit, že stát, který ve vašich rukou reguluje, kontroluje, řídí životy občanů, omezuje svobodnou vůli, se najednou stane partnerem občanů, malým státem s nízkými daněmi, přátelský k občanům a respektující jejich svobodu?

Jednoduše – prostě vám to věřit nemůžeme, a proto budu hlasovat proti návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Poprosím paní poslankyni Richterovou a připraví se pan poslanec Janda. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, čas pokročil, pískot (před Sněmovnou) neutuchá. Zazněla tady spousta slov, která právě ten pískot popisují a zhmotňují.

Věřím, že mnohým z vás, kteří sedíte za mnou na sedadlech ministrů a ministryň, se ta naše opoziční slova nechce moc poslouchat. Nedivím se tomu, ale současně jsem velice ráda, že jsme jako Piráti připomněli, že právě při jednání o důvěře má celá vláda slyšet tyhle naše obavy. Ještě bych ráda připomněla, že totiž neposloucháte pouze nás, nějaký počet, několik desítek opozičních poslanců a poslankyň, ale skrze nás posloucháte i ty jiné voliče, jiné občany této země, kteří mají svůj strach z prorůstání moci mediální a moci politické. Ale to tady už dneska hodně zaznělo.

Já jsem tohle chtěla připomenout a současně upozornit, že i přes toto dělení koalice – opozice naše Sněmovna dokázala být včera, teprve včera to bylo, neskutečně efektivní, a to pět stran si vlastně jediným hlasováním schválilo smáznutí řekněme zhruba 60 bodů z jednání. Velice rychle to šlo. Lze to vnímat tak, že je to neúcta k těm věcem, které by se mohly zlepšit, některé ty zákony měly řešit, ale přece jen objektivně vzato, ta země bude dál nějak fungovat. Přes prázdniny se jakoby zas tolik nestane. Některá zlepšení nenastanou, ale přežijeme to.

Teď bych ráda obrátila pozornost nás všech k věci, která, pokud se příliš dlouho dále nic nestane, tak už to bude ale opravdu veliký průšvih. A v programovém prohlášení ji zas tak úplně nenacházím. Přála bych si, aby na tom řešení nacházela i Poslanecká sněmovna shodu také tak efektivně jako včera při tom smáznutí dalšího jednání. Přitom jde o problematiku, která neleží zdaleka jenom na ministerstvech, ale bude hodně potřeba i hodně detailní a dobrá spolupráce s obcemi.

Ráda bych hovořila zejména k Ministerstvu pro místní rozvoj a k paní ministryni Kláře Dostálové, k Ministerstvu práce a sociálních věcí a k panu Krčálovi, také

k Ministerstvu školství a k panu Plagovi a svůj aspekt má i Ministerstvo zdravotnictví. Dále bych hovořila tedy také k panu Vojtěchovi. O co jde. V kostce, jde o souvislosti bydlení a sociálního vyloučení se všemi dalšími důležitými věcmi pro fungování společnosti, s věcmi, jako je schopnost docházet do školy, do práce, souvislosti s tím, jak vzrůstají náklady ve zdravotním systému, když je člověk sociálně nejistý, když je stresovaný nejen špatným a nejistým bydlením, ale i častým stěhováním. Stejně tak je veliký problém a veliký náklad souvislost s rozpadajícími se a nefunkčními rodinami, s odebíráním dětí, s náklady na jejich zaopatření.

Připomeňme si, že v podstatě tohle všechno, co jsem vyjmenovala, má společný jmenovatel, že nějak přestane fungovat stabilní a zdravá rodina. Přitom rodiny k tomu, aby dobře fungovaly, vedle všech těchto nějakých věcí a funkcí potřebují, jak vidíme zrovna dnes u nás, ještě právní jistotu a u nás velkou pomoc státu právě třeba z oblasti předlužení a exekucí. Máme-li 863 tisíc dlužníků a 4,5 milionu exekucí, tak v podstatě se tahle problematika nejenom vyloženého sociálního vyloučení, ale i přímého ohrožení pádem do chudoby a přímého ohrožení nějakým destabilizováním těch rodin, tak se tahle problematika týká více než milionu, spíše více než dvou milionů lidí přímo. Prosím tedy o pozornost i pro třeba problematiku teritoriality exekutorů a toho, aby insolvenční zákon skutečně umožnil oddlužení mnoha lidí, kteří dnes na insolvenci nedosáhnou. Ale to už je odbočka k Ministerstvu spravedlnosti.

Nyní zpátky prosím k tomu, jak vlastně tohle vše lze číselně doložit. Jaké jsou ty souvislosti? V programovém prohlášení se píše, že bude, předpokládám Ministerstvo práce a sociálních věcí, intenzivně podporovat rozvoj veřejných služeb pro rodinu. Tento obecný argument, tuto obecnou deklaraci, ptám se, lze přeložit třeba jako navýšení dotačního titulu rodina, z něhož se na jednu stranu financují například různá mateřská centra, ale také právě sociálně aktivizační služby pro rodiny v potížích, služby, které mají předejít těm nejhorším průšvihům a přetnout různé začarované kruhy? Přitom právě sociálně aktivizační služby dnes nesmírně trpí tím, že není víceleté financování, tím, že není možné dlouhodobě plánovat komunitní práci, tím, že vlastně se v téhle oblasti systémově nic kvalitativně posilujícího neděje. To řešení do budoucna se do budoucna stává jenom dražším a dražším.

Stejně tak se v programovém prohlášení zmiňuje individuální účinná pomoc, přitom dnes na řadě míst úřady práce a obecně sociální pracovníci nemají kapacity, aby se skutečně individuálně věnovali rodinám. U těch největších problémů je právě potřeba zhruba jeden pracovník na deset rodin. Dneska v některých službách máme zhruba šedesát rodin na jednoho pracovníka.

Tyhle systémové souvislosti ukazují, že přitom když podpoříme stabilní, jisté bydlení, tak například na zdravotních výdajích prokazatelně nesmírně klesnou například výjezdy sanitek, hospitalizace lidí z ubytoven nebo medicína třeba antibiotiky – při srovnání lidí ve stabilním bydlení versus ubytovny. To je jeden aspekt, který je prokazatelný. Nebo naopak když se podíváme na nákladovost právě u dětských domovů, tak umístění jednoho dítěte stojí na rok zhruba 600 tisíc korun. Odmyslíme-li všechny emoční a další aspekty, to je také značná zátěž.

Tato souvislost souvisí s připravovaným zákonem o sociálním bydlení. Ale tohle všechno jsem právě zmiňovala, aby skutečně i v tomto složení se vláda soustředila na propojenost těchto systémů a propojenost finančních dopadů. Co se investuje na jednom místě do bydlení, ušetříme s velkou pravděpodobností jinde. Ale obce řadu věcí nezvládnou samy pouze za poskytnutí finančních dotací. V programovém prohlášení MMR mluví o transformaci SFRB. Otázkou ale je, jestli se povede právě i podpořit nějakými znalostmi, know-how tam, kde to pro obce bude složitější vyjednávat třeba s developery, zasmulvňovat skutečně nějaký podíl dostupných bytů se sníženým nájemným v běžné výstavbě a podobně. Zase ale pokud se nestane vůbec nic, tak jen bude stoupat tlak ve velkých městech, bude narůstat počet regionů, kde bude nájemné pro běžné rodiny neúnosné. V tomhle všem, co je opravdu hrozně se roztáčející spirála, čím víc rodin je dlouho na sociálních dávkách ve vyloučených lokalitách, tím víc dětí nepřevezme vzory, jaké by mělo převzít, nevyhodí školu a roztáčí se to. U tohohle všeho nechci zůstat.

Stejně tak vedle rodin v problémech je nutné podporovat rodiny, které nějak fungují, aby zůstaly zdravé. A to je moje otázka právě taky na to programové prohlášení. Do jaké míry se skutečně chystá podpora komunit, těch lokálních, sousedských vztahů, fungování v obcích, které nejspíše mohou pomoci právě, aby rodiny v nějakém zaškrbnutí, v nějaké těžší situaci to zvládly. Tou těžší životní situací je ať už nemoc někoho v rodině, nebo třeba i prostě to, když jsou děti malé a je to náročné. A to je okamžik, kde v tom programovém prohlášení vidím jakési bílé místo. Ale, a to už bude závěrem tohohle upozornění na něco, co je opravdu jakási základní věc pro fungování naší společnosti, často na tohle bílé místo naskočí právě zde často tak poplivané neziskovky.

Pár pozitivních čísel. Třeba Junák – český skaut je zapsaný spolek a v minulém roce měl 60 tisíc členů, 8 800 dobrovolníků, pořádal 1 049 táborů. To je dobrovolnická práce, kterou lze vyčíslit zhruba jednou miliardou korun. Abych učinila zadosť i dnes tolikrát zmiňovaným obavám z minulosti, tak klidně zmíním i to, že Pionýr je taky dnes zapsaný spolek. Zase přes 800 akcí, 30 tisíc účastníků. Nebo v oblasti života seniorů máme třeba Život 90, kde dobrovolníci aktivně právě i seniori. A zase v minulém roce přes 7 tisíc hodin dobrovolnické práce jenom v této přece jenom poměrně menší organizaci.

A to je ta aktivní podpora rodin, aby fungovaly, aby zůstaly zdravé, aby nebyly třeba ty tábory nebo doprovázení seniorů do divadla, do muzea neúnosně drahé, aby se překlenulo nějaké náročnější životní období třeba u rodin pečujících o lidi se zdravotním postižením a podobně. Tady ta podpora občanské energie, občanské svépomoci je něco, co mně osobně přijde, že by velice pomohlo naší společnosti jako celku.

Chtěla jsem připomenout tuhle věc, protože tady i dnes mnohokrát zaznělo, jaké problémy vidíte mnozí z mých kolegů a kolegyně na neziskovkách. Současně jsem chtěla zdůraznit, jak klíčové je bydlení pro řešení mnoha souvisejících problémů v naší společnosti.

A chtěla jsem ještě vám zmíněným ministrům a ministryním říct, že byť jakožto členka pirátského poslaneckého klubu z mnohokrát opakovaných důvodů této vládě

jako celku svou důvěru nedám, tak pokud se zpětně ukáže, že jste v těch naznačených oblastech pohnuli s věcmi, co se roky nemění a nelepší, tak ráda řeknu, že pan Plaga, pan Krčál, paní Dostálová nebo pan Vojtěch by si byli bývali moji důvěru zasloužili. Děkuji. (Tleskají piráti, několik poslanců ANO a někteří ministři.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Poprosím pana poslance Jandu a připraví se paní poslankyně Majerová. Máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Andrej Babiš nám dnes předložil návrh, abychom vložili svou důvěru ve spravování České republiky do rukou polokomunistické vlády. Mrazí mě při pomýšlení, že se Poslanecká sněmovna dostala do situace, kdy se má rozhodovat o tom, jestli má tento stát řídit vláda opřená o komunistickou stranu. A děsí mě, že vládu České republiky bude řídit trestně stíhaný člověk. Přesto se stále snažím najít konstruktivní debatu. Důkladně jsem si přečetl představu o správě věcí veřejných této vlády v jejím programovém prohlášení. Duší a věřím, že stále i tělem jsem pořád sportovec, proto jsem svou pozornost upřel na kapitolu o sportu.

Co nám tedy tato vláda nabízí v oblasti sportu? Čelí aktuálním výzvám sportovního prostředí a jejímu velmi dynamickému rozvoji? Zabývá se komplexními otázkami tělesné kultury? Snaží se brát agendu tělovýchovy fundovaně a systémově? Zabývá se otázkami talentované mládeže systematicky? Myslí na trendovou modernizaci sportovní infrastruktury republikového nebo evropského významu? Vytváří vhodné podmínky pro rozvoj výkonnostního a vrcholového sportu? Zkvalitňuje systém státní podpory? Zamýšlí se nad tím, jak má vlastně správně fungovat? Pojmenovává snad palčivé problémy a nabízí jejich řešení? Odpovědi je jedno velké ne.

Programové prohlášení v oblasti sportu je přehlídkou floskulí evropské charty, vycpělých státních koncepcí a politik bez vazby na funkční prostředí klubů a oddílů. Tato vláda měla možnost dokázat, že to se sportem myslí vážně. Po rétorice řídit stát jako firmu bych čekal daleko více odvahy řešit komplexní otázky tělovýchovy. Čekal bych systémová řešení sportovních problematik, ať se týkají státní reprezentace, nebo managementu malých oddílů. Čekal bych jasnou, odvážnou a konkrétní vizi uchopenou do celostní sportovní koncepce a sportovní politiky, která bude řešit agendu tělesné kultury i pohybových aktivit na vrcholné a profesionální úrovni s adekvátně odpovídajícím doprovodným aparátem. Toto programové prohlášení však nečelí aktuálním výzvám a nesnaží se řešit agendu sportu ani komplexně, ani systémově. Toto prohlášení je prostě vágní a obecné, je nemastné, je neslané.

Vážené dámy, vážení pánové, svou důvěru do této vlády nevlóžím. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Prosím paní poslankyni Majerovou, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezký dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové.

Pravým uměním politiky i života je hledat alespoň něco dobrého i v tom nejhorším možném. Je něco dobrého na této vládě, která je legální, ale v mých očích nikoli legitimní? Je něco dobrého na vládě, která bude dále prohlubovat nevzdělanost a kulturní úpadek našeho národa nejen prostřednictvím Ministerstva školství? Je něco dobrého na vládě, která poslední čtyři roky v podobném složení zplundrovala naše školství? Je na této šílené vládě něco dobrého? Na této vládě obchodních zájmů jednoho člověka, stojící na pilířích o život bojující sociální demokracie a komunistů, kteří se poprvé od roku 1989 dostanou reálně k moci, což je výsměch celému našemu polistopadovému vývoji. Nebude však ještě vládnout absolutně totalitárním způsobem, protože stále ještě existuje pravicová opozice, existují svobodná média, existují dokonce i rozumní a dobří lidé uvnitř vládních stran.

Dámy a pánové, předchůdce této extremistické levice hřimal před 90 lety, že se jezdí do Moskvy učit, aby nám zakroutil krky. Ano, levice se vždy někde učila. Jednou v Moskvě, jindy v Bruselu, jindy v Pekingu. My se nebudeme učit ani na východě, ani na západě. My se budeme pokorně a spolu s českým lidem připravovat na to, abychom po příštích volbách byli schopni co nejrychleji napravit všechny škody, které tato polokomunistická vláda napáchá, a abychom byli schopni vrátit do naší země opět svornost, podnikavost, důvěru, právo a spravedlnost. A zatím my, členové ODS, vám slibujeme, že budeme této vládě tvrdou opozicí.

Dámy a pánové, naše země vždy překonala všechny rány, které na nás dopadaly. A já i tentokrát věřím, že rozum, pracovitost, spravedlnost a pravda zvítězí.

Přeji vám poklidný večer a chci říct, že této vládě nemohu vyslovit důvěru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Langšádlovou. Připraví se pan poslanec Kaňkovský. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegové, kolegyně, jsme v nelehké situaci. Dnes před nás předstupuje vláda, v jejímž čele stojí spolupracovník Státní bezpečnosti, a opírá se o důvěru komunistů. Je mi to nesmírně líto. Jako bychom ztratili historickou paměť, jako bychom zapomněli na oběti komunistického režimu.

Nebudu se zabývat ekonomickými dopady populistické vlády, která vytváří dluh i v době velkého hospodářského růstu. Je nutno připomenout, že ekonomický růst není její zásluhou. Je to zásluhou našich podnikatelů a občanů. A jsou to jejich peníze, které se vláda chystá rozdávat. Nedej bože, aby nás za této vlády zastihla ekonomická krize.

Položme si však otázku, co pro nás tato situace znamená. Situace, kdy předstupuje vláda v čele se spolupracovníkem Státní bezpečnosti za podpory komunistů, na jejímž formování se podílel pročínský a proruský prezident Miloš Zeman. Co je pro nás největším rizikem? Pro mě to je zvrácení naší základní zahraničněpolitické orientace a posílení vazby právě na Rusko a Čínu. Ano, dámy a

pánové, to je ten vliv, před kterým nás každoročně varuje i veřejná část informací Bezpečnostní informační služby.

(Premiér večeri v poslanecké lavici a odpovídá poslankyni.)

Pane premiére, dobrou chuť. Dobrou chuť vám přeji. (Mám hlad.) Chápu. Prosím, informujte nás o personálních dohodách. Prosím, informujte nás o personálních dohodách, které jste s komunisty a Milošem Zemanem uzavřel. A to zejména v oblasti státní správy, strategických podniků a diplomacie. Pane premiére, prosím, informujte nás, jaké dohody byly uzavřeny ve věci dostavby jaderných bloků. Uzavřeli jste dohodu o dostavbě těchto bloků s ruskými či čínskými firmami? (Určitě ne!)

Pane premiére, prosím, informujte nás o vašich záměrech ve vztahu k Severoatlantické alianci! (Zítřa letím na NATO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás poprosím o klid v sále.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, prosím neoslovujte mě z lavice!

Pane premiére, z programového prohlášení vlády zmizela oblast vysílání misí, našich závazků. Pane premiére, vy dlouhodobě blokuje navýšení prostředků na obranu. Pane premiére, vy tím ohrožujete naši bezpečnost. Prosím, informujte nás, jaké kroky chcete činit, aby díky vaší vládě nedošlo k obratu v naší základní zahraničněpolitické orientaci.

V tuto chvíli se chci obrátit na vás, vážené kolegyně a vážení kolegové z hnutí ANO a sociální demokracie. Já vím, že mnozí z vás jste prozápadní orientace. Já vím, že mnohým z vás záleží i na proevropské orientaci. Mnozí jste pravičáci. Jak se cítíte? Nemáte z té situace obavy? Chtěla bych vás poprosit, abyste ještě zvážili své rozhodnutí. A byť vím, že se to asi nestane, tak vás chci žádat, abyste v budoucích měsících byli opravdu stateční a nebáli se, pokud nastane situace, že bude ohrožena ta naše základní orientace, tak abyste měli odvahu se těmito trendům postavit. Protože to by byly kroky již opravdu těžko zvrátitelné a hrozbou za stávající situace to opravdu je. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poprosím pana poslance Kaňkovského a připraví se pan poslanec Žáček.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Za celý dnešní den zde zaznělo mnoho slov o perspektivách panem prezidentem jmenované vlády, která sedí v lavicích za mnou, a pan premiér přede mnou, a to zejména z úst samotného pana premiéra. Rovněž zde zazněla, a to v mnohem větším množství, řada kritických připomínek jak ke vzniku této vlády, tak k jejímu vládnímu prohlášení. Asi bych zde mohl hovořit dlouho o řadě výtek, které k této vládě mám. Určitě bych začal závislostí této vlády na

komunistické straně, což je fakt, který zásadně vadí mně i našim voličům. Mohl bych také vznést řadu politických i etických důvodů, proč s touto vládou nesouhlasím. Neudělám to, protože tyto důvody zde už zazněly z úst předsedy KDU-ČSL Pavla Bělobrádka, ale i dalších mých kolegů, ale i poslanců jiných stran. Mým cílem je upozornit na problematice pasáže vládního prohlášení, byť jej zde pan premiér vychválil ve svém dvouhodinovém projevu až do nebe.

Pokud si člověk programové prohlášení podrobně přečte a dá jej do korelace s tím, co vláda ANO zde udělala za skoro osm měsíců samovlády, tak mnoho optimismu v člověku nezůstává. V jednom ale za pravdu panu premiérovi přeje jen dávám – vládní prohlášení je ambiciózní. Bohužel je však vládní prohlášení ambiciózní směrem k výdajům. Pan premiér a jeho dnes již minulé vláda naslibovali během svých spanilých jízd po krajích investice a další výdaje za desítky, možná nyní už za stovky miliard korun.

A v čem už rozhodně vládní prohlášení ambiciózní není, je příjmová stránka. Pan premiér na tomto místě již poněkolkáté opakoval, jak se zlepšuje a bude zlepšovat výběr daní, jak zatočí s daňovými úniky. Ať počítám, jak počítám, tak na obrovské výdaje, které vláda plánuje, a to nikoliv prioritně do investic, to prostě stačit nemůže. Vláda prozatím nepředstavila žádné koncepční strukturální změny ve státním rozpočtu v oblasti daní, v oblasti mandatorních výdajů tak, abychom v době prosperující ekonomiky šetřili na hubená léta, která dříve či později přijdou.

Pan premiér zde hovořil o tom, že svůj už tak dobrý program rozšířil o podněty občanů. To je jistě chvályhodné a nic proti tomu nenamítám. Avšak když se peče dort, tak musí mít nějakou základní strukturu, pojící krém a až nakonec trochu zdobení. Pokud se ale podcení struktura a chuť těsta jako základny, použije se žluklý krém a dort se ozdobí česnekem a pórkem, tak to asi moc velká bašta nebude. Ne nadarmo se asi všichni pamatujeme na to, jak to dopadlo, když pekl dort pejsek s kočičkou. Ale zpět, budu více věcný.

Začnu jedním slibem, který pan premiér sdělil ve svém projevu, kdy mj. hovořil o tom, že vláda pracuje na tom, aby vzhledem k prohlubující se personální krizi ve zdravotnictví lékařské fakulty mohly už od akademického roku 2018-2019 přijímat více uchazečů z České republiky a postupně pak ještě více. Podobné sliby zde zazněly i v odpovědi na interpelaci od pana ministra zdravotnictví před třemi měsíci, i z úst samotného pana premiéra. Jaká je realita? Dle veřejně dostupných zdrojů některé lékařské fakulty nejen že na příští akademický rok nepočítají s více přijatými uchazeči z České republiky, ale dokonce minimálně dvě z nich plánují přijmout o několik desítek uchazečů studentů méně. Ano, plánovaný počet přijatých uchazečů může být nakonec ze strany lékařských fakult překročen, a proto finální hodnocení naplnění slibu pana ministra i pana premiéra si nechám až na září, až bude jasné, kolik studentů skutečně lékařské fakulty nakonec přijaly. Nechci být nespravedlivý, každopádně ale zmíněné sliby vzbuzují pochybnosti.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem bytostně spjat se zdravotnictvím, celý svůj dosavadní profesní život jsem zasvětil medicíně, proto se dále soustředím na zdravotnickou část vládního prohlášení. Vláda ve svém vládním prohlášení slibuje v oblasti zdravotnictví řadu kroků, s nimiž lze v řadě případů souhlasit, a pokud se

podání jejich realizace, bude se českým pacientům a snad i českým zdravotníkům dařit lépe. Bohužel musím říci, že vládní prohlášení se v pasáži o zdravotnictví soustředí pouze na to, co udělat chce, místy však jen velmi abstraktně. Ano, vědět, co je třeba udělat, je velmi důležité. Avšak mnohem důležitější je, jak toho chce vláda dosáhnout. A o tomto se ve vládním prohlášení dozvídáme velmi málo.

Hned úvodní pasáž o zdravotnictví začíná ambiciózními sliby: Pacienti, dostanete vše, co budete chtít. – Přiznám se, teď trochu parafrázuji. Já naprosto souhlasím s tím, že kvalitní zdravotní a dostupná péče je zásadní prioritou pro českého občana, a tedy i pro většinu parlamentních stran. KDU-ČSL dlouhodobě prosazuje a bude prosazovat, aby český pacient měl nárok na vysoce kvalitní zdravotní péči, a to bez ohledu na svoji sociální situaci. Zároveň ale KDU-ČSL považuje za zásadní, aby zdravotní systém v České republice byl finančně stabilní, aby dokázal reagovat na nové, moderní medicínské postupy a mohl je urychleně zavádět do praxe.

Finanční stabilita ve zdravotnictví je zásadním předpokladem pro jeho dlouhodobé fungování. Bohužel však vládní prohlášení ani názvem neříká, kde vláda bude hledat nové finanční zdroje do zdravotnictví. Omezuje se pouze na neustále přetřásané fráze o posílení transparentnosti a o zavedení centrálních nákupů. Nemám nic proti posílení transparentnosti, naopak ji vítám a jako bývalý ředitel nemocnice jsem se o totéž snažil v praxi. Nemám nic ani proti centrálním nákupům, avšak buďme upřímní, pouze úspory na udržení vysoce moderního zdravotnictví v naší zemi prostě nestačí a stačit nebudou. Už si to konečně jednou přiznejme a nevěšme našim občanům bulíky na nos.

Jednou ze zásadních priorit vlády v oblasti zdravotnictví by měla být koncepce finanční stability českého zdravotnictví s výhledem na pět až deset let s ohledem na strmý vývoj nákladů, zejména na centrovou léčbu, tedy např. na biologickou či jinou finančně náročnou léčbu onkologických onemocnění, biologickou léčbu autoimunitních onemocnění, jako je např. roztroušená skleróza, revmatoidní artritida, na úhradu vysoce náročných operačních výkonů atd. Pokud nenastavíme kroky k finanční stabilitě českého zdravotnictví i na léta ekonomického útlumu, pak vystavíme české občany riziku omezování zdravotní péče. A vláda k tomuto úkolu víceméně mlčí.

Vládní prohlášení se dále poměrně obsírně zabývá plánovanými změnami ve fungování zdravotních pojišťoven, změnách v nastavení sítě zdravotnických zařízení. Ano, toto vše považuji i já za potřebné. Bohužel opět chybí aspoň náznak toho, jak k tomuto chce vláda dospět. Trochu to připomíná cimrmanovskou hlášku "my nesmíme ani naznačovat". Jsem si vědom toho, že vládní prohlášení nemůže obsahovat všechny algoritmy, ale u klíčových cílů by nástroje, jakými k nim vláda chce dospět, být obsaženy měly.

Pochválit naopak musím pasáže o řešení problematiky zdravotně-sociálního pomezí, tedy zejména koncepci péče o chronicky nemocné, o pacienty s nevyčlelitelnými chorobami. Zde chci jen apelovat, aby vláda s těmito změnami, které vyžadují mezirezortní spolupráci, neotálela. Slibů jsme v minulém volebním období už zažili hodně. Vítám také pasáže o zavedení principu HTA pro zavádění nových technologií a výkonů do úhrad z veřejného zdravotního pojištění, a to tak, aby

bylo z úhrad veřejného zdravotního pojištění hrazeno prioritně to, co pacientovi skutečně přinese profit. Stejně tak vítám dokončení projektu DRG Restart a nasměrování finančních prostředků takzvaně za pacientem. Jen doufám, že se toho dočkáme v dohledné době.

Velmi kriticky se ale musím zmínit o dvou klíčových oblastech, na které vláda ve svém vládním prohlášení v oblasti zdravotnictví zapoměla, nebo si s nimi prostě neví rady, přičemž u prvé z nich netvrdím, že řešení je jednoduché.

Tou první oblastí, kterou považují skutečně za naprosto zásadní a která bezprostředně ohrožuje fungování českého zdravotnictví, je prohlubující se personální krize, ať už se jedná o nedostatek lékařů, tak v nemenší míře o nedostatek zdravotních sester a dalšího personálu. Toto je skutečný strašák českého zdravotnictví a vládní prohlášení se tváří, že tento problém neexistuje, nebo se jej dotýká jen velmi z dálky. O problému s nutností přijímat více studentů na lékařské fakulty jsem již hovořil. Toto samo o sobě ale nestačí, byť to velmi spěchá, jak zde už zaznělo z úst Bohuslavy Svobody vašim prostřednictvím, pane předsedající, efekt se dostaví za šest až deset let nejdříve.

V tuto chvíli ale nejde jen o početní deficit lékařů a zdravotních sester. Mnohem větším nebezpečím je věková struktura české lékařské populace. Dle dostupných statistických informací je patrné, že v některých lékařských odbornostech tvoří nejpočetnější skupinu lékaři ve věku mezi 50 až 60 lety, v některých dokonce nad 60 let. Je jasné, že během pěti až deseti let řada těchto lékařů odejde do důchodu a v tu chvíli nastane v těchto odbornostech obrovský problém, a to tím spíše, že ve věkových kategoriích 40 až 50 let a pod 40 let je výrazný početní propad. Krátce řečeno, nemocnice i terén bojují s nedostatkem lékařů středního věku, lékařů zkušených, kteří by měli zároveň být školiteli mladých nastupujících lékařů. A pokud nyní už pět, možná deset minut po dvanácté na tuto situaci nezareagueme, pak naše občany opravdu čeká neradostná budoucnost.

Tím více mě překvapuje, že vláda tento problém ve svém vládním prohlášení neakcentuje, nechci říct, že dokonce ignoruje. Pacienti i zdravotníci čekají na naději, pacienti na to, že je bude mít kdo kvalitně ošetřit, zdravotníci na to, že budou za svoji práci kvalitně ohodnoceni, což vláda jedněmi ústy přislíbí, poté zase ruší, poté znovu přislíbí. Jenže zdravotníkům už zdaleka nejde jenom o platy. Jsou přetížení, jsou v neustálém stresu pro personální deficit, potřebují mít jistotu, že vláda nedopustí, aby personální krizi ve zdravotnictví odnesli svým zdravím nebo aby skončili v restním řízení, protože prostě jednou už něco nestihli včas a kvalitně udělat. Zde jasná vize řešení ze strany Ministerstva zdravotnictví i celé vlády chybí. A příznějme si, že sebelepší léky, sebemodernější technologie budou pacientům k ničemu, pokud je nebude užívat motivovaný zdravotnický personál.

Druhý okruh problémů, na který vláda v oblasti zdravotnictví zcela rezignovala, je oblast prevence nemocí. Na minulém jednání výboru pro zdravotnictví jsme projednávali naprosté selhání Ministerstva zdravotnictví, konkrétně sekce hlavního hygienika, při implementaci strategie Zdraví 2020. O to více pak překvapuje, že zatímco s odvoláním některých odborně ceněných, ale politicky nepohodlných lidí z pozic náměstků si dalo vládní hnutí ANO naspěch, noc dlouhých nožů proběhla

ještě před vánočními svátky, naopak hlavní hygienička, která ve své gesci zcela selhala, je ve své funkci doposud. Toto jsou opravdu velmi smutné paradoxy.

Je poměrně známou informací, že Česká republika dosáhla od roku 1989 u průměrné délky života občanů výrazný pozitivní posun. Ano, podařilo se nám podstatně prodloužit průměrnou délku života našich občanů. Ale stačí to? O čem to svědčí? Samo o sobě pouze o tom, že pomocí zejména kvalitnější zdravotní péče se naše populace dožívá vyššího věku. Jsou zde ale také kvalitativní parametry zdraví a tím zásadním je takzvaná délka života ve zdraví, tedy ta etapa života, kterou prožijeme bez omezujících onemocnění, nejčastěji bez některých z civilizačních chorob. A tady je bohužel situace zcela jiná. Od roku 1989 jsme v tomto parametru nepostoupili ani o píď. Tedy shrnuto. Dožíváme se vyššího věku, ale poslední skoro dvě dekády prožíváme sužování chronickými nemocemi. A zde je velký rozdíl oproti například severským zemím, které účinným a dlouhodobým programem primární prevence, tedy předcházení nemocí, dosáhly stavu, kdy nejenže výrazně prodloužily průměrnou délku života, ale také výrazně prodloužily čas, který jejich obyvatelé prožijí ve zdraví. A zde Česká republika totálně selhává, a to nehovořím o druhém pozitivním efektu koncepčně aplikované prevence nemocí a tím jsou výrazné finanční úspory na zdravotní péči.

Tolik ke zdravotní části vládního prohlášení.

Pár slov na závěr. Jsem pozitivní člověk a nepřeji nikomu nic zlého. Ano, nehoráznosti, které zde zazněly z úst pana Grebeníčka vaším prostřednictvím, pane předsedající, by v době před pár sty lety skončily vyzváním na souboj zřejmě od řady kolegů z Poslanecké sněmovny, ale i od mnohých občanů této země. Žijeme v jiné době, navíc já osobně jsem pacifista. Ale jsem také realista. Stalinista zůstane stalinistou. A já na rozdíl od pana Grebeníčka umím odpouštět, rozhodně ale není možné ani pro mě, ani pro řadu občanů této země zapomenout na činy pana Grebeníčka seniora a jemu podobných. Rozhodně nelze zapomenout na zvůli estébáků a jejich pohůnků, rozhodně nelze zapomenout nejen na fyzický, ale také psychický teror, který představitelé těchto struktur uplatňovali v době komunistické vlády.

Ano, pane Grebeníčku prostřednictvím pana předsedajícího, já vám odpouštím. Historie ale nezapomene a hlavně nezapomene ti, které komunisté zavraždili, mučili, fyzicky a psychicky týrali. A vy jste dnes dokázal, že KSČM nebyla a není reformovanou levicovou stranou. KSČM se nedistancovala od své temné minulosti a právě toto je jeden ze zásadních důvodů, proč pro tuto vládu v žádném případě nemohu zvednout ruku.

Zmínil jsem zde i řadu věcných důvodů, proč tato vláda nedostane můj hlas. Přesto této vládě nepřeji nic špatného. Vláda zde není pro poslance, ale pro občany. Proto si přeji, aby i takto věcně a politicky špatně sestavená vláda byla úspěšná v práci pro rozvoj České republiky a jejích občanů. Já ani ostatní poslanci KDU-ČSL důvěru vládě nedáme, jsme ale připraveni být tvrdou, avšak korektní opozicí. Já osobně nejsem zvyklý kritizovat jen z principu, jsem připraven s kolegy z KDU-ČSL přinášet sem do Sněmovny návrhy, které budou odrážet volební program KDU-ČSL a z opozičních lavic se budeme společně s kolegy snažit podpořit vládu tam, kde bude

tvorivá. Budeme také formou pozměňovacích návrhů spolupracovat na tvorbě smysluplných zákonů, stejně jako předložíme naše poslanceké návrhy zákonů. Zároveň ale budeme, a to chci zdůraznit, i velmi důsledně bránit všemu, kde bude vláda bořit, budeme hradbou tam, kde bude vláda nahrávat svým vlastním podnikatelským či jiným zájmům, a velmi tvrdě budeme bránit všemu, co by mohlo nabourat demokratické principy této země.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, 11. červenec 2018 možná jednou bude obsažen v učebnicích moderních dějin České republiky. Bohužel jsem ale přesvědčen, že nikoliv jako den památný. Bohužel i kdyby tato vláda byla sebevíc úspěšná, fakt, že jí sedí za krkem KSČM, že tato vláda přivedla poprvé od sametové revoluce KSČM k podílu na vládě, z ní nikdo nesejme, stejně jako navždy zůstanou pochybnosti o jejím vzniku či jasná fakta o obrovském střetu zájmů nejen premiéra této vlády. Vláda ČR navzdory tomu, že uznávám odbornost i snahu některých vládních činitelů, moji důvěru dnes tato vláda získat nemůže a nezíská.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další je pan poslanec Žáček a připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, od rána jsem velmi pozorně poslouchal a velmi stručně bych se vyjádřil k tomu, co je zde nejvíc propíráno, programové prohlášení vlády. Myslím si, že tam je všechno a zároveň nic.

Já bych zmínil jenom dva body, které mi nejsou úplně jasné, a to že v části Obranná politika a Armáda ČR a Vnitřní bezpečnost a veřejná správa je zjevně prohozena zodpovědnost za protiteroristickou zpravodajskou činnost, anebo to předpokládá nějaké změny v převodu z Ministerstva vnitra na Ministerstvo obrany, resp. z pod gešce vlády.

Druhá věc: Několikrát je v obou těchto kapitolách zopakována spolupráce se zahraničními partnery, přičemž víme, jak citlivá je tato oblast a jak citlivě naši zahraniční partneři vnímají některé necitlivé personální změny v čele některých našich bezpečnostních složek.

Dovolil bych se zmínit také o jedné věci velmi stručně, a to o formě projevu premiéra Andreje Babiše. Myslím si, že ta forma byla strašná, myslím si nedůstojná tomu politickému formátu prezentace programového prohlášení vlády. Myslím si, že by bylo propříště, pokud takové příště bude, možné věnovat více pozornosti například tomu, aby nebyl przněn český jazyk.

Jak již ráno upozornil Petr Fiala, důležité a možná nejdůležitější je to, co vlastně v programovém prohlášení není, tj. – a několik mých předřečníků na toto téma narazilo – co vše bylo součástí dohody s KSČM, tou částí, kterou neznáme, která není veřejná a která možná byla i nepsaná.

Pokud bychom mohli odezírat od toho, jaké byly v minulosti zájmy KSČM ve vztahu k minulosti, tak v první řadě by dotaz měl znít, zda součástí této dohody

nebyly lustrace, resp. vymazání lustračních zákonů z naší legislativy, tj. otevření státní správy nebo aspoň jejích špiček představitelům nebo členům komunistické strany. Další věc, která komunistům ležela na srdci, byly některé zákony, například zákon o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu nebo zákon o třetím odboji. Pak také paměťové instituce – Ústav pro studium totalitních režimů, Archiv bezpečnostních složek. Tady bych možná trošku odbočil. V minulosti tam byla zlikvidována digitalizace, tak teď trošku ironicky říkám, že se těším, až ta situace bude napravena a vráceno to do původního stavu. Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu – dneska sice bezzubý, ale v určitou dobu byl cílem politických útoků KSČM.

Další věc, o které bylo možno mluvit, je to, že dnes se zde KSČM prezentuje, jako by vznikla na začátku roku 1990, což všichni víme, že to není pravda. Co je nutné říci, že byla schopna od té doby až dodnes velmi úspěšně hájit své zájmy, které se netýkaly pouze důchodů pro členy stranické nomenklatury, členy bývalých komunistických mocenských složek atd., a dokonce tu situaci dostala do takové dokonalosti, že v době, kdy měla nejhorší – to znamená v loňských volbách v říjnu 2017 – volební výsledek, tak se jí podařilo získat největší podíl na moci, dneska to bude potvrzeno pravděpodobně, od roku 1989. Je možné říci, že komunisté jsou schopni za každých okolností velmi úspěšně hájit své politické zájmy, a to i za situace, kdy ta provázanost s minulostí je naprosto jasná. Již tím, že si ponechali název komunistická strana a nevzdali se toho propojení se svou krvavou minulostí, tak tím poslali demokratické veřejnosti jasný signál, že se nechtějí transformovat a že zde je velmi silná vazba.

Myslím si, že po skoro 30 letech od listopadu 1989 je to vytváření polokomunistické vlády hozená rukavice všem těm, kteří svrhli komunistický režim v listopadu 1989 na ulicích všech českých a slovenských měst. Nedosti na tom, je to i neúcta vůči mrtvým, dalším obětem komunistického režimu, kterých, jak víme, byly stovky a tisíce, postižených statisíce, všem těm, kteří dneska jsou uznáni za bojovníky protikomunistického režimu, účastníky odboje a odporu, a těm všem, kteří padli za svobodu a demokracii v naší vlasti.

Rehabilitaci komunistů, jejich legitimizaci, účast na moci vnímám jako určitou formu revanše za listopad 1989. To vše se děje v letošním osmičkovém roce. Začali jsme v únoru letošního roku změnami v prvním bezpečnostním sboru, s jistou paralelou s únorem 1948. Je nutné v souvislosti s rokem 1948 ještě zmínit násilné sloučení sociálních demokratů s komunisty. Další připomenutí se blíží, v srpnu budeme mít kulaté výročí okupace, tj. situace, kam nás vehnali komunisté, a okupace pěti armádami Varšavského paktu. A současná KSČM jsou následovníky těch kolaborantů, kteří vítali, těch vítáčů sovětských tanků, protože ti ostatní z komunistické strany po roce 1968 odešli či byli vyloučeni.

Domnívám se, že je nebezpečné spojení možná neideologického účelového postupu Andreje Babiše, jak to již vidíme v posledních měsících v oblasti bezpečnostních složek, to znamená změny v GIBSu, chystané nebo připravované změny na Policejním prezidiu, výměna, odchod ředitele pražské policie, NCOZ, to znamená neideologické mocenské působení a zároveň ideologické působení komunistů. Tyto dva faktory můžou do budoucna vytvořit nebezpečnou a třeskutou

směs. A je otázkou, zda sociální demokracie a zejména ministr vnitra Hamáček ustojí ten tlak na další změny.

Velmi podrobně, opakuji to znova, jsem poslouchal, a co jsem neslyšel ze strany představitelů KSČM? Neslyšel jsem ani náznak pokory, což je mimochodem v těchto dnech oblíbené slovo, slyšíme ho ze všech stran, pokání, pokus o nějakou omluvu všem těm, kterým jejich předchůdci v komunistické straně něco provedli, dokonce přihlášení se k parlamentní demokracii. K čemu se přihlásili? Pouze k parlamentním procedurám, které je mají dneska dovést k podílu na moci. V podstatě ze všech jejich veřejných projevů nejenom tady v Poslanecké sněmovně, ale i mimo ni číselna pouze touha po moci. Nic víc.

Takže znova opakuji, nebyla zodpovězena otázka, zda a jaké jsou součásti nepsané části dohody mezi Andrejem Babišem a Komunistickou stranou Čech a Moravy, zda to není otevření bezpečnostních složek, což souvisí právě s lustracemi, bývalým členům komunistické strany, neřkuli bývalým členům komunistických bezpečnostních složek. Protože pokud by tomu tak bylo, pak teprve by to byla situace, která by byla velmi závazná a které bychom se měli obávat.

Posledním výročím, které je nutné zmínit, je rok 1918. To vše se děje na pozadí sta let vzniku naší státnosti, naší republiky. Republiky, která ke komunistům měla pochopitelně ambivalentní vztah. Jednou je nechala v parlamentním životě, pokud překročili určitou zákonnou hranici, tak byli Gottwaldovi hoši z Poslanecké sněmovny vyloučení a museli přejít do ilegality. V každém případě jestliže dneska se všichni odkazují na Masarykovu republiku, tak komunisté byli hrobaři Masarykovy prvorepublikové demokracie po roce 1945, resp. definitivně v únoru 1948.

Na samý závěr se ptám: Chceme opakovat stejné chyby? Proč bychom měli vlastní historii opakovat stále dokola? To jsme všechno zapomněli? Nepoučili jsme se? Berme konečně vážně naši nedávnou trpkou národní zkušenost, s jejímiž důsledky se vyrovnáváme až dosud. Až dosud jsme se je snažili napravovat. Hlasujeme s rozvahou, to je proti této vládě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Skopeczek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, o víkendu jsem se již po několikáté prokousala vládním programovým prohlášením. Přiznám se, že se to čte velmi pěkně. Má to však jediný a ne podstatný (ne nepodstatný?) háček. Ve Sněmovně jsem už druhé volební období, a tak něco málo pamatuji. Není to sice ve srovnání s některými daleko zkušenějšími kolegy mnoho, ale při četbě programového prohlášení mi to i tak dost pomáhalo.

Ve vládním prohlášení se například říká, že vláda chce začít s rekonstrukcí památek ve všech regionech. A já se tedy ptám: Proč tak pozdě? Proč se o to vláda hmatatelněji nesnažila už v minulém volebním období, kdy byla v prakticky stejném složení? Komplikoval snad ANO a ČSSD jejich snahu tehdejší ministr kultury

Herman? O tom pochybuji. V projevu pana premiéra dnes zaznělo, že na 40 státních památek přijde asi tak více než miliarda korun. A ptám se tedy, kolik přijde na více než 40 tisíc kulturních památek? Pan premiér vždycky říkal, že máme-li nějaký problém, že ho klidně můžeme oslovit na chodbě a zeptat se ho, jak by to řešil. Já jsem se ho tedy zeptala a odpověď zněla, že na těch 40 tisíc kulturních památek se asi více peněz nenajde.

Bohužel pan premiér pravděpodobně odešel. A já bych byla moc ráda, aby buď on, nebo pan ministr kultury nám řekl, zda na oněch 40 tisíc kulturních památek se najde navíc minimálně 300 milionů korun, tak aby se celkově na kulturní památkové programy dostalo jedné miliardy korun. Pokud ne, tak si myslím, že jste dobře neposlouchali dnes pana prezidenta, který řekl, že na prvním místě jsou kulturní památky. Proto bych poprosila oba pány o odpověď.

Vláda také slibuje, že dobuduje vysokorychlostní internetovou síť po celé České republice. V minulém období jsem opakovaně interpelovala ministry průmyslu a obchodu ohledně evropských peněz na rychlý internet. Prý je všechno v nejlepší pořádku, všechno klapě a že zbytečně plaším. Myslím, že se jednoznačně ukázalo, že jsem neplašila. Strany, které mohou za naše zaostávání, nyní slibují, že provedou digitální revoluci. Myslím, že výhrou by bylo, pokud by se tato digitální revoluce podařila.

Kapitole doprava je věnováno dvě a půl stránky. Opět jste zapomněli na to, že novela zavádějící možnost vyřídít si řidičský průkaz i mimo trvalé bydliště a nemuset s sebou nosit fotografii už byla dávno přijata a že v tuto chvíli už je dokonce i účinná. Při pohledu na tuto situaci lze však těžko věřit slibům, které v oné kapitole jsou. Opět doufám, že sliby, že postavíte 100 km nových dálnic, se uskuteční a že to tak bude. Protože když to zprůměrujeme, tak na ty čtyři roky vám vychází více než 30 km dálnic. A to si myslím, že není zas tak obrovské číslo.

Samozřejmě že slevy pro seniory a žáky a studenty vše nevytrhnou, protože základem by bylo dávat peníze do infrastruktury železniční. Protože jestliže dáte slevy, tak musíte zajistit, že ti, kteří budou tyto slevy využívat, budou mít čím jezdit, že nebudou vlaky jezdit pomalou rychlostí. Seznamy tratí, kde se bude jezdit čtyřiceti-, třiceti- nebo padesátikilometrovou rychlostí, jsou známé.

Ale jen abych nekritizovala. Samozřejmě oceňuji to, že v rámci rozpočtového určení daní se vyskytlo kritérium, které zohledňuje počet důchodců v regionu. Dále také nekritizuji a chválím, že je dobře, že se chcete věnovat situaci v České poště. Cituji z vládního prohlášení: "Je nutné, aby Česká pošta zvyšovala dostupnost a efektivnost svých služeb i v menších obcích, a to nejen prostřednictvím tradičních forem obsluhy, ale především s využitím nových digitálních forem optimalizovaných procesů v souladu s dynamicky se měnícími potřebami obyvatel." Možná by bylo dobré, aby nám pan ministr vysvětlil, co pasáž – cituji – "s využitím nových digitálních forem optimalizovaných procesů v souladu s dynamicky se měnícími potřebami obyvatel" vlastně znamená, co lze od vlády čekat. A musím říci, že této pasáži jsem tedy příliš nerozuměla a prosila bych o vysvětlení.

Můj závěr je následující. Myslím, že programové prohlášení vlády je slohovým cvičením, které si zaslouží známku jedna. Jako reálný politický plán je programové prohlášení vlády neklasifikovatelné.

A moje poslední otázka zní: Bude tato vláda pracující, či cestující?

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je pan poslanec Skopec, připraví se pan poslanec Čížinský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji pěkně. Dobrý večer. Já jsem si připravil asi hodinový projev, nicméně vzhledem k pokročilé době se budu snažit z každé té stránky zdůraznit jenom ty nejdůležitější věci, ale přesto mi dovoluňte vás informovat, proč na dnešním konci můj hlas vláda Andreje Babiše nezíská.

Ještě než se dostanu k těm důvodům a budu se snažit mluvit o nějakých bodech toho programového prohlášení, tak mi dovoluňte se zastavit ještě u dnešního rána, u úvodu naší schůze, kdy zde vystoupil pan prezident Zeman. Já s ním poměrně často nesouhlasím, nicméně ve chvíli, kdy řekne věc, která je pravdivá, tak samozřejmě nebudu a priori s ním nesouhlasit. Považuji to za hloupé, neodpovědné a absurdní.

Já jsem s panem prezidentem dneska souhlasil v jedné věci, respektive ve dvou. Tou první věcí je, že vláda by v době ekonomického růstu měla hospodařit s vyrovnaným rozpočtem. Minimálně pan prezident hovořil o tom, že by mohla hospodařit i s mírným přebytkem. K mému překvapení se k tomu přihlásil později i pan předseda KSČM Vojtěch Filip, který také říkal, že by bylo také dobré mít nižší deficit.

V této chvíli bych chtěl vyzvat pana prezidenta, že vidím jednu velmi snadnou cestu, jak zařídit to, že bude rozpočet na příští rok vyrovnaný, a sice když dopředu vzkáže panu premiérovi, paní ministryni financí a celé vládě, že prostě nepodepíše zákon o státním rozpočtu, který by byl deficitní. Koneckonců pan prezident svoji zásadovost ukázal při nejmenování, nebo neakceptaci ministra zahraničí. Myslím si, jestliže to pan prezident myslí vážně i s veřejnými financemi, tak když dá dopředu takto vážnou, důležitou informaci, že zkrátka nepodepíše deficitní rozpočet, tak podle mého názoru si vláda nedovolí v době ekonomického růstu takový rozpočet schválit. Kdyby si to snad dovolila a neakceptovala připomínky pana prezidenta, tak je tu právě prostor pro pana předsedu KSČM Vojtěcha Filipa a vlastně pro celý poslanecký klub, aby se KSČM při hlasování o rozpočtu, který vypadá, že bude mít schodek 50 miliard korun, aby se prostě nepřipojila a rovněž hlasovala proti. I to je cesta, jak zvýšit pravděpodobnost, že budeme v nadcházejícím roce hospodařit s vyrovnaným rozpočtem.

To jenom k úvodu schůze. Myslím si, že to je docela dobré, že to tu pan prezident řekl a že máme šanci ho takto vyzvat, a věřím, jestliže mu jde tak vážně o vyrovnané veřejné rozpočty, že to udělá. Stejně tak jako vzkázal vládě, že nejmenuje pana ministra Pocheho, tak věřím, že vládě vzkáže, že nepodepíše rozpočet, pokud ho vláda schválí s 50miliardovým deficitem. Pokud to neudělá, tak to jeho dnešní

vystoupení bylo pouhým tanečkem politickým před hlasováním o důvěře a takovou snahou vyvinut se z toho, že se spolupodílí na sestavení vlastně extrémně levicové, nebo nejelevicovější vlády od listopadu 1989, která je opřena o komunisty.

Důvody mé nepodpory této vlády. Ten první je takový podle mého názoru bizarní. Já si vůbec nedovedu představit, a je to podle mě poprvé vůbec v historii, že vláda přišla žádat o důvěru ve chvíli, kdy není kompletní. Ve chvíli, kdy prostě nemáme plnohodnotného ministra zahraničí, což já považuji spolu s ministrem vnitra a ministrem financí za nejkřičivější ministerské resorty, které rozhodují o bezpečnosti vnitřní i vnější, o našem ukotvení na mezinárodním poli, tak skutečně nemůžu uvěřit tomu, že premiér a vláda má tu drzost předstoupit před poslance ve chvíli, kdy je nekompletní.

Když pak se podíváme do programového prohlášení, do kapitoly k zahraniční politice, tak tam vidíme a můžeme si přečíst, že jedním z hlavních cílů této vlády je boj za zájmy českých občanů v Evropské unii, strana 2 programového prohlášení. Nechceme jen příkyvovat Bruselu, strana 3. Na probíhající diskusi o prohlubování hospodářské a měnové unie v EU se nicméně budeme aktivně podílet v nejvyšší možné míře. A další citace z kapitoly Zahraniční politika. Vláda bude výrazněji proaktivní a pružněji reagovat na aktuální zahraničněpolitické problémy či hrozby typu ilegální migrace či terorismu. Konec citací k zahraniční politice.

Jak to chce vláda dělat, když má ministra zahraničí na zkrácený pracovní úvazek? Jak máme brát takové věty v programovém prohlášení vůbec vážně? Vždyť je to směšné! Politické hrátky mezi stranami a Hradem a neschopnost premiéra Babiše představit nám plnohodnotnou vládu se všemi ministry a naprosto klíčovými resorty, které vyžadují plné nasazení a full time job, tak je podle mého názoru ohrožení národní bezpečnosti a našich národních zájmů. A jenom proto, že tyto klíčové věci je vláda schopna riskovat jenom proto, že se utkává s nejrůznějšími půtkami jak uvnitř sociální demokracie, tak mezi sebou navzájem a Hradem, tak už jenom proto, že je ochotná riskovat naše zahraničně politické a národní zájmy, tak si podporu Poslanecké sněmovny nezaslouží. Aní nemluvím o tom, že v normálním politickém systému, v normálním demokratickém politickém systému existuje systém brzd a protivah mezi jednotlivými institucemi, což je v tomto případě nabouráno, protože kumulace resortů Ministerstva vnitra a Ministerstva zahraničí je taková koncentrace politické moci, že to podle mého názoru výrazně vychyluje právě tento systém brzd a protivah.

Když už jsme u té zahraniční politiky, tak v programovém prohlášení se také píše – dovoluji mi citovat: Reforma Evropské unie je nezbytným předpokladem pro obnovení důvěry obyvatel Unie v evropský projekt. Vláda České republiky se aktivně zapojí do této reformní diskuze. Evropská unie musí dělat méně, ale podstatně lépe. Musí akcentovat posílení role členských států. – Já se přiznám, že s touto větou v programovém prohlášení vlády souhlasím a že bych tuto větu podepsal. Také si myslím, že nastal čas přehodnotit pravomoce, které jsme přenesli z té národní úrovně na Brusel, že stojí za to udělat inventuru a v některých ohledech se snažit tam, kde je to efektivní a kde to dokážeme dělat lépe, efektivněji na národní úrovni, se pokusit o to, ty pravomoce, které jsme kdysi předali, vrátit zpátky na národní úroveň.

Ale já bych se v této souvislosti chtěl zeptat, když jsem si to přečetl v programovém prohlášení, jestli je to i politická priorita sociální demokracie, která má resort ministerstva zahraničí na starosti, dneska s provizorním ministrem a v nadcházejících doufáme týdnech nebo měsících tam přijde ministr nový, tak se chci skutečně pana ministra Hamáčka zeptat, jestli s touto tezí souhlasí. Protože já jako člen výboru pro evropské záležitosti, když poslouchám kolegy nad jednotlivými materiály týkajícími se EU, tak u sociálních demokratů cítím spíše pravý opak. Cítím snahu postupovat v té integraci dál, evropskou integraci prohlubovat, přenášet další pravomoce z národní na nadnárodní úroveň.

Já to v tomto smyslu nekritizuji, byť mám jiný názor, ale respektuji řadu sociálních demokratů, že jsou prointegrační, že si přejí další hluboké kroky v evropské integraci, že si přejí euro a další věci. Nicméně chci se jich zeptat, jestli jsou schopni se pod tuto větu v programovém prohlášení podepsat a zda s tímto vědomím pro tu vládu budou dávat důvěru. A zda ministr, který přijde po Janu Hamáčkovi, bude respektovat tuto větu v programovém prohlášení. Protože já ji oceňuji, já s ní souhlasím, ale chci slyšet skutečné stanovisko ze strany sociální demokracie, zda jimi nominovaný ministr bude také prosazovat, jak je napsáno v programovém prohlášení, že je lépe se v té integraci vrátit o něco zpátky, některé pravomoce vrátit a posílit členské státy. Moc prosím – nevím, jestli tu dvojnásobný ministr sedí, nesedí tady, ale moc ho prosím, nebo někoho ze sociální demokracie, o odpověď, jestli s tímto bodem programového prohlášení souhlasí. Já ano, ale překvapuje mne, že i sociální demokraté, kteří se vždycky tvářili velmi prointegračně.

To je k zahraniční politice.

Teď mi dovoluňte se vyjádřit zejména i k ekonomické části programového prohlášení, které považují za prioritní, protože naše země samozřejmě potřebuje, aby byla stabilní, aby bohatla, aby její lidé bohatli, aby naše ekonomika přežila případnou ekonomickou krizi, potřebujeme zkrátka mít naše hospodářství v pořádku. A jestli toto chceme, tak podle mého názoru potřebujeme dát dohromady, do pořádku veřejné finance. Ty jsou dnes ve strukturálních potížích. To, že dnes v porovnání s ostatními zeměmi EU hospodaříme relativně nejlépe, neznamená, že nenastane-li ekonomický pokles, zůstanou naše veřejné finance ve stejné kondici, v jaké jsou dnes. Nežůstanou, okamžitě se propadneme do deficitu. Koneckonců mírně přebytkový loňský rozpočet jsme měli nikoliv proto, že by vláda skvěle hospodařila, ale proto, že nedokázala proinvestovat rozpočtované peníze. Strukturální problém veřejných financí je přitom jeho výdajová strana, nikoliv strana příjmová, jak se nám snaží hnutí ANO léta namluvit. Ta výdajová strana poslední léta neuvěřitelně bobtná a já mám obavu, že žádný ministr za hnutí ANO neměl a ani nemá ambici něco s výdajovou stranou našich veřejných financí dělat, o čemž svědčí i právě programové prohlášení.

Rovněž si myslím, že jsou naše daně zbytečně vysoké a složité, tedy demotivující lidi od aktivity. Složitost daňového prostředí koneckonců konstatují i mezinárodní organizace, jako je Světová banka. Kolikrát jsme slyšeli od hnutí ANO, Andreje Babiše, že chce zjednodušit daňový systém. Nicméně děje se pravý opak. Připomenu, že nám přibyla další sazba DPH, a vláda navíc podle toho stávajícího programového prohlášení chce zakotvit druhou sazbu daně z přidané hodnoty fyzických osob pro spoluobčany vydávající více peněz, tedy chce trestat aktivnější a vzdělanější

spoluobčany, což je pro mě samozřejmě něco nepřijatelného. A snaha učinit, nebo zakotvit tu progresivnost v našem daňovém systému, která byla v době krize plánována jenom na omezenou dobu, je pro mě také velmi silný důvod k tomu, abych dneska nehlasoval pro důvěru této vlády.

Nenechme se opít rohlíkem, když Andrej Babiš říká, a dneska to říkal rovněž, že snižujeme a chce snížit daň, není tomu tak. Pamatujeme si přece, jak hnutí ANO odmítalo naše návrhy na zrušení silniční daně, na zrušení daně z nabytí nemovitosti a jak se postavili proti našemu požadavku na snížení DPH na původní úroveň po zrušení penzijní reformy, kvůli které byla tato daň navýšena. Zkrátka Andrej Babiš a hnutí ANO miluje státní přerozdělování, proto miluje vysoké a složité daně, a proto se také od nich žádného snížení nebo zjednodušení daňového systému nedočkáme. Je iluze myslet si něco jiného. Máme s nimi zkušenost čtyřletou a víme, jak to dopadlo.

Myslím si, že v ekonomické oblasti je pro ČR velkou prioritou důchodová reforma, a nejenom důchodová reforma, ale vlastně řešení stárnutí naší populace, což má vliv i na zdravotní systém a sociální služby. Co hnutí ANO a ČSSD, které budou tvořit za podpory komunistů v této oblasti, za ta poslední léta zvládly. Je to velmi jednoduché. Hnutí ANO a sociálním demokratům se podařilo zrušit Nečasovu penzijní reformu a dál už se v této oblasti nestalo vůbec nic. Dnes se nicméně v programovém prohlášení píše, že je potřeba důchodová reforma a že podstatou té důchodové reformy má být oddělení penzijního účtu od státního rozpočtu. Tato účetní operace má být reformou. Co to je za nesmysl? Copak tak záleží na tom, jestli budeme mít se stejným objemem peněz na penze dva, nebo jeden účet? Copak to něco změní na udržitelnosti stávajícího průběžného penzijního systému? Samozřejmě to z jeho udržitelnosti neudělá vůbec, ale vůbec nic. Jde o účetní operaci a je úplně jedno, jestli stejný objem peněz budeme přerozdělovat přes jeden státní rozpočet, nebo přes dva rozpočty zvláštním rozpočtem pro penze.

Samozřejmě bychom toho potřebovali mnohem víc. Potřebovali bychom přestat podporovat nadnárodní korporace a větší prostor dát našim domácím podnikatelským subjektům. Jen tak vrátíme trend odlivu dividend do zahraničí, který v roce 2017 činil 276 mld. korun. To je obrovské číslo, které odplyne z ČR do zahraničí. Je to zhruba 8,3 % hrubého domácího produktu. Aby se nám to ale podařilo, abychom dokázali posilovat český kapitál v naší ekonomice, aby český kapitál a jeho význam v české ekonomice rostl a ten odliv dividend byl co možná nejmenší, tak to bychom potřebovali dramaticky deregulovat podnikatelské prostředí a nikoliv na naše malé a střední podnikatele přenášet obrovskou administrativu, která v předchozí vládě rostla. A já nečekám bohužel nic jiného ani od té vlády nově nastupující. Koneckonců snaha zabrzdit naši snahu znovu zatraktivnit výdajové paušály pro živnostníky je toho dostatečným důkazem. (Rušno v sále. Někteří poslanci v hloučku diskutují.)

Můžu poprosit trošičku o klid, pane předsedající?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať může pan poslanec argumentovat tak, že ho slyší ti, kteří mají zájem.

Poslanec Jan Skopeczek: Já to můžu říct klidně znovu od začátku, abyste to ještě jednou slyšeli, když jste nedávali pozor.

Takže konec investičních povídek a snaha deregulovat podnikatelské prostředí je podle mého názoru důležitá cesta k tomu, abychom dokázali posilovat český kapitál v naší ekonomice a ty dividendy, které ve stamiliardových částkách plynou z České republiky v současné době do zahraničí, aby byly nižší.

Potřebovali bychom také liberalizovat pracovní trh, zatraktivnit zkrácené pracovní úvazky. Nikoliv, jak je psáno v programovém prohlášení, řešit způsob růstu minimálních mezd. Dnes všichni dobře vědí, že pracovní trh je neuvěřitelně přehřátý, napnutý, že naši podnikatelé, naši zaměstnavatelé mají obrovský nedostatek pracovní síly. Mají obrovský problém kohokoliv do své práce získat. A pokud jim to nezjednodušíme tím, že třeba zatraktivníme zkrácené pracovní úvazky a rozšíříme možnost jejich využití, tak toto bude jeden faktor, který bude brzdit naši ekonomiku. Je to jeden z nejdůležitějších parametrů, které dneska naši ekonomice dělají problémy, a proč ekonomika nemůže růst ještě rychleji, než roste.

Potřebovali bychom také řešit, a to já považuji za opravdu veliký, veliký problém zejména pro mladou generaci, potřebovali bychom řešit neutěšenou situaci na trhu bydlení. Myslím tím zejména vysoké ceny nemovitostí. Tento problém podle mě je na straně nabídky. Bohužel se staví nedostatek nových bytů a ta jediná cesta, jak ten problém na straně nabídky vyřešit, je, nestavět státní byty, obecní byty nebo městské, ale uvolnit pokud možno pravidla tak, aby soukromý sektor, tak jak to dokázal v uplynulých letech, dokázal stavět více bytů. Samozřejmě to znamená zjednodušení stavebního řízení a zejména liberalizaci územního plánování. Soukromý sektor určitě dokáže stavět nemovitosti a byty lépe a efektivněji, než by to dokázal stát.

Pan premiér tady o tom mluvil při představování programového prohlášení. Říkal, že to nemá dělat stát, ale města a obce. Já bych mu chtěl říct, že i města a obce jsou státem, že to je akorát jiná úroveň státní správy, ale že i město je veřejným sektorem. A podle mého názoru role veřejného sektoru, role měst a obcí v oblasti bydlení by měla být brána pouze jako pojistka, kdy města vlastní pár bytů pro nenadálé životní situace svých občanů. Nezačínějme prosím znovu budovat městské bytové fondy. Není to podle mého názoru správná cesta.

Takto bychom mohli pokračovat ještě dlouho, ale ono to nemá příliš smysl. Vláda stejně zapomene na programové prohlášení nejpozději zítra ráno, jako zapomněla na to programové prohlášení předcházející. Ať je v tom programovém prohlášení napsáno nebo nenapsáno cokoli, my díky architektuře té vlády víme, že půjde o nejextrémnější levicovou vládu od roku 1989. Pokud získá důvěru, tak to bude porážka pro svobodu vyznávající aktivní jedince, kteří se spoléhají na sebe a nikoliv na stát. Ty čekají bohužel další regulace, další zákazy, další sankce a šmírování, které si hnutí ANO v těch uplynulých letech tak oblíbilo a které za pomoci komunistů jistě bude ještě intenzivnější. Od vlády také neslyším snahu jakkoliv bránit nějaké tradiční hodnoty, na kterých vyrostla naše úspěšná evropská civilizace. Pro mě osobně je i problém, že vláda odmítla definovat manželství jako výhradní svazek muže a ženy. To je pro mě symbolickým důkazem toho, že té progresivní levicové agendě dá tato vláda zelenou.

A protože já si vážím svobody, nechci regulace, protože si přeji liberálnější podnikatelské prostředí a chci bránit tradiční hodnoty, na kterých vyrostla naše úspěšná evropská civilizace, nemůže tato vláda ode mě získat hlas.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s přednostními právy nejprve pan předseda Bělobrádek, po něm paní ministryně Schillerová. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dámy a pánové. Mám dvě věci na srdci. Nejdříve bych chtěl vyřídit vzkaz panu Babišovi od lidí, kteří jsou venku, že by s ním rádi mluvili. Slíbil jsem jim to, tak tak činím.

A druhá věc. Ještě bych rád reagoval na pana kolegu Skopecčka. Já myslím, že to je takové klišé, že vyšší platy berou jenom ti, kteří jsou aktivnější a vzdělanější. Já myslím, že to trochu uráží ty, kteří i s vysokoškolskými tituly pracují třeba v sociálních službách, v podstatě i učitelé apod., kteří opravdu nemají vysoké platy a rozhodně to nejsou ani hlupáci, ani lajdáci a ani lenoši. Takže myslím, že takhle by se to úplně říkat nemělo. Myslím si, že ten, kdo má vysoký plat, tak to ještě neznamená, že je vzdělaný a aktivnější než třeba lidé, kteří dělají ve veřejném sektoru. A jestli je to archivář nebo jestli to je člověk v sociálních službách, tak si myslím, že takhle to úplně neplatí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude ještě před paní ministryní reagovat pan poslanec Skopecček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopecček: Já chci zareagovat na pana kolegu Bělohrádka. Já musím říct, že moje maminka je učitelka, moje sestra je učitelka, manžel mé sestry je učitel a dobře si uvědomuji, že museli absolvovat ne jednoduché vysokoškolské vzdělání, a že by si samozřejmě podle mého názoru jak moje maminka, tak moje sestra, tak manžel její sestry zasloužili vyšší platy. A věřte, že si vážím jakékoliv práce, ať už je to práce, která vyžaduje vysokoškolské vzdělání, ale vážím si velmi i lidí, kteří pracují rukama. Já sám jsem docela nešikovný člověk, takže o to více obdivuji lidi, kteří mají řemeslné možnosti něco vyrábět a dělat. Opravdu to obdivuju. Takže z mé strany to určitě nebylo podceňování těchto lidí.

Nicméně my ekonomové pracujeme s průměrnými čísly, ono to ani jinak nejde. A když se podíváte na to, jaké skupiny obyvatel berou nejvyšší platy, tak v drtivé většině jsou to ti nejvíce kvalifikovaní. Tam mířila ta moje poznámka, nikoliv snad tam, abych urážel lidi, kteří třeba nemají vysokoškolské vzdělání. Nikdy jsem tak lidi nerozlišoval. Poznal jsem lidi dobré, slušné, hodné, neslušné a nikdy to příliš nesouviselo s tím, jaký stupeň vzdělání získali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou – omlouvám se paní ministryni – budou nyní reagovat pan předseda Bělobrádek, po něm pan předseda vlády Babiš.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Jmenuji se Bělobrádek. To je jedna věc.

A druhá. Já jen upozorňuji na to, že je to takové klíšé. Že zdanění těch, kteří mají vyšší příjmy, že jsou to ti aktivní a vzdělanější, což vy jste tady jasně řekl, takže to vypadá, že ti, kteří berou méně, jsou nevzdělaní nebo méně aktivní. Že to úplně takhle nefunguje. To bylo vše, co jsem chtěl říct.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Já jsem vás nazval korektně, takže ke mně se ta poznámka nemohla vztahovat. Nyní má slovo pan premiér. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji. Pane Bělobrádku, já vás chci jenom poprosit, abyste pozdravoval demonstranty, že se nemůžu dostavit. Protože my musíme žádat, i když chceme jít na toaletu. Je to usnesení, takže tady musíme sedět. Můžeme chodit na toaletu jenom se souhlasem předsedy. Takže pozdravujte demonstranty, že mi je líto. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickým poznámkami nyní vystoupí páni poslanci v následujícím pořadí – pan předseda Stanjura, pan předseda Kalousek, pan poslanec Jurečka, pan poslanec Čížinský. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V rámci faktické poznámky mohu dát procedurální návrh. Pan premiér Babiš chce jít evidentně mezi demonstranty. Usnesení mu to neumožňuje. Nicméně dávám procedurální návrh, abychom přerušili naše jednání na 15 minut, a můžete jít mezi ně, pokud se nebojíte. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Chápu to jako procedurální návrh na to, abychom přerušili jednání na 15 minut. O tomto návrhu dám hlasovat bezprostředně. (Gong.) Zavolal jsem poslance, kteří jsou v předsáli, a opakují, že budeme hlasovat o návrhu, abychom přerušili jednání na 15 minut.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? – Je zde žádost o odhlášení. Takže toto hlasování prohlašuji za neplatné. Všechny vás odhlašuji. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

V tuto chvíli zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5. Přihlášeno 148 poslanců, pro 47, proti 78. Návrh nebyl přijat, budeme tedy pokračovat v rozpravě.

S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si konstatovat, že toto hlasování bylo absolutně unfair, mimo jakákoliv pravidla slušného chování. Pan premiér tady vystoupil a postěžoval si, jak rád by vyšel mezi ty demonstranty, ale nemůže, neb je mu jednacím řádem, pravidly našeho jednání, regulováno i jeho vlastní močení. A pan předseda Stanjura se mu snažil v tu chvíli vyhovět a navrhl patnáctiminutovou přestávku, aby pan premiér dle svého přání mohl mezi ty demonstranty vyjít. Já jsem mezi nimi také byl a vím, že by si to přáli. Oni by si tedy mnohem víc přáli, kdyby pan premiér šel ještě dál než mezi ně a už se nevracel. (Smích z pravé strany sálu.) Ale to už je jiná věc.

Ale prostě absolutně není fér, aby tady předseda vlády říkal "já bych mezi ty demonstranty chtěl, ale nemůžu, protože mi to jednacím řád Sněmovny neumožňuje", a ta Sněmovna aby mu to neumožnila. Já tedy velmi prosím, abyste přání pana premiéra vyhověli, a dovoluji si dát procedurální návrh, abychom přerušili naše jednání na 14 minut a pan premiér mohl jít ty demonstranty pozdravit, jak si přál. A jestli mu to neodhlasujete, tak jenom proto, že to od něj byl zbabělý alibistický výrok, nikoliv přání mezi ty demonstranty vyjít. (Potlesk s pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl procedurální návrh pana předsedy Kalouska, abychom naše jednání přerušili na 14 minut. Je to návrh, o kterém dám opět hlasovat bezprostředně.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 6. Přihlášeno je 154 poslanců, pro 56, proti 80. Návrh byl zamítnut.

Zeptám se pana předsedy (Bělobrádka), zda se hlásí s faktickou poznámkou, nebo s přednostním právem. (S přednostním právem.) S přednostním právem. Tak musím dát přednost paní ministryni Schillerové, která je přihlášena. Ale s faktickou poznámkou se mezitím přihlásil pan předseda Stanjura, takže má přednost s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ono se to občas stává i Andreji Babišovi, že ho ten klub neposlouchá, že jo? (Smích z pravé strany sálu.) Není to poprvé, už se to stalo asi dvakrát v historii. Chtěl být pro a klub ho přehlasoval. Teď chtěl mezi demonstranty a klub evidentně nechce. No, stává se to všem, to je asi normální. Říkají, že jsou demokratické hnutí, tak jim v tuto chvíli věřme.

Tak vstřícný krok opozice. Žádám o přestávku na jednání klubu ODS v délce 20 minut. Můžete jít, pane premiére. (Dlouhý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl požadavek na přestávku pro jednání poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Tomuto požadavku vyhovují a přerušují na 20 minut jednání Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 21.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 22.08 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji hezký pozdní večer, budeme tedy po pauze, kterou si vyžádal poslanecký klub ODS, pokračovat ve schůzi Poslanecké sněmovny. Požádal bych členy vlády, aby zaujali svá místa.

Nyní jako první s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ve smyslu jednacího řádu reaguji na vystoupení svého kolegy pana předsedy Stanjury, který si vyžádal přestávku na délku 20 minut, aby mohl pan premiér vyjít mezi veřejnost. Podle informací, které máme, pan premiér vykoukl na tu ulici, a když viděl, že mu dav není nakloněn, třeba mi to rozmluví, tak zase jako se vrátil zpátky, aniž by s těmi lidmi mluvil. (Smích v sále.)

Pane premiére, promiňte, takhle se nechová chlap. Chlap se baví i s lidmi, kteří mají jiný názor. Vy utíkáte před lidmi, kteří mají jiný názor, křivě přísaháte na zdraví svých dětí, podvádíte, kňouráte, fňukáte. (Bušení do lavic převážně z levé části sálu.) Děláte úplně všechno pro to... Pane předsedající, prosím, abyste mi odečetl čas, zatímco nedisciplinovaní poslanci mlátili do lavic. (Opětovné bušení do lavic.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, já vám, pane poslanče, vyhovím a nastavím vám čas, abyste dostal prostor na svou faktickou poznámku v délce dvou minut.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane premiére, děláte všechno, co normální chlap nedělá. Bojíte se lidí s jinými názory, kňouráte, fňukáte, křivě přísaháte na zdraví svých dětí, podvádíte a kňučíte. (Bušení do lavic.) Česká republika... (Poslanec Faltýnek z lavice: On je vožralej, nech toho. Smích a potlesk části poslanců.) Česká republika si zaslouží předsedu vlády, který s sebou nese název chlap. To vy nejste a to je také jeden z důvodů, proč vám nelze vyslovit důvěru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan předseda Kalousek. A pan premiér Babiš s přednostním právem, takže čas není omezen. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já bych chtěl poděkovat ODS za tu přestávku. Já jsem šel mezi demonstranty. Já nevím, kolik má promile vozřala Kalousek dneska. Možná stejný promile jak oni venku. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, oslovujte se jenom prostřednictvím předsedajícího, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Jo, je zase vožralej jak obyčejně. Zloděj zlodějský. Nebudeš mě urážet. (Bušení do lavic z pravé části sálu.) Nebudeš mluvit o mojich dětech!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, používejme slušné výrazy a oslovujte se pouze prostřednictvím předsedajícího, nebo budu nucen vám odebrat slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já můžu na ně mluvit přímo, pane předsedající. (Z pléna: Ne!)

Takže já jsem šel ven mezi ty demonstranty a chtěl jsem s nima mluvit. A co jsem jim chtěl ukázat? No tudle, nechť to vidí všichni občané! (Ukazuje nějaký papír.) Co to je, tudle? (Následně mluví zvýšeným hlasem.) Čtvrtek 24. srpna 2006, 15:43. (Stupňuje důraznost projevu.) Kalousek je pro vládu s ČSSD tolerovanou komunisty, pane! Vy dneska celý den vykládáte o komunistech? (Potlesk.) Předseda KDU-ČSL Miroslav Kalousek ve čtvrtek souhlasil s výzvou šéfa ČSSD Jiřího Paroubka k jednání o společné vládě. Kalouskovi by nevadila ani tolerance takové vlády ze strany KSČM a předsednictvo KDU-ČSL je v tom podpořilo. Podle místopředsedy KSČM Jiřího Dolejše by komunisté vznik vlády ČSSD a lidovců zřejmě umožnili. Hovořili jsme o možnosti koaliční spolupráce. Byla by to menšinová vláda, která by hledala podporu napříč politickým spektrem. V případě komunistů předpokládám nějakou formu umožnění vzniku, uvedl Kalousek po jednání s Paroubkem.

Tak o cem tady vykládáte celej den?! Tady to je. (Ukazuje papír, ze kterého právě citoval.) Černé na bílém. A já jsem tím demonstrantům to chtěl přečíst. Řvali a začali na mě házet láhve! Vaši demonstranti! Dneska jste tam byl. Nebyl jste nadšenej? Skandovali vaše jméno, pane Kalousku. No tak co je to za pokrytectví? Proč se tady bavíme celý den o komunistech? Proč? Vždyť vy jste s nimi chtěl dělat stejnou věc! Ne, vy jste chtěl dokonce vládu! My máme len toleranci. Takže to je jedna věc. Já už jsem tam byl. Tak si to zařídte, aby ty vaši kámoši neřvali a neházeli na mě láhve.

A potom k tomu StB prosím vás. Nemohl by pan Žáček jít ven za ty demonstranty a povykládat jim, jak to bylo s tou polistopadovou komisí? Proč vám trvalo 14 let, než jste otevřeli svazky StB? Proč ministr vnitra za KDU-ČSL zničil a skartoval 25 tisíc svazků? Proč? Proč se prodávaly lustráky údajně za dvě stě litrů? Co jste tady dělali po tý revoluci?

Tenhle zloděj zlodějský (otáčí se na poslance Kalouska a ukazuje na něj) mi nebude nic vyčítat. Mě estébáci terorizovali za to, že jsem nekupoval ze Sýrie fosfáty. A proč? (Zvýšeným hlasem:) Protože jeho kámoš, jeho rodina, Háva tam prodával tanky! Osobní přítel rodiny Asada! (Potlesk poslanců ANO.) A jeho, on, který rozkrádal Ministerstvo obrany a zabil lidi cez padáky, tak když paní ministryně bývalá Šlechtová mluví o těch pavučinách, tak ta jeho firma eště tam stále dělá ty kšefty. Koho zastupují? Ten švédský prototyp radaru? Nebo tu augustu? Tak nechť přizná pan Kalousek, kde má ty firmy, kde má ty miliardy. On mi nebude tuná

vykládat o StB! Já jsem třikrát vyhrál soud! Tak chodtě to říct tým demonstrantům. (Potlesk poslanců ANO.)

A já? My jsme měli v rodině tři emigračky! A můj táta nemohl profesně postupovat kvůli tomu, že bratr mojí mámy odjel 21. srpna 1968, když nás obsadili Rusáci. Tak ty mi nebudeš tady vykládat' o estébácích! (Poslanec Bartošek vykřikuje ze svého místa: Dodržujte jednací řád! Zákon platí pro všechny!) Nebude mi vykládat' o tom! Jo? (Další výkřiky několika poslanců z pravé části sálu. Premiér Babiš křičí, aby je přehlušil a byl slyšet.) A já jsem ten soud vyhrál! A takový zloděj zlodějský mě nebude tady urážet! Symbol korupce! (Poslanec Bartošek opětovně hlasitě požaduje, aby premiér dodržoval jednací řád.)

Takže necht' to pan Žáček jde říct jim. A já jsem soud vyhrál. A já jsem zažaloval jako Slovenskou republiku na Evropský soud pro lidské práva. Vyhraju to! Takže vy mi tady nebudetě nadávat do estébáků! Já jsem žádný estébák nebyl! (Z pravé části sálu vykřikuje ženský hlas: Ale byl!) A já si vyprosím, aby tady někdo mluvil o mých dětech! Všechno. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vystoupení pana premiéra strhlo celou řadu faktických poznámek. Takže pan poslanec Plzák se chtěl vyjádřit. Následně se připraví pan poslanec Svoboda, pan poslanec Výborný, pan poslanec Jurečka a pan poslanec Žáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám na vás takovou prosbu. Já nevím, jestli ti lidé venku fandí Chorvatsku, nebo Anglii, ale rozhodně fandí tak vehementně, že na tu terasu není slyšet gong. Jestli by bylo možné před nějakým procedurálním hlasováním zagongovat víckrát. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Určitě vám vyhovím. Samozřejmě děkuju za to upozornění. Takže v případě, že bychom hlasovali, zagonguji víckrát a ještě přeje jenom počkáme.

Tak další faktická poznámka, pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A připraví se pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych vašim prostřednictvím oslovil všechny členy klubu ANO. Teď jste právě prokázali, jak úzce jste spjati s komunistickou stranou. Můj dědeček byl zaměstnanec Poslanecké sněmovny. Když komunisti za prvé republiky s něčím nesouhlasili, vzali sekery a rozštípali lavice. Když jim to dali k vyúčtování, tak toho nechali. To byl úplně stejný akt. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy bude pořadí faktických poznámek: pan poslanec Výborný, pan poslanec Jurečka, pan poslanec Bartoš a následně pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane premiére, myslím, že – a budu se snažit hovořit velmi klidně – je úplně jedno, jestli jste premiér, nebo pouhý poslanec, ale považoval bych za zcela standardní to, že byste se měl tady chovat přiměřeně, neměl poslancům tykat a podobně. Máme, nebo měli bychom mít nějaké základy politické kultury. A vy je tady porušujete od a do zet, což jste teď předvedl při svém posledním vystoupení. A pokud tady připomínáte nějakou historii, tak si taky vzpomeňte na to, jak rychle Miroslav Kalousek v čele KDU-ČSL skončil. A já jsem nezaznamenal to, že by se proti vašemu spolčení s KSČM kdokoli z hnutí ozval. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí na faktickou poznámku – prosím o vystoupení pana poslance Jurečku, následně pan poslanec Bartoš, následně pan poslanec Žáček a pan poslanec Hájek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Milé kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, chtěl bych poprosit o několik věcí. Je pozdní hodina a jednáme dlouho. Ale za prvé bych chtěl, aby řídící schůze plnil své povinnosti a tu schůzi řídil. A v okamžiku, kdy někdo u tohoto pulťuku nenaplnuje jednací řád, abyste do toho vstoupil.

Druhá věc je, že tady byl zmíněn Miroslav Kalousek coby tehdejší předseda KDU-ČSL. Jeho zamýšlená podpora a spolupráce s komunisty mu trvala přesně šest dnů. Do šesti dnů KDU-ČSL na toto zareagovala svoláním mimořádné celostátní konference a byl konec. Ze strany hnutí ANO jsem nezaznamenal za dnešek jediný hlas jediného člena, který by řekl: Nám to vadí. Kdyby aspoň bylo řečeno: Nám to vadí, ale chápeme, že ta situace je taková a taková. Ale nikdo z vás tady nevystoupil a neřekl, proč tu vládu podporujete, v čem jste hrdí na tu vládu. Neslyšel jsem tady jediného poslance za hnutí ANO, který by tady hovořil, proč tahle koaliční vláda je pro ně dobrým projektem. Před čtyřmi lety tady vystupovali i koaliční poslanci, kteří hájili tu vládu, hájili program. Hájili, proč ta vláda vznikla. Kromě poslanců za KSČM jsem tady neslyšel nikoho.

A poslední věc. Vážený pane premiére, když jsem přicházel dneska odpoledne, tak za mými zády se z vašich úst ozvalo: Jděte do prdele! Nevím, komu jste to myslel a jaký to byl kontext. Ale státník a premiér se pozná podle toho, že i ve vypjatých situacích umí držet nervy na uzdě, chová se slušně a je nad věcí. O to vás jménem občanů České republiky žádám. Děkuju. (Potlesk z lavic KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já bych chtěl v této souvislosti říci, že podle našeho výkladu, a poradili jsme se i na vedení Sněmovny, premiér může oslovovat poslance přímo. Takže jsem vás chtěl jenom v tomto případě... je to náš výklad, poradili jsme se tady a je to tedy takto. Poslanci vzájemně nikoliv, nicméně premiér není poslanec a oslovovat přímo může. Takže to jenom k té poznámce váženého pana poslance Jurečky.

A nyní poprosím pana poslance Bartoše.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo. Jenom velmi krátce. Ačkoliv někdy je vyzdvižováno stáří a klid některých lidí oproti mladým neklidným chlapcům a dívkám zde ve Sněmovně, tak já si myslím, že prostě když někomu tečou nervy, tak může trochu uletět a stane se to.

Já bych chtěl poprosit pana premiéra, aby neredukoval jednání této Sněmovny na svůj osobní konflikt s panem Kalouskem. Vlastně na tomto konfliktu se nesla politika prvního nástupu ANO. A aby si všiml, že třeba i Piráti, kteří rozhodně historicky se nepodíleli na rozkrádání této země, nikoho nešíkanovali před 89. rokem ani s nikým nedomlouvali vládu a nejednali někde v nějakém pletichaření, tak že i ti kritizují to, jakým způsobem zde byla sestavena vláda, jaká vláda nás žádá. Takže prosím vás, neredukujte toto jednání na nějaký konflikt Kalousek versus Babiš. My tady jednáme jako Sněmovna, ve které je několik politických stran, a mně to vadí, že se z toho stává zase takový slovní boj spíše pro média. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní bych požádal o vystoupení pana poslance Žáčka. Pane místopředsedo Pikale, jsme u faktické poznámky, takže bohužel máte přednost před přednostními právy. Takže pan poslanec Žáček fakticky a připraví se pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já zvažuji, jestli si nemám vzít nějaký delší čas, protože převyprávět historii otevírání svazků Státní bezpečnosti bych potřeboval víc než dvě minuty. Každopádně v roce 1991 lustrační zákon zablokoval otevření těchto archivů. Teprve v roce 1996 byly zčásti otevřeny, pak posléze v roce 2002 z podnětu Senátu a nakonec v roce 2007, resp. 2008, při vzniku Ústavu pro studium totalitních režimů a Archivu bezpečnostních složek. Byla to dlouhá procedura. Nesouvisí to s obsahem těchto materiálů. Myslím si, že opravdu to je na separátní přednášku, jestli bude ještě dneska čas, nebo zítra ráno, klidně to můžu, a bude-li zájem, klidně to můžu udělat.

Nicméně myslím si, kdyby u nás byly zákony dodržovány a ne ohýbány, tak problém je jinde. Já si myslím, že byste na svém místě být nemohl, kdyby byly naplňovány lustrační zákony a kdyby minulá koalice kvůli vám neohnula služební zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní má žádost o – jenom přečtu, pane poslanče, budete mít hned slovo. Faktické poznámky tedy pan poslanec Hájek, pan poslanec Píkal, pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegové a kolegyně, je mi z toho smutno, protože co tady dneska slyším, je, nechci říci slovo smutné, ale to je zarážející. To znamená, dneska tady řešíme otázku důvěry vládě. Kde se to zvrhlo? Zvrhlo se to úplně někde jinde. Zvrhlo se to o to, jako kdo? Jestli komunisti, nekomunisti atd. Já chci říci to, to, co tady dělali komunisti, nebylo správné. Ale co

bylo správné? Dneska jsme v takové situaci, že je tady nějaká situace, kdy chceme tu vládu schválit, a já chci to, abychom hlasovali o tom konečně, o vládě, a ne o tom, co tady dneska diskutujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Píkal. Následně s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Kalousek a pan poslanec Bartošek taky chce. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý pozdní večer. Já jsem do té roztržky nechtěl vstupovat, ale musím se ozvat, že mám asi trochu jiný názor než kolega předsedající. Já jsem přesvědčen, že poslanec se na poslance nemá obracet přímo. A i když je člen vlády poslancem, tak je současně poslancem a mělo by se na něj uplatňovat obojí hledisko. A navíc při takovém vystoupení, které tady proběhlo, bych očekával nějaké pořádkové opatření. Ale nechci tu debatu ještě rozebírat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já znovu zopakuji, to si když tak pojďme rozebrat s organizačním odborem. Ale poradili jsme se tady a převážil názor vedení Sněmovny, že lze oslovovat přímo. Následně, pakliže tady, já bych vás chtěl požádat, abychom diskutovali pokud možno slušně. A jinak samozřejmě budu muset opět vyzvat hovořícího poslance, aby takto hovořil.

Takže pojďme dál. Pan poslanec Ferjenčík, faktickou poznámku. Dále se připraví pan poslanec Kalousek a dále pan poslanec Bartošek. Pane poslanče Ferjenčíku, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Za klub Pirátů. My si myslíme, že do politického důchodu patří jak pan Kalousek, tak pan Babiš. A jenom by mě zajímalo, jestli si tykáte od doby, kdy jste si tady prosazovali biopaliva, což je hrozný zločin. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Kalouska a připraví se pan poslanec Bartošek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Prosím o prominutí, že jsem tu nebyl přítomen na přímou reakci. Byl jsem se podrobit testům, jejichž výsledky použiji k podání mandátového a imunitního výboru.

Nicméně k tomu, co tu mezitím zaznělo: Když jsem byl obviněn, že v roce 2006 jsem tu dělal snad to samé, co dělal pan premiér Babiš teď, tak to prosím pěkně ne! Kolegové z KSČM mi zcela jistě dosvědčí, že jsem s nimi nikdy o vládě nejednal, že jsem s nimi nikdy nic nepodepisoval. A když pan poslanec Výborný tak dojemně říkal, že všimněte si, jak rychle se mnou KDU-ČSL zatočila, tak KDU-ČSL se mnou zatočila tak, že krátce po volbách 2006 mě požádali, abych byl za ně ministrem financí ve vládě Mirka Topolánka, což jsem rád přijal, a až do konce funkčního

období této vlády jsem byl tím ministrem financí za KDU-ČSL, což není úplně zatočení, si myslím. Není pochyb o tom, že to byl promyšlený tah, jehož výsledkem byla pravostředová vláda Mirka Topolánka, kde jsem měl tu čest být ministrem financí.

Ani vteřinu nehrozila vláda s podporou komunistů! To může pan předseda vlády Babiš manipulovat informacemi, jak chce, historická fakta jsou taková, jaká vám teď říkám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. Následně požádám o vystoupení pana poslance Bartoška a připraví se na faktickou poznámku paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Dnes dopoledne jsem, pane premiére, ve své řeči mluvil o tom, že se z politického prostředí České republiky vytrácí slušnost, ohled, džentlmenství. A myslím, že svým projevem před chvílí jste ukázal svou pravou tvář. To jste vy. Člověk, který se staví nad pravidla, který se staví nad zákon, protože si myslí, že on sám je tím pravidlem. Je potřeba si uvědomit, že způsobem, jak se chováte ke Sněmovně, se budete chovat i k občanům České republiky. Vaše arogantní chování, tykání a urážení dehonestuje Poslaneckou sněmovnu. Vy jste ten, kdo snižuje hodnotu parlamentní demokracie. Víte, můžete se ohánět tím, že jste nebyl v StB, jak chcete. Ale to, že jste byl u komunistů, z toho se nevyvlíknete.

A ještě jedna věc, kterou bych vám chtěl říct. Víte... Dobře, mluvíme s vámi, nedíváte se na mě, ani tento základ slušnosti, nemáte. Dobře. (Premiér sedící v první řadě u klubu ANO se dívá do sousedního notebooku a odpovídá mimo mikrofon: Dívám se na fotbal.) Díváte se na fotbal. Je to pro vás přednější než jednání Poslanecké sněmovny. Myslím si, že to je vaše vizitka, která o vás vypovídá mnohem víc než cokoli jiného. Že vám poslanci, kteří byli zvoleni lidem České republiky, nestojí ani za to, abyste s nimi vedl čestnou a férovou debatu. To jste vy, pane premiére. Jste hanbou Poslanecké sněmovny. (Ozývá se potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. A nyní mám dvě faktické poznámky. Vyzývám paní poslankyni Helenu Langšádlovou a připraví se pan poslanec Kováčik. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane premiére, když vám ti estébáci tolik ubližovali, já nerozumím tomu, proč se tolika lidmi spojenými s komunistickou státní bezpečností obklopujete. Já vám ráda pošlu seznam lidí z vaší blízkosti, kteří jsou také – či jejich rodinní příslušníci – na seznámech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně Langšádlová a nyní tedy pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty. A je to nyní v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Byl jsem vyzván ke svědectví, dovoluji mi tedy, abych jej poskytl velmi krátce, byť se divím, že zrovna z této strany přichází žádost ke komunistům. Teď jsme vám dobří, abychom vám něco osvědčili, že? (Smích v plénu.)

Je zcela úplně určitě jedno, kdo se mnou vedl ten telefonický rozhovor o oné vládní konstrukci, protože předseda Vojtěch Filip byl zrovna někde v zahraničí a já jako tehdy předseda poslaneckého klubu ne dlouho sloužící jsem byl osloven onou vznikající myšlenkou, jedním z aktérů zcela určitě, takže to, co tady pan premiér ukazoval jako novinovou zprávu nebo článek, tak svědčím, že skutečně tak to proběhlo. Noviny by přece ani tehdy nelhaly, že. Děkuji. (Smích v plénu, potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to byl pan poslanec Kováčik. A nyní se tedy opět vrátíme standardně do obecné rozpravy, takže já požádám o vystoupení pana poslance Čížinského. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Dámy a pánové, milí občané, na úvod řeknu, že vznikající vláda nemá moji důvěru, budu hlasovat proti, protože je nepřijatelná. Ale rád bych se zeptal na něco, co je pro mě extrémně důležité a o čem v tom programovém prohlášení není ani slovo, a to je vztah k veřejnoprávním médiím, tedy k České televizi a Českému rozhlasu, protože jak pro komunisty, tak pro hnutí ANO musí být lákavé nějakým způsobem veřejnoprávní média ovlivnit, příp. zkrotit. A nejnověji byla navržena úprava DPH, že Česká televize přijde o 350 až 400 milionů korun, Český rozhlas o 100 milionů korun. Český rozhlas dokonce oznámil, že bude propouštět.

A já bych se chtěl, pane premiére, zeptat, jestli budete pokračovat v té snaze připravit veřejnoprávní média o finance, nebo jestli to nějakým způsobem nahradíte, aby nebyl žádný důvod nebo záminka k propouštění lidí z veřejnoprávních médií. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní bych požádal o vystoupení pana poslance Míholy a připraví se pan poslanec Beitl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, přemýšlím, čím zklidnit tu zjištěnou atmosféru. Snad jedině že bych ten příspěvek zazpíval, ale to by bylo do rána, to by byla opera. Já se to pokusím trochu zkrátit. Tak normálně.

Stejně jako všichni další poslanci klubu KDU-ČSL budu hlasovat proti důvěře menšinové vládě, která je opřena o podporu KSČM. Není totiž tak důležitá ta forma spolupráce či tolerance. Ostentativně provokující je především to, že v roce, kdy si připomínáme sto let naší republiky a kdekdo včetně mnohých poslanců hnutí ANO se dovolává příkladu první republiky, vstupuje do vytváření naší budoucnosti strana,

kteřá se nikdy plně nezřekla principů, které jsou v přímém rozporu s demokratickými ideály, na nichž republika vznikla. Vytvářet menšinovou vládu za situace, kdy existují varianty většinové demokratické vlády, a jistit ji tolerancí od komunistů nepovažuji za úspěch, nýbrž za prohru nebo za neuměteltství, či dokonce tragédii. Je to podle mého názoru pouhý výsledek umanutosti a sebestřednosti jedinců, kterým jde o sebe více než o celek, více o sebe než o tuto zemi.

Tolerance menšinové vlády silně evokuje období opoziční smlouvy. Víím, že toto odstavování demokracie některým vyhovovalo a vůbec je netrápí, že výsledky této politické nemravnosti neseme a pocít'ujeme dodnes. Politik má hledat řešení, která jsou dobrá pro tuto zemi a její občany, ne ta, která se mu hodí nebo jsou jednodušší.

Do personálního složení vlády se nebudu podrobněji pouštět. Čekal jsem mnohem víc, zejména po srdceryvných proklamacích o vládě odborníků, a čekal jsem také, že pokud si nepřiznáme, že tu máme poloprezidentský systém, že si premiér svoji vládu u prezidenta dokáže prosadit jako celek, ne po částech. Pokud to tak půjde dál, obávám se, že příští vláda přijde třeba jenom s polovinou ministrů, kteří ale budou muset dočasně řídit dva resorty každý, poněvadž jejich nominované kolegy pan prezident neuzná za vhodné.

Stejně jako moji kolegové jsem připraven ke konstruktivní opoziční práci. Jako poslanci je mi nejbližší oblast vzdělávání, školství, vědy a výzkumu. Jsem rád, že vzdělávání je označeno ve vládním programovém prohlášení jako priorita. Zároveň se ale obávám, že za prioritu je označeno již tolik věcí, že bude vlastně rébus, co tou prioritou skutečně je. Premiérem slibované 45tisícové platy učitelům rád ve státním rozpočtu podpořím. Je mi jen záhadou, pokud sliby myslíme vážně, proč jsme jejich realizaci nenastartovali již při schvalování současného státního rozpočtu. Ta možnost tady totiž byla.

Kapitolu školství a vzdělávání v programovém prohlášení považuji za poměrně zdařilý kompilát z mnoha programů politických stran. (Odmílčuje se pro hluk v sále. Do sálu se nese i velký hluk, zejména pískot, zvenku.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych tedy požádal o klid Poslaneckou sněmovnu. Prosim, pane poslanče... Já bych vás ještě jednou požádal o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Jsem rád, že se tam rozhodně neztrácejí ani lidovecké priority, např. revize inkluze. Jsem však zvědav, jak bude vypadat tato revize v podání dvou stran s hodně odlišným přístupem k této záležitosti.

Hlásím se k podpoře i dalších bodů, které jsme měli ve volebním programu, k podpoře talentované mládeže, k posílení postavení ředitele školy, snížení byrokratické zátěže učitelů či zdůraznění praktického vzdělávání... Pane předsedající, já nevím, jestli neruším náhodou tady...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já bych vás skutečně ještě jednou požádal o klid. A kdo z poslanců řeší jiné věci než bod, který projednáváme, prosím,

aby ho řešil mimo jednací sál Poslanecké sněmovny. Tak, pane poslanče, snad už to bude v pořádku.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. A to tam ještě není explicitně zahrnuta revize povinné maturity z matematiky, kterou s ohledem na nelichotivé výsledky maturantů ministr školství zcela logicky zamýšlí.

V každém případě doporučuji čas od času programovým prohlášením zalistovat, aby se po několika letech pan premiér nemusel divit jako dnes ráno, proč se nepohnulo například s duálním vzděláváním. Měla ho v plánu totiž již minulá koalice, ale pokud si dobře vzpomínám, připomínali ho pouze lidovci.

Věty o kvalitě a spravedlivém financování jsou hezké, boří je však fakt, že učitelé církevních škol, které patří k nejkvalitnějším, a proto i nejžádanějším v zemi, se vzhledem k nevyřešení financování církevních a soukromých škol cítí jako učitelé druhé kategorie.

Všechny veskrze pozitivní věty o přípravě budoucích učitelů a zkvalitnění výchovně-vzdělávacího procesu zůstanou na vodě, pokud nedojde k razantnímu navýšení peněz vysokým školám se zvláštním důrazem k pedagogickým fakultám a dalším fakultám připravujícím budoucí učitele. Premiér na plakátech slibuje 45 tisíc učitelům na základních a středních školách, což je jistě dobře, ale o vysokoškolských učitelích nikde ani zmínka, nikde ani řeči, a to je s prominutím trochu na hlavu. (V sále je hluk.)

Pokud chceme prosazovat ve školství moderní trendy, určitě je zdůrazňujeme také více ve spojení s otázkou digitalizace. To jsem rád, že ta tam má samostatnou kapitolu, o té vím, ale je to potřeba ve spojení s tím vzděláváním. Důraz si rozhodně zaslouží také protidrogová problematika. A nechceme-li, aby demokracie časem zůstala jen na papíře, také občanské vzdělávání a další důležité gramotnosti, zvláště finanční.

Kolegové, už se opravdu blíží k závěru, ale potřeboval bych klid.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec mě žádá, abych zjednal pořádek, proto vás ještě jednou požádám o klid. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Na závěr úplně z jiného soudku, totiž dopravního. Na řadu z nás čeká anabáze při přesunech po dálnicích a dalších našich silnicích a tratích. Trauma z nich umocňuje srovnání s dalšími zeměmi: Rakouskem, Německem, Chorvatskem – mám teď nedávnou čerstvou zkušenost – a dalšími. Dopravní infrastruktura není zrovna naší chloubou, spíše ostudou. Pokud ještě pan premiér sní, když náhodou spí, a vejdou se do toho snu dálnice a rychlovlaky, věřím, že Ministerstvo dopravy se stejným ministrem bude povzbuzovat k lepším výsledkům, než jakých jsme se dočkali doposud.

Budu hlasovat proti druhé vládě Andreje Babiše. Zároveň jsem jako opoziční poslanec připraven podpořit všechno to, co bude dobré pro občany naší země, a očekávám alespoň solidní vstřícnost k opozičním návrhům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní mám jednu žádost s přednostním právem. Paní ministryně Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, myslela jsem si, že dnes nebudu vystupovat, ale musím. Dovolte mi, abych zareagovala velice ve stručnosti na pana poslance Čížinského, protože to už opravdu překročilo veškeré meze. Já si dovolím jenom zrekapitulovat v pár větách, jak to s tím DPH a veřejnoprávní Českou televizí je. Je to naprosto věcný problém, který s politikou nemá absolutně nic společného. A kdybyste včera umožnili, aby se začal projednávat daňový balíček roku 2019, kde napravujeme to, co bývalá Poslanecká sněmovna protiprávně proti evropské směrnici o DPH přijala, tak byste se toto vysvětlení dozvěděli. Takže vám ho řeknu teď.

V podstatě minulá Poslanecká sněmovna schválila poslanecký návrh, změnu DPH, v rozporu se směrnicí Evropské unie a hrozil nám po dobu zhruba jednoho roku infringement. A já už tehdy jako náměstkyně pro daně a cla jsem na x různých jednáních a výborech, jednala jsem s Českou televizí naprosto korektně a věcně, což nikdo nemůže vyvrátit, to je naprosto apolitické téma, vysvětlovala, že ta úprava – a já ji vysvětlím velmi jednoduše – prostě není možná, že to nedovoluje harmonizovaná daň, jakou DPH je, a evropská směrnice. Přesto s výjimkou poslanců ANO, kteří hlasovali proti, nechali si toto odborné stanovisko ode mě vysvětlit, všichni poslanci hlasovali tehdy pro tuto změnu. Takže dnes máme v zákoně o DPH ustanovení, které je v rozporu se směrnicí. A já už tehdy jako odborná náměstkyně, to je věcný problém, zdůrazňuji, jsem řekla zástupcům České televize pod vedením pana ředitele, že pokud budu u toho i po volbách, tak toto musíme narovnat, protože nám prostě hrozí infringement.

Podstata je následující. Česká televize má příjmy z reklamy, ty má samozřejmě regulované a jsou minimální, a majoritní příjmy má z koncesionářských poplatků. A v podstatě změna, kterou si prosadili a která je v rozporu se směrnicí EU, spočívá v tom, že do základu daně, do zdanitelných plnění zahrnují všechno a to prostě možné není. To je v rozporu se směrnicí, v rozporu s konstantní judikaturou soudu Evropského soudního dvora. A já už tehdy jsem řekla: my tu úpravu vyprecizujeme, narovnáme ji, vydefinujeme úplatu a do zákona to dáme v souladu se směrnicí a judikaturou Soudního dvora Evropské unie, a tak se i stalo a tak je to v balíčku.

Já neustále jedním s Českou televizí, poslední jednání trvalo tři hodiny – expertní týmy Ministerstva financí a Finanční správy a expertní týmy zástupců České televize, odborné, daňové poradci, jejich advokáti. Jednáme, hledáme řešení v tom, jaký najít poměr, jak započítat poměr těchto koncesionářských poplatků, ale nejde to ve sto procentech, jak to chce Česká televize. Takže vám řeknu daňový důsledek. Česká

televize platila měsíčně zhruba v průměru 25 milionů DPH a teď čerpá v průměru 25 milionů DPH a je to v rozporu. Takže hledáme cestu, narovnááme to, není to politický problém. Řeknu vám, že stejný problém má Český rozhlas. Tam jsem s nimi jednala úplně stejně a zástupci Českého rozhlasu to pochopili a dále to nerozporují, protože chápou, že nemohou chtít něco, co prostě nejde.

Takže my neničíme přes DPH Českou televizi. To bych si v životě nic takového nevzala na svědomí. Celý život se chovám po právu a pan ředitel České televize ví, a já jsem mu to řekla a určitě to potvrdí, že se prostě transparentně budeme chovat dál a tento věcný problém vydefinování úplaty prostě napravíme. V balíčku to je a včera bych to bývala vysvětlila, kdybych dostala šanci.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji paní ministryni. Vystoupení strhlo celou řadu faktických poznámek. Dovolte mi seznámit s pořadím. Mám tady pět žádostí o faktické poznámky. Je to pan poslanec Ferjenčík jako první, dále pan poslanec Výborný, pan poslanec Čížinský, pan poslanec Jurečka a jako poslední v tuto chvíli paní poslankyně Helena Langšádlová. Takže pane poslanče Ferjenčíku, prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se musím ohradit proti tvrzení, že opozice znemožnila projednání balíčku. Bylo to hnutí ANO spolu s ODS a tuším ČSSD a ještě TOP 09 a STAN, ale rozhodně ne například Piráti nebo KDU-ČSL, nebo dokonce SPD, kdo byl proti tomu, aby se to ukončilo. Takže vy jste jako ANO vyřadili ten bod z programu schůze, protože jste chtěli jet na prázdniny. Ještě tady přiznáváte, že nám kvůli tomu hrozí infringement, že nás to bude stát peníze, tak byste to měla zaplatit ze svého platu, a ne z toho tady obviňovat opozici. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec Ferjenčík. Požádám o vystoupení pana poslance Výborného a připraví se pan poslanec Čížinský. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Je to přesně tak, jak říkal kolega. Já můžu ta čísla říct úplně přesně. Slovy pana premiéra makat nechce hnutí ANO. 48 hlasů pro ukončení schůze, respektive vyřazení bodů, a nebudeme makat ve čtvrtek a v pátek. A takhle bych mohl pokračovat, včetně devíti hlasů ČSSD. Kdybyste hlasovali pro, tak ty věci, o kterých tady paní ministryně hovořila, a já bych poprosil, aby nemátla veřejnost a neříkala, že kvůli opozici to nebylo projednáno. Není to pravda. Ten, kdo nechce makat, je hnutí ANO. Jednoduché. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Čižinského, připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo, dvě minuty.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Jenom stručně. Když veřejnoprávní média přicházejí o peníze, tak je úplně jedno, jestli je to technické, politické nebo jiné, prostě ty peníze nemají. A Český rozhlas tím zdůvodňuje propouštění zaměstnanců, které je pro mne nepřijatelné. A ten dotaz byl, zda to tedy zařídíte tak, aby Česká televize a Český rozhlas peníze dostaly třeba i tím, že se prostě zvednou koncesionářské poplatky a nebudou muset propouštět.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jurečku a zatím poslední k faktické poznámce se připraví paní poslankyně Helena Langšádlová. Takže pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji vám. Kolegyně, kolegové, mě trochu překvapila slova paní ministryně Schillerové, které na jedné straně děkuji za to, že jako jedna z mála členů vlády, jako jediná členka tady měla odvahu vystoupit v diskuzi a alespoň na něco z toho, co zaznělo, zareagovat. Překvapilo mě to, že řekla, že neměla v plánu dneska vystupovat. To je docela neobvyklé, když přijde vláda žádat o důvěru Poslanecké sněmovny. My když jsme to zažili před čtyřmi roky, a to nám tehdejší opozice také docela zatápěla, tak členové vlády v té debatě vystupovali. A já bych poprosil, protože ta diskuze se blíží ke konci podle počtu přihlášených do té rozpravy, kdybyste, vážený pane premiére, páni vicepremiéři i ostatní členové vlády aspoň stručně, prosím pěkně aspoň stručně reagujte na některé podstatné věci, které tady třeba i opakovaně zaznívaly. Doufám, že jste si dělali poznámky, protože prostě pokud to necháte a promlčíte se k tomu hlasování, tak to považuji tedy za srabské, nestátnické jednání. Myslím si, že poslanci, i když jsou opoziční, tak si zaslouží věcnou argumentaci, proč vy obhajujete to, co my kritizujeme. Děkuji za to. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Marian Jurečka. Paní poslankyně Langšádlová jako poslední. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážení kolegové, pane premiére, vy jste se tady několikrát ohradil proti tomu, že nemáte nic společného s StB. Já vám začnu číst z takového seznamu: Alexandr Babiš – spolupracovník StB, krycí jméno Miki, bratr Andreje Babiše. Libor Široký – člen představenstva Agrofertu. A takto bych mohla pokračovat. Je to několik desítek jmen, která jsou spojena s vámi a s bývalou Státní bezpečností. Já vím, že jsou tady debaty v mnoha kruzích, jestli ty vaše peníze na počátku vašeho zázračného podnikání byly peníze StB nebo KGB. Já o tom mluvím dnes proto, že to považuji za závažné bezpečnostní riziko. Proto je potřeba o tom

hovořit a proto je třeba si uvědomit, jaké tady vazby byly a jsou. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni za vystoupení i za dodržení času. A nyní tedy se vrátíme do standardní obecné rozpravy, takže já požádám o vystoupení pana poslance Petra Beitla a připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, Mark Twain kdysi napsal, že člověk by měl každé ráno spolknout živou ropuchu, aby ho pak celý den už nic horšího nečekalo. Já mohu z tohoto místa konstatovat, že dnes by jedna ropucha nestačila. (Smích a potlesk zprava.)

Už toho bylo dneska hodně řečeno o půdorysu, na kterém polokomunistická vláda vznikala, a i já z tohoto místa musím konstatovat, že takovému útvaru svůj hlas nedám, a připojuji se k názorům členů klubu ODS.

Bavili jsme se i o dohodě hnutí ANO a komunistů, která je neveřejná, mluvili jsme o korupčním a vyděračském potenciálu tohoto svazku.

Vážený pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, ve svém projevu jste se zmínil o vašich spanilých jízdách po republice, o vašich výletech, které nejsou ničím jiným než permanentní předvolební kampaní hnutí ANO za státní peníze. Ale pokud jste opravdu projeli tolik krajů naší republiky a mluvili s tolika lidmi a především podnikateli, musím se opravdu podívat, co vaše programové prohlášení obsahuje, anebo lépe neobsahuje. Je sice pravdou, že takový dokument by měl obsahovat projekty krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé s tím, že střednědobé a dlouhodobé by měly převládat, nicméně nelze přece ignorovat, co naše podnikatele a vlastně všechny zaměstnavatele v současné době trápí nejvíc, a to je nedostatek pracovních sil ve všech oblastech průmyslu, ve zdravotnictví a vlastně ve všech oblastech podnikání. Ano, máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě, ale jak je možné, že vláda urychleně nepřipravuje strategická opatření, která by umožňovala dostat do naší republiky dostatečný počet kvalifikované pracovní síly? Pro kolegy z SPD: kvalifikované pracovní síly z oblastí nám kulturně blízkých. A dostat sem ty síly dostatečně rychle, tak aby vůbec bylo možné udržet stávající ekonomický růst.

Já jsem podobná opatření hledal v sekci zaměstnanost, zahraniční politika, zdravotnictví, průmysl a obchod. Tam všude máme dnes obrovské personální problémy. Nikde ani zmínka! A pokud mám mít členy vlády za kompetentní osoby, které vnímají problémy této země, nerozumím tomu. Anebo jste připraveni propustit desetitisíce úředníků, které jste v posledních letech z pracovního trhu stáhli do státní správy, tak jak vám to radil pan prezident? O tom velmi pochybuji. Anebo, a teď se vracím k té vaší tajné dohodě s komunisty, vám to bylo zakázáno v rámci nějakých socialistických utopistických představ o ochraně pracovního trhu a o posílení role odborových organizací? Ódtamtud totiž podobné hlasy pravidelně zaznívají. Chápu, že komunistům by se užší propojení s odboráři hodilo, nakonec určitě s nimi počítají jako se základnou pro budoucí lidové milice.

Vážení členové vlády, konjunktura opravdu nebude trvat věčně a je potřeba dnes využít každou exportní i jinou objednávku a z toho šťastného období naší země vytěžit, co se dá, a to se bez pracovní síly ze zahraničí nepodaří.

Vážené dámy, vážení pánové, já zatím ještě věřím, že to, co jsem před chvílí řekl, je nadsázka. Žádám vás, abyste vyslali jasný signál všem, jejichž provozy jsou z důvodu nedostatku pracovních sil ohroženy, abyste vyslali jasný signál do zdravotnictví, do průmyslu, do stavebnictví, protože situace už je na mnoha místech více než kritická a ti lidé na tu zprávu čekají.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Beitl. Nyní máme tedy poslední čtyři přihlášky do obecné rozpravy. Požádám tedy o vystoupení paní poslankyni Miroslavu Němcovou a připraví se pan poslanec Juránek. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Přejí pěkný pozdní večer, dámy a pánové. Chtěla bych říci pár slov k tomu, proč tady dnes jsme a co vlastně projednáváme.

Během těch hodin jednání mám stále neodbytnější pocit, že je zde taková ta hra, které se říká vrtěti psem, že nám bylo předloženo programové prohlášení, tedy dokument, který je veřejný, že nám byla představena část vlády, ale ne celá vláda. Nevíme, kdo bude ministrem zahraničí, a všichni se tváří, že to není důležité. Nebyl nám ale předložen dokument a nikdo neví, co na něm je, a to jest ta tajná dohoda mezi hnutím ANO a KSČM. Sociální demokraté říkají, že jim do toho nic není, že to je věc mezi premiérem a těmi, kteří hodlají tuto vládu podporovat, a tedy KSČM. Nikdo z veřejnosti neví, jaké podmínky nebo o jakých dohodách v tomto tajném dokumentu šlo. Proto mluvím o vrtěti psem, protože tady všichni chodíme, probíráme jednotlivé stránky vládního prohlášení, hledáme tam něco, co bychom chtěli zkritizovat, nebo něco naopak, co si myslíme, že jde správným směrem, ale vůbec o tohle nejde. To je pouze kouřová clona, aby nás zabavila proto, abychom ztratili ze zřetele to, o co tady jde skutečně, o ten tajný mocenský politický pakt mezi hnutím ANO a KSČM.

Když se vrátím trochu do historie, nebude to daleko, tak v květnu pan předseda vlády Babiš řekl, cituji: "Komunisti nemají na vládu žádný vliv. Umožní pouze vznik naší vlády na základě programových cílů, které jsou i podobné ČSSD." Programových cílů. O žádných personálních otázkách tam nebylo ani slovo. Ale okamžitě nato vystoupil předseda KSČM Vojtěch Filip a ultimativně požaduje, cituji: "Pokud z programového prohlášení nezmizí závazek rozšiřování vojenských misí v zahraničí, nepřipadá naše podpora v úvahu." Zopakoval, že komunisté chtějí mluvit do obsazení ministerstev, kde hrozí Babišův střet zájmů, konkrétně zemědělství, spravedlnosti, zdravotnictví. Mezitím vyvinuli enormní tlak, aby z vlády odešli ministři, kteří jim v žádném případě nevyhovovali, ministr Pelikán, ministr Stropnický, ministryně Šlechtová.

Myslím, že nejlépe to definovala místopředsedkyně KSČM Kateřina Konečná, která jasně vyjádřila představy o tom, jak bude KSČM o podílu na vládnutí, jak tento podíl má vypadat. Řekla to v interview České televize 12. května 2018. Cituji. "Budou to právě komunisté, kteří narovnají páteř hnutí ANO, že neuhne doprava, ale uhone doleva." Myslím, že to docela jasně vysvětluje, že obsah té tajné smlouvy musel zůstat tajný, že to narovnávání páteře doleva něco stálo, bylo něčím podmíněno. A s něčím takovým by naše veřejnost, která protestuje, část z ní protestuje teď, a ta část, která by se to dozvěděla, tak by určitě musela volit protesty ještě silnější. Proto to musí zůstat tajné a proto je zjevné, že to je vláda položená na tomto principu, na této spolupráci, kde s odpuštěním kolegové ČSSD hrají pouze druhé housle, ale hrají je vědomě, rozhodli se tak, tak já nejsem ten, kdo jim má radit, co mají dělat, jsou to oni. Vědí lépe než já, jaká je historie jejich strany, jak v roce 1948 na tom vynuceném slučovací sjezdu s KSČ tehdy dopadli, jak jejich představitelé byli vězněni, jak odešli do exilu, kde v Londýně zakládali exilovou vládu ČSSD, a jak celá tato strana dopadla. To, že prakticky po 70 letech skoro na den přesně strkáte hlavu do stejného chomoutu, je určitě vaše věc. Já to ani tak nepřipomínám vám, jako těm, kteří, doufám, poslouchají naše dnešní jednání a chtějí si některé věci ujasnit a některé věci pochopit.

Je zde ve hře postava předsedy vlády, ať chceme, nebo nechceme. Předseda vlády je přece ten, který zablokoval celou situaci, a to díky svým kauzám, korupčním kauzám, přestože sám tvrdí, že hlavním směrem vlády, která má pod jeho vedením pracovat, má být právě ta antikorupční politika. Ale zapomíná nám říct, proč nám lhal, když vysvětloval kauzu Čapího hnízda tady ve Sněmovně, kdy první verze, pokud si pamatují, byla, že vůbec neví, komu to patří, že to je nějakých advokátů. Druhá verze byla, že to není advokátů, že to je někoho z firem. Třetí verze byla, že, že až napotřetí... A to přísahal na zdraví svých dětí, že to neví, ale potom řekl, že to tedy bylo jeho dětí. Tato kauza přece zůstává, Andrej Babiš je trestně stíhaný. Představa, že v čele vlády České republiky má stát trestně stíhaný člověk, je přece zásadní překážkou pro uvažování každého, kdo si myslí, že ani ve svém normálním občanském životě nebo ve své firmě by se nedal do spolku s člověkem, který by byl trestně stíhán, a měl by pochybnosti o jeho solidnosti.

Čeho se můžeme dočkat? Jak ta vláda bude vypadat? Možná stojí za to si připomenout řadu podrazů, které se mezi těmi hlavními aktéry odehrávaly. Třeba v únoru, kdy poslanci klubu hnutí ANO největší měrou přispěli ke zvolení komunistického poslance Zdeňka Ondráčka jako předsedy komise pro kontrolu činnosti GIBS. A teprve když se zdvihla ta velká vlna odporu, tak premiér tehdy v demisi, Andrej Babiš, se zalekl těch zhruba 30 tisíc lidí, kteří byli na Václavském náměstí, a pan Ondráček musel odejít. A pan Babiš řekl, že jeho zvolení nechtěl, byla to vina ostatních, celá hra kolem je jen snahou rozložit hnutí ANO.

V dubnu pan předseda bezvýhradně podpořil raketový zásah spojenců proti syrskému diktátorovi Asadovi a odsoudil chemické útoky proti civilnímu obyvatelstvu. Stejně tak to udělali jeho ministři Stropnický a Šlechtová, pan ministr Stropnický, paní ministryně Šlechtová, jenže pak se sešel pan předseda vlády s panem prezidentem. Pan prezident mu řekl, že takhle si věci nepředstavuje, že takhle by spolu nekamarádili, a najednou jsme se dozvěděli od pana předsedy vlády, že ti naši

dva ministři mezi sebou soupeřili v prohlášení, kdo je silnější, pořádali konference, ale nebylo to jednotné stanovisko vlády. Otočil na podpatku během jedné návštěvy u pana prezidenta a své ministry hodil přes palubu.

V dubnu, kdy poprvé zkrachovalo jednání s Českou stranou sociálně demokratickou, opět pospíchal pan předseda vlády na Hrad. S panem prezidentem se poradili a pan prezident usoudil, že nejlepší varianta vládnutí bude hnutí ANO, SPD a komunisté. Andrej Babiš vyšel z této porady u pana prezidenta, na Hradě oznámil, že na tomhle se dohodli a tak to bude. No ale zase se něco začalo dít v éteru, takže večer, téhož večera, kdy u pana prezidenta něco domluvili, tak téhož večera Andrej Babiš hlasoval pro obnovení jednání s ČSSD, protože se prý podřídil většinovému názoru hnutí ANO.

To jsou metody, se kterými musí všichni aktéři počítat. Myslím, že to má vědět i Poslanecká sněmovna, má to vědět i naše veřejnost, protože to nejsou ojedinělé případy, ojedinělá ad hoc řešení, ojedinělá selhání. Je to styl práce, je to celý systém, který je postaven na lži, na mocenském ovládnutí všech, kteří buďto tančí tak, jak já pískám, anebo jsou hozeni přes palubu.

To nebude pouze věc té vládní koalice, to vidíme, že se děje i uvnitř hnutí ANO, ale to je jejich starost, jak naloží s panem Nacherem nebo s paní ministryní Šlechtovou. To nechávám na vás. Ale zároveň, jestliže se bavíme o tom, zda má vláda dostat důvěru, a nevíme ten základní tajný dokument, nevíme, co v něm je, a tudíž se můžeme těžko vyjadřovat, jestli taková důvěra má nebo nemá být udělena, tak ale je zde také ta personální stránka vlády. Není možno říci, že nás to nezajímá, protože součástí práce poslance ve chvíli, kdy posuzuje, zda dá důvěru vládě nebo nedá důvěru vládě, je také to, kdo ji reprezentuje a s jakými cíli, s jakými představami a s jakou odborností do té vlády vstupuje.

Tak já mám několik dotazů. Nevím, jestli se dozvím odpovědi, ale zajímaly by mě.

Pan ministr kultury Antonín Staněk obhajoval před nedávnem nominaci komunistického básníka Karla Sýse na státní vyznamenání a zároveň nevyloučil, že by byl i pro případné ocenění Ivana Skály. Cituji nyní. "Jestliže by byl," myšleno Ivan Skála, "navržen, musel bych se probrat jeho tvorbou, musel bych si to nějakým způsobem zopakovat, protože už mám dlouho od vysokoškolského vzdělání, a tudíž ani teď nejsem schopen vám k tomu něco říci." Kandidát na ministra kultury neví, kdo to byl Ivan Skála? Ten bezskrupulózní likvidátor českých spisovatelů, českých básníků? Ta nejobávanější figura, která před rokem 1989 ovládala literární svět? Tak to je přece velmi špatná vizitka, jestliže toto ministr kultury neví.

Ministryně obchodu paní Marta Nováková sdělila, že je pragmatik a ve svých letech dospěla k názoru, že takového ortodoxní lpění na některých věcech, které nejsou až tak zásadně důležité, nemá smysl. To byla odpověď na otázku, jak se teď vyrovná s tím, že vláda, ve které bude ministryní, se bude opírat o hlasy komunistů. Tedy není to důležité. Nejsou to věci, které jsou až tak zásadně důležité, a ortodoxní lpění na nich nemá žádný smysl. Mluví o tom, že podniká s panem Tomiem Okamurou a cení si toho, že je velmi pragmatický. Zároveň se dočítáme, že o stejném

Tomiu Okamurovi a jeho hnutí pan předseda vlády ve francouzském listu Le Figaro říká, že to je hnutí extremistické. Nezdá se vám, že je tady něco divného?

Pani ministryně Nováková dále říká, že velmi podporovala elektronickou evidenci tržeb, byla zastáncem daleko přísnější dikce zákona, tak aby platila skutečně pro všechny bez výjimky a hned, což když se podívám na valdání prohlášení, myslím pro na straně 31 to je, o tom, jak budete podporovat malé a střední podniky, které jsou pevnou a nezastupitelnou součástí tuzemské ekonomiky, tak mám pocit, že tady něco nehraje. Možná vysvětlení, že pani ministryně má firmu, nebo měla firmu, nevím, jak to přesně teď je, která dodává software největším obchodním řetězcům v České republice, v zahraničí a také poskytuje technologii firmám pro EET. Nad tím se pozastavují i členové Asociace podnikatelů a manažerů, kteří se ptají, zda může takový člověk přistupovat k EET zcela objektivně.

Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch má dvojí metr. Když se jednalo o trestním stíhání lidí z nedávné kauzy, která propukla ve zdravotnických zařízeních, a jednalo se o zásahu policistů v nemocnicích na Bulovce a na Františku, tak pan ministr Adam Vojtěch prohlásil – cituji: Nedokážu si představit, že by pan Novák v této pozici nadále působil. Pan František Novák, ředitel jedné z těch nemocnic. Pokud by byl zadržen a je trestně stíháný a podezřelý ze spáchání trestného činu, tak tam musí dojít ke změně. Ale stejné měřítko nemá na svého předsedu, na člověka, který se má stát předsedou vlády s důvěrou Poslanecké sněmovny, a na jeho adresu naopak říká: Nelíbí se mi, jak je kauza Čapí hnízdo medializovaná, řeší se věc, která není před soudem. V jednom případě platí – jsi-li vyšetřován, nemůžeš zůstat na svém místě. V případě svého šéfa to neplatí.

Otázky jsou kolem ministra zemědělství Miroslava Tomana. Je to bývalý člen Rusnokovy vlády, sponzor Miloše Zemana, a nejenom v zasvěcených kruzích, ale obecně se říká, že je spíše kandidátem Hradu a komunistů, potravinářské a zemědělské lobby a premiéra Babiše než ČSSD. Ostatně sociální demokraté jsou si toho vědomi a říkají, že vědí, že mají pouze tři ministry, potom je tam pan ministr Toman a potom nikdo neví, kdo přijde na ministerstvo zahraničí. Otevřené zdroje, a tady říkám, že bych chtěla to vyvrátit, byla bych ráda, kdyby mi ta informace byla vyvrácena, ale v otevřených zdrojích se mluví o tom, že po krachu rodinné firmy Tomanových Agrotrade, která nakonec po přejmenování za netransparentních okolností skončila u Radovana Krejčíře, zbyly dluhy 600 milionů korun, které měli uhradit daňoví poplatníci. Nevím, jak s touto informací naložit, budu velmi ráda, když se dozvím, že to není pravda.

Ministr obrany Lubomír Metnar byl Babišovým deníkem Lidové noviny označen jako člověk bývalého ministra vnitra Rusnokovy vlády Martina Peciny a prezidentova poradce Martina Nejedlého. To píší Lidové noviny. Z otevřených zdrojů vyplývá, že působil u Pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti, a zatímco Andrej Babiš vyzval KSČM, aby přehodnotila nominaci Zdeňka Ondráčka kvůli jeho minulosti v Pohotovostním pluku VB, současně jmenuje ministrem člověka, který sloužil u téhož pluku. Zdá se mi, že tam také je něco hodně divného.

Chtěla bych se ještě pozastavit u jedné věci. Když mluvil pan předseda vlády ve svém úvodním projevu, který nebyl úplně podle mé představy představením

programu budoucí vlády, těžko nazvat, co to vlastně bylo za projev, ale mně se zdálo, že tam cítím, že vlajkovými loděmi této vlády by měl být boj proti korupci a zároveň otázka zahraničí, tedy naše působení ve strukturách EU, NATO a zejména otázky vztahující se k migraci. Ta migrace je popsána na straně 20 programového prohlášení vlády, kde cituji: Budeme důsledně potírat nelegální migraci, převaděčství a obchod s lidmi. Já jsem si vzpomněla, když jsme přijímali usnesení Poslanecké sněmovny, která se týkala migrace, byla jsem to já, kdo spolu s kolegy z Občanské demokratické strany předložil desetibodový návrh usnesení. Bylo to v říjnu roku 2015, kde byl tento návrh: Poslanecká sněmovna podporuje zásahy proti pašerákům, pašeráckým lodím a vyzývá předsedu vlády a ministra zahraničních věcí, aby využili veškerých možností k získání souhlasu OSN s tímto plánem. Pan předseda vlády nynější, tehdy ministr financí, tento návrh nepodpořil a tento návrh Poslanecká sněmovna nepřijala. Dnes se dočítám, po třech letech, kdy před třemi lety už mohla být jasná pozice české vlády, jak proti těmto nešvarům zasáhnout, tak dnes se dozvídám, že to mají v plánu.

Poslední věc, kterou chci zmínit, se týká korupce. Opírám se o vyjádření paní ministryně Šlechtové, exministryně Šlechtové. Dne 26. června letošního roku sdělila – cituji: Kandidovala jsem za hnutí, které chtělo být protikorupční. Vzhledem k tomu, že právě toto je problém Ministerstva obrany, transparentnost a klientelistické sítě, které sahají hodně vysoko, je v nich zapojena spousta zaměstnanců Ministerstva obrany i politiků, a proto začal můj mediální lynč. To jsou slova paní exministryně Šlechtové. Je jenom potřeba dodat, že ten mediální lynč se spustil v médiích vlastněných předsedou vlády, a nebylo to poprvé a určitě ne naposledy, na to by si měli všichni ti, kteří se dají do jeho služeb, zvykat.

Chtěla bych ale vědět, proč k této věci byla svolána Bezpečnostní rada státu. Doufám, že není svolávána jen tak proto, že se někdo špatně vyspal nebo si něco špatně přečetl nebo vlastně neví, co s tou věcí. Jestliže na základě těchto vyjádření exministryně Šlechtové, která mířila na jejího předchůdce ministra Stropnického, byla předsedou vlády svolána Bezpečnostní rada státu, tak se asi něco hodně vážného děje. Pan ministr Metnar, který přebírá teď tuto funkci, říká, že to vyřeší do konce roku a že v tom, že se věcí zabývá Vojenská policie, nevidí jako žádnou překážku.

Snad na úplný závěr bych chtěla ocitovat jednu věc, která mluví sama za sebe, není potřeba, abych k ní dodávala žádný komentář. Když jsem byla na cyrilometodějských oslavách v Uherském Hradišti, na Velehradě, v okolí Uherského Hradiště minulý týden, tak jsme tam všichni účastníci dostali takovou brožurku programovou, tam má úvodní slovo předseda vlády Andrej Babiš. V této brožurce sděluje: V Desateru jsou formulovány základní pilíře naší morálky a našeho práva. Díky těmto prastarým pravidlům víme, že nemáme krást a pomlouvat, že se máme chovat k rodičům a bližním s úctou. – Musím jenom dodat, že tato slova bych samozřejmě podepsala, ale že pan nastupující předseda vlády, který žádá o důvěru Poslanecké sněmovny a opírá se o blahovůli Komunistické strany Čech a Moravy, tak zapominá dodat, když se vyznává z potřeby odkazu Desatera, zapominá dodat, že 229 kněží a 101 řeholnic komunisté uvěznil, 28 kněží a 2 řeholnice umučili, 1 440 kněží a 2 750 řeholnic internovali. Tak to je k tomu výkladu Desatera, k tomu, jak máme mít v úctě bližního svého, k tomu, jak nemáme krást, lhát a podvádět.

Já jsem přesvědčena, že z důvodů, o kterých jsem tady mluvila, z věcných i personálních, není možné, abychom degradovali dosavadní míru demokracie v naší zemi do podoby, kdy v čele vlády bude stát trestně stíhaný člověk se všemi těmi okolnostmi, které jsem zde zmínila. Je otázkou vaší – a vím, že to je teď házení hrachu na zeď, nikdo z vás nezmění své přesvědčení, jenom jsem chtěla mluvit k těm, kteří nás poslouchají, aby věděli, pro co vy budete hlasovat, čemu vy dáte svůj souhlas, přestože tohle všechno víte. Nemůžete se vymlouvat, že nic nevíte, že až tady vstanete vy, sociální demokraté a vy poslanci hnutí ANO, a řeknete "dávám důvěru této vládě", tak budete zapsáni na věky v historii s tím, že jste to byli vy, kteří umožnili vznik takovéhle vlády, a zapíšete se do té listiny, která bude dnes listinou cti i listinou hanby.

Děkuji za pozornost. (Hlasitý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Dobrý večer všem. Nyní prosím pana poslance Hájka s faktickou poznámkou. Připraví se pan předseda Bělobrádek s přednostním právem.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Mně to nedá nezareagovat. Víte, já bych zareagoval na to, že paní, která tady hovořila přede mnou, paní poslankyně Němcová, útočila na pana ministra obrany, který byl v pohotovostním pluku. Ano, i já jsem byl ve Vojenském gymnáziu Jana Žižky. A víte, s kým jsem studoval? S panem Topolánkem. S panem Topolánkem!

Útočila stejně na pana Topolánka, že byl se mnou od patnácti let na vojenském gymnáziu? (Rozčileně.) Vy jste byla členka ODS? (Předsedající: Prosím, obračejte se...) Ještě v době, kdy... prostřednictvím pana předsedajícího jste byla členka v době, kdy byl pan Topolánek také předsedou ODS a byl také v době, kdy byla za komunistů byla jediná možnost jeho studia, že byl žákem vojenského gymnázia. To je jako pan dnešní – ukážu správně prstem – ministr obrany dnešní, byl. Bohužel chtěl být. Pomáhat naší bezpečnosti. To znamená, jediná možnost byla, aby vstoupil do pohotovostního pluku. To znamená, jestli chtěl být pan váš bývalý předseda ODS, chtěl být vojákem z povolání, musel vstoupit mimo jiné do vojenského gymnázia. Takže to je celé.

Takže prosím vás, nalijme si čistého vína. To znamená, byla doba taková, že pokud chtěl být někdo policajtem nebo esenbákem, tak musel vstoupit do pohotovostního pluku. Jestli chtěl být někdo vojákem z povolání, musel být ve Vojenském gymnáziu Jana Žižky. To je celé. Takže prosím vás, nesmíchejte mi hrůšky s jabkama. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji za dodržení času. A reagovat bude s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem rodák z Opavy, kde bylo to nešťastné gymnázium Jana Žižky z Trocnova vojenské, kde ti patnáctiletí klučíci chudáci

chodili v uniformách. To bych vyčítal jejich rodičům, ne těm čtrnáctiletým chlapcům, kterým se smála celá Opava v té době, poměrně neoprávněně. Srovnávat pohotovostní pluk, který tak nechvalně zasáhl v roce 1989 proti svobodomyšlným občanům, s tímto gymnáziem je nehoráznost. Nehoráznost!

Já tomu docela rozumím. Pan poslanec Hájek je velmi smířlivý ke komunismu a komunistům. Ale my takoví nebudeme. (Předsedající: Prostřednictvím...) A prostřednictvím co? (Předsedající: Obracejte se k ostatním...) Já se neobracím! Pan místopředseda je buď hluchý, nebo nerozumí českému jazyku.

Relativizování komunismu a chování komunistů je něco, proti čemu budeme protestovat. A žádám pana poslance Hájka prostřednictvím pana místopředsedy, aby se choval slušně k paní poslankyni Němcové. Není to poprvé, kdy ji osobně napadá. Jste ubožák, prostřednictvím pana místopředsedy. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím s faktickou poznámkou pana poslance Hájka.

Poslanec Josef Hájek: Já se omlouvám, byl jsem tady osloven, takže ještě jednou vystupuji, ale musím vystoupit. Já jsem pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího vstoupil do vojenského gymnázia jako patnáctiletý chlapec, který byl otcem emigranta, který neměl jinou možnost studia než na vojenské škole. Nebyla jiná možnost. V roce 1975 jsem byl propuštěn z vojenského gymnázia z politických důvodů, že můj otec byl v emigraci. Tak mně prosím vás vy nevyčítejte, že jsem tady nějaký zastánce komunismu. To není pravda! Já jsem tvrdě musel na sobě pracovat, tvrdě jsem na sobě pracoval. A to, že jsem dneska třeba tady, je to, že jsem byl cílevědomý, pracovitý. A že mně komunisté dovolili studovat jedině Vysokou školu báňskou a být horníkem, no tak bohužel byla taková doba. Já jsem dodneska s tím nesmířil, ale prostě jsem to akceptoval. A dneska jsem tady a já toho nelituji. Já nelituji toho, že jsem byl v tom hornictví. Samozřejmě lituji toho, že byla taková doba. To je pravda celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. A nyní prosím s přednostním právem pana předsedu Bělobrádku.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl distancovat od toho, co se stalo před Poslaneckou sněmovnou. A já jsem přesvědčen, že do demokracie nepatří fyzické násilí a házet lahve i na toho, kdo je mým oponentem, i když s ním nesouhlasím, je nepřijatelné. Já bych chtěl z tohoto místa vyzvat všechny demonstranty, aby umožnili i důstojný odchod, až tady skončíme, všem poslancům a členům vlády bez ohledu na to, jestli s nimi souhlasí, nebo ne. A aby se zdrželi takovýchto nepřijatelných úkonů.

Prosím, mějme úctu i ke svým oponentům. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také velice děkuji a prosím pana poslance Juránka, který je řádně přihlášen. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, vážený předsedo vlády, vládo, kolegové poslanci a kolegyně poslankyně, já odmítám v téhle Sněmovně si brát faktické poznámky, protože slouží něčemu jinému, než čemu má faktická poznámka sloužit. Myslím, že se musíme naučit, abychom skutečně se drželi vždycky věci a třeba teď i se drželi té věci, která se týká téhle vlády. Já budu se snažit být pokud možno velmi stručný. Nicméně využiji toho a zareaguji na záležitosti.

Chci říct, že jsem z rodiny, ve které je důstojník české armády. A já si armády velice vážím. A jsem přesvědčený, že v současné době té armádě věnujeme málo pozornosti a že zdaleka nežijeme v době, kdy bychom tu armádu nepotřebovali. To znamená první věc, která je. Tak prosím vás, zkusme se na to podívat s pohledem do budoucna. A i až budeme schvalovat rozpočty, které tady budeme schvalovat, tak se zaměřme tímto směrem. Já jsem prostě přesvědčený, že tohle potřebujeme.

Nicméně na úvod v té další řeči musím říct, že nepodpořím tuto vládu právě proto, že jsou tam komunisté. Ale teď řeknu proč. Oni měli spoustu příležitosti se omluvit, ale neomluvili se ani v rámci mé rodiny. V roce 1948 byl můj strýc zavřený na jedenáct let za to, že organizoval pout' na Hostýn, které se zúčastnilo více než 100 tisíc lidí. Jedenáct let za to dostal. V roce 1969 jsem jako třináctiletý kluk byl padesát metrů od místa, kde lidový milicionář zastřelil sedmnáctiletou Muzikářovou, a můžete si to v Brně najít.

To jsou prosím věci, které já jsem připraven do určité míry přijmout, když se za ně někdo omluví. A čekal jsem na to celou dobu. Byl jsem i hejtmanem Jihomoravského kraje a příležitosti měli komunisté dost, aby se za tyto věci omluvili. To, že jim nevádí, že potom tam někteří z nich přijdou a položí tam kytku, tak jako považují za první snad naději, že si to jednou uvědomí a že se za to omluví.

A já k tomu řeknu jenom jednu věc a jednu myšlenku, protože nechci napadat vůbec nikoho. Jenom chci říct, že tady toto hnutí by si mělo pamatovat, že pravdu nevyvažete. A já to zopakuji ještě jednou: Pravdu nevyvažete! A stejně tak se nevyvažete ani to dnešní hlasování, které o této věci bude.

Ale já teď řeknu zcela na rovinu, tak jak já věci cítím. Já bych tady mnohem radši, mnohem radši, bych tady jednal o tom, aby naše strana byla součástí vládní koalice. Tohle říkám sám za sebe, ale byl bych rád. A proto se nebudu v žádném případě opírat o to, co je v programovém prohlášení.

Já chci prostě říct, že pro mě úplný základ už tady byl řečený. Ale pro mě jako člověka, který pracoval v komunální politice vlastně od roku 1994 až do roku 2016, nebo respektive jsem pořád zastupitelem Jihomoravského kraje, tak pro mě je velice důležité, abychom se snažili řešit konkrétní problémy, které v téhle zemi jsou, a řeknu, o kterých si myslím, že v tom programovém prohlášení nejsou. A říkám, kdybychom usilovali o tu vládu, tak bychom je tam museli dostat. Mám jich jenom pět. Ale řeknu, že je to na základě zásad KDU-ČSL. My prostě máme zásadu, a ta je strašně důležitá, ale strašně málo o tom mluvíme, že všechno, co se může udělat na spodní úrovni, se na té spodní úrovni má udělat. A já to řeknu trošku postupně po

schodech. Co můžu udělat v rodině, ať se udělá v rodině. Proto podporujeme rodinu a to trojgenerační. Jestliže něco můžeme udělat prostřednictvím spolků, ať jsou to hasiči, nebo tady zmiňovaní skauti, sokoli nebo orli, udělejme to prostřednictvím spolků. Nebo rybáři, nebo myslivci. Jestliže můžeme něco udělat prostřednictvím obcí, udělejme to prostřednictvím obcí. Jestli prostřednictvím krajů, tak prostřednictvím krajů. A jestliže můžeme podpořit něco v malém, to znamená malé živnostníky a malé podnikatele, tak podpořme tady to, co je nám nejbliž, a to, co je vedle nás. A teprve potom můžeme tyto věci správně ohodnotit. To je náš pohled.

Tak řeknu jenom pět věcí. Ta první věc je bydlení. To bydlení je z hlediska rodiny pro nás velmi důležité, protože 75 % lidí, kteří se rozvádějí, manželství, která se rozvádějí do pěti let, nejméně jako jeden z důvodů špatné bydlení nebo že je nemají. Jestliže tedy nebudeme komplexně řešit bydlení – a budeme ho teď řešit mnohem více, protože se zvětší skupina těch, kteří se na základě opatření České národní banky nedostanou k úvěru – potom nedosáhneme toho, aby nějaké dostupné bydlení a pak ty další věci v bydlení byly.

Nicméně budu stručný. Ta druhá věc se týká opravdu spravedlivého navýšení důchodů, a to především žen, které se staraly o děti nebo o své rodiče.

Ta třetí záležitost, o které chci mluvit, je právě podpora těch neziskovek, o kterých jsem mluvil.

A čtvrtá věc, kterou považuji za velmi důležitou, je dokončit konečně reformu krajů, aby kraje začaly fungovat tak, jak mají. Týká se to zvláště školství, kde nám vzniklo 14 druhů školství. Kraj od kraje je to všude jinak a je třeba s tím zvláště v tom středním školství něco dělat.

A pátá záležitost je potom podpora živnostníků a malých podnikatelů. Znovu říkám, raději bych byl, kdybychom zvolili třetí cestu, kterou ještě máme, a hledali raději ještě o další dva měsíce, klidně tři měsíce déle proto, aby tady byla vláda bez komunistů.

Rád bych takhle jednal. Ale když nemohu, tak musím říci, že budu dnes proti vládě, proti důvěře takové vládě, která se opírá o komunisty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, tak mám pocit, že tady vzrůstá trochu hluk. Tak jenom abychom to udrželi na dobré úrovni.

Prosím pana poslance Rozvorala, který je přihlášený jako další. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, poslanecký klub SPD nepodpoří hlasy svých poslanců vznik menšinové vlády ANO, ČSSD a KSČM. Vlastní spolupráci koaliční vlády ANO a ČSSD si obě strany domluvily na základě koaliční smlouvy a podporu komunistů si vláda zajistila smlouvou o toleranci mezi ANO a komunisty. Naši občané si možná konečně oddychnou, že skončila dlouhá vyjednávání o tom, kdo

v naší zemi bude vládnout, a že máme konečně vládu, která dostala důvěru. Na druhou stranu by si měli sami odpovědět, zda je to pro ně dobré řešení.

Za naše hnutí SPD musíme konstatovat, že to řešení dobré není. Pro toto tvrzení máme dostatek argumentů. ČSSD v rámci všech vyjednávání o vládní spolupráci vystupovala velmi arogantně a například vůči našemu hnutí se vyjadřovala velmi urážlivě a veřejně tvrdila nepravdivé informace s cílem poškodit naše hnutí a náš program. Způsob ukončení prvního vyjednávání o vládě s hnutím ANO svědčí o nastavené kultuře v této straně. Vláda, jejímž jedním koaličním členem je rozhádaná, probruselská, proimigrační a korupčními kauzami opředená ČSSD, bude velice nestabilní. Nejednotnost této strany při všech hlasováních a nejednotnost poslanců a senátorů ČSSD je tím důkazem.

Za stranou ČSSD je spousta korupčních kauz. Například OKD, krabice od vína plná milionů korun hejtmana a poslance Davida Ratha, kauzy financování vrcholového sportu a mnoho dalších, které stály naše daňové poplatníky miliardy korun. ČSSD ve svém programu podporuje principy globalizace a multikulturní integrace. Hnutí ANO zase nominovalo na premiérské křeslo trestně stíhaného člověka, což vládní nestabilitu ještě umocňuje. Argumentů bychom mohli zmínit ještě mnoho, ale to už nebudu zmiňovat. Za vznik takovéto vlády nese plnou odpovědnost premiér Andrej Babiš. Naše hnutí mu nabízelo spolupráci, o kterou ale neměl zájem. Bylo to jeho rozhodnutí a on se bude zodpovídat našim občanům.

Závěrem znova zopakují, že poslanci hnutí SPD nepodpoří důvěru takto navrhované vládě. Jsme přesvědčeni, že tato vláda není schopna naplňovat zahraniční, hospodářskou, bezpečnostní, obrannou a sociální politiku ve prospěch blaha našich občanů, to znamená bránit a hájit suverenitu naší republiky, což je dlouhodobým programem našeho hnutí. Klasik by řekl – dávám této vládě rok, maximálně dva. Vzhledem k tomu však, že klasik nejsem, řekl bych, že délka jejího vládnutí vzhledem k její obrovské nestabilitě ani rok nebude.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. (Silný hluk v sále.) Poprosím trošku o uklidnění a poprosím pana poslance Lipavského.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, jako opoziční poslanec za stranu Pirátů nepodpořím důvěru této vládě. V prvé řadě tedy hlavně proto, že jsem přesvědčený zastánce demokracie. Nebudu ale pro vás hlasovat, vážená vládo, také z důvodů čistě pragmatických, a tudíž pro vás technokraty doufám o něco srozumitelnějších.

Dovolte mi tedy svůj projev rozdělit do dvou poznámek. Nejdříve se vyjádřím k zahraniční politice a následně k plánované stavbě jaderné elektrárny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším. Nevím, jestli je to hlukem venku (hlasité projevy demonstrantů před budovou), nebo hlukem v sále, ale já vás téměř neslyším. Takže prosím, zkuste zvýšit hlas.

Poslanec Jan Lipavský: A kdo ví, třeba se mi podaří některé z kolegů poslanců přesvědčit, aby se přidali na moji stranu.

K zahraniční politice tedy. Budu citovat z programového prohlášení vlády z kapitoly obrany, kde se píše: Budeme aktivní v OSN, Evropské unii, NATO a dalších organizacích. A kapitola k zahraničí je uvozena deklarací, že zahraniční politika vlády bude sebevědomá, aktivní a srozumitelná. Nicméně pokud se podíváme na to, co vláda ANO za posledních šest měsíců předvedla, není to nic než bída.

Ministr Martin Stropnický přijal všehovšudy tři státní návštěvy a bilaterální zahraniční cestu nevykonal žádnou. Andrej Babiš se marně snažil setkat s Angelou Merkelovou, která ho vytrvale půl roku odmítala. Proč? Protože byl premiér v demisi a to v Evropě nemělo váhu. Česká pozice v zahraničí tak vlivem Babišova sobectví a neschopnosti půl roku sestavit vládu s důvěrou oslabily naši pozici v Evropě. V očích partnerů tak vypadáme v lepším případě nestabilně, v horším směšně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem přesvědčen, že teď už to není z důvodu hluku venku, a poprosil bych poslance zejména nalevo ode mě v sále, aby se zklidnili ve svých jednáních nebo je případně přesunuli ven. Děkuji.

Poslanec Jan Lipavský: Teď je kvůli mocenskému handrkování oslabena i pozice ministra zahraničí, protože, ať se na mě kolega Hamáček nezdobí, není možné naplno zvládat řízení dvou silových resortů. Situace tedy nahrává tomu, že opět posiluje Andrej Babiš. Vláda ještě nedostala důvěru a už systematicky a vědomě porušuje své vlastní programové prohlášení. Je to normální? Není. Je to přijatelné? Na to se ptám vás, kteří hodláte jeho vládu podpořit.

K Rusku. O Rusku se v programovém prohlášení dočteme následující: Chceme se v EU v mnohém aktivněji účastnit diskuse o budoucích vztazích s Ruskou federací se snahou o nalezení všeobecně přijatelných řešení vedoucích ke snížení napětí v Evropě. – Je vidět, že i v této části vládního prohlášení řádila rudá ruka. Jinak si totiž podobně vágní a nicnefajkající prohlášení neumím vysvětlit.

Dovolte mi, vážená vládo, připomenout vám několik faktů. Očividně je to potřeba. Rusko stále nelegitimně okupuje Ukrajinu a nevypadá to, že by se v blízké době snažilo stáhnout. Minské dohody stále platí. A já se ptám, proč chybí jakákoli zmínka na podporu našich spojenců v Pobaltí. Proč chybí jakákoli zmínka o sankcích, o tom, že máme podporovat jednotu Evropy v těchto věcech? A je potřeba říci, že bezpečnost není hodnota, na kterou lze přilepit cenovku a vyobchodovat ji za kostku másla nebo za kamion jablek.

Za druhé. Vytýkám nové vládě přístup k jaderným elektrárnám, k jaderné energetice. Předkládané programové prohlášení vlády je plné jaderné energie, dostavby. O jádru dnes mluvil Miloš Zeman, který své kroky pilně koordinuje s šéfem ČEZ Benešem, o jádru dnes mluvil Andrej Babiš. Je to pro něj jasná věc. Je to triviální záležitost? Není. Protože pokud se vydáme touto cestou, tak se bude jednat o největší zakázku v historii této země, bude utraceno minimálně půl bilionu korun.

Zakázka bude se státní garancí, ze státních peněz. To je nevyhnutelná ekonomická realita.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych znovu vyzval poslance a poslankyně v levé části sálu u vchodu, aby zvážili, jestli své diskuse nepřesunou ven, protože ten hluk prostě nám tady zbytečně roste a já neslyším pana poslance, jak hovoří. Napravo taky.

Poslanec Jan Lipavský: A nyní důležitá otázka. Kdo dnes umí takovou jadernou elektrárnu postavit? USA? Ne. Francie? Ne. Japonsko? Ne. Jsou pouze tři státy, které se v principu o takovou zakázku mohou ucházet. Je to Rusko, Čína a Jižní Korea. A jak již dobře víme, Rusko a Čína zde již pilně a silně lobbují v nejvyšších patrech politiky, resp. si politiky přímo kupují a o zakázku se dlouhodobě zajímají. A nyní jsme v situaci, kdy ANO ve Sněmovně potápí jeden protikorupční zákon za druhým. Jsme v situaci, kdy ANO neustále vede kampaň proti jedné z našich tajných služeb, která slouží k tomu, že má chránit zájmy České republiky v zahraničí. Mícháme si tak jedovatý koktejl poškození vlastní demokracie a novým solárům a lehkým topným olejům, a dosadíte si tam libovolný korupční projekt. Hrozí nám tak zvýšení energetické závislosti a další politická korupce.

Na závěr si neodpustím jednu poznámku. Ve vládním prohlášení se píše, že vláda bude vycházet vstříc kontrole ze strany Parlamentu České republiky, kterému je ze své činnosti odpovědná. Dámy a pánové, jak si podobnou podporu představují vládní strany, nám bylo názorně předvedeno, když jste porušením zákona vyobstrovali schůzi k novičoku a když zde celý den mlčíte.

Vážení kolegové, váš hlas dnes rozhodne o budoucnosti této země na další roky. Prosim vás tedy, abyste při svém rozhodování brali na zřetel nejen osud této země a nejlepší zájmy jejích obyvatel, ale také vlastní svědomí. Přeji vám odvalu. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji panu poslanci a prosím pana poslance Peksu, který je dalším přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobrý večer, dámy a pánové, i já bych rád přidal pár slov k tomu, proč nemohu podpořit tuto vládu.

Je to vláda, která se ve svém programovém prohlášení staví jako vláda, která bude v EU slyšet a bude klíčovým hráčem. Pan premiér se často tváří jako silný a ostrý manažer a vynikající vyjednaváč. Před námi stojí pro Evropskou unii zásadní problémy, které ohrožují její podstatu a také otevírají cestu pro pozitivní změny a vize. A naše vize, vize této vlády, je držet se spolu se státy V4, zpomalovat integraci Evropy, o euru už ani nemluvíme a naše vyjednávací pozice se smrškla na: dejte nám zemědělské peníze, nestropujte dotace a nechte nás doma se tvářit silácky. To je velice neplodná a obtížně udržitelná pozice.

A jakými nástroji a kdo ji chce prosadit? Premiér, který od října nedokázal sestavit vládu, premiér, který nedokáže udržet emoce při běžné rozpravě ve Sněmovně, jehož důvěryhodnost pro partnery je naprosto podkopána probíhajícími trestními řízeními. A také je to premiér, který nedokázal obsadit post ministra zahraničí. Pan dvojministr Hamáček nám na výboru pro zahraniční věci řekl, že to není jeho vina a není to vina ČSSD, že on je dvojčím ministrem. Má pravdu, je to odpovědnost jeho nadřízeného, konkrétně pana premiéra. A problém je v tom, že pan dvojministr Hamáček by se teď měl účastnit jednání dvou různých rad ministrů, přičemž on sám přiznává, že toho dlouhodobě není schopen. A takovéhle vládě se prý říká klíčový hráč v EU!

Nechci moc rozebírat angažmá hnutí ANO v Evropském parlamentu. V roce 2013 jste kandidovali s image liberální strany a vstoupili jste do frakce ALDE. Pravda je, že dva ze čtyř vašich europoslanců s vámi už nespolupracují, a na západ od nás hlasitě zní, že jste spojencem Orbána a Kaczyňského. Visegrádská čtyřka je považována za oázu nacionalistických autoritářů a vy, pane premiére, jste zmiňován jako jeden z nich, spolu s vámi tak chváleným Viktorem Orbánem. A to je realita, do které jste nás dostal, a ještě chcete mluvit o tom, že budete klíčovým hráčem? To se pak nenechte vysmát.

Takže já nemůžu podpořit tuto vládu, hnanou chamtivou vizí jednoho muže, k tomu vybaveného tak slabými nástroji, a doufám, že brzo budeme mít vládu schopnou dělat konstruktivní politiku v Evropské unii, i když jsem si naprosto vědom toho, že tahle vláda to nebude.

A ještě na závěr. V této Sněmovně mezi poslanci ČSSD je pan poslanec Ondřej Veselý. Je to poslanec evropského výboru, já jsem přesvědčen o tom, že dobrý Evropan. Chtěl bych se zeptat prostřednictvím pana předsedajícího: pane poslanče, co vás vede k podpoře téhle vlády? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a vystoupí pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych se prostřednictvím pana předsedajícího zeptat pana poslance Chvojky, což je můj kolega z kraje ze sociální demokracie, jestli důvěruje Andreji Babišovi. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Michálek, který je přihlášený do rozpravy. Přípraví se pan poslanec Profant.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem navázat na jeden ze svých předchozích projevů, kdy jsem mluvil o nominačním zákonu a mluvil jsem o nominantech KSČM v Dozorčí radě České pošty, o panu Krejsovi. Zaznamenal jsem informace v médiích, kde pan ministr vnitra přislíbil, že tuto věc dá prověřit, proč pan Krejsa, poradce

předsedy KSČM pana Filipa, bere 160 tisíc v Dozorčí radě České pošty a jejich dceřinkách. Tak jsem chtěl poprosit pana ministra vnitra, který už není ministrem, takže pana bývalého ministra vnitra, pokud to tedy prověřil, nebo jestli to tedy neprověřil a jestli to předal svému nástupci panu Hamáčkovi, jak to vlastně dopadlo, abychom se dozvěděli tuto informaci předtím, než se bude hlasovat o důvěře Poslanecké sněmovny vládě. Děkuju předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Profanta. Přípraví se paní poslankyně Richterová.

Poslanec Ondřej Profant: Dobrý podvečer opět. Chtěl jsem se zeptat pana poslance Petra Dolínka prostřednictvím pana předsedajícího, jestli i po zkušenostech z Prahy opravdu chce vyjádřit důvěru vládě ANO a jestli věří panu Andreji Babišovi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní poslankyni... Ne. Pan poslanec Veselý se přihlásil s faktickou poznámkou, tak mu dáme přednost. (Potlesk z lavic Pirátů.) Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Musím se přiznat, že jsem byl do osmi hodin připraven se přihlásit do diskuse, abych svoje postoje vysvětlil. Nicméně diskuse kolem půlnoci už není něco, co by se dalo lidsky normálně zvládat, takže odpovím Mikuláši Peksovi prostřednictvím pana předsedajícího velmi stručně.

Má pozice je velmi těžká. O mně je všeobecně známo, že jsem nepodporoval vstup ČSSD do vlády, snažil jsem se kolegy z ČSSD přesvědčit, abychom tento krok nečinili z mnoha důvodů. Nicméně jsem neuspěl. A bohužel součástí politiky je i to, že když někdo neuspěje, tak porážku musí uznat. Já ji uznávám. Můj názor prohrál v rámci mé mateřské strany. A já si vážím jednak kolegů, kteří přišli v hojném počtu k referendu a odhlasovali vstup do vlády, i přes mé osobní přesvědčení. A vážím si obrovsky lidsky člověka, který celou tu věc domlouval, Honzy Hamáčka. A tyto dvě věci mě nakonec vedly k tomu, že dneska pro vládu i přes své osobní hluboké přesvědčení hlas zvednu. Takto jednoduše. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S faktickou poznámkou tady mám pana poslance Peksu, takže má slovo. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych chtěl poděkovat prostřednictvím pana předsedajícího svému předřečníkovi a ocenit, že aspoň někdo tady má odvalu vylézt a říct, proč dělá to, co dělá, i když s ním nesouhlasím. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Richterovou, která je řádně přihlášená do rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na podobnou věc, jaká právě zazněla, a sice to, jaké jsou vaše osobní důvody, jak vy se vyrovnáváte s dáváním důvěry vládě pana Andreje Babiše, na toto bych se ráda zeptala paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, paní poslankyně Kateřiny Valachové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A prosím pana poslance Holomčíka. Připraví se pan poslanec Bartoň.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dobrý večer. Taky bych rád využil této možnosti a prostřednictvím pana předsedajícího bych se rád zeptal svého kolegy z Jihomoravského kraje, pana Romana Onderky, protože se vždycky spolu bavíme na rovinu, tak jestli by mohl na rovinu říct, zda důvěřuje osobě pana premiéra Andreje Babiše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A prosím pana poslance Bartoně, který je posledním přihlášeným do rozpravy v tuhle chvíli.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Měl jsem podobnou otázku na svého stranického kolegu z Plzeňského kraje pana poslance Chovance. Tak nějak už jsem se z tisku dozvěděl odpověď, za což si ho alespoň pro toto vážím. Nicméně rád bych se zeptal tady pana kolegy Foldyny prostřednictvím pana předsedajícího: Pane kolego, věříte Andreji Babišovi? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní se ještě do rozpravy přihlásil pan poslanec Michálek, takže mu znovu dám slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. On mě asi neslyšel pan ministr Metnar, tak já se zeptám ještě jednou. Jak dopadlo to vaše vyšetřování České pošty? Vy jste prý protikorupční strana. (Výkřik z lavic ANO: On je nestraník!) Do médií jste prohlásil, že to budete řešit. A bylo by dobré, kdybyste nás seznámil s tím výsledkem. Pokud se říká, že tam sedí komunista za 160 tisíc měsíčně, to je docela kapitalistický plat, tak by bylo dobré, abychom se dozvěděli o výsledku toho vašeho protikorupčního šetření. To je všechno, co po vás chceme. Jenom dotaz, na který máme právo podle § 11 jednacího řádu – žádost o vysvětlení. Tak tady vystupte a jenom nám to řekněte, jestli jste vůbec něco šetřil, nebo nešetřil. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A z pléna se mi hlásil pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, asi tady odleva doprava se všichni shodneme na tom, že předseda vlády, který žádá o důvěru Poslaneckou sněmovnu, by neměl být usvědčený lhář. To bohužel ale není tento případ. Již v minulém volebním období, kdy veřejnost, noviny, nakonec i Poslanecká sněmovna řešila problém Čapiho hnízda, se ukázalo, že pan předseda vlády Andrej Babiš, tenkrát ještě ministr financí, lhal. Lhal zcela vědomě. Obelhával veřejnost i Poslaneckou sněmovnu.

Dnešní den je pro mě do značné míry úlevný, když mě pan ministr financí oslovil s osočením, že jsem opilý, že jsem zloděj a že díky mně umírali lidé na padácích. Ve všech těchto případech se jedná o pomluvu, kde samozřejmě důkazní břemeno musí nést ten, kdo tu pomluvu vysloví. Já ve všech těchto třech případech mám důkazy, kdy mohu říct, že to prostě nebyla pravda, nebo že to není pravda, a že se tedy jedná o usvědčeného lháře. Ale to bude civilněprávní spor mezi mnou a panem předsedou vlády. K té omluvě bude přinucen. Nemůže to skončit jinak, protože ty důkazy držím v ruce. A tady nejde o jednoho Kalouska.

Nicméně o důvěru vás žádá i člověk, který křivě přísahal na zdraví svých vlastních dětí. Vy opravdu jste schopni věřit někomu, kdo vědomě lhal a říkal při tom, při zdraví svých dětí vám přísahám, že to byla pravda? Neexistuje cyničtější výrok z mého pohledu otce i dědečka. To jenom aby bylo zcela jasno, komu chcete nebo nechcete vyslovit důvěru. To z osobního hlediska.

A teď... (Před řečnickým pultem stojí místopředseda Filip a mluví k řečníkovi.) Pane místopředsedo Sněmovny, stojíte-li přímo přede mnou a mluvíte-li mi do toho, co říkám, víte, že se nechováte korektně. Mlčte! (Smích v sále.) Klidně se na mě dívejte, ale mlčte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já zjednám klid. Nicméně bych vás chtěl vyzvat, abyste se obracel na ostatní poslance mým prostřednictvím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Klidně na mě hleďte, ale prosím nemluvte mi do toho. (Místopředseda Filip se obrátil k řečníkovi zády.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím mým prostřednictvím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nicméně teď se jedná o výjimečnou historickou chvíli. V roce 1989 po listopadu u kulatých stolů se sestavily vlády dohodou, kde byli přítomni komunisté, lidovci, tehdy ještě národní socialisté, a zástupci nestraničné veřejnosti reprezentované chartou. Tahle politická reprezentace dovedla zemi ke svobodným volbám, které proběhly v polovině roku 1990. Od těch svobodných voleb roku 1990 nikdy komunistická strana nestala se vládní stranou. Je to 28 let, co dokázala tahle politická reprezentace vždycky poskládat většinu v Poslanecké sněmovně bez účasti extremistů, tedy i bez účasti komunistické strany. Tohle je historická chvíle, kdy každý z vás, kdo vystoupí a řekne "pro návrh", rozhoduje o tom, že komunistická strana stává se vládní stranou. Rozhoduje o tom při

vědomí, že to je pátá Putinova kolona. Rozhoduje o tom při vědomí, že se nejedná o zcela demokratickou politickou stranu. Je zcela legitimní, že v tomto Parlamentu o tom není pochyb, protože byla zvolena. Ale jenom na každém z vás záleží, zda bude mít nebo nebude mít podíl na exekutivní moci. Každý z vás za to ponese odpovědnost. (Část poslanců vystoupila před lavice, diskutují hlasitě v hloučcích i v lavicích.)

Až se nás historie nebo děti nebo vnuci budou ptát, tak prosím pěkně neobstojí argument, že se na tom nějak dohodl klub. Nebo že takhle jsme se rozhodli. To hlasování je po jménech právě proto, že každý rozhoduje sám za sebe. Každý z vás bude muset, každý z nás bude muset svým dětem a vnukům se podívat do očí a říct: Já jsem tenkrát ty komunisty pustil k moci proto, že – dvojtečka. A teď ten důvod –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane předsedo. Poprosím všechny kolegyně, kolegy, aby se usadili na svých místech a umožnili vystoupení. (Zareagovala jen část poslanců.) Já vím, že je po půlnoci, ale zkusme to zvládnout v důstojné atmosféře, v rámci možností.

Poslanec Miroslav Kalousek: (Hovoří důrazně, naléhavě.) Každý z vás to bude muset zdůvodnit nejenom svému vlastnímu svědomí, ale svým vlastním potomkům. Budeme hlasovat o důvěře komunistické vládě. Žádná jiná vláda to nebude než vláda komunistická. Vy teď rozhodnete o tom, každý z nás rozhodne o tom, zda tato komunistická vláda bude nebo nebude mít důvěru. Je to na každém z nás. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. V tuto chvíli eviduji dvě faktické poznámky. Jako první s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Onderka, připraví se pan poslanec Zaorálek. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedo, premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, já se přiznám, že jsem dneska očekával, který z jihomoravských poslanců, nebo konkrétně brněnských, se mě zeptá na to, jestli věřím Andreji Babišovi. Kdo se mě zeptá na to, jestli budu hlasovat pro vládu a jestli podpořím to, že tato vláda bude podporovaná komunistickou stranou. Protože jihomoravští poslanci vědí, že jsem syn osmašedesátíka. A že nevěřím komunistické straně. A vás, všech poslanců včetně vlády, si vážím. A budu se snažit vám věřit, každému z vás, do první zrady. Pane premiére, prostřednictvím pana předsedajícího kolego Holomčiku, a všem dalším. Věřte mi, že to myslím upřímně. A když se mé děti zeptají, co jsem dneska dělal, že jsem hlasoval pro tuto vládu, tak jim odpovím jediné: Volím nejmenší zlo ze všech zel, která by mohla přijít. A jsem o tom bytostně přesvědčen při svém vědomí a svědomí tak, jak jsem složil poslanecký slib. Děkuji. (Potlesk levé poloviny sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Zaorálek.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobrý večer, dámy a pánové. Zaregistroval jsem, že několik mých kolegů, a byli jsme osloveni jako klub, abychom řekli, pokud zvedneme ruku pro tu vládu, proč to děláme. Já budu poměrně stručný. Kdybych měl říct ten úplně hlavní důvod, snad si mohu dovolit ho říci za své kolegy, tak je to proto, aby v této zemi skončilo období nekontrolované vlády, která vládne bez důvěry. A kdosi z vás tady řekl, byl to myslím některý z poslanců ODS: My jsme se při jednáních na všem s panem ministrem zdravotnictví dohodli a teď je to všechno jinak. Teď už to nemůžeme podpořit. – Jenom z té poznámky je zřejmé, že jsme zřejmě asi prosadili některé věci z našeho programu. A to je důvod, proč do toho také jdeme. Máme tam věci, na kterých nám záleží. Pokud by se ukázalo, že je prosadit nelze, pak jsem přesvědčen, že nemá smysl, abychom v té vládě byli. A ten hlavní důvod jsem vám řekl, takže hlasujme. (Potlesk levé poloviny sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka pan předseda Kalousek. Poté z místa pan předseda Foldyna.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych chtěl jenom poděkovat panu poslanci Onderkovi za férovou a jistě upřímnou odpověď. Prostě on řekl: Volím zlo. Pak ta věta pokračovala, ale jestli to zlo je menší nebo větší, to už jsou relativní pojmy. Prostě volíte zlo, je to vaše legitimní rozhodnutí a já vám děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. V této pozdní hodině nechci ty minuty natahovat. Dostal jsem otázku. Víte, já jsem takový často netypický člověk v tomto prostředí. Já jsem sportovec. Jsem zvyklý koukat se svému protivníkovi do očí. Ono to v tom ringu jinak nešlo než se dívat tomu člověku do očí. V tom ringu nemůžete podvádět. V tom ringu musíte bojovat, být čestný. Neznám moc nečestných boxerů. Znáám spoustu nečestných politiků. A já mám stejnou odpověď na to jako Roman Onderka. Já jsem zvyklý lidem věřit do první lži, do prvního faulu. Potom je to něco jiného. Jsem přesvědčen, že je potřeba si vzájemně věřit a hledat východiska. Proto jsem tady dneska.

Vy se mně tady, často se tady mluví o komunistické straně. Já nechci své rodinné příběhy tady vyprávět! Když se z mého táty, velkého šéfa přes PHM, stal za rok uklízeč v kině. Co je vám, co vás to zajímá? Co vás to zajímá, že jsem nemohl jezdit na výlety ze školou? To nikoho nezajímá! My jsme neměli ani korunu! A přesto tady stojím a budu to důvěru dávat, protože to výraz demokracie! Nebo si snad myslíte, že tady z těch 200 lidí je někdo nedemokraticky zvolen? Jsou tu politické strany, které

nemají demokratickou vazbu? Nemáme Úřad pro dohled nad politickými stranami? Nemáme Ústavu? O čem se to tady mluví? Je to výrazně trapné.

Víte, kdo porodil to ANO, toho Babiše? Kdo ho porodil? Pánové! Pane Kalousku! (Hovoří vzrušeně, velmi hlasitě.) Kdo ho porodil? (Předsedající: Mým prostřednictvím. Obracejte se na kolegy mým prostřednictvím.) Porodili jste ho vy! A my! Jak jsme se chovali! My jsme ho porodili, sociální demokracie, jak jsme se kolikrát chovali! Vy, pravice, jak jste zprivatizovali české průmysl! Jak jste si tady nadělili církevní restituce, taky byla půlnoc. Proto jsme to tady a je to trapný a mně je taky trapně! (Silný potlesk z levé poloviny jednacího sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Bartošek, poté pan poslanec poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo a děkuji poslancům a poslankyním, vašim prostřednictvím, za to, že byli schopni vystoupit a obhájit svoje stanovisko, proč budou hlasovat. Ale dvakrát tady zaznělo: do první zrady. A já se táž, to, co se stalo s ministrem zahraničních věcí, s panem Pochem – to nebyla zrada? Jestli tohle ne, potom co už?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Ferjenčík, poté pan poslanec Peksa.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poděkovat prostřednictvím pana předsedajícího kolegům z ČSSD, že na rozdíl od ministrů, kteří žádají o důvěru, reagují na dotazy. Vážím si toho. A chtěl jsem se zeptat, jestli to, že prvním místopředsedou Sněmovny se nestal pan Hanzel, ale pan Filip, považujete za součást vašich dohod. (Ozývá se potlesk kohosi zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Peksa, poté pan předseda Kalousek. Vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Tady několikrát zaznělo, že se jedná o volbu menšího zla, příp. že je to do první zrady. Já bych chtěl jenom připomenout ty části jednacího řádu, které říkají, jak se vyslovuje důvěra a jak se vyslovuje nedůvěra. Důvěra vládě se vyslovuje nadpoloviční většinou přítomných poslanců, ovšem pro vyslovení nedůvěry je třeba 101 poslanců. Když spočítáme poslance ANO, dostaneme 78. Když spočítáme poslance SPD, dostaneme 22. 78 a 22 je 100, tzn. že všech těch zbývajících, včetně komunistů a sociálních demokratů, Pirátů, ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN je prostě akorát 100 a nestačí to na vyslovení té nedůvěry. To znamená, že když tu důvěru teď odhlasujete, tak to znamená, že pak nebudete moci odhlasovat nedůvěru bez toho, že byste alespoň jednoho člověka

z ANO nebo z SPD přesvědčili, aby hlasoval společně s námi pro nedůvěru. To je dost nebezpečná situace. Děkuji. (Potlesk zprava, šum v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan předseda Kalousek, poté pan poslanec Benešik. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ve smyslu jednacího řádu bych chtěl odpovědět vašim předsednictvím panu poslanci Foldynovi, který tady přednesl teorii, že jsem snad porodil pana předsedu vlády Babiše. (Smích v sále.) Ujišťuji vás, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Foldyno, že jsem tak neučinil (smích), protože kdyby se tak stalo, uškrtil jsem ho bezprostředně na pupeční šňůře. (Smích zprava.) A my jsme dnes mohli vyslovovat důvěru někomu, kdo není notorický lhář.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan poslanec Benešik.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážená vládo, vážený pane předsedo, moje reakce bude velmi stručná a v podobném duchu. Zaznělo tady, že snad i já jsem měl porodit pana Babiše. Neporodil jsem ho, tudíž nemám k němu žádné rodičovské povinnosti, a tudíž jeho vládu nepodpořím. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Děkuji. Nicméně nejsme s faktickými poznámkami u konce. Pan poslanec Hájek bude mít své dvě minuty. (Ozývá se volání "ne!" poslanců ANO.)

Poslanec Josef Hájek: Musím! Musím. My tady máme ty Piráty, oni jsou mladí a my je musíme učit. Takže pane Pekso (předsedající se připomíná), prostřednictvím pana předsedajícího, to znamená, pokud hovoříte, že tady je riziko, že ANO a SPD má 100 hlasů, obraťte se s konzultací na ODS, ti s panem Melčákem a s panem Pohankou mají velmi dobré zkušenosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura – vypadá to nadějně, nikdo se nepřihlásil, máte slovo. A ještě jednou poprosím o klid v sále, je-li to možné, usadte se na svých místech. Ještě máme před sebou jediného diskutujícího.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No, minimálně dva, když se dívám na tabuli, ale to nevadí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem myslel toho následného.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Velmi často tady slyším nářky, zejména poslanců z hnutí ANO, že ti, co mají přednostní právo, mluví jako první a na ně se nedostane. Já jsem se včera, když začala tato schůze, rozhodl, že své přednostní právo nevyužiji a dám šanci poslancům ANO, kteří by tak rádi hovořili, aniž by čekali, aby tak učinili. Od té doby uběhlo takřka 14 hodin a do řádné rozpravy se z poslanců ANO nikdo nepřihlásil. To jenom tak na okraj.

Tím, že vystupuji po těch skoro 14 hodinách, tak mám možnost trochu rekapitulovat, co se tady stalo. Já bych řekl, že jsme se minimálně třikrát vrátili do období socialismu. Takové retro není někdy od věci.

Nejdřív jsme slyšeli soudružský projev soudruha předsedy vlády, který zhodnotil úspěchy bývalé čtyřletky a nakreslil smělé plány do příštích čtyř let. Odpovídal tomu slovník, dikce, tempo projevu, taky záživnost projevu. Kdo z vás poslouchal projevy premiérů Štrougala a podobných velmi podrobně? A já děkuji za těch 90 minut retrostylu, protože nejenom tím stylem, ale tím obsahem to byl úplně čistý socialismus.

Druhý okamžik, kdy jsme se vrátili před rok 89, bylo vystoupení jediného poslance, který doposud hájil tuto vládu. Jediného. A tento poslanec se jmenuje Miroslav Grebeníček. A použil oblíbené komunistické obraty – papaláši, opozice, žvanilové, jejich kecy, už jenom chybělo Se Sovětským svazem na věčné časy. Druhý retro.

A třetí retro – emotivní výlev soudruha předsedy vlády, tam se ukázal, když někdo ty komunisty pozlobil. To už nebyl ten medový hlas 90minutového strojového čtení úspěchů minulého období budování státu a předpokládaných úspěchů. To byla pravá tvář Andreje Babiše.

Teď musím zaimprovizovat, protože je po půlnoci. Mám napsáno, že uběhlo 263 dnů od voleb a už je to 264 dnů od voleb. Slyšeli jsme tady – já nevím, jestli to bylo deset minut pirátského socialistického přátelství, jak se tak vzájemně ptali, jak budou hlasovat a proč budou hlasovat, protože za chvíli budeme hlasovat všichni tím, že se postavíme a svůj názor projevíme. A někteří kolegové sociální demokracie tady mluvili o důvěře do první zrady atd.

A kromě toho, že je 264 dnů od voleb, tak taky uplynulo 269 dnů od poslední schůze Poslanecké sněmovny v minulém volebním období a to byla schůze, které pracovně říkám lithium. Pro kolegy sociální demokraty, kteří mají tu důvěru a jsou připraveni se vypořádat s tou zradou, jsem se podíval do stenozáznamu a odcituju vám několik výroků z této schůze, které zazněly z úst politiků ANO, nebo politiků ČSSD, nebo politiků KSČM, tzn. těch, kteří vytvářejí novou vládu.

Andrej Babiš: "To je další kšeft ČSSD. A to není jediný tunel, který nám ČSSD připravila. Oni připravili ještě další tunel, a to je rozdělení ČEZ. Ale co je skandální, jak tady vlastně představitelé sociální demokracie neskutečně lžou. Někdo tady říká, že čtrnáct dní po volbách to nikoho nebude zajímat. No mě to bude zajímat. A já podám na pana Havlíčka, skutečně podám trestní oznámení. A podám a podepíšu ho. Na rozdíl od těch trestních oznámení, který tady na mě psalo x různých lidí." Podal, nepodal, nevím. Mají důvěru.

Pokračoval mimo jiné Andrej Babiš: "Takže prosím vás, kolegové ze sociální demokracie, přestaňte lhát! Já chápu, že vás to štvě, ty preference, já za to nemůžu. Bylo by dobré, abyste přestali lhát. Je to skandál, je to krádež a my uděláme všechno pro to, aby to memorandum bylo neplatné."

Další politik ANO, který vystoupil, byl Richard Brabec – momentálně nepřítomen. Ale poté, co jsem tady dneska slyšel, po té neuvěřitelné snůšce lží a demagogie musím říct, že větší prasárnu, a to slovo mi odpusťte, protože ho normálně nepoužívám, jsem tady nezažil.

Zkusíme ocitovat některé výroky některých politiků ČSSD. Já jsem vyděsil pana předsedu Chvojku, když jsem řekl, že dneska ho pochválím a že mi jeho slova mluví z duše. Tehdy ministr pro lidská práva, dnes předseda poslaneckého klubu ČSSD Jan Chvojka řekl: "Když už jsme se tady dneska sešli, abychom pomáhali s volební kampaní spojenému souručenství komunistů, anonistů a zatím ještě nevytunelované partě Tomia Okamury, tak mi dovoluňte říct několik slov na téma lithium. Kauza lithium je podle mého názoru uměle vytvořený příběh a zplodilo jej marketingové oddělení hnutí ANO. Chytré hlavy, které se v hnutí ANO starají o politické PR a které umějí číst, se usmyslely, že tomu bude přesně naopak, že to představí buď jako krádež za bílého dne, megatunel sociálních demokratů, nebo OKD č. 2. Roli pomocníků bohužel hrají zleva komunisté a zprava Okamurův domeček. Dlužno dodat, že zejména komunisté," říká Jan Chvojka, "se své role zhostili s nebyvalou vášní. Tak úzce s velkokapitálem kooperovali naposledy snad za bolševické revoluce v Rusku, kdy za peníze německých kapitalistů pašovali svého vůdce Lenina z Finska do Ruska," říká Jan Chvojka. (Veselost v pravé části sálu.) "V zájmu čeho se tady předkládají společnosti ty lži? V zájmu čeho tady vzniká nacionalisticko-komunistická fronta? Proč jednotlivé části toho takzvaně národního souručenství spolu tak úzce koordinují?" Odpověď poznal Jan Chvojka v tomto volebním období. On sám mluví o d'ábelské koalici ANO, SPD a KSČM, ale mají důvěru a počkají, než je někdo zradí.

Dovoluňte mi, abych ještě ocitoval, a to bude poslední citát z té schůze, například slova Jiřího Havlíčka, sociálního demokrata. (Poslanec Faltýnek mluví z lavice.) Jestli chce i pan Faltýnek, mám i jeho slova, aby mu to nebylo líto. Ale nejdřív ministr Havlíček, sociální demokrat. Já nevím, jestli jste si ho nechali ve straně, ale po dnešku byste ho měli vyloučit, protože si představte, co on řekl: "Dalším nápadem pana Babiše a komunistů bylo za každou cenu propojit kauzu lithium s kauzou OKD. Ale to jsou, dámy a pánové, přece estébácké metody, které, zdá se, agentu Burešovi nejsou vůbec cizí. Chce se mi z vás, pánové, opravdu zvracet." Ale mají tu důvěru a do té první zrady počkají. (Veselost a potlesk v pravé části sálu.)

Co říkal Pavel Kováčik, předseda klubu KSČM: "Je vidět, že dosavadní vládní koalice je vyčerpaná. A protože slyšíme vzájemné útoky, čím větší význam toho funkcionáře ve straně a ve vládě – tím větší zločinec v očích té druhé vládní strany, tak se tedy ptám kolegů ze sociální demokracie a z hnutí ANO, protože jde o tyto dvě strany, proč jste tedy spolu v té vládě tak dlouho byli? Proč jste tedy zuby nehty tu vládu tak dlouho drželi? To jste nevěděli vzájemně o sobě, jací jste, když to tady sázíte jak housky na krámě? Čím větší funkcionář, tím větší loupežník." Teď už tam s nimi bude i Pavel Kováčik, tak to bude fungovat. (Veselost vpravo.)

Přestože jsem nechtěl, pan předseda Faltýnek si o to řekl, tak přečtu jenom jeho první větu. Není to úplně korektní, ale jsou to jeho slova ze záznamu: "Já se omlouvám, nejsem ani geolog, ani těžař, já jsem hloupej, my na Hané říkáme hloupé zemědělec a poslanec". Konec citace schůze o lithiu.

Co se stalo za těch 269 dnů? Já bych řekl, že obě delegace se setkaly a v přátelské a soudružské atmosféře si vyřikaly staré křivdy, přizvaly jako spravedlivé soudce komunisty a vytvořily novou vládu, ve kterou mají důvěru zejména ti sociální demokraté.

Jak ta vláda bude fungovat? Docela jednoduše. V čele stojí generální ředitel České republiky Andrej Babiš a pod ním jemu naprosto podřízení náměstci, kterým se ještě ze zvyku říká ministři, kteří musí plnit úkoly svého nadřízeného. Kdykoliv mohou být vyměněni, pokud se něco generálnímu řediteli nelíbí, nebo, nedej bože, mají trochu jiný názor. O tom by nám mohli vyprávět Martin Stropnický, Robert Pelikán či Karla Šlechtová. Čeká to i ostatní. Otázka není, zda k tomu dojde, ale kdy k tomu dojde. A teď vidíme i tragikomické prvky. Mladý ministr zdravotnictví – pozor, když má mladý člověk správnou stranickou knížku, tak může mít i velkou vládní funkci, kdežto když nemá mladý člověk tu správnou stranickou knížku, tak nevím, kde kluci na to chodí, ale měli by se doučovat. (Smích z pravé části sálu.) Mladý ministr zdravotnictví odvolal ředitele nemocnice, kterého sám jmenoval, z důvodu, že je trestně stíhaný. Pochvala, pane ministře, opravdu. Mám dvě konkrétní otázky. Měl by tento princip platit i pro člena vlády? A druhá. Měl by tento princip platit i pro předsedu vlády, když platí pro ředitele nemocnice? Odpověď ani neočekávám.

Jan Hamáček, když dneska obhajoval účast sociální demokracie ve vládě, tak říkal, že jsme první, kteří měli stranické referendum, a referendum rozhodlo. Víte, že my jsme odpůrci referend, ale dopadlo to jako vždycky s referendem. Ano, referendum bylo, účast byla dobrá, výsledek jasný, všichni spokojeni až na to, že Jan Hamáček není schopen prosadit to, o čem to referendum bylo. (Veselost v pravé části sálu.) Pět ministrů, z toho jeden se měl jmenovat Miroslav Poche. Nevím, kdo v České republice věří tomu, že Miroslav Poche bude ministr zahraničí. My ne. Minimálně Jan Hamáček a Miroslav Poche se tváří, že ano. To je ale výrazná menšina. (Opět smích zprava.) Platí to referendum, nebo ne, ptám se zastánců referenda, když ten výsledek pak není jasný. Ale pan europodřžaška zadarmo vypomáhá na zamini, a dokonce jsem se dočetl, že ode dneška má i vstupní kartu. Omlouvám se, od včerejška, už je po půlnoci. Do té doby řídil ministerstvo jako návštěva. (Výbuch smíchu a potlesk z řad Pirátů.)

Slyšel jsem z úst členů sociální demokracie, dneska (nesrozumitelné) to nejmenší zlo, jak zabránili tomu většímu zlu, vládě ANO, KSČM a SPD. Poprosil bych ty členy sociální demokracie, aby mi našli pět rozdílů v zahraniční politice SPD a KSČM. Já jsem je tam prostě nenašel.

Pak bych mohl požádat experta na hledání shody v programu jednotlivých stran Richarda Brabce, který vždycky našel shodu s kýmkoliv. Pamatujete jeho veřejná vystoupení, jak našel tu velkou shodu s SPD? Ale teď říká Andrej Babiš, že je to extremistická strana. Já nevím, jestli říkal – 80 % shody našli? Z 80 % je ANO

extremistická strana? Já bych si to nedovolil tvrdit. Richard Brabec ano. Ale taky našel shodu s KSČM a se sociální demokracií. Proto nebudu mluvit o tom programovém prohlášení, to je úplně bezcenný dokument, to, co je uvnitř.

Možná k těm tragikomickým prvkům. Všimli jste si, jak Andrej Babiš ocenil svoji druhou vládu, respektive svoji první vládu, ale druhou, ve které byl? Říká: My jsme našli čtyři miliardy na ty dvojky a trojky. (Reakce z vládních lavic.) Říkal čtyři, možná chtěl říct osm, ale řekl čtyři. I když to byl rozpočet, který jsme zdědili. Chudáci, zdědili rozpočet, který připravil Andrej Babiš, dodělal Ivan Pilný a pro který Andrej Babiš a všichni ostatní hlasovali. Ale on ho chudák zdědil a musel hledat ty čtyři miliardy. Ale našel je, dobrá zpráva pro kraje a silnice druhé a třetí třídy.

Snažím se najít motivaci těch tří stran, proč vlastně vytvořily tuto vládu, která je vytvořena pouze z mocenských důvodů, z žádných programových. U hnutí ANO ty pohnutky jsou z mého pohledu poměrně jednoduché. Andrej Babiš má být premiér, je názor hnutí ANO, a jediný, kdo je to ochoten akceptovat, nebo jediné tři strany, které to byly ochotny akceptovat, jsou sociální demokraté, komunisté a SPD. Za tuto cenu, že Andrej Babiš je premiérem, obětovali mnohé. Obětovali porušení posledního polistopadového tabu, že komunisté do vlády nepatří. Můžete říkat, že nejsou v koalici, nebo jsou. Oni rozhodli, že Miroslav Poche není ministr. Oni mají požadavky a Jan Hamáček a Andrej Babiš se předhánějí, kdo je dřív splní. Zaplatili také jasně levicovým programem. Mohl bych se ptát: Kde je ta slavná sleva pro zaměstnance 500 korun měsíčně, 6 000 čistého pro každého zaměstnance, jeden z pilířů ekonomického programu hnutí ANO?. Našli jste ho v programovém prohlášení vlády? Nenašli! Mohl bych se ptát, kde je v programovém prohlášení vlády snížení odvodů pro zaměstnavatele ve výši 2–5 % podle vývoje ekonomiky. Nula! Zato těm zaměstnavatelům na oltář toho, že Andrej Babiš bude premiérem, dáte zrušení karenční doby. Ale přesto říkám, že těm pohnutkám rozumím, i když s nimi nesouhlasím.

U komunistů je to úplně jednoduché. Poprvé po 29 letech jsou u moci. Tak ti udělají cokoli, aby u toho byli. Tomu také rozumím.

A pak je tu ten třetí partner – 269 dnů od schůze o lithiu. Pamatujete si, co jste slyšeli? Pamatujete si, co padlo na vaši hlavu? Všechno jste spolkli! Všechno jste si nechali líbit! A tak to bude i dál. Úplně logické. Všimli jste si té panické hrůzy sociálních demokratů z opozice? Co budeme dělat v opozici? Ježíši, my bychom se tam ztratili, musíme do těch vládních křesel. Jinak si to neumím vysvětlit.

Připomeňme si hrdinné podmínky sociálních demokratů k podpoře vlády ve volební kampani.: Ve vládě nesmí být trestně stíhaná osoba, ať se to týká kohokoliv. Potom moudrý sjezd rozhodl, že je to velmi závažný problém. Pak to byl velký problém, pak to byl malý problém, dneska to už není problém. (Smích zprava.) Poté, co poprvé zkrachovala jednání mezi ANO a ČSSD, přišel, nevím přesně kdo, ale byla idea vlády, jednobarevné vlády ANO s podporou KSČM a SPD, kterou odmítlo širší vedení hnutí ANO. Pracuji s veřejnými zdroji, tak pokud by to nebylo úplně přesně, tak se kolegům z hnutí ANO za tuto případnou nepřesnost omlouvám. Načež hnutí ANO vyzvalo sociální demokraty k opětovnému jednání. Ti si stanovili tři nepřekročitelné podmínky. Za prvé, když bude premiér nepravomocně odsouzen – to

je posun od toho obvinění až k nepravomocnému odsouzení – vláda končí. Dojednáno – nula. Druhá podmínka: Tomio Okamura nebude sedět na umpíru, Radim Fiala nebo pan poslanec Koteň nebudou předsedou výborů. Na tom trváme, přes to nejede vlak. Výsledek: nula. Třetí podmínky byla, když odejdou všichni, když dají demisi všichni ministři za ČSSD, asi pět, podle mě dneska mají tři, ale dobře, tak když všichni tři (smích zprava), vláda podá demisi. Výsledek je úplně jiný, ale naprosto logicky: když odejde jedna strana, končí koaliční smlouva. Ale to platí ke každé koaliční smlouvě. Když jedna strana odejde, tak koaliční smlouva prostě neplatí. Přesto to mnozí ze sociální demokracie – třikrát nula – označují za akceptovatelný a tvrdě vyjednaný kompromis. Já být jejich partner, tak jsem také spokojený a souhlasil bych s nimi, že to je docela dobrý kompromis a že jsme hodně uhnuli. (Opět smích zprava.) Sice nevím kam, ale nezapomeňte na ty velké ústupky, které jsme udělali.

Občanští demokraté budou tvrdou a zásadovou opozicí. Přesně tak, jak to říkáme: tvrdou a zásadovou. Nebudeme vyplňovat díry ve stejodničce, když vám náhodou odmítnou pro něco hlasovat socialisté nebo komunisté. Nepodpoříme žádný návrh zákona, který zavede nový způsob kontroly státu nad občany, nové pokuty, nové sankce bez toho, že by se zrušily nebo omezily starší či jiné. Nepodpoříme žádný návrh zákona, který zvýší administrativní zátěž malých a středních podnikatelů. Nepodpoříme žádný návrh zákona, který vyvolá nutnost vyššího počtu administrativních zaměstnanců státu. Nepodpoříme žádný návrh zákona o daňových či odvodových povinnostech, které by podstatným způsobem nesnižovaly daně nebo odvody.

Jen tak mimochodem, už zase ruší superhrubou mzdu jako celé minulé čtyři roky a současně je tu daňový zákon – a je v něm rušení superhrubé mzdy? Překvapení – není! Ještě mají tři, za osm let se to možná stihnout dá.

Nepodpoříme žádný vládní návrh zákona, který by omezoval systém brzd a protíh a nezávislost institucí, na kterých stojí demokratický právní stát. Využijeme všechny politické prostředky a nástroje, které máme v Poslanecké sněmovně a v Senátu, abychom prosadili zvýšení čistých mezd pro všechny zaměstnance cestou snížení daní, abychom prosadili významné snížení odvodů. To jsme měli společně v programu a teď už jste levicová strana, hnutí ANO, už to tam vypadlo, zato zrušíme tu karenční dobu. Budeme prosazovat velký právní úklid v zákonech. Budeme dělat všechno pro to, aby se omezily, výrazným způsobem snížily národní dotace soukromým firmám a investiční pobídky, aby takto ušetřené peníze mohly být investovány do potřebné infrastruktury státu. Budeme chránit malé a střední podnikatele, budeme chránit samosprávy před dalšími nesmyslnými povinnostmi. Představujeme jasnou a demokratickou alternativu k současné vládě.

Za těch pět let, nebo takřka pět let, kdy jsem ve Sněmovně, a jsou tady i poslankyně a poslanci hnutí ANO, se s mnohými z nich znám. S některými se znám mnohem déle, než jsme se stali poslanci, a mnozí z nich tvrdí, že jsou pravicově orientovaní. Tak teď to ještě možná platí. Já vám jenom připomenu jména některých poslanců, kteří budou podporovat dnes aktivně vaši vládu. Komunisté nemají rádi, když říkáme, že jsou extrémní levice a že jim mám říkat radikální levice. No dobře, tak budu říkat radikální levice. Komunisté nemají rádi, když říkám stalinisté, ať říkám

konzervativci. Dobře, tak konzervativci, v závorce stalinisté, z extrémní levice, v závorce radikální levice: Miroslav Grebeníček, Vojtěch Filip, Stanislav Grospič. Tito a další budou ode dneška vaši parťáci. Ať vás už ani nenapadne říkat, že jste pravicově orientovaní politici! A tu zodpovědnost ponese i další, nejenom ti, kteří sedí v Poslanecké sněmovně. Primátor Brna Petr Vokřál se velmi rád označuje za pravicového politika. Místopředseda hnutí, které bude vytvářet vládu s komunisty. Také pan primátor Ostravy Macura se rád označuje za pravicového člověka. 42–43 procent sociálních demokratů hlasovalo proti vzniku této vlády – z různých důvodů. Neslyšel jsem žádný hlas hnutí ANO, opravdu ani jeden, kterým by vadila účast komunistů na vládě. Ani jeden!

Žádný pravicově orientovaný člověk, žádný pravicově orientovaný politik nemůže hlasovat pro vládu postavenou na hlasech komunistů. Tak pokud jste si toto o sobě dneska mysleli a mysleli jste, že vám to někdo bude věřit, tak ode dneška nikdo vám to nebude věřit! A říkám všem, kteří budou na podzim volit v komunálních a senátních volbách, vzpomeňte si, kdo podporuje komunisty, a nevěřte jim, že jsou pravicově orientovaní. Prostě nejsou!

A skončím své vystoupení tím, co jste mohli slyšet kolem toho domu dnes a včera hodiny a hodiny: hanba, hanba, hanba! (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré ráno. Slibuji, že už dnes nebudu vystupovat. Protože se blíží konec rozpravy a nevidím, že by se někteří členové vlády, a ty které jsem oslovil včera s prosbou o vyjádření, tak se tady znovu přihlašuji o to, jestli by mohlo být zodpovězeno ze strany pana premiéra, pana vicepremiéra Hamáčka, ze strany pana předsedy KSČM Vojtěcha Filipa to, na co jsem se ptal. Aspoň ty dvě základní věci, co pro ně znamená pojem pokora a důvěra.

Nicméně ještě bych si dovolil takový krátký komentář. Já jsem dnes v devět hodin měl diskusi na Českém rozhlasu v pořadu Šedesátka s místopředsedou ČSSD panem hejtmanem Netolickým. Tady se snažím ptát předsedy ČSSD, případně někoho z jeho kolegů a kolegů, kdyby mi vysvětlili, jak to myslím, když jsme dnes v té diskusi na Českém rozhlasu hovořili a já jsem kritizoval dnešní projev pana předsedy vlády a pan místopředseda Netolický mě a především posluchače, voliče a občany České republiky, uklidňoval tím, že nesmíme ta slova pana premiéra brát úplně vážně, že to dneska nemyslel úplně vážně, že to byl projev, který se mu nepovedl.

My tady jednáme o důvěře vládě a místopředseda koaliční strany říká národu, že slova premiéra, pro jehož vládu dnes mají poslanci za ČSSD vyslovit důvěru, nemáme brát vážně? Nestálo by to za nějaký komentář, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Hamáčku, kdybyste na to nějak zareagoval? Protože to bylo vážné sdělení. (Předsedající: Mým prostřednictvím prosím.) Já jsem to zmiňoval, prostřednictvím pana předsedajícího. Prosím, pane předsedo, poslouchejte mě, když mluvím. Děkuji.

Potom tady hodně zaznívá i v mediálním prostoru a zaznívá to i dnes, že tato vláda má jenom toleranci komunistů. Sociální demokraté to hodně zdůrazňují, že to není vláda s podporou komunistů, ale je to jenom tolerance. Když tady budeme za pár minut každý za sebe podle svého vědomí a svědomí říkat, jestli vyslovujeme této vládě důvěru a říkáme, jestli jsme pro návrh či proti návrhu, je odpověď buď to ano, nebo ne. Není tam žádná jiná varianta. Vy všichni, kteří řeknete ano, tak ze všech tří stran rovným stejným dílem a stejnou zodpovědností podporujete tuto vládu. Nikoli tolerujete. Podporujete!

Poslední věc. Zaznělo tady z úst představitelů komunistické strany, že oni nemají v novodobé historii České republiky žádné kostlivce. Vy žádné kostlivce ve skříních nemáte. Vy je máte na hřbitovech! (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mě by asi nikdo neobvinil, že mám nějaký příliš vřelý vztah k ODS, přesto bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat panu Stanjurovi za hezké shrnutí převážně období konce předchozí vlády Andreje Babiše spolu se sociální demokracií.

Když jsem dneska poslouchal dotazy, které mířily na vládu, která zde sedí, a vlastně jenom těch pár výstupů, které z toho prostoru za námi zde bylo, a poslouchal jsem, co zaznívalo na plénu, chtěl bych upozornit, že doba se mění. Tyto volby se už nesly dosti značně v tom, že přicházeli lidé, kteří historicky nevolili, a přicházejí lidé, kteří třeba v těchto volbách volili poprvé. A mně už také bude asi 40 let, já jsem se narodil, když už vlastně začínal internet. A pan Stanjura zde například citoval ty stenopisy. Politici byli dlouhou dobu zvyklí, že to do těch lidí, voličů, takhle nasypou přes tu televizi a takhle to naflákají do těch novin, ti lidé si to přečtou. Tak ti lidé samozřejmě, třeba generace mých rodičů nebo i třeba padesátníků, ještě nejsou zvyklí zadat si do vyhledávače nějaké heslo a podívat se, kdo kolikrát otočil, kdo co sliboval, zda to splnil, jak se politici k sobě chovali, když spolu byli ve vládě těsně před volbami, a jak se potom chovali, když se potřebovali do té vlády znovu dostat.

Ta vědomostní společnost, o které jsem mluvil, to je prostě společnost svobodných, digitálně propojených lidí, kteří si ty informace sdílejí. A já si nemyslím, že ta společnost ještě dlouho bude konzumovat ty polopravdy a hry na politiku, které tady probíhají, a ti lidé si to řeknou. A já i děkuji třeba lidem, kteří se díky Pirátům a třeba i díky novým mladým lidem v politice dívají na jednání Sněmovny a kopírují na YouTube kanály ty záznamy, protože jak přijde ta další a další generace, tak prostě ten styl politiky, kterého jsme svědky zde dnes a kterého jsme byli svědky významnou dobu, kdy Česká republika ještě nesměřovala ke vzdělanostní společnosti, tak ti lidé si to řeknou a v těch dalších a dalších volbách se to projeví. A já doufám, že tohle je poslední volební období, kdy se musíme dívat na takovýto styl politiky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Faktická poznámka, pan předseda Kalousek. (Šum v sále.) Pan předseda Kalousek stahuje svoji faktickou poznámku. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě? Není tomu tak. Končím rozpravu.

Připomínám, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení důvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení o vyslovení důvěry vládě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Nyní poprosím určené ověřovatelky této schůze, kterými jsou paní poslankyně Jana Černochová a paní poslankyně Kateřina Valachová, aby zaujaly svá místa u stolku. A my už jdeme rovnou hlasovat.

Nejdříve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacního řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena. (Losování.) Jako prvního jsem vylosoval poslance pana Tomáše Martíňka.

Připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacního řádu se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování.

Okamžik, já si upravím svůj seznam. (Po chvilce:) Prosím samozřejmě, aby každý poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych jej mohl zopakovat v souladu s jednacím řádem. Bývá zvykem samozřejmě povstat u tohoto projevu ve sněmovně.

Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě důvěru."

Nyní vás budu vyvolávat a prosím o vyslovení se.

Zahajuji hlasování.

Jako první pan poslanec Martínek Tomáš: Proti návrhu. Děkuji.

Martinů Jaroslav: Proti návrhu.

Maříková Karla: Proti návrhu.

Mašek Jiří: Ten je omluven. Výborně.

Matušovská Květa: Pro návrh.

Matyášová Eva: Pro návrh.

Mauritzová Ilona: Proti návrhu.

Maxová Radka: Pro návrh.

Melková Marcela: Pro návrh.

Mihola Jiří: Proti návrhu.

Michálek Jakub: Proti návrhu.

Munzar Vojtěch: Proti návrhu.

Nacher Patrik: Pro návrh.

Němcová Miroslava: Proti návrhu.

Nevludová Ivana: Proti návrhu.
Novák Marek: Pro návrh.
Oborná Monika: Pro návrh.
Okamura Tomio: Proti návrhu.
Okleštěk Ladislav: Pro návrh.
Onderka Roman: Pro návrh.
Ondráček Zdeněk: Není přítomen.
Ožanová Zuzana: Pro návrh.
Pastuchová Jana: Pro návrh.
Pávek Petr: Je omluven. Omlouvám se, dorazila omluva pana poslance Pávka – z osobních důvodů.
Pawlas Daniel: Pro návrh.
Pekarová Adamová Markéta: Proti návrhu.
Peksa Mikuláš: Proti návrhu.
Petrtyl František: Pro návrh.
Pikal Vojtěch: Proti návrhu.
Plzák Pavel: Pro návrh.
Podal Zdeněk: Proti návrhu.
Pojezný Ivo: Pro návrh.
Polanský Ondřej: Proti návrhu.
Pošvář Jan: Proti návrhu.
Pour Milan: Pro návrh.
Pražák David: Pro návrh.
Profant Ondřej: Proti návrhu.
Procházková Věra: Pro návrh.
Pustějovský Pavel: Pro návrh.
Rais Karel: Pro návrh.
Rakušan Vít: Proti návrhu.
Ratiborský Michal: Pro návrh.
Richter Jan: Pro návrh.
Richterová Olga: Proti návrhu.
Rozner Miloslav: Proti návrhu.
Rozvoral Radek: Proti návrhu.
Rutová Miloslava: Pro návrh.
Růžička Pavel: Pro návrh.
Řehounek Jan: Pro návrh.

Sadovský Petr: Pro návrh.
Schiller Jan: Pro návrh.
Schwarzenberg Karel: Proti návrhu.
Sklenák Roman: Pro návrh.
Skopeček Jan: Proti návrhu.
Staněk Antonín: Pro návrh.
Staněk Pavel: Pro návrh.
Stanjura Zbyněk: Proti návrhu.
Stropnický Martin: Pro návrh.
Strýček Jiří: Pro návrh.
Svoboda Bohuslav: Proti návrhu.
Šafránková Lucie: Proti návrhu.
Šlechtová Karla: Pro návrh.
Španěl Lubomír: Proti návrhu.
Špičák Julius: Pro návrh.
Štolpa David: Pro návrh.
Ťok Dan: Pro návrh.
Třešňák Petr: Proti návrhu.
Tureček Karel: Pro návrh.
Vácha František: Proti návrhu.
Valachová Kateřina: Pro návrh.
Válek Vlastimil: Proti návrhu.
Valenta Jiří: Pro návrh.
Válková Helena: Pro návrh.
Ventruha Jiří: Proti návrhu.
Veselý Ondřej: Pro návrh.
Vích Radovan: Proti návrhu.
Vildumetzová Jana: Pro návrh.
Vojtěch Adam: Pro návrh.
Volný Jan: Pro návrh.
Volný Lubomír: Proti návrhu.
Vondráček Radek: Pro návrh. (Poznámka z pléna.) Abych dostal své povinnosti,
zopakují: Vondráček Radek: Pro návrh.
Vondrák Ivo: Pro návrh.
Vostrá Miloslava: Pro návrh.
Vrána Petr: Pro návrh.

Vrecionová Veronika: Proti návrhu. (Předsedajícím přečteno Vrecionková – upozornění z pléna na správný tvar.) Vrecionová, omlouvám se, překlep.

Výborný Marek: Proti návrhu.

Vymazal Tomáš: Proti návrhu.

Vyzula Rostislav: Pro návrh.

Zahradník Jan: Proti návrhu.

Zaorálek Lubomír: Pro návrh.

Zlesák Radek: Pro návrh.

Žáček Pavel: Proti návrhu.

Klaus Václav: Proti návrhu. Já se dívám... (Hlasy z pléna: Adamec!) Přeskládáme stráněčky, vteřinku...

Adamec Ivan: Proti návrhu. Děkuji, omlouvám se ještě dodatečně.

Adámková Věra: Pro návrh.

(Požadavek z pléna: Opakovat Adamec.) Adamec Ivan: Proti návrhu.

Aulická Jírovcová Hana: Pro návrh.

Babiš Andrej: Pro návrh.

Babišová Andrea: Pro návrh.

Balaštíková Margita: Pro návrh.

Balcarová Dana: Proti návrhu.

Bartoň Lukáš: Proti návrhu.

Bartoš Ivan: Proti návrhu.

Bartošek Jan: Proti návrhu.

Bauer Jan: Proti návrhu.

Baxa Martin: Proti návrhu.

Běhounek Jiří: Pro návrh.

Beitl Petr: Proti návrhu.

Bělíca Josef: Pro návrh.

Bělobrádek Pavel: Proti návrhu.

Benda Marek: Proti návrhu.

Benešík Ondřej: Proti návrhu.

Berkovec Stanislav: Pro návrh.

Birke Jan: Pro návrh.

Blaha Stanislav: Proti návrhu.

Bláha Jiří: Pro návrh.

Blažek Pavel: Proti návrhu.

Bojko Marian: Proti návrhu.

Brabec Richard: Pro návrh.
Brázdil Milan: Pro návrh.
Brzobohatá Andrea: Pro návrh.
Bžoch Jaroslav: Pro návrh.
Černohorský Lukáš: Proti návrhu.
Černochová Jana: Proti návrhu.
Černý Alexander: Pro návrh.
Červíčková Monika: Pro návrh.
Čižinský Jan: Proti návrhu.
Dolejš Jiří: Pro návrh.
Dolínek Petr: Pro návrh.
Dostálová Klára: Pro návrh.
Dražilová Lenka: Pro návrh.
Dvořák Jaroslav: Proti návrhu.
Elfmak František: Proti návrhu.
Faltýnek Jaroslav: Pro návrh.
Farhan Kamal: Pro návrh.
Farský Jan: Proti návrhu.
Feranec Milan: Pro návrh.
Feri Dominik: Proti návrhu.
Ferjenčík Mikuláš: Proti návrhu.
Fiala Petr: Proti návrhu.
Fiala Radim: Proti návrhu.
Fialová Eva: Pro návrh.
Filip Vojtěch: Pro návrh.
Foldyna Jaroslav: Pro návrh.
Fridrich Stanislav: Pro návrh.
Gajdůšková Alena: Pro návrh.
Gazdík Petr: Proti návrhu.
Golasowská Pavla: Proti návrhu.
Grebeníček Miroslav: Pro návrh.
Grospič Stanislav: Pro návrh.
Hájek Josef: Pro návrh.
Hamáček Jan: Pro návrh.
Hanzel Tomáš: Pro návrh.
Hnilička Milan: Pro návrh.

Holík Jaroslav: Proti návrhu.
Holomčík Radek: Proti návrhu.
Hrnčíř Jan: Proti návrhu.
Hyťhová Tereza: Proti návrhu.
Chovanec Milan: Nepřítomen.
Chvojka Jan: Pro návrh.
Jáč Ivan: Pro návrh.
Janda Jakub: Proti návrhu.
Janulík Miloslav: Pro návrh.
Jarošová Monika: Proti návrhu.
Jelínek Pavel: Proti návrhu.
Jiránek Martin: Proti návrhu.
Juchelka Aleš: Pro návrh.
Juránek Stanislav: Proti návrhu.
Jurečka Marian: Proti návrhu.
Juříček Pavel: Pro návrh.
Kalous Adam: Pro návrh.
Kalousek Miroslav: Proti návrhu.
Kaňkovský Vít: Proti návrhu.
Kasal David: Pro návrh.
Tak. Teď si to zopakujeme. Klaus Václav: Proti návrhu.
Kobza Jiří: Proti návrhu.
Kohoutek Jiří: Proti návrhu.
Kohoutek Tomáš: Pro návrh.
Kolářík Lukáš: Proti návrhu.
Kolovratník Martin: Pro návrh.
Koníček Vladimír: Pro návrh.
Kopřiva František: Proti návrhu.
Kořanová Barbora: Pro návrh.
Koten Radek: Proti návrhu.
Kott Josef: Pro návrh.
Kováčik Pavel: Pro návrh.
Kovářová Věra: Proti návrhu.
Kozlová Lenka: Proti návrhu.
Králíček Robert: Pro návrh.
Krejza Karel: Proti návrhu.

Krutáková Jana: Proti návrhu.

Kubiček Roman: Pro návrh.

Kubík Jan: Pro návrh.

Kupka Martin: Proti návrhu

Kytýr Jaroslav: Pro návrh.

Langšádlová Helena: Proti návrhu.

Levová Jana: Proti návrhu.

Lipavský Jan: Proti návrhu.

Luzar Leo: Pro návrh.

Majerová Zahradníková Zuzana: Proti návrhu.

Malá Taťána: Pro návrh.

Mališ Přemysl: Pro návrh.

Tak. Táže se, zda všichni poslanci byli čteni, případně zda jsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování. Není-li tomu tak, poprosím ověřovatelky, aby mi sdělily, jaký čas je nutný... Do jedné hodiny dvaceti minut nyní poskytneme čas k zjištění výsledků hlasování. Přerušuji na třináct minut do 01.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 01.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 1.20 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, poprosím vás, abyste se usadili na svých místech a ztišili se. (Poslanci přicházejí do sálu a usazují se.) Ještě jednou prosím o klid v sále. Poprosím o vystoupení určených ověřovatelek. Prosím máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážení poslanci, vážené poslankyně. Hlasovalo 196 poslanců a poslankyň. Potřebné kvorum pro vyslovení důvěry vládě bylo 99, pro návrh 105 hlasů, proti návrhu 91. (Potlesk z řad poslanců ANO, ČSSD a KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Potlesk máme za sebou. Já ještě s dovolením konstatuji, že Poslanecká sněmovna vyslovila vládě důvěru.

Tím jsme za normálních okolností dokončili stanovený pořad 17. schůze, ale my jsme se přehoupli do čtvrtka. Toto je řádná schůze, kde vždy ve čtvrtek následují interpelace, jak mě upozornil kolega Píkal. Čistě z formálních důvodů bude vhodné, abychom hlasovali o vyřazení ústních interpelací, a já bych potom mohl ukončit schůzi.

Prosím, máte slovo, pane Stanjuro, s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, kdo vám radí, pane předsedo. Je sice čtvrtek, ale jednací dne ještě neskončil. To za prvé. Jednací den čtvrteční začíná podle jednacího řádu ve čtvrtek v 9.00 hodin. Podle mě můžete konstatovat, že schůze skončila. A ústní interpelace se v zásadě vyřadit nedají. Protože kdybychom řekli, že ve čtvrtek je schůze, tak musí být interpelace. Ale pořad trvá jednací den, který byl zahájen ve středu. A jednací den ve čtvrtek začíná v 9.00 hodin.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vycházím z konzultace s organizačním odborem a s názorem legislativního odboru. Chápu to jako námitku. Já si myslím, že bychom měli z formálních důvodů pro jistotu absolvovat jedno hlasování o vyřazení bodu ústních interpelací, a potom bych ukončil schůzi. Prosím já se nebráním diskuzi, ale stejně nechám hlasovat, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Pane předsedo, já vím, že je strašně pozdě. Ale hlasovat o vyřazení bodu ústních interpelací, je neuvěřitelně nebezpečné hlasování. To pak můžete hlasovat na každé schůzi. Ve čtvrtek ve 13 hodin dáte na každé schůzi hlasovat o vyřazení ústních interpelací a opozice se sem už nikdy nedostane. To opravdu vidím jako nemožné řešení. Přistupte na to, co vám doporučuje pan předseda Stanjura.

Pokračuje středeční jednání, čtvrteční schůze nezačala, ale hlasovat o vyřazení bodu ústních interpelací z řádné schůze vidím jako nesmírně nebezpečný precedens. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vzhledem k tomu, že už je skoro půl druhé v noci, nerad bych tím ztrácel čas. S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Neztratíme čas, nebojte se. Já bych chtěl poděkovat, pokud tady ještě jsou zaměstnanci – lékařská služba, ochranná služba a podobně – všem těm, kteří naše pozdní noční zasedání zabezpečovali. A tentokrát je to divné, ale souhlasím s panem kolegou Stanjurou s tím, že skutečně právě končí jednací den středa.

Tento spor jsme vedli v minulém období a dovedli jsme ho právě proto, abychom se nemuseli dohadovat, jestli lze, nebo nelze vyřazovat interpelace. Právě proto jsme řekli, že jednací den končí skončením toho programu a další začíná až v devět hodin ráno. Prosím proto, aby tento fakt byl vzat na vědomí, a pokud ho nikdo nezpochybní, tak abychom se rozloučili v hezkém. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Myslím, že bychom to mohli vyřešit tak. Nemá nikdo z předsedů námitku, abychom ukončili schůzi? Nevidím nikoho, kdo by namítal takovýto postup. Já tedy konstatuji, že jsme projednali stanovený pořad 17. schůze, a tímto 17. schůzi končím. Všem vám přeji dobrou noc.

(Schůze skončila v 1.25 hodin.)